جان بیور

نُیسَر کتاوَل پُرفروش

زَلە ئو هیبت

رئی بِلُجوئینی گه
زَله اژ خدا،
زِنەی هُمَهَ عوض مهه

رفیقَل عزیز،

هیبت ئو زَله، تیَریف حسی اِنوم بِرابر چیئی زَلهآوَر ئو سُرسامآوَرَس. ایی زَلهای خُو، پُر اژ حُرمَت ئو مقدس نِسبت وَه خداَس گه هَر ایمونداری باس اَژی بِدیرِه؛ اَرِیَگه زَله ئو هیبت خدا، رئی پیا کِردِن وَدَهل خداَس.

فایدهل قبول کِردِن ایی زَله وَه اشتیاق فِرَهن؛ اَژجمله حکمت ویشتِر، رفیقی وَهگَرد خدا، محافظت، امنیت ئو بِنا نائن میراتی ابدی.

کتاو مقدس وَهروشنی ئو بیپرده ایی حخیختَ تیَریف مَکِه گه خدا چطو وَه کسَلی نزیک مَبو گه وَه کُل دِل ئو بیتردید اَژی اطاعت مَکَنِن ئو اِنوم پارسایی گوم مَنِن. عیسا ایی فضیلتَ بِلِنگتَر ئو خیمتیتَر اژ کُل فضیلتَل مَذانی؛ اَژونَسَ حکیمانهَس ایمَهیش هَر ایجور کِیم.

تشویقِتون مَگم زِنهی بیروح ئو یکنواخت مذهب مسیحیَ عوض بهین رفیقیای زِنهی، دراز، پُرمیَنا ئو پُرمیوه وَهگَرد خدا؛ رابطهای گه هُمَهَ اژ زَلهل ئو دِلآشوبیَلتِر آزاد مَکِه.

براتون اِنوم مسیح

جان
JohnBevere@ymail.com

MessengerX

Messenger INTERNATIONAL

زَله ئو هیبت

خدا

رئی بِلُجوئینی گه
زَله اژ خدا،
زِنه‌ی هُمَهَ عوض مهه

جان بیور

Awe of God by John Bevere, Laki
© 2026 Messenger International
MessengerInternational.org
Originally published in English as Awe of God

Additional resources in Laki by John and Lisa Bevere are available for free download and video streaming at: **MessengerX.com** and on the **MessengerX** app.
To contact the author: JohnBevere@ymail.com

This book is a gift from Messenger International and is NOT FOR SALE

زَله ئو هیبت خدا، نُیسی جان بیور، لکی
© ۲۰۲۶ Messenger International
MessengerInternational.org
اسم کتو وِ زووِنه انگلیسی: Awe of God

کتویل تِر لَه لای جان و لیزا بیور وِه زوونه لکی ارا دانلود یا سیل کرده وِه جور مفت ها لَه نشونی هار
MessengerX.com و دِ ری اپلکیشن **MessengerX** هان اَ دسرس.
رَه ارتباطی وگرد نیسَنه له رَه ایمیل: JohnBevere@ymail.com

ای کتو پیشکشی اَ له لا موسسه بین‌المللی مسنجر و ارا فروش نیه.

App Store نشون تجاری شرکت Apple Inc. اَکه اژ ایالات متحده و باقی کشوریا ثبت بیه.
Google Play و لوگو Google Play نشونه یا تجاری شرکت Google LLC اَن.

تقدیم اَرِه ژِن بی‌مانندِم، بیترین رفیق ئو عشق گرامیِم، لیزا بیور.

« ژَنی گه زِلَه اژ خداونَ مَچوت، باس اَژی تیَریف بوتی.» (امثال ۳۰: ۳۱)

ایِی کتاوَم اِ سال چِلِم ازدواجمو نُیسی. وَه‌گرد تو، هر سال اژ سال وِرِکار بیترَ؛ ئو اَرّ اِدوارَه مِجالی وَه مِه دائن، وَه کُل شوق دِلِم وَه‌گرد تو ازدواجَ مَهَم. هُیچ کِلمَه‌ای نِمَتونی خَوشی ئو لَذّتی گه وَه دِلِم مِئین، توصیف کِ. اَرّ حمایت عشق تو نوئی، مِه اَ پیائی گه ایمرو هام، نَبیم. تو باهوش، شیرین، لَذّت‌بخش، قوی، ماجراجو ئو باشکوئین. تا ابد دوسِت دیرِم.

فِرِست

چطو ای کتاوَ بحوینین ۹
مقدمه ۱۳

هفته یِکِم: خدای پُرهیبت ئو بِلُجوئین

۱. گنج خدا ۱۹
۲. زَله‌ل ضدونقیض ۲۵
۳. زَله مقدس چَیَ؟ ۳۱
۴. حضور قابلِ حس خداون ۳۷
۵. یَه شُو دِ ویرتُونِمَچوئی ۴۳
۶. سِیل کِردِن اَری ۴۹
۷. جِلال خدا ۵۵

هفته دوئِم: هَرَاجوَر گه هَیم، هُونَ آشگارا مَیم

۸. اَرزِش هُمَه ۶۳
۹. رویاروِیی مَرگبار ۶۹
۱۰. خدا تماشاچی نِیَ ۷۵
۱۱. زَله‌دار ئو لَرزون ۸۱
۱۲. ریاکاری سَرایت‌گر ۸۷
۱۳. سِه تصویر ۹۳
۱۴. تصمیمَل ابدی ۹۹

هفته سِئِم: تقدّس مقاومت‌ناپذیر

۱۵. زَله اژ آم ۱۰۷
۱۶. لیاقت ۱۱۳
۱۷. جیا بیئن اژ گنی ۱۱۹
۱۸. دوام ۱۲۵
۱۹. پاک کِردِن ئو تطهیر ووژمون..... ۱۳۱
۲۰. سخت‌کوشی ایمَه ۱۳۷
۲۱. میل ئو قدِرت..... ۱۴۵

هفته چوارِم: جوواو ایمَه وَه کلوم خدا

۲۲. لَرزین اژ کلوم خدا..... ۱۵۳
۲۳. بی‌درنگ ۱۵۹
۲۴. منطقی وَه نظر نِمَرَسی..... ۱۶۵
۲۵. بی فادَه آشگار..... ۱۷۱
۲۶. آزار خُو..... ۱۷۹
۲۷. وَه آخِر رَسی..... ۱۸۷
۲۸. چطو وجدانمون خاموش مَبو ۱۹۵

هفته پنجِم: صمیمیت وَه‌گرد خداون

۲۹. جایی گه صمیمیت دَس‌پِک مَبو..... ۲۰۳
۳۰. عیسایی جیا ۲۰۹
۳۱. هُمَهَ نِمَشناسم..... ۲۱۷
۳۲. رازَل خداون ۲۲۳
۳۳. مَحرم..... ۲۲۹

۳۴. رووَرو..... ۲۳۵
۳۵. هُمَه رفیقَل مِه‌این..... ۲۴۳

هفته شِشِم: فایده‌ل گنج خداون

۳۶. تحقق وَدَه‌ل خداون..... ۲۵۱
۳۷. زَله‌ای گه زَله‌لِتِرَ اژ میا مَبَری..... ۲۵۷
۳۸. میرات..... ۲۶۳
۳۹. مهم‌تَرین چی..... ۲۷۱
۴۰. زِنه‌ی موفق..... ۲۷۹
۴۱. آخِر خُو..... ۲۸۵
۴۲. پیا کِردِن گنج..... ۲۹۳

پیوست: سیلی گُرت وَه گِلنکی خداون..... ۳۰۳

چطو ای کتاوَ بحوینین

خوینَر گرامی،

ایی کتاو، یَه پغوم ساده نَی؛ بلکِم پغوم زِنه‌یَ گه اَرّ باوارتون اَری بو ئو اَری عمل بِهینو، زِنه‌یتونَ تا ابد عوض مَهه. ایَ وَه مِطمئنی مِوشَم؛ اَرِیَگه ایی حخیختَل زِنه‌ی مِه ئو فِرَه کسَلی‌تِر عوض کِردیَس. هَر وَخد کسی مشاوَرَه اژِم بوهستی، چه اِنوم زمینه ازدواج، خانواده یا خِلمت، اول چیئی گه مایَ فکِرم، هَراَ اصلیَ گه اِنوم ایی کتاو هاتَیَ.

وَه خاطر اهمیت ایی موضوع، وَخد ئو دوعال فِرَه‌ی اَرِه روئش ارائه او صرف بَیَس. وَه توجه وَه فرازونشیبَل زِنه‌ی ایمروژ گه وَه‌گرد برنامه‌ریزی ئو هِرازَه‌ئی فِرَه قاطی بَیَس، احساسم کِرد گه باس ایی حخیختَلَ مِطابق ایی شرایط، وَه تیکه‌ل گُجَر ارائه بِهَم تا بتونیم وَه قویلی اَریو فگر ئو تأمل بهیمن.

مَتونی اَول‌سیل فگر بِهِینو گه وَه‌گرد یَه کتاو دوعائی یا تأملَل روحانی رویرو بَیین. مِنتائای مِه وَه هُمَه مِطمئنی مِنَم گه هُنَ نَی. کتاوَل دوعائی یا تأملَل روحانی، هَر روژ موضوعَل جوراجوری دِرِن گه لازِم نَی هَر کُمشون یَه پغوم کوتاه ئو هدفدار بیری. مِنتائای وَه ایی حالا، ایی کتاو مَتونی اژ چَن لِحاظی چُی اَجور کتاوَلی وَه نظر بَی؛ اَرِیَگه مَطلبَل هَر روژ اَرسَر مبحث روژ وِرکار نُیسیائن تا ساختار او چُی یَه کتاو غیرداستانی بو. مِنتائای فادَه ایی کتاو یَهَس گه هُمَه مَتونین تصمیم بِگِرین چطو اوَ بحوینین. بی‌گومو مَتونین اوَ اِنوم یَه یا دو روژ بحوینین، اَرّ هُنَ ویشتِر دوس دیرین؛ مِنتائای سخد پیشنهاد مَهَم اوَ اِنوم یَه دورَه شِش‌هفته‌ای، هَر روژ یَه فصل، یا اِنوم یَه دورَه سه‌هفته‌ای، یَه فصل صوزوی ئو یَه فصل شو، بحوینین.

اِنوم آخِر هَر فصل، پنج ابزار اَرِه کمک کِردِن گه مَطلبَل او فصل قویل‌تَر بوئن،

هایتی. ایمَه ایی بشخَ «شخصی‌سازی»نُم مَنیم ئو شامل ایی چیئَلَ:

۱. **آیه:** بشخی اژ کتاو مقدسَ گه اَر پغوم اَ روژَ فِرَه مهمَ ئو اِنوم ووژ متن‌یش هاتَ؛ یا بشخی اژ کلومَ گه اِنوم متن اصلی او فصل نَهاتَ، مِنتائای وَه مَطلبَل وِتیائین قوئَت ئو اعتبار مِنَه. پیشنهاد مَهَم ایی آیه‌لَ اژبَر بِهینو.

۲. **نکته:** ایی بشخ موضوع اصلی او فصلَ بیان مَهه تا اهمیت او نشو دِ. دواره دیئن او، اثر او قوی‌تَر مَهه ئو وخدی دواره اَر فصل گِلابِرتونِ ئو او مَحوینین، چُی یَه رَنِمونی هِرازَه اَرِتون کار مَهه.

۳. **تأمل:** ایی بشخ فِرَه مهمَ. اِنوم مزمور مَحوینیم: « مِه اِبارَه فرمائشتَل تو فِرَه فگِرَ مَهَم ئو رئیَل تو هان اَر وَر چیَمِم.» (مزمور ۱۱۹: ۱۵). اِنوم ایی بشخَ فگَر مَهیم گه چطو کلوم خدا اِنوم زِنه‌ی ایمروژ ووژمو وَه کار بِبَریم؛ اَرِیَگه وِتیاءَ گه وَه اَنجوم دائن ایی کار، موفقیت اَرِه ایمَه ماو ئو رئیَلمون پیروز مَبن. (یوشع ۱: ۸، مزمور ۱ ئو اول تیموتائوس ۴: ۱۵ـ بحوینین.)

۴. **دوعا:** اِنوم ایی بشخَ دوعای کوتاهی دیرِیم گه تَیلیمَل او فصل بیان مَهه. ایی فِرَه مهمَ گه خدا دنگمون مَشتوئه ئو ایمَه مجال مِئیم‌ئون تا مِطابق کلوم ووژ عوضمون کِ.

۵. **اعتراف:** مرگ ئو ژیِیاین ها نوم قوئَت زوئو اونَلی گه دوس دیرِنی اژ میوَه‌لَ میرِنی. (امثال ۱۸: ۲۱). وَه وِتن اَچیئه گه خداون اَر زِنه‌یمون اعلوم مَهه، روح، گیو ئو لارمون وَه‌گَرد ارادَه او هَمرئی مَبن؛ ئو ایی رئی‌ای ثابت‌بَیَس اَرِه تجربه کِردِن زِنه‌ی پُر.

دواره تشویقتون مَهَم وَخد خویی صرف حوینِن ایی کتاو بِهینو تا حخیختَل کلوم خدا بچنِ نوم دل ئو فگرتون. تمرکز ئو وَخد نِائن روژونَه اِنوم هَفته‌ل وَررو، کمک مَهه ایی حخیختَل بچنِ نوم زِنه‌یتون ئو ریشه بِگِرن. ایی حخیختَل ویشتِر اژ اطلاعات فخدِن؛ رئی‌ای‌ئن اَرِه نزیک بیئن وَه خداون. هَم پیشنهاد مَهَم دُما حوینِن هَر فصل، چیئَلی گه اِنوم بشخ «شخصی‌سازی»هاتِن، اِنوم دفتری یادداشت بِهینو ئو دواره بحوینینون. هَر روژ فگَرَل ئو دوعال ووژتو اِنوم دفتری نُیسا بِهینو تا هَر وَخد گِلابِرتونَ اَری، بتونِین اَر اَچیئه گه روح‌القدس اَرِتون آشگارا کِردیَس، گِلابِرین.

چَن پیشنهادِتَر: اول، وَه تلفن هوشمند یا ساعَت ووژتو، وَخد حوینِن یَه فصلَ

حِساو بِهِینو ئو اِنوم بشخ «شخصی‌سازی»یادداشت بِهِینو. هِرازَه نَهَن؛ ایی یَه مسابقه نَی. دلیل ایی کار یَهَس گه اَرسَر میانگین وَخدی گه دُما چَن فصل مایَ دَس، بتوِنین وَه آگاهی اَرِه فصلَل دُمایی ووژتو برنامه‌ریزی بِهِینو.

دوئِم، تقلا بِهِینو هَر روژ وَخد مَیِّنی اَرِه ایی کار بِنِن ئو نِیلین هیچ چیئی اِنوم وَخد مَیِّنِتون دَخالَت کِ. دوعا ئو امیدِم یَهَس گه خدا هَرچی اِنوم چِل سال وِرکار اِنوم مِه انجوم داءَ، اِنوم حوینِن ایی کتاو اِنوم هُمَه‌یش انجوم دِ.

سِئِم، هَرگِس وخدی پغومی تَیلیم مَهَم یا وَه‌گرد جیَمی اژ رفیقَلم دواره بررسی مَهَم، فادَه ویشتِری اَرِه مِه دیری. اَژونَسَ، هُمَه‌یش چَن رفیق نزیک دیاری بِهِینو ئو وَه‌گرد یَکتِری ایی کارَ انجوم دَنین. دُما یَگه فصلَ وَه تنیا ئو وَه رَنِمونی روح‌القدس حوینین، وَه‌گرد رفیقَلتون بِیَ یَک‌اِرا جیَم بوئن ئو اَچیئه گه روح خدا نشونتون داءَ، وَه‌گردو پَشخ بِهِینو. ایی کارَ وَه طور مَیِّن انجوم دَنین.

دوعا مَهَم اِنوم گشت ایی کتاو، وَه‌گرد او نزیکتر بوئن. حوینِن مقدمه، وِر اژ دَس‌پِکِردِن فصل اول، فِرَه مهمَ؛ اَرِیَگه دل ایمَه اَررُی چیئی گه اَبارِه قصه مَهیم وازَ مَهه. وخدی حوینِن ایی کتاو تموم کِردین، دوس دیرِم اژ هُمَه بِشتوئم گه زَله مقدس خدا چطو اَر ایمو ئو زِنه‌یتون اثر نائیَس.

وَه حُرمَت،
جان بیور

فخد اَرِه ویرآوردن: مقدمه اژ دَس نَدَنین. دوعام یَهَس گه حوینِن او، آگِری اِنوم هُمَه روشن کِ تا زَله ئو حُرمَت مقدس اِنوم ووژتو رشد بِدَنین ئو وَه کُل گیوونو اِنوم ایی پغوم قَرِق بوئن.

مقد مه

سالَلَس گه آمَل اَرِه اژ ریشه دَرهَردِن زَله تقلا کِردِن. فِرَه‌گس اِنوم اِی زمینه تحقیق کِردِن، وَه‌گردی جنگیائن ئو اَرِه اژ میا بِردِن اثر او اِنوم زِنه‌ی، کارزارَل رِئی نِائن. قصَه مَشور رئیس‌جمهور «فرانکلین دی. روزولت»توجهمونَ اَر اِی موضوع مَکیشی: «تنیا چیئ گه باس اَژی بِزَلیم، ووژ زَله‌س.»اَر کُل پلتفورمَل، کسَلی هاین گه دنگ ووژونَ اَرِه پیا کِردِن رئیَلی اَرِه غلبه کِردِن اَر زَله بِلِنگ مَکَنِن. مَتونیم سَدَل یا حَتا هِزارَل جلد کتاو ووژیارمَتی پیا بهیمن گه اَرِه اِی کار طِراحی بوئین. اِنوم آخِرَل دهه ۱۹۸۰، آمَل اِنوم هَر جا رَختَلی وَر مَکِردِن گه عبارت «بی زَله»وَه شِکلی گپ ئو بِلِنگ اَرسَرون چاپ بوئی. وَه نظر مای ایمَه اَرِه اژ میا بِردِن هَر جور زَله‌ای اِنوم زِنه‌یمون، وَه قاطعیت تقلا کِردیمو.

هَرچَن اِی جنگ، خردمندانه، عاقلانه ئو اصیل وَه نظر مای ئو اِنوم فِرَه زمینه‌لی هُنَ بوئیَس، مِنتائای حخیخت یَهَس گه کُل زَله‌ل گَن نین. اَسَه اَرّ اِی‌جورَ، اَرا تا اِی حد ذهنمونَ وَه ووژ مَشغول کِردیَس؟ وَه باور مِه، دلیل او یَهَس گه کُل زَله‌لَ اِنوم یَه دسته، وَه نُم «زَله‌ل زیون‌دَر»نِایمو. مِنتائای مَه اِی فَرزیه دِریسَ؟

اول اژ هَمه، مهمَ بپذیریمو گه وَه‌راستی زَله‌ل ویرانگری هاین گه منطقی ئو معقول وَه نظر مایَن. اَرِه نمونه، اَرّ بِزَلیم کُل پول ئو مال‌ومنالمون اژ دَس بِدَیم، احتمالاً اِنوم اِی زمینه وَه شِکلی وسواسی رفدار مَبهیمن؛ خَسیس یا احتکارکَر مَبیم ئو پول ئو مال‌ومنالمونَ ویشتِر اژ هَر چیئ‌تِر مِپَرسیم. اَرّ بِزَلیم ژن یا پیا ووژمونَ اژ دَس بِدَیم، یا ویش اژ حد اَری مَچَسبیم یا اَر هَر کارِی مَهه شک مَبهیمن؛ گه اِنوم هَر دو حالا، باعث دلگیری ئو آخِرسَر زیون دائن وَه رابطه‌مون مَبو. اَرّ اژ اژ دَس دائن چیئ

زَله‌ای قویل دِریمو، مَتونی ایمَه اَر تَک هیجانَل ئو تجربه‌ل نو بِکیشی گه بهای او، اژ دَس دائن یَه جیَمیَت آزاءَ، رابطه‌ای واقعی ئو آرامشی بِلُجوئینَ. اَرّ دلواپس امنیت آوِلَلمون بیم، احتمالاً یا ویش اژ حد محدودو مَبهیمن یا ویش اژ حد آزادو مِیلِیم ئو وَه ایِ شِکل رشدونَ تووش مشکل مَبهیمن. وَه نظر مای ایِ فِرِست آخِر نِدیرِه.

اژ لای‌تِر، زَله‌ل سازنده آگاهیَل فایده‌داری وَه ایمَه مِنَّن. اَرِه نمونه، زَله هَتاوِن اژ گَمَرِه دو هِزارپایی، ایمَه آگاه مَهه نزیک لِوارَه گَمَرَه رئی نَچیم تا نَگَه هَتاویم. زَله اژ خرس گریزلی، ایِ آگاهیَ وَه ایمَه مِنَّه گه توله‌ل خرس دایَ تهدید نهیمن؛ یا زَله اژ سووتِن درجه سه، ایمَه آگاه مَهه وخدی تاوه‌ای اژ فِر داغ ماریِ دَر، اژ دَسکِش محافظ استفاده بهیمن.

وَه ایِ حالا، هَرچَن زَله سازنده فایده‌دارَ، اَرّ پامون نَو، مَتونی زِنه‌یمونَ کم‌ارزش یا تبا کِ؛ زَله هَتاوِن مَتونی ایمَه اژ سوار بیئن هواپیما بازدِری ئو آخِرسَر زَمی گیرمون کِ. هِراس بی‌حد اژ خرس گریزلی، مَتونی ایمَه اژ یَه رئی‌رَوی خَوش اِنوم دارستان بی‌بَهرَه کِ؛ ئو زَله اژ سووتائن ووژمون، مَتونی ایمَه اژ روشن کِردِن فِر ئو لَذّت بِردِن اژ یَه وعده خُراک مالی بازدِری.

اِسگَه سئوال اصلی‌ای گه باس اژ ووژمون بپرسیم یَهَس: ایمَه ویشتِر اژ چَی زَله‌مونَه چو؟ پیا کِردِن جوواو ایِ سئوال، بِیتَر اژ تمرکز اَر چطو اژ میا بِردِن زَله‌ل ویرانگر یا مدیریت زَله‌ل سازنده‌س. ایِ یَه سئوال حیهیمنانه‌س ئو اَرّ وَه دِریسی جوواو دائن بو، کُل زَله‌لَ اِنوم چارچویِ مَنِه گه زِنه‌یمونَ اِسگَه ئو تا ابد بِیتَر مَهه ئو رئی رَسیئن وَه زِنه‌ی خُو ئو پُربار آشکارا مَکِه. کتاو مقدس اَبارَه زَله چیئَل فِرَه‌ای اَرِه وِتِن دیری ئو بِنیا او یَهَس: «زَله اژ خداون، بِنیا فیَم ئو دانشَ» (امثال ۱: ۷)؛ نه هَر دانشی، بلکِم حکمت خداون. وَه نظر مای ایِ جای خُوئی اَرِه دَس‌پِکِردِنَ.

چه مَبو اَرّ زَله، وَه‌گَرد هدفی دِریس، یَه فضیلت بو؟ چه مَبو اَرّ زَله اژ خدا، چُی یَه پارادوکس اَرِه رابطه‌ای واقعی وَه‌گَرد او بو؟ ئو چه مَبو اَرّ ایِ زَله مقدس، ایمَه اَر تَک زِنه‌ی کاملی بِبَری گه پیروَل عیسا اِنوم سَدسالَل تجربه کِردِن؟ چه مَبو اَرّ ایِ زَله، کُل زَله‌ل تِر اژ میا بِبَری؟ چُی: زَله اژ رئی نِائن کسب‌وکار ووژتو، زَله اژ اَچیئه گه دولت مَهه، زَله اژ اَچیئه گه اَرِه آوِلَلتون اتفاق مَهَتاو، زَله‌ای گه یَه آم «هیپوکندریا»اَژی عَذاو مَکیشی، زَله‌ای گه ماریِ تَک بیماری روانی یا افسردگی (ئو ایِ فِرِست مَتونی هَر دوام بِدِری).

وِر اژ یَگه گشت ووژمونَ اِنوم ایِ کتاو دَس‌پِبهیمن، بیلین چوار حخیخت بیان گم:

۱. ایمَه آمیم ئو زَلَه‌مونَه چو.
۲. زَله اژ خدا، قویل‌تَر، بِلُجوئین‌تَر ئو صمیمی‌تَر اژ هَر چیئیَس گه فِرَه‌کَس فگَر مَکَنِن.
۳. زَله اژ خدا کُل زَله‌ل ویرانگَر اژ میا مَبَری.
۴. زَله اژ خدا، دَس‌پِکِردِن کُل خوییَلَ.

بَعضیَل وَه دِریسی ویر مِیارِن گه کتاو مقدس نزیک ۳۶۵ جار وَه ایمَه مِوِتی «نَزَلین»ئو ایی چی فِرَه مسیحیَلی اَر ایی نتیجه مِرَسونی گه خدا نِخوازی ایمَه بِزَلیم. مِنتائای ایی آیه‌ل اَر زَله ویرانگَر اشاره مَکَنِن. سَرِر ایی، مَتونم نزیک ۲۰۰ آیه اِنوم کتاو مقدس نشون بِدَم گه ایمَه اَرِه زَله اژ خدا تشویق مَکَنِن؛ ئو بشخ ناخَوش او یَهَس گه تقلا ایمَه اَرِه اژ میا بِردِن هَر جور زَله‌ای اِنوم زِنه‌ی، زَله اژ خداش اِنوم، باعث مَبو ایی بشخ اژ ایمونمون بی‌بررسی، بی‌آزمایش ئو بی هیچ بَری دُما بِمَنی.

زَله اژ خدا باشکوه‌تَر، الهام‌بخش‌تَر ئو شادمانه‌تَر اژ اَچیئه‌س گه مَتونیم خیال بهیمن. هَراجوَر گه وَرِرو مَچیم، دوس دیرِم نشونتون بِدَم گه زَله‌ای گه وَه رئی دِریس هدایت بو؛ وَه‌خصوص فضیلت زَله اژ خدا، ویشتِر اژ هَر چیئی‌تِر رئی زِنه‌ای واز مَکِه گه اژ هَرچی تا اِسگَه گمو کردوین فراتَر. تنیا اِنوم ایی حالا مَتونیم وَه دِلِری وَه‌گَرد هَرچی گه زِنه‌ی مَتونی بِیاری سر رِئامون، بجنگیم.

وَه وِتَه چارلز اسپرجن: «زَله اژ خدا، مرگ زَله‌ل تِرَ؛ او چُی شیری پُرقوتَت، کُل زَله‌لی گه اَر رِئای نِن، دوما مَکِه.«

امید دیرِم وخدی ایی کتاوَ مَحوینین، اِنوم ایی فضیلت قَرِق بوئن؛ ئو وَه کَندن پوسته‌ل وِشک مذهبی گه تصویری نادِریس اَژی نشون مِئَن، اَ خوییَ آشگارا بِهِینو گه پامونَ اَرسَر زَمی‌ای سِفت ئو استوار مَنِه. آری، تا بفامِن گه نه اَ زَله شوم، بلکِم فضیلت زَله اژ خداون گه دِریس نَفامسیاءَ زِنه‌یتونَ اَر تَک چیئ فِرَه بِلُجوئین‌تَر مَبَری ئو شِکوفا مَکِه.

بیاین وَه بررسی ایی دَس‌پِبهیمن گه خدای ایمَه تا چه حد بِلُجوئینَ؛ ایمَه ایَ «هیبت خدا»نُم مَنیم!

خدای پُرهیبت ئو

بِلُجوئین

هفته یِکِم

زَله اژ خدا، گنج اوَسه؛
گوهَر دیاری‌کِردی‌ای گه تَنیا وَه اَکسَلی دائی
مَبو گه فِرَه عزیزِن.

-جان بانیان

هفته یِکِم روژ یِکِم

۱| گنج خدا

اَرّ وَه هُمَه بوشِن فضیلتی پنهو هایتی گه اِنوم حخیخت کلید کُل زِنه‌یَ، چه مَبو؟ ایِ فضیلت، هدف هستی هُمَه آشگارا مَکِه ئو حضور، حفاظت ئو تدارک خالقَ اَر تَک هُمَه مَکیشی؛ فضیلتی گه ریشه کُل صفتَل پسندیده ئو بِنا کُل خَوشبختیَلَ، ئو اَرِه کُل شرایط ناخَوشی گه مَتونی رویروتون بو، هرچی لازمَ آماده مَکِه. قبول کِردِن قاطعانه ایِ فضیلت مَتونی عمرتونَ دِریژا کِ، سلامتی‌تون بِئَه، موفقیت ئو امنیتتون تضمین کِ، کمبودَل اژ میا بِبَری ئو میراتی اصیل اَرِتون بِمِنی.

وَه نظر مای ایِ چی ویش اژ حد خُوءَ تاگه حخیخت بو. شاید وَه تعجب اژ ووژتون بپرسین: «مَه کتاوی گه ها دَسمِار، کتاوی خیال‌پردازانه‌س؟»وَه هُمَه اطمینو مِئَم گه هُنَ نَی ئو اَچیئه گه بیانم کِردیَ، حخیختَ.

اِنوم رویرو بیئن گرد ایِ حخیخت، شاید ویشتِر آمَل وَه ریشخند ئو طعنه جوواو بِئَن: «اَجور فضیلتی اصلاً نَیَ!» مِنتائای کُل وَدَه‌لی گه لَورا هاتِن، بی‌گومو وَه دس یَکی اژ حبهیمن‌تَرین پیالی نُیسیا بَیَن گه تا ایمروژ زِنه‌ی کِردیَ. ویشتِر اژ ایِ، او ایِ کلمه‌لَ وَه الهام خالق ایمَه نُیسی ئو قصَه‌لی بی‌خطائن. وَه ایِ حالا، سلیمان وِر اژ یَگه ایِ زِنه‌ی وِل کِ، سعادتی گه نَصُیو بوئی اژ دَس دا؛ اَرِیَگه دل او اژ کیَنی حکمت بی‌بَهرَه مَنی ئو اَژونَسَ اژ رئی خُو زِنه‌ی کِردِن دویر بی.

بیلین داستان اوَ وَه کوتاهی اَرِتون بیان کَم. سلیمان اَسَه گه آویل بی، وَه ایِ فضیلت تربیت بی، اوَ قبول کِرد ئو اَری ایمون داشد. او وَه شصخیتی نجیب ئو

اصیل ئو بینشی دخیخ رشد کِرد. او هِرازَه اِنوم رَبَری برتری پیا کِرد ئو آخِرِسَر اَر میلیونَل آم حکِمرونی کِرد.

دُما یَگه اژ خدا حکمت خواس، وَه شِکلی بِلُجوئین آژی بَهره‌مند بی. اِنوم حخیخت، چیئَل فِرَه کمی هاتِن گه اَرِه او فیَمِنو سخد بو. او هزارَل قصَه حبهیمنانه نُیسی ئو سَدَل سِرو نُیسی. «او اژ دارَل، اژ سرو آزاد لبنان گِرتی تاگه بوتِکَل گُجَر زوفا گه اِنوم تِرَک دیوار سُرَ مِهه، قصَه مَهَردی، ئو اژ حِوونَل ئو مَلَل ئو جونورَلی گه وَه روی لَما مَسُرِن ئو مایَل.» (اول پاتِشائَل ۴: ۳۳)

ابی پیای حبهیمن وَه درجه‌ای اژ موفقیت، دارابی ئو مَشوری رَسی گه تا اَ حِنَ بی‌نمونه بی ئو تا ایمروژیش تجربه نَبَیَس.

پاتِشائَل، ملکه‌ل، سفیرَل ئو رَبَرَل رَده‌بِلِنگ رئیَل دویر مَچین تا اِنوم حضور او بوئن، دیدگاهَلی بِشتوئِن، برتری ئو یَک‌دلی تیم او بوئینِن ئو ژیر تأثیر نوآوریَلی بوئن گه باعث قدِرت ئو دارابی کَلِنگ ملت او بوئی.

تأثیر او تا حدی بی گه یَه ملکه، گزارشَلی گه وِر اژ دیدار او شنَفتوئی باوار نَکِرد. مِنتائای دُما یَگه مدتی وَه‌گرد او بی، اَبارَه او هُنَ وِتی: «مِه اَچیئه گه موئتنون باوار نَمَهرد، تاگه ووژم هاتِم ئو وَه چیَمَل ووژم دیتِم. اِسگه دیَرَ گه حَتا نِصمی اژ اَچیئه گه وَه مِه وِتِن، نیَ؛ حکمت ئو سعادتمندی تو فِرَه ویشتِر اژ اَچیئه‌س گه شنَفتوئیم. خَوشا وَه حال پیال تو، ئو خَوشا وَه حال خِلمتکارَلت گه هَمیش اِنوم حضور تو رادِوَسن ئو حکمتتَ مَشتوئِن.» (اول پاتِشائَل ۱۰: ۷ -۸)

مِطابق اَچیئه گه مَحوینیم، مردِمی گه سلیمان رَبَریو مَکِرد، آمَل شاد ئو موفقی بین. فَخیری وجود نَداشدی؛ اِنوم پاتِشائی او هَر خانواده‌ای مال ئو باخ ووژ دیری. اِنوم گزارشَل تاریخی هاتَ: «مردِم مِخواردِن ئو مِواردِن ئو خَوشی مَهَردِن.» (اول پاتِشائَل ۴: ۲۰). اونَل اِنوم صُئل ئو امنیت زِنه‌ی مَهَردِن.

مِنتائای وَه رد بیئن وَخد، ابی رَبَر برجسته آخِرِسَر اژ اَچیئه گه ابی دَس‌وَردَل اَرِی فَرِهَم مَکرد، دویر بی. وَه دید سلیمان، او اِسگه پیای حبهیمنی بی ئو دیَر نیاز نَداشدی وَه حکمت ابی فضیلت توجه کِ. او رئی ووژ گُم کِرد ئو آخِرِسَر بِ پیای بدبین ئو تَل. تَنیا ووژ او نوئی گه اژ داوری نادِریس ووژ عَذاو کشی، بلکِم مردِمی گه او رَبَریو مَکردیش هُنَ بین.

زِنه‌ی اَرِه او بی‌میَنا بی. او کُل چیئی خوارا شِمِرد ئو عبارتَلی اِجور ابی نُیسی: «کُل چیئی شَکَت‌کَرَ، تمومِ‌کمال شَکَت‌کَر؛ هُیچ‌کس نِمَتونی میَنا آژی پیا کِ»ئو «تاریخ

فَخَد اِدوارَه تکرارَ مَبو، اَرِیَگه هُیچ چیئی تازه‌ای ژیر ایی آفِتا نیَ...». غَم‌انگیزتَر اژ ایی، هُنَ وِتی: «روژی گه مَمِرین اژ روژی گه مائینَ دنیا بِیتَر.»ئو «اَچیئه گه نادِریسَ، نِمَتوِنی دِریس کِ، ئو اَچیئه گه اژ دَس چیَ، نِمَتوِنی اِدوارَه گِلابِری.»اِنوم حخیخت، او کتاوی کامل اَبارَه پوچ بیئن زِنه‌ی نُیسی؛ اَرِه او کُل چیئی بی‌فادَه بی. ایی پیا اِنوم مدتی نسبتاً کوتاه، اژ بِلِنگ‌تَرین قِلەل موفقیت هَتا اِنوم قویل‌تَرین دَرَەل بدبینی. ایمروژ فِرَه روان‌شناس تشخیص مِنَّن گه او اژ جوری افسردگی سخد عَذاو مَکیشی. چطو پیای مَتونی تا ایی حد افراط کِ؟

خَوَر خَوش یَهَس گه داستان او اِنوم قویلای ناامیدی تموم نِماو ئو او آخِرِسَر گِلامای اَر مهم‌تَرین فضیلت زِنه‌ی. نِمَذانیم او چَن مُنگ یا حَتا چَن سال صرف نُیسِن کتاو غَم‌انگیز ووژ کِرد، مِنتائای فصل آخِر نگاهی کوتاه اَر خُو بیئن حال او مِنَّه. او هفت جار، وَه ایی شِکل یا شکَلی‌تِر، ایی عبارتَ ماریَ نوم نُیسِن: «اَسَه، خالق ووژِت اِنوم روژَل جِهالی ویر بیار.»کلمەل آخِری او هُنَ دَسَ مَنِن:

> «اِسگَه گه کُل چیمو شنَفت، آخِر کلوم یَسَ: زِلَت اژ خدا بِچو ئو فِربونَل بارتیَ جا، اَرِیَگه اِنسو بیئِن بِن‌کُل هُنَسَ هدف کامل ئو اصلی خلقت او، هدف مَشیَت خداون، ریشه شصخیت، بِنا کُل خَوشیَل، نِظم دائن وَه کُل شرایط ناهَماهنگ ژیر ایی آفِتا ئو کُل وظیفه اِنسونی.» (جیَمیَت ۱۲: ۱۳)

ایی فضیلت خیمتی، چیئی جُز زَله اژ خدا نیَ. نُیسَن، یانی سلیمانِ پاتِشا، اوَ وَه عنوان پیش‌نیاز زِنه‌ای کامل ئو پِر اژ حیات تیَریف مَکِه. اِنوم کتاو مقدس مَحوینیم: « کیَ اَ اِنسونَ گه زِلَه اژ خداون بِچوتی ؟ خداون رئی‌ای گه باس بِگِریِ وَر، نِشونَ مِیتی.» (مزمور ۲۵: ۱۲)

ایی رئی‌ای معمولی نیَ؛ اَرِیَگه وَه تأسف فِرَه‌کَس باوار دیرِن حکمت ووژونَس گه موفقیت ئو خَوشبختی اَرِه‌شون ماریَ جا؛ هَراَکاری گه سلیمان پاتِشا اِنوم تاریک‌تَرین لحظەل زِنه‌ی ووژ انجوم داءَ. زَله مقدس، ایمَه وَه حکمت خالق ووژمون وصل نگا مِدیره؛ یانی تَنیا کسی گه مَذانی چَی ایمَه بِیتَر مَکِه ئو چَی تَبامون مَکِه.

اهمیت زَله مقدس تا حدیَس گه اَر کُل فضیلتَل‌تِر برتری دیری. کتاو مقدس اوَ وَه عنوان لَذّت عیسا تیَریف مَکِه (اشعیا ۱۱: ۳) ئو هَم موشی: « ئو ترس خداون ماوَ گنج صَهیون.» (اشعیا ۳۳: ۶) گِری رادِوَسین ئو اَری فگر بِهینو: ایی زَله، لَذّت ئو گنج خداءِ کَلِنگ ئو قادر مطلقَ؛ ئو ایی بِن‌کُل حیرت‌انگیزَ! زوی اَر ایی حخیخت

بِلُجوئین مَچیم، مِنتائای اول گِلامایم ویرِ سلیمانِ پاتِشا.

اَرا ایِ پغومَ وَه موفقیت، شِکَس ئو آخِرِسَر خُو بیئن حال سلیمان نشونم دا؟ اِنوم اول سالَل خِلمتم، رَبَر حبهیمنی قصَه‌ای وِت گه توجه مِه اَر ووژ کیشی ئو تا دههل اِنوم فگرم مَنی. او هُنَ وِتی: «مِه ایِ موضوعَ وَه عنوان یَه اصل کلی اِنوم زِنه‌ی ووژم نِام گه هُیچ‌کسَ فَخَد وَه خاطر سابقه کاری درخشانی گه دیری، اَر جای قدرت بِلِنگ نَکَم!»

وخدی اَژی پرسین: «اَرا؟»جوواو داءَ: «اَبارَه شصخیت آمَل، ویشتِر اژ هَر چیئ سِیل واکنش اُوُ اِنوم رویرو بیئن گرد شِکَس مَهَم. مَه مسئولیت ووژونَ قبول کِردِن؟ مَه توبه کِردِن ئو اژ ایِ تجربه فِربو گِرتِن؟ یاگه رفدار ووژونَ توجیه کِردِن ئو کَسلی‌تِر مقصر ذانستن؟ ایِ مسئله نشون مِئَه مَه اونَل اَرِه قبول کِردِن مسئولیت آماده‌ن یا نه.»اَچیئه گه اژ او فِربوم گِرت یَه بی گه ایِ واکنش نشون مِئَه مَه حکمت اَرِه اَجور کسَلی اژ هَر چیئی‌تِر بِلِنگ‌تَر یا نه.

سلیمان ارزش زَله اژ خداَ تمومِ‌کمال درک نَکِرد، هَرچَن ژیر الهام روح‌القدس اَژی تَیلیم گِرتوئی. اَژونَسَ ایِ امکان هایتی گه اَژی دویر بو. وِر اژ هَتاوِن سلیمان، زَله اژ خدا لَذّت ئو گنج او نوئی ئو وَه عنوان اصلی ثابت اَرِه کارَل ئو انگیزه‌لی عمل نَمَهرد. مِنتائای او اِنوم دوره لغزش ووژ، اِنوم تجربه اَخمَخیَل ئو آخِرِسَر اِنوم دوره خُو بیئن حال، قدِرت اوَ تمومِ‌کمال درک کِرد.

پولس رسول‌یش اِنوم هَر ایِ رئی هُنَ نُیسی:

> «تن ووژم سخدی مِئَم ئو ژیر خُلُمی مَنِمِی، نَکَه دُما یَگه اَرِه دیگرون موعظه کَم، ووژم مردود بوم آزمایشَ اژ سر نَهَتاوِم، تأیید نَبوم ئو وَه عنوان آم متقلبی رَد بوم.» (اول قرنتیان ۹: ۲۷)

پولس اهمیت گنج حکمتَ گه وَه‌سونگَ روح خدا اَر دَس او سپاردیا بو، درک کِرد ئو اژ اشتباه تَلّی گه سلیمان پاتِشا انجوم داءَ دویر مَنی. حخیختَل پنهو عَتی خدا گه فِرَه‌گَس آزاد مَکِرد، اَرِه او آشگارا بین. مِنتائای اَرّ زَله اژ خدا خیمتی نَذانستی ئو وَه آغوش واز اوَ قبول نَمَهرد، اویش مَبیَ پیای ناامید، بدگومو، ناشایست ئو رَدبَی.

قبول کِردِن زَله اژ خدا وَه عنوان گنجی خیمتی، قدِرتَ مِئَه ایمَه تا تسلیم حخیخت بیم ئو وَه انجوم دائن ایِ کار، ایمَه اِنوم رئی دِریس زِنه‌ی مَنِه؛ رئی‌ای گه

پاداشَل قابل‌توجهی وَه‌گرد دیری.

اِنوم زمانه‌ای گه ویشتِر آمَل، زَلهَ ویرانگر ئو زیون‌دَر مَذانِن، اِلوم کِردِن زَله اژ خداون وَه عنوان فضیلتی فایده‌دار ئو خیمتی، دویر اژ عقل وَه نظر مای. وَه اِی حالا، مِطابق اعتبارکتاو مقدس، وَه هُمَه اطمینو

مِئَم گه وخدی اوَ قبول بهیمن، مَتونِیم اِنوم رئی حیات بِمَنیم. اِنوم اِی جا، صمیمیت واقعی وَه‌گرد خدا ئو فایده‌ل عوض‌گر زِنه‌ی تجربه مَبهیمن؛ گه یَکی اژ کَلِنگ‌تَرین فایده‌ل او، بیئن وَه تصویر عیساَس. اَسَه بیاین گشت ووژمونَ اَرِه پیا کِردِن زَله اژ خدا دَس‌پِبهیمن.

شخصی‌سازی

آیه: «او ماوَ بِناوَه موکَمی اَرِه روزَل تو،ئو کیَنی نجاد ئو حکمت ئو دانش؛ ئو ترس خداون ماوَ گنج صَهیون.» (اشعیا ۳۳: ۶)

نکته: زَله مقدس، گنج خداَس ئو باس اَرِه ایمَه بو.

تأمل: چطو مَتونِم اِنوم عمل، زَله مقدسَ چُی گنجی خیمتی بِزانم؟ چطو باس وَه‌گردی رفدارکَم؟ چطو رویرو او بوم؟ چطو اوَ اژ دَس نَدَم؟

دوعا: ای باوه آسمانی، مِخوازم اِنوم اِی گشت پیا کِردِن زَله اژ خداون، اوَ خُو بِشناسم، وَه‌گردی زِنه‌ی کَم ئو اَژی لَذّت بِبَرم. بیل گنج مِه بو؛ هَراجوَر گه گنج توئه. بیل حکمت ئو دانشی گه اَرِه زِنه‌ای موفق ئو پیروز لازمَ، وَه مِه بِئَه؛ زِنه‌ای گه اِنوم نظر تو خَوشایند بو. بیل کسَلی گه اَرِه مِه عزیزِن، نجات پیا کَنِن ئو کُل کسَلی گه وَه‌گرد مِه اِنوم ارتباطِن، خیمَت اوَ بفامِن. وَه نُم عیسای مسیح، خداون ئو نجات‌دهنده‌م، درخواست مَهَم. آمین.

اعتراف: مِه زَله مقدسَ وَه عنوان گنجی کَلِنگ اِنوم زِنه‌م خیمتی مَزانم ئو وَه انجوم دائن اِی کار، اِنوم رئی حیات پُر، قوی مَبوم.

زَله اژ خدا، آری؛
مِنتائای زَلیئن اَژی، نه.

– جِی. اِی. اسپندر

۲| زَله‌ل ضدونقیض

اِنوم تاوِستو سال ۱۹۹۴ اژِم خواستن تا اَرِه خِلمت اِنوم یَه کنفرانس کلیسایی بِچِمَ جنوب‌شرقی مَهلات متحده. کلیسای کَلِنگی بی گه دو سال وِر، بیداری روحانی کَلِنگی چوار هفته‌ایَ ژیر رَبَری یَه مبشر مَشور تجربه کِردوئی. ایی بیداری اَر خوئی، مِحبت ئو خَوشی خدا تأکید داشد ئو وَه شِکلی بِلُجوئین اَر زِنه‌ی فِرَه‌کَس اثر نا. مِنتائای وَه تأسف، کلیسا فَخَد اَر تجربه اَ بیداری تمرکز کِرد ئو اَر تَک شناخت ویشتِر دل خدا نَچی. اِنوم اصل، اونَل اژ تعادل اِرچین ئو هَراوِر گیر کِردن.

اِنوم اَ زَمو، مِه اِنوم رئی پیا کِردِن زَله مقدس بیم. مَتونِستم اهمیت اوَ بوئینِم. مِنتائای اَرِیَگه هِنی ها دانش ووژم اِنوم ایی زمینه ویشتِرا مَکردم، اژ یَگه اوَ وَه شِکلی عمومی وَه دیگرون بِگِم، دِل‌دودِل بیم. وَه ایی حالا، وَه قوی احساس کِردم گه باس ایی دلواپسیَ وِل گم ئو اِنوم جیَم شو اول، اَبارَه زَله اژ خداون قصَه گم.

چیَمَ مِنبر گِرت ئو وَه درک کمی گه داشتم، دَس‌پِکردم اَبارَه ایی موضوع قصَه کِردِن. دیئن دیمَل بی‌تفاوت ئو بِن‌کُل بی‌اعتنا گه اَرِم خیره بوئین، هُیچ دل‌قوئتی‌ای اَرِه مِه نَوئی. وَه نظر مَهات اَرِه گوشَل کَر قصَه مَهَم. اِنوم حخیخت دِریس فیَمِسموئی ئو زوی مَذانین دلیل او چَی بی.

شو دُما، دُما پرستش، کشیش ارشد چی مِنبر. خیالِم کِردی ایی یَه مقدمه معمولیَ، مِنتائای هُنَ نوئی. او پونزَه دقیقه، اَچیئه گه مِه شو وِر وِتوئیم، دِریس کِرد. او وَه اطمینو وِت: «زَله اژ خداون فَخَد اِنوم عَت عتیق دِریسَ ئو وَه ایمَه، وَه عنوان

مسیحی، روح زَله دائی نَبَیَس.»ئو ایَ وَه دوئِم تیموتائوس ۱: ۷ نِسبت دا.

مِه اِنوم ردیف اول نیشتوئیم، بِن‌کُل شوکه بیم ئو احساس مَکردم نوم میا یَه کابوسم. هَرچِنی او ویشتِر قصَه مَکرد، مِه ویشتِر ناراحت مَبوئم. او ادامه دا: « اِنوم مِحبتْ هُیچ ترسی نیَ، بلکِم مِحبت کامل، ترسَ مِهِئَه دِریر؛ اَریَگه ترس اژ مِجازاتَ ئو کسی گه زِلَه مَچوتی، اِنوم مِحبتْ کاملا نوئی." (اول یوحنا ۴: ۱۸). اَژونَسَ اَچیئه گه "جان" شو وِر تَیلیم دا، خِلَطَ ئو مِه مِخوازم هُمَه اژ ایی تَیلیم حفظ گم!»

دِریس کِردِن مفصل پغوم مِه، چَن دقیقه‌تِر هَر ادامه پیا کِرد.

وخدی قصَه‌لی تموم بین، وَه کَمال تعجب مِهَ اَرِه خِلمت دَوَت کِردمَ مِنبر. هِنی ویرِم مای، هیزگِرتم ئو وَه ووژم فگر مَکردم: «چطو مَتونم دُما کاری گه او کِرد، اَرِه مردِم موعظه گَم؟!»ایی اتفاق نِمَتونستی بِهَتاو. مِنتائای اتفاق هَتاوئی ئو مِه مجبور بیم ووژم جیَم گَم؛ اِنوم حالی گه تَنیا کاری گه مِخواسم انجوم بِدَم یَه بی گه اژ اورَه دَرِیم ئو بِرَوِم. ویر هُاردِن هَر چیئی سخد بی، چه رَسی وَه یَگه پغومی حیات‌بخش اَرِه کسَلی گه اِنوم اَکنفرانس شرکت کِردوئین بیان گَم.

هَراجوَر گه قصَه مَکردم، فگِرم مَگِلابِریَ قصَه‌ل دِریس‌گَر او. نِمَتونِستم قصَه‌لی اژ ویر بَرِم. تجربه‌ای عجیب ئو هِراس‌آوَر بی. چَن گِل اِنوم میا قصَه کِردِن مجبور بیم فگِزَل ووژم لگام بِدَم تا اژ رئی دَر نَچِم. وَه‌گرد احساسَلم جنگ مَکردم گه مِوتن: «ایَ اژ ویر بَر، قصَه کِردِن وِل کَ ئو اژ ایرَه بَرَو!»شرایطی زار ئو غَم‌انگیز بی. دُما موعظه‌ای کوتاه، خِلمتَم سپارد وَه او، هِرازَه گِلابِریمَ هتل ئو بِن‌کُل گیج ئو رَدبَی چیَمَ دَرختِخُو.

صوزوی روژ دُما، مَحل ساخدوساز آرومی نزیک هتل پیا کِردم. هُیچ کارگری اِنوم اَ جا سر کار نوئی. وَه صمیمیت دوعا کِردم ئو منتظر دِریس کِردِن خدا مَنیم. وَه راستی پرسیم: «اِا خداون، مَه مِه وَه کلیسا تو زیون رَسِنم؟ مَه چیئی نادِریسی تَیلیم دام؟ مَه قوم توئم بِردَ اسیری؟»

مدتی ادامه دام ئو هَر دوعا مَکردم. اَچیئه گه اَر زوئونم مَهات، کم‌کم عوض بی ئو فیَمِسم گه وَه شوق فِرَه خواستار درک ویشتِر اژ زَله مقدسِم. ایی خواهش اژ قویلای دِلم سرچشمه مَگِرت ئو اژ اَچیئه گه اتفاق مَکَت، حَیرَت‌زَده بیم. اِنوم دِل ووژم، احساس نارضایتی او اژ کاری گه کِردوئیم نَمَکردم؛ بلکِم رضایت اوَ مَدیَم. او دَس‌پِکرد چَن آیه فِرَه اژ عَت جدید اَبارَه زَله اژ خدا ویرِم بیاری.

وَه رد بیئن وَخد، فیَمِسم نه فَخَد دیَر گیج ئو سرگردان نیئم، بلکِم وَه دَنگ بِلِنگ ئو

پِر اژ شوق قارَه مَکیشِم: «اِا باوَه، مِخوازم زَله اژ خداونَ بِشناسم ئو اِنومی گوم بِرَم!»
هَرچَن نُیسَنَل عَت جدید اَ کلمه‌لی نُیسین گه اَ کشیش اَژینو نقل قول کِرد، مِنتائای قصَه‌ل تِری‌شی داشتن:

- پولس رسول مَنُیسی: «نجاد ووژتو وَه زَله ئو لَرز بِرَسِنِنَ عمل.» (فیلیپیان ۲: ۱۲)
- ئو اِدوارَه فِربون مِنَّه: «بیاین ووژمونَ اژ هَر ناپاکی لار ئو روح پاک بهیمن ئو وَه زَله اژ خدا، تقدسَ کامل بهیمن.» (دوئِم قرنتیان ۷: ۱)
- نُیسَن کتاو عبرانیَل مَنُیسی: « اِسَه بورِن اَرِیَگه پاتِشائی‌ای گه نِماءِ رِگه، ماریمَ دس، شگِرگزار بوئیمو ئو وَه ترس ئو عزّتی گه باوِ دلَ، بِپِرَسیمی.» (عبرانیان ۱۲: ۲۸)
- پطرس رسول مَنُیسی: « اَرّ وَه اوءَ موشینو باوَه گه بی‌جونِمداری ئو مِطابق کارَل هرکی داوریَ مِهِیتی اَری، اِسَه دورَه خَریوی ووژتونَ خداترسی بِگُذَرِنِن.» (اول پطرس ۱: ۱۷)
- یهودا رسول اِلوم مَکِه: «وَه زَله ریَمَت نشون بِهَن.» (یهودا ۲۳)
- ئو عیسا تشویقمون مَکِه: « زِلَتون اژ کسَلی گه جسمَ مَکُشِن مِنتائای نِمَتونِن روح بِکُشِن، نَچو؛ زِلَتون اژ او بِچو گه مَتونی هم روح ئو هم جسم هُمَه اِنوم جیَنم هِلاک کِ.» (متا ۱۰: ۲۸)

مَتونِستم آیه‌ل ویشتِری بیارم ئو بی‌گومو هَراجوَر گه وَرِرو مَچیم ایی کارَ مَهَم؛ مِنتائای امید دیرِم ایی نکتهَ درک بِهِینو گه زَله مقدس، حخیخت عَت جدیدَ. یوئنَ فَخَد چَن کُم اژ آیه‌لِن گه خداون وخدی دوعا مَکردم آوِردِیَ نوم دِلم.
اَ صوزوی فیَمِسم کشیش «روح زَله»وَه‌گرد «زَله اژ خداون»خِلَط کِردیَ. ایی دو بِن‌کُل فَرک دیرِن. ایی فَرک اَ زَمو نشون دائَ گه موسا قوم اسرائیلَ اَرِه ملاقات گرد خدا بِردَ کوی سینا. وخدی کُل قوم رَسینَ پای کو، موسا اَرِه ملاقات خصوصی اول مَچیَ سر کو. خداءِ قادر مطلق هدف کَلِنگ نجات ووژ آشگارا مَکِه:

> «یَه بوشَ دوئیمو یعقوب ئو اِلوم کَ اَر قوم اسرائیل: هُمَه ووژتو دیتو گه چَه‌مَ مصریَل کِرد ئو چطور هُمَه‌م نا اَرسر بالَل دالَل ئو آوِردِمتون اَرِه تَک ووژم.» (خروج ۱۹: ۳ -۴)

دلیل اصلی خدا اَرِه اَ نجات گِلِنگ یَه بی گه کُل قومَ اَرِه تَک ووژ جیَم کِ. او اَژینو اشتیاق داشد ئو مِخواس وَه‌گردو ملاقات کِ تا اونَل‌یش چُی موسا اوَ بِشناسن. مِنتائای سه روژ دُما، وخدی خدا اَرسر کو هَتاوِ دِریر تا ووژ نشون بِدِ، قوم هِرازَه ووژونَ کیشینَ دُما ئو وَه هِراس وَه موسا وِتن: « تو ووژِت قصَه گرد ایمَه بِهَه ئو ایمَه مَشتوئیمو، مِنتائای نِیل خدا قصَه گرد ایمَه بِهِه، ناخواد بِمِریم.» (خروج ۲۰: ۱۹)

موسا اَرِه دلگُوئی دائن اونَل هُنَ جوواو دا: « زِلَتو نَچو. خدا هاتِیَ تا اِنتحونتو کِ تاگه اِنوم دلَلتو ترس اوتو داشدوئی ئو گنا نِهِینو.» (خروج ۲۰: ۲۰)

اِنوم اول‌سیل وَه نظر مای موسا قصَه ووژ نَخز کِردیَ: «نَزَلین، اَرِیَگه خدا هاتِیَ تا زَله او اَر وَر هُمَه بو.»مَه موسا ضدونقیض قصَه مَکِرد؟ جوواو، نه‌س. موسا فَخَد میا زَلیئن اژ خدا ئو دیرِن زَله اژ خداون فَرک مَنی. اِدوارَه موشِم: میا اِی دو میَنا فَرک فِرَه‌ای هایتی.

کسی گه اژ خدا مَزَلی، یانی چیئ اَرِه پنهون کِردِن دیری. وِیر بیارین اِنوم باخ عدن وخدی آدم گنا کِرد، او ئو حوا اژ حضور خداون پنهون بین. اِی واکنش فَخَد هِن اونَل نوئی. اِنوم سِرُسَر کتاو مقدس، واکنشَل اِجوری اَرِه کسَلی گه وِیرِ تاریکی مَچِن، دیاری مَبو. مِنتائای کسی گه زَله اژ خدا اِنوم دل دیری، هُیچ چیئ اَرِه پنهون کِردِن نِدیره؛ او فَخَد اژ اِی مَزَلی گه اژ خدا دویر بو.

حخیخت اِی چی اَوِرَه نشون دائَ گه وخدی مردِم گِلاچینَ دُما، هَر اَ وَخد موسا نزیک‌تِر بِیَ خدا. کسی گه زَله اژ خدا اِنوم دل دیری، نِموشی: «تا چه حد مَتونم نزیک مرز گنا بوم، مِنتائای اِنومی هَتاو نَکَم؟»نه، هُنَ نِموشی؛ بلکِم موشی: «مِخوازم اَخِه نزیک خدا بوم ئو اَخِه دویر اژ مرز گنا بوم گه حَتا نَتونم اوَ بوئینِم.

«اَژونَسَ، وِر اژ یَگه زَله مقدسَ تیَریف بهیمن ئو اَبارَه فایده‌لی قصَه بهیمن، بیلین اول روشن بهیمن زَله مقدس چَی نِیَ. زَله مقدس، زَلیئن اژ خداون ئو اَژونَسَ دویر رادِوَستن اَژی نِیَ. چطو مَتونِیم اژ صمیمیت وَه‌گرد کسی لَذّت بِبَریم گه اَژی زَلَه‌مونَه چو؟ دویر بیئن، بِن‌کُل اَرضد اَچیئه‌س گه خدا مِخوازی. اِنوم مزامیر مَحوینیم: «اِا دِل مِه، او وَه تو وِتی: " وَه مِنِی نوم‌رُی مِنا بوئن!" اِا خداون، مِه هامَ مِنِی نوم‌رُی تونا.» (مزمور ۲۷: ۸) مَه دَنگ صمیمیت ئو نزیکیَ مَشتوئین؟ او مِخوازی نزیک یَکتِری بوئن، وَه‌گرد یَک اِنوم ارتباط بوئن، وَه‌گرد یَک بِخَنِن، شریک یَکتِری بوئن ئو زِنه‌یَ وَه‌گرد یَک تجربه بِهِینو.

مزمورنُیس‌یش مَنُیسی: «خداون رِقیف کسَلی کَ گه زِلَئونا ژِینَ.» (مزمور ۲۵:

۱۴) حخیخت یَهَس: خدا مِخوازی وَه‌گرد هُمَه صمیمی ئو نزیک بو. اَسَه مِطمئن بوئن زَله مقدس ایی صمیمیتَ اژ میا نِمَبَری؛ بلکِم اَرضد، ارتباط ئو تعامل ایمَه وَه‌گرد خدا ویشتِر مَکِه.

شخصی‌سازی

آیه: «زِلَتو نَچو. خدا هاتِیَ تا اِنتحونتو کِ تاگَه اِنوم دلَلتو ترس اوتو داشدوئی ئو گنا نِهِینو.» (خروج ۲۰: ۲۰)

نکته: زَله مقدس یانی اژ خدا نَزَلین ئو اَژی دویر نَبوئن؛ بلکِم یانی اژ دویر بیئن اژ خدا بِزَلین.

تأمل: هدف اصلی خدا اژ نجات دائن اسرائیل اژ مصر چَی بی؟ هدف اصلی او اژ آزاد کِردِن مِه اژ اسیری ئو خُلُمی دنیا چَیَ؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، اژت سپاس‌گزارم گه وَه‌سونگَ خداونم عیسای مسیح، مِهَ اژ روح زَله نجات دائی. اژت مِخوازم زَله مقدسَ اِنوم وجودم بِنِی تا نَگَه اِنوم بِرابر تو گنا گَم؛ اَرِیَگه ایی کار، اَ صمیمیتی گه تو وَه‌گرد مِه مِخوازین ئو مِه وَه‌گرد تو مِخوازم، کم‌رنگ مَکِه. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: خدا مِهَ اَرِه صمیمیت وَه‌گرد ووژ دَوَت کِردیَ؛ اَژونَسَ مِه اژ خدا نِمَزَلِم، بلکِم مِخوازم زَله اوَ اِنوم دِلم بِدیرِم تا اژ گنا دویر بِمَنِم.

له اڕ خدا، یَکی اڕ اول ئو گَلِنگ‌تَرین وظیفه‌ل مخلوقَل خردمند اوئه.

– چارلز انگلس

۳| زَله مقدس چَیَ؟

غیرممکنَ زَله مقدسَ اِنوم یَه جمله، یَه بند یا یَه فصل تیَریف بهیمن. ایی دِرُس چُی ایسَس گه بخوازیم پِهنا مِحبت خداَ اِنوم اَجور اندازه‌ای توضیح بِدَیم. اَرِه درک بِیتَر او، وَه چَن فصل نیاز دیریم؛ مِنتائای هَر وَه ایی حالا، وَه درک کامل او نِمَرَسیم. اِنوم حخیخت، باوار دیرِم اَرِه پیا کِردِن قویلای مِحبت مقدس ئو زَله مقدس خدا، وَه ابدیت نیاز دیریم.

وَه‌گرد ایی توضیحَل، بیلین تیَریفی کلی اژ زَله مقدس بِدَم. فگَر دوران آویلی ووژتو بِهینو؛ اَ زَمو گه کتاو رنگ‌آمیزی ئو مِدادرنگی‌ای وَه هُمَه مِدائن. کتاوَ واز مَکردین ئو لاپَری دیاری مَکردین. طرح کلیَ پیا مَکردین ئو منتظر مَمَنین اَ بشخَ رنگ بِهینو. هَر ایی‌جور، ایی فصل‌یش طرحی وَه ایمَه مِئَه گه رنگ کِردِن او، نیاز وَه حوینِن باقی کتاو دیری. اَرّ فَخَد ایی فصلَ بحوینین، فگِری کلی اژ زَله مقدس پیا مَبِهینو، مِنتائای حخیختَل عوض‌گر اوَ اژ دَس مِئَنین.

اِنوم فصل وِرکار نشون دامو گه زَله اژ خداون ایمَه اژ حضور او دویر نِمَکِه؛ بلکِم بِن‌کُل اَرضد او، زَله خُو ئو بِلُجوئین ایمَه وَه خدا نزیک‌تِر مَکِه. وِر اژ یَگه وَرِرو بِچیم، باس بِذانیم بِنا نائن ایی اصل مهم اِنوم زِنه‌ی، کاری حیاتیه.

بَعضیَل موشِن زَله اژ خداون فَخَد یانی پرستش خدا وَه‌گرد حُرمَت. مِه ایی قصَه‌لَ اژ خادمَل مَشور اِنوم موعظه‌لون، قصَه کِردن‌ون وَه‌گرد دیگرون یا اَ زَمو خُراک هُاردِن وَه‌گرد رَبَرَل‌تِر شنَفتِم. هَرچَن ایی تیَریف یَه دَس‌پِکِردِنَ، مِنتائای اژ

توضیح کامل او فِرَه دویرَ. ایَ مَتونِیم فَخَد وَه تیَریف مِحبت خدا چُی «بردبار ئو مِهربان» بَراوَر بهیمن (اول قرنتیان ۱۳: ۴).

مِنتائای اَرّ تیَریفَ هَراوِر وِل بهیمن، وَه هدف نِمَرَسیم ئو بِن‌گُل اَژی دویر مَگویم. اَ زَمو گه مِه ئو لیزا اِنوم اولَل دهه چوارِم زِنه‌یمون بیم، داماد یَه رَبَر محترم هاتَ مال‌مون تا فرصت سرمایه‌گذاری اِنوم شرکت ووژِ وَه ایمَه بِنَه. چَن ساعَتی وَه‌گرد یَک ملاقاتمون کِرد ئو مِه وَه‌روشنی مِهربانی ئو صبوری اوَ ویر دیرِم. اَرّ هُمَه‌یش رفدار اوَ مِدیتین، بی‌گومو تأییدتون مَکرد گه او پیای دوس‌داشتنی‌ایَ. وَه ایِ حالا، مِه ئو لیزا دُما چَن روژ دوعا احساس کِردیم اَرِه سرمایه‌گذاری هدایت نِماویمو. اِسگه دُما سالَل، خَوشحالم گه ایِ کارَ نَکردیم؛ اَرِیَگه او سالَل فِرَه‌ایَ وَه خاطر رئی نِائن طرح گَلِنگ پونزی اِنوم زندون گذرونی.

مَه اَ پیا صبور ئو مِهربان بی؟ بی‌گومو، آری. مَه او اِنوم مِحبت گوم مَهَرد؟ بی‌گومو، نه. اَرِیَگه کتاو مقدس وَه ایمَه مِوِتی: « اَرِیَگه دوس داشدِن خدا یَسَ گه اژ فِربونَل اطاعت بهیمنی ئو فِربونَل او بار گِرونی نِین.» (اول یوحنا ۵: ۳). دِزی، کاری ووژخواهِانَس ئو فِربونَل مِحبت خدا ژیر پا مَنی. یَه کودک‌آزار مَتونی مِهربان ئو حَتا صبور بو ئو هَر اَ وَخد زِنه‌ی پیایی نابود کِ. مَه او مِحبتی اَرِه اَ آویل دیری؟ بی‌گومو نه!

هَر ایِ‌جور، محدود کِردِن زَله مقدس فَخَد وَه پرستش وَه‌گرد حُرمَت، باعث مَبو هدفَ گُم بهیمن ئو گُم‌رئی بوئیم. اَسَه بیاین طرح کلیَ بِکیشیم ئو دُما وَه آموزه‌ل، نمونه‌ل کتاو مقدس ئو داستانَلی گه اِنوم فصلَل وَرِرو مَحوینیم، اوَ رنگ بهیمن. وِر اژ دَس‌پِکِردِن، مِخوازم هُشدارتون بِدَم گه اِنوم تیَریف زَله مقدس کلمه‌لی مَشتوئین گه شاید ناخَوش بوئن؛ مِنتائای وَه هُمَه اطمینو مِنَم گه اَرضد ایِ موضوع دِریسَ. وَه کُل ایِ پغوم هَمرئی بِهِینو؛ اَسَه مَفامِن زَله مقدس خِلاتی اژ مِحبت ئو حفاظت اژ لای آفریدگارمونَ؛ کسی گه وَه قوی اَرِه ایمَه اهمیت مِنَه ئو مشتاقمونَ.

آیه‌ل فِرَه‌ای اِنوم عَت جدید هاین گه مَتونیم وَه اُوُ دَس‌پِبهیمن؛ مِنتائای وَه باور مِه، ایِ آیه اثر ویشتِری دیری:

> «اِسَه بورِن اَرِیَگه پاتِشائی‌ای گه نِماءِ رِکَه، ماریمَ دس، شگِرگزار بوئیمو ئو وَه ترس ئو عزّتی گه باوِ دلَ، بِپرَسیمی، اَرِیَگه «خداءِ ایمَه آگِری کَ گه مَسُزنی.» (عبرانیان ۲۸: ۱۲ -۲۹)

اَرّ وَه دِخَت سِیل بِهِینو، مَفامِن گه وَه دو کلمه اشاره بَیَس: زَله ئو هیبت. ایِ

مسئله هِرازَه نشون مِئَه گه زَله اژ خدا نِمَتونی فَخَد وَه حُرمَت محدود بو؛ اَرّ هُنَ بوئی، نُیسَن فَخَد کلمه دوئِمَ وَه کار مَبِرد. اِی دو کلمه نه فَخَد اِنوم زوئون انگلیسی فَرک دیرِن، بلکِم اِنوم زوئون یونانی‌یش فَرک دیرِن: **آدیوس** ئو **یولابیا**.

«هیبت» ترجمه‌ای مناسب اژ اول کلمه یونانی، یانی آدیوسَ. فرهنگ لغات جامع خواندن، کلمه «هیبت»هُنَ تیَریف مَکِه: «تحسینی قویل گه حُرمَت ماریَ جا.»مِه عاشخ اِی چوار کلمه‌م گه وَه‌گَرد یَک ترکیب بوئین؛ قویل فگَر کِردِن اَر هَر کُمون، درکمونَ مَبَریَ درجه‌ای بِلِنگ‌تَر.

کلمه دوئِم، یانی زَله اژ خدا، میَنا هیبتَ اِنوم ووژ دیری. اَرِه تیَریف هیبت، رُئامَ نسخه اصلی فرهنگ لغت «نوح وبستر»چاپ ۱۸۲۸ ئو اَچیئه گه پیا کِردم یَه بی: «زَله؛ هِراسی گه اژ چیئی گِلِنگ ئو فوق‌العاده الهام مَگری؛ رویرو بیئن وَه‌گَرد زَله ئو هیبت؛ ژیر تأثیر زَله، هِراس ئو حُرمَت بیئن.«

وَختی کلمه‌ل زَله ئو هِراسَ مَوئینین، دلواپس نَبوئن. هَرچَن فرهنگ لغت یونانی‌یش اِی کلمه‌لَ وَه کار مَبَری، مِنتائای ویرتون بو زَله مقدس، خاصیت کیشیائن ماریَ تَک دیری، نه دویر کِردِن ئو بیزار کِردِن. اَژونَسَ باس بپرسِم: مَه اِی کلمه‌ل جنبه خُو ئو آزاءَی‌یش دیرِن؟ وَه دید مِه، کتاو مقدس نشون مِئَه گه آری؛ ئو ایمَه وَررو، دُما رنگ کِردِن طرحمون، اَوَه مَوئینیم.

بیاین وَه فِرِست کِردِن تیَریفَلمون دَس‌پِبهیمن.

زَله اژ خدا یانی وَه حُرمَت رفدار کِردِن ئو هَر اَ وَخد، اِنوم زَله کامل اَژی زِنه‌ی کِردِن؛ زَله‌ای قاطی وَه‌گَرد حُرمَت.

زَله اژ خدا یانی اوَ مقدس شِمِردِن. مقدس شِمِردِن یانی «اژ نظر روحانی حُرمَت فِرَه اَرِی نائن».

زَله اژ خدا یانی اوَ ویشتِر اژ هَر کس یا هَر چیئی‌تِر خیمتی بِذانیم، حُرمَت بِگِریم، تکریم ئو ستائش بهیمن.

وخدی زَله اژ خداَ اِنوم دِلمون دیریم، چُی او مَبوئیم؛ یانی اَچیئه گه او دوس دیری، ایمَه‌یش دوس دیریم ئو اژ اَچیئه گه او بیزارَ، ایمَه‌یش بیزاریم. ویرتون بو بیزار بیئن فَخَد یانی «خَوشمون نِمای»نیَ؛ بلکِم دِرُس یانی ایمَه‌یش اژ هَراَ چیئی بیزاریم گه او اَژی بیزارَ. اَچیئه گه اَرِه او مهمَ، اَرِه ایمَه‌یش مهمَ؛ ئو اَچیئه گه اَرِه او مهم نیَ، اَرِه ایمَه‌یش مهم نیَ.

زَله اژ خدا یانی بیزار بیئن اژ گنا.

زَله اژ خدا یانی بیزار بیئن اژ بی‌عدالتی.

زَله اژ خدا یانی دویر بیئن اژ هَر جور گُنی اِنوم فگَر، قصَه، کار ئو رفدار. یانی ووژداری کِردِن اژ قصَه‌ل دروئین ئو فِریبکارانه. وَه عبارتی، قصَه‌ای نِوِشیم ئو رفداری نهیمن گه اِنوم دِل ئو فگر ووژمون مَذانیم نادِریسَ؛ اَریَگه رفدار دَریهیمنون باس وَه‌گرد فگزَل، انگیزه‌ل ئو باوَرَل نومین‌مون یَک‌جور بو.

زَله اژ خدا یانی اِنوم بِرابر خدا ئو آمَل وَه فروتنی ئو خاکساری گوم بِرَیم.

زَله اژ خدا یانی ستائش، عبادت، شکِرگزاری ئو پرستشی گه او شایسته اوئه.

زَله اژ خدا یانی کُل اَچیئه گه هِن اوئه، وَه او بِدَیم.

زَله اژ خدا یانی اِنوم بِرابر او اژ حَیرَت ئو هیبت بِلَرزیم؛ یانی وَه کُل تمرکز گوش بِدَیمَ کلوم ئو اِنوم حضور او حاضر بیم.

زَله اژ خدا یانی اژ او اطاعت بهیمن. ایِ فَخَد یَه خواست ئو آرزو نِیَ؛ بلکِم قدِرتی نومینَ گه تصمیم دیری اراده اوَ بی‌توجه وَه بهایی گه دیری انجوم بِدِ. ایمَه وَه شوق، وَه کُل میل ئو بی‌دِرَنگ اطاعت مَبهیمن؛ حَتا اَرّ هُیچ فادَه‌ای اِنومی نَوئینیم یا منطقی وَه نظر نَمای؛ ئو اوَ تا آخِر انجوم مِئیم.

زَله اژ خدا یانی اژ هَر جور شکایت، سرزنش یا غُرغُر کِردِن دویر بیئیم.

زَله اژ خدا یانی حُرمَت نائن، تجلیل ئو تسلیم بیئن اِنوم بِرابر اختیار ئو اقتداری گه اَژی دائیَس. هَم یانی اطاعت کِردِن اژ قدِرت دائی‌بَی؛ مَگر اَ زَمو گه اَ قدِرت فِربون گنا وَه ایمَه بِنَه.

زَله اژ خداون نیتَل، فگَرَل، قصَه‌ل ئو کارَلمونَ شکل مِنَه.

اِسگه بیاین بشخی اژ فایده‌ل زَله مقدسَ فِرِست بهیمن. ایرَه چَن کُم اژ وَدَه‌ل کتاو مقدس اَرِه کسَلی هاتَیَ گه اِنوم زَله مقدس گوم مِبَرِن:

زَله اژ خدا، دَس‌پِکِردِن رابطه‌ای صمیمی وَه‌گرد خداَس. ایمَه مَبوئیمَ رفیق او ئو رازَلی اَرِه ایمَه آشگارا مَبن.

زَله اژ خدا، دَس‌پِکِردِن حکمت، فیَم ئو دانشَ ئو اَرِه ایمَه امکان پِش‌بینی ئو دِیِن روشن رئی الهی فَرِهَم مَکِه.

زَله اژ خدا نشون مِنَه چطو اِنوم رئی نجاد ووژمون بالغ بوئیم ئو وَه تصویر عیسا یَک‌جور بوئیم.

زَله اژ خدا پاکَ ئو تقدسی واقعی اِنوم زِنه‌یمون ماریَ جا. مَنِن اِنوم زَله اژ خداون، میراتی ابدی تضمین مَکِه.

زَله اژ خدا اعتماد وَه ووژ، بی‌باکی ئو امنیت ماریَ جا ئو کُل زَله‌ل‌تِر، زَله اژ آم‌یش اِنوم، قورت مِنَه.

زَله اژ خدا هویتمون مِنَه، ثمردارمون مَکِه ئو قدِرت ویش بیئن وَه ایمَه مِنَه.

زَله اژ خدا کمک فریشته‌ل آسمانی، آرزوَل بِجارَسی، موفقیت ماندگار، اصالت، نفوذ، عمر دِریژ، روزَل پُربار، لَذّت اژ زِنه‌ی، خَوشی، رضایت اژ کار، شِفا لار ئو فایده‌ل فِرَه‌تِر فَرِهَم مَکِه.

زَله اژ خدا تا ابد پمَهر مَمِنی ئو هَرگِس اژ میا نِماچو.

زَله اژ خدا، خِلاتی خیمتی اژ لای باوَه آسمانی ایمَهَس.

شخصی‌سازی

آیه: «اِسَه بورِن اَرِیَگه پاتِشائی‌ای گه نِماءِ رِکَه، ماریمَ دس، شگِرگزار بوئیمو ئو وَه ترس ئو عزّتی گه باوِ دلَ، بِپَرَسیمی، اَرِیَگه خداءِ ایمَه آگِری کَ گه مَسُزِنی.» (عبرانیان ۲۸: ۱۲ -۲۹)

نکته: زَله اژ خدا یانی اَچیئه گه خداون دوس دیری، دوس بِدیرِیم؛ اژ اَچیئه گه او بیزارَ، بیزار بیم؛ اَچیئه گه اَرِه او مهمَ، اَرِه ایمَه‌یش مهم بو؛ ئو اَچیئه گه اَرِه او اهمیت نِدیره، اَرِه ایمَه‌یش مهم نَبو.

تأمل: اِنوم عمل چطو مَتونِم خداَ بِلِنگ‌تَر اژ هَر کس یا هَر چیئی‌تِر ستائش گَم، حُرمَت بِگِرِم ئو خیمتی بِزانم؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، وَه مِه فِر بِئَه چطو اژ نُم تو، کلوم تو، حضور تو ئو هَر اَچیئه گه تو هَی، زَله بِدیرِم. بیل زَله مقدسَ دوس بِدیرِم ئو اَژی لَذّت بِبَرَم. اِا روح‌القدس، هَراجوَر گه ایی گشتَ ادامه مِنَم، رئیَل خداَ وَه مِه تَیلیم بِئَه. بیل اَچیئه گه مَحوینِم، فَخَد جیَمی اطلاعات نَبو؛ بلکِم کلومی بو گه زِنه‌مَ وَه تصویر خداونمون عیسای مسیح عوض مَکِه. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: بیل قصَه‌ل مِه ئو فگرَل دِلم اِنوم نظر خداون پسندیده بوئن.

شصخیت کامل او ایمَه ناچار مَکِه حُرمَتِی بِگِرِیم؛ اَرِیَگه او فِرَه مقدسَ ئو نُم او اَرِه ایمَه نُمی پِر اژ شکوه ئو هیبتَ؛ نُمی گه هَرگِس وَه سبُک‌سَری اَر زوئون نِیاریم ئو بی فگر ئو بی تسلیم دل اِنوم حضور او نِمَنیم.

– سی. اچ. اسپورجن

هفته پِکم روژ چوارِم

۴| حضور قابلِ حس خداون

هراجوَر گه وِرتَر اشاره بی، وَه نظر مای زَله اژ خدا جوری ضدونقیضَ؛ وخدی کلمه زَلهَ مَشتوئیم، فِگرمون اوَ وَه حالتی ویرانگر ئو زیون‌دَر وَصل مَکِه. مِنتائای وَه هُمَه اطمینو مِئَم گه زَله اژ خدا اِنوم حخیخت، گِلِنگ‌تَرین قدِرت اعتماد، آرامش ئو حفاظت اَرِه هَر مخلوقی اِنوم جهونَ. ایی حخیختَ اِنوم ادامه گشتمون پیا مَبهیمن. مِنتائای اول، بیاین زَله مقدسَ وَه دو دسته اصلی جیا بهیمن:

۱. لَرز هوردِن اِنوم حضور خدا
۲. لَرز هوردِن اِنوم بِرابر کلوم او

وَرِرو اَبارَه هَر دو مورد قصَه مَبهیمن؛ مِنتائای بیاین وَه تأکید اَر مورد اول دَس‌پِبهیمن.

مزمورنُیس اِلوم مَکِه: « خدای گه اِنوم شورا مقدّسَل، فِرَه زِلَمون اَژی بِچوت؛ خدای گه سیَم‌دارَ، کسَلی گه هانیَ دورا.» (مزمور ۸۹: ۷). توجه بِهِینو گه فَخَد عبارت «سیَم‌دارَ» نَهاتیَ، بلکِم عبارت «بِن‌کُل سیَم‌دارَ» وَه کار بِردیا سه. ایرَه حخیختی خَتمی هایتی: هَرگِس حضور بِلُجوئین خداَ اِنوم جائی پیا نِمَبِهِینو گه اِنومی حُرمَت ئو زَله اَری نِنِن.

ایی مسئله اِنوم ژانویه ۱۹۹۷ اَرِه مِه بیَ حخیخت. اژِم خواستن تا اِنوم یَه کنفرانس ملی اِنوم پایتخت برزیل قصَه گَم. خَوشحال بیم گه اَرِه اول جار مَچیمَ ایی کشور گِلنگ.

هواپیما صوزوی زو اِنوم برزیل نیشت ئو مِه کُل روژ اِنوم اتاخم وَه دوعا، آماده بیئن ئو دَماگِرتِن گذرونم. اَ شو، هَراجوَر گه مَچیمَ تَک سالن کنفرانس، نِمَتونِستم اژ سِیل کِردِن ژمارَه فِرَه ماشینَلی گه وِر اژ رَسیئن ایمَه اِنوم خیابونَل رِز بوئین، دَس بِکیشِم. هَراجوَر گه انتظار مَچی، پارکینگ پِر بی ئو نشون مِنَّا کنفرانس وَه حضور آمَل فِرَه برگزار مَبو.

مِهَ تا جای کنفرانس هَمرئی کِردن ئو دُما ملاقات وَه‌گرد چَن رَبَر، دِرُس رُئامَ سکو. اَرِه پرستش خدا وَه‌گرد هزارَل ایمون‌دار تِشنه، فِرَه هیجان‌زَده بیم. مِنتائای هیجانم دِریژ نَکیشی؛ اَرِیَگه زوی فیَمِسم حضور خداون اِنوم اَ فضا نیَ. گیج بوئیم. ایی کنفرانس ایمون‌دارَل بی ئو گروه پرستش یَکی اژ بِیتَرین گروهَل کشور بی؛ اَسَه اَرا خداون اَوِرَه حضور نَداشدی؟

وِر اژ یَگه ادامه بِدَم، بیلین چَن نکته اَبارَه حضور خدا روشن گَم. کتاو مقدس دو جور حضور بیان مَکِه. جور اول، «هَمه‌جا حاضر». داوود گواهی مِنَّه: «اژ روح تو کو بِچِم؟ اژ حضور تو کو فرار گَم؟ اَرّ بِچِمَ آسمون، تو اَوِرَه‌ای؛ اَرّ اِنوم هاویه بستر بِنِم، تو اَوِرَه‌یش هَی!... حَتا تاریکی‌یش اِنوم بِرابر تو تاریک نیَ.» (مزمور ۱۳۹ آیه ۷و۸، ۱۲). ایی هَراَ حضور خداَس گه وَدَه مِنَّه: « هرگِس وِلت نِمَهَم ئو تَنیات نِمیلِم.» (عبرانیان ۱۳: ۵)

جور دوئِم حضورَ عبارتَلی روشن مَکِنِن گه عیسا وِت: «مِه‌یش اوَ دوس مِدیرِم ئو ووژم اَری آشگارا مَگم.» (یوحنا ۱۴: ۲۱). برابر یونانی عبارت «ووژ نشون دائن»، اِمفانیزوئه ئو یانی «آشگارا کِردِن». ایی اَ زَمو اتفاق مَهَتاو گه خدا ووژِ اَر فگر ئو احساسَلمون آشگارا مَکِه. عیسا مِوِتی: « اَرِیَگه جای گه دو یا سه نفر وَه نُم مِه جیَم بوئن، مِن اَر اوِرَه هام اِنومو.» (متا ۱۸: ۲۰). روشنَ گه عیسا اَر «هَمه‌جا حاضر بیئن»خدا اشاره نِمَکِه؛ اَرّ هُنَ بوئی، اَرا باس ایی چیَ بیان کِ؟ منظور او اژ حضور، آشگارا کِردِن ووژِه. اَ شو اَجور حضوری اِنوم اَ سالن نوئی. وَه آگاهی کامل اژ ایی موضوع، چیَمَلمَ یَک نا ئو اژ روح‌القدس پرسیم: «حضور تو کوئه؟»

چیَمَلمَ واز کِرد ئو اِنوم چَن ثانیه متوجه چیئی بیم گه وِرتَر اَری توجه نَکِردوئیم، مِنتائای اِسگه آشگارا بوئی. ویشتِر مردِم مشغول پرستش نوئین. بَعضیَل وَه دَسَل

اِنوم جیب یا دَس وَه سینه، بی‌اعتنا دوروبَرَ سِیل مَکردن یا شَکَت وَه نظر مَهاتن. ژَنَل کیفَل ووژونَ ژیر و رو مَکردن. فِرَه‌کَس دور سالن کنفرانس مَگَردین یا اَرِه هُاردنی گُجَر مَچینَ غرفه‌ل دوروبَر. ژمارَه فِرَه‌ای اژ حاضرَل مِخَنیدن ئو وَه‌گَرد یَک قصَه مَکردن. رفدارون چُی جیَمی بی گه منتظر دَس‌پِکردِن نمایشَ. وَه ووژم فگَر کِردم بی‌گومو ایی حالا تموم مَبو ئو اِنوم پرستش شرکت مَکَنِن؛ مِنتائای هُنَ نَبی.

وَه گمال تعجب، وخدی سِروَل پرستش تموم بین ئو یَکی اژ رَبَرَل کنفرانس هیزگِرت تا اژ رُی کتاو مقدس آیه‌لی بحوینی‌یش هُیچ عوضی اتفاق نَهَتاو. فَخَد اَچیئه عوض بی گه وَه قَطع بیئن موسیقی، دَنگ پِچ‌پِچ کسَلی گه ها وَه‌گَرد یَک قصَه مَکردن، مَشنَفتِم. اژ اَچیئه گه مَدیَم باوارم نَمَهات ئو بِن‌کُل خشمگین بیم.

اَسَه شنَفتِم روح خدا نوم دِلم نجوا کِرد: «مِخوازم ووژِت وَه‌طور مستقیم وَه‌گَرد ایی موضوع رویرو بوئین!»

دُما مِعرفی، اِنوم حالی گه مترجم کنارم بی، رُئامَ تَک مِنبر. تصمیمم گِرت هُیچ نِوِشِم ئو فَخَد اَر مردِم خیره بوئیم. وَه ایی نتیجه رَسیم گه تَنیا رئی ممکن اَرِه کیشیائن توجه کُل مردِم یَهَس گه کُل فعالیتَل اَرسَر مِنبر وَستونِم. ایی کار جواب دا؛ اَرِیَگه یَه دقیقه بی‌کش بیئن، توجه کُل مردِمَ کیشی. جُم‌وجوش مردِم وَستای، سَرَل ویرِ مِنبر گِلابِرین ئو فضا آروم بی. اِنوم ایی شرایط، مَذانستم کُل چیَمَل اِنوم اَ سالن اَر مِه دوخته بوئین.

پغوم اَ شوَ وَه ایی جمله‌ل دَس‌پِک نَکِردم: «چَن خُوءَ گه اِنوم برزیلم»یا «اژ یَگه دَوَتم کِردین، سپاس‌گزارم.»حَتا ووژم‌یش مِعرفی نَکِردم؛ مِنتائای وَه جِدی ایی سئوالَ پرسیم: «وخدی وَه‌گَرد کسَلی گه اَرسَر یَه میز نیشتوئین قصَه مَبِهینو ئو اونَل نادیده‌تون مَگِرِن، یاگه اَر سقف خیره مَبن تا بی‌میلی ووژونَ نشون بِنَن، یا وَه‌گَرد کسَلی گه کنارِشون نیشتوئین قصَه مَکَنِن، چه احساسی اَرتون ماریَ جا؟»

دُما گِری بی‌کش بیئن، ووژم جوواو سئوالمَ دام: «ایی کارَ دوس نِدیرین.»

اِدوارَه پرسیم: «اَرّ هَر جار گه دَرِ مال همسایتون مَکوتین، وَه سیلی بی‌میل ئو دنگی یَک‌نواخت رویرو بوئن گه مِوِتی: "آه، توبی!" مَه هَر ادامه مِئین بِچینَ مال او؟»

اِدوارَه دُما گِریی‌کش بیئن، جوواو دام: «وَه هُیچ شِکل!»

اَسَه ادامه دام: «مَه فگر مَبِهینو پاتِشای جهون اِنوم جائی گه اَری حُرمَت ئو تکریم نَنِن، حضور ووژِ آشگارا مَکِه یا اَوِرَه قصَه مَکِه؟»

اِی جار وَه قاطعیت جوواو دام: «هَرگِس!»

دُما ادامه دام: «اَرّ رئیس‌جمهورتون اَرسَر اِی مِنبر رادِوَستی، کُل توجه ئو حُرمَت هُمَه اَری بو. یا اَرّ یَکی اژ فوتبالیستَل موردعلاقه‌تون ایرَه رادِوَستی، ویشتِرتون هیجان‌زَده ئو سِرُپا گوش، منتظر قصَه‌لی مَمَنین. وَه اِی حالا، گِری وِر کلوم خدا حوینیا بی، مِنتائای هُمَه اَری توجه نَکِردین ئو اَرتون چُی سوتی دِریژ بی.»

دُما او، نَوَد دقیقه وَه‌گَرد مردِم اَبارَه زَله اژ خدا قصَه کِردم. سکوتی تمومِ‌کمال بی ئو وَه نظر مَهات اونَل اژ اِی ضدونقیض کمی شوکه بوئین. مِنتائای هَر وَه دِخَت گوش مِدائن.

دُما تموم بیئن موعظه، دَوَتون کِردم: «اَرّ ایمون‌دارین، مِنتائای زَله مقدس اِنوم دِلتون نِ ئو مِخوازین توبه بِهینو، هیزگِرین!»

بی‌گومو پونجاوپنج درصد مردِم هیزگِرتن. اِنوم چَن ثانیه، وِر اژ یَگه وَه‌گَردو دوعا گم، حضور آشگار خداون سالنَ پِر کِرد. مردِم دَس‌پِکِردن وَه گِریه ئو زاری؛ اَرِیَگه حضور بِلُجوئین خداون زِنه‌یونَ ژیر تأثیر نای. زَله مقدس اونَلَ اژ خدا نَمَزَلانی؛ بلکِم اَژینونَ اَر تَک خدا مَکیشی.

اتفاق گه دُما او هَتاو، یَکی اژ بِیتَرین تجربه‌لی بی گه اِنوم چِل‌وپنج سال خِلمتم داشتم؛ مِنتائای وِر اژ یَگه اَر اَ داستان بِچِم، بیلین اوَ وَه اِی کلمه‌ل تموم گم:

> «اَسَه دَنگ قصَه‌لی شنَفتِم؛ ئو وخدی دَنگ قصَه‌لی شنَفتِم، وَه رُو هَتاومَ زَمی ئو چیَمَ خَوی قویل. هِناگَه دَسی وَه مِه دَس نا ئو مِهَ لَرزون اَرسَر کَف دَسَل ئو زانوَلم رادِوَسانی. دُما وَه مِه وِت: "اِا دانیال، اِا پیای فِرَه عزیز، وَه قصَه‌لی گه وَه تو مِوشِم دِخَت کَ ئو اَرسَر پا رادِوَس، اَرِیَگه اِسگَه اَرِه تَک تو فِرِستیا بَیِم." وخدی ایی قصَهَ وَه مِه وِت، لَرزون رادِوَستِم.» (دانیال ۱۰: ۹ -۱۱)

دانیال اِنوم نظر خدا فِرَه خیمتی بی؛ وَه اِی حالا قدِرت اژ پالی چی ئو هَتاوَ زَمی. حَتا اَ زَمو گه کمکش کِردن تا اول اَرسَر زانوَل ئو دُما اَرسَر پا رادِوَسِه، کُل وَخد مِلَرزی. اَرّ اِنوم حضور یَه فریشته ایی‌جور اتفاق مَهَتاو، وخدی ووژ خداون مای، چَی مَبو؟

شخصی‌سازی

آیه: «خدای گه اِنوم شورا مقدّسَل، فِرَه زِلَمون آژی بِچوت؛ خدای گه سیَم‌دارَ، کسَلی گه هانیَ دورا.» (مزمور ۸۹: ۷)

نکته: ایمَه حضور آشگار خداَ فَخَد اِنوم فضایی پیا مَبهیمن گه اِنومی کُل حُرمَت وَه او نِیا بو.

تأمل: لَرز هوردِن اِنوم حضور خدا چه میَنایی دیری؟ وخدی تنیام، چطو مَتونِم اَری عمل گَم؟ وخدی وَه‌گرد رفیقَلمم، چطو؟ وخدی اِنوم جایَل عمومی‌م، چطو؟ وخدی اِنوم مَراسم کلیسایی‌م، چطو؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، اژت اَرِه اَ وَختَلی بخشش مِخوازم گه وَه بی‌تفاوتی ئو بی‌حُرمَتی چیَمَ نوم فضای پرستش ئو دوعا. توبه مَگَم گه حضور توَ چیئی عادی ئو بدیهی حساب کِردم. بیل خوین عیسای مسیح مِهَ پاک کِ. ووژم اِنوم بِرابر تو فروتن مَگَم ئو اژت مِخوازم وَه فیض ووژِت عوضم کَ. مِخوازم بی‌توجه وَه ایی گه کو هَیم یا چه کار مَگَم، اژ حضور تو آگاه بوم ئو اَری حُرمَت بِنِم. مِخوازم هَمیش اِنوم هیبت تو زِنه‌ی گَم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه هَمیش وَه کلوم خدا کُل توجه مِئَم ئو اِنوم هَر کاری گه انجوم مِئَم ئو هَر چیئی گه مِوِشِم، وَه حضور او حُرمَت مَنِم.

تقلا بِهِینو وِر اژ دوعا، بِفامِن
وَه حضور چه کسی نزیک مَبوئن،
وَه‌گرد چه کسی قصَه مَبِهِینو،
ئو ویرتون بو چه کسیَ خطاب مَبِهِینو.

– ترزا اهل آویلا

هفته یِکِم روژ پنجِم

۱۵ یَه شُو دِ ویرتُونِمَچوئی

انجیل مرقس گواهی مِئَه گه خدا وَه‌گرد شاگردَلِ کار مَکرد: « ئو پِغوم اونَل وَه نشونَه‌ل ئو مُجِزَه‌لی گه وَه‌گردو بی، ثابتَ مَهَردی.» (مرقس ۱۶: ۲۰). اِی کار یَک‌اِرا، اَ زَمو دَس‌پِک بی گه عیسا بِردیا آسمو؛ ئو اِنوم هُیچ جای عَت جدید نَوِتیاءَ گه اِی کار وِر اژ گِلاِبرین او وَستونیا بو.

اِسگه بیاین گِلاِبریمَ اَ شُو اِنوم برزیل. وخدی اژ مردِم خواستم وَه خاطر بی‌حُرمَتی‌ای گه کِردوئین توبه کَنِن، پونجاوپنج درصد جیَمَیَت هیزگِرتن. سرِمَ خم کِرد ئو وَه دَنگ بِلِنگ دوعا کِردم: «اِا خداون، کلومِت گه اِشو اِلوم بی، تأیید کَ!»

گِریدُما، دَنگ هِق‌هِق مردِمَ شنَفتِم ئو چَن دقیقه دُما، موجی اژ حضور خدا فضاَ پِر کِرد؛ دِلَل حاضرَلِ پاک کِرد ئو تازه‌آشون کِرد. حَتا دُما یَگه اَ موج کم بی، آرامشی بِلُجوئین هَر اِنوم فضا مَنی.

هَرچَن مردِم وَه زوئون دوعا یا درخواست بخشش نَکردوئین، مِنتائای حضور خدا وَه خاطر عوض بیئن دِلشون آشگارا بی. دُما، وخدی اَر اِی موضوع فگر کِردم، فیَمِسم باوَه کُر گُم‌بَی (کُر ناخَلَف) منتظر نَمَنی تا اول درخواست بخشش کُرِشَ بشتوئی ئو دُما بِچوَ تَک او؛ بلکِم فَخَد عوض بیئن دل کُر ئو کاری گه اَرِه گِلاِبرینَ مال انجوم دا، کافی بی تا باوَه اوَ بِگِریَ بِل ئو ماچی کِ. وَه نظر مَهات هَر اِی اتفاق اِنوم اَ کنفرانس‌یش هَتاو.

اِنوم گِری خاص بیم. جیَمَیَت، وَه دِلی نرم‌بَی ئو اِنوم سکوتی پِر اژ حُرمَت مَنین.

وَه نظر مَهات خُوءَ اونَلَ اِنوم دوعا اَرِه توبه هدایت کَم. فیَمِسن ایی گه کلمه‌لون صادقانه ئو پاکَن، کار سخدی نوئی. گِریدُما دوعا، موجی‌تِر اژ حضور آشگار خداون کُل فضاَ گِرت. یِگلی‌تِر

مَتونِستم هِق‌هِق ئو گِریه مردِمَ بشتوئم، مِنتائای ایی جار قوی‌تَر بی. حضور خدا وَه‌راستی بِلُجوئین بی ئو دُما چَن دقیقه، اِدوارَه اژ میامون رَفت.

اژ تازگی ئو طراوتی گه هَر دو جار اژ حضور بِلُجوئین ئو پُر اژ آرامش خدا احساس کِردیم، سپاس‌گزار بیم. هَراجوَر گه آرامشی الهی فضاَ پِر کِردوئی، ایمَه‌یش اِنوم حال انتظار مَنیامو. اِنوم سکوت شنَفتِم روح خدا نوم دِلم نجوا کِرد: «مِخوازم یِگلی‌تِر ووژمَ آشگارا کَم!»

اَچیئه گه شنَفتِم وَه دَنگ بِلِنگ بیان کِردم؛ مِنتائای هُیچ‌کُم اژ ایمَه نَمَذانستیم دُما او چه اتفاق مَهَتاو. حضوری فرخ ها آماده ملاقات وَه‌گرد ایمَه بی. پَشخ کِردِن اَچیئه گه اتفاق هَتاو سخدَ؛ اَرِیَگه کلمه‌ل نِمَتونِن حق مطلبَ ادا کَنِن. اَچیئه گه مِخوازم بِنُیسِم، دویر اژ فگر ئو حَتا غیرواقعی وَه نظر مای؛ مِنتائای ویش اژ بیس سال دُما، فِرَه‌کَس هَر اَچیئه گه اتفاق هَتاو تأیید مَکَنِن.

خیال بِهِینو اِنوم دارستانی رادِوَستین ئو توفانی سخد دَس‌پِک مَبو. دَنگ بِلِنگ زوزه بادَ اژ میا دارَل سَرِتون مَشتوئین. دَنگ بادی گه اِنوم اَ فضا مَوَزی‌یش هَر هُنَ بی. نِمَتونِستیم اوَ احساس بهیمن، مِنتائای مَشنَفتیمی. هَر اَ وَخد، اَسرَل ئو دوعال پُرشوق کَسَلی گه اِنوم جیَم بوئین، فوران کِرد. دَنگون چُی رعد مَغُرّی، مِنتائای دَنگ باد اژ اونَل بِلِنگ‌تَر بی. اژ حضور خداون مات ئو مبهوت ئو نزیک وَه هِراس‌زَده بیم. نه مَتونِستم بجُمِم ئو نه قصَه‌ای بِوِشِم. مو اِنوم لارم راست بوئی. قدِرتی کَلِنگ اِنوم فضا هایتی گه تا اَ حِنَ هَرگِس وَه‌گردی رویرو نَبَیِم. فگر کِردم ایی حضور «اَبّا باوَه»نَ؛ بلکِم حضور پاتِشای مقدس، پُرشکوه ئو پُرقدِرت ایمَهَس.

غُرّش باد نزیک نَوَد ثانیه دِریژ کشی. دُما کم‌کم آرام بی ئو مردِمَ وَه حال ووژون وِل کِرد؛ مَگِریستن، بَعضیَل اژ حال چیوئین ئو بَعضیَل اَرسَر صندلیَل وِررو خم بوئین. کُلمون اژ زَله مِلَرزیم. اثرَل کَلِنگ او تا ده دقیقه یا ویشتِر ادامه پیا کِرد. نِمَتونِستم هُیچ چیئ بِوِشِم. کُلمون بی‌کش ئو بی‌جُم‌وجوش مَنیامو. دُما ادامه خِلمتَم سپارد وَه زَبَر اَوِرَه ئو آروم رُئامَ تَک ماشین.

گِریدُما، ژنی گه اَ شو خوینَر اصلی گروه پرستش بی، وَه‌گرد پیاش سوار ماشین ایمَه بین. او هِرازَه قارَه کیشی: «دَنگ بادَ شنَفتین؟»نَمِخواستم هِرازَه اَری اعتراف

گَم. مِخواستم کسی غیر اژ مِه اَچیئه گه وَه‌راستی اتفاق هَتاوئی تأیید کِ. اَژونَسَ جوواو دام: «شاید هواپیمای جِتی وَه ارتفاع کم اَرسَر ساختمون کلیسا مَفِری!» (اِنوم گُل اَ فضا، اَرِه هواگِرتِن، میا سَر دیوار ئو سَخمَه شکافی هایتی؛ اَژونَسَ مَتونِستین دَنگَلی گه اژ دَر مَهاتن، فِرَه آسون‌تَر اژ ساختمونَل بسته بشتوئین.)

او اَرسَر صندلی وِر نیشتوئی. وَه حالی شوکه گِلابِری ئو وَه هیجان جوواو دا: «نه، ایی روح خدا بی!»پیاش گه پیای آرومی بی، وِت: «آقا، هواپیمای جِت نوئی!»

پرسیم: «اژ کو مَذانین؟»

جوواو دا: «اِنوم دَر مَیدون، پلیسَل ئو نگهبانَل حاضر بوئین گه ویشتِرِشون ایمون‌دار نوئین. وخدی دَنگ بادَ شنَفتن، وَه هِرازَه هاتنَ نوم ئو اژ تیم ایمَه اَبارَه دَنگ وزش باد سخدی پرسین گه اژ نوم ساختمون مَهات. سَرِر اِیی، مِه مشغول بررسی بُرد اصلی دَنگ بیم.» (او اَوِرَه بی تا مِطمئن بو میزان دَنگ اَرِه خوبِنِن ژِنِش مناسبَ.) «گُجَترین دَنگی اژ سیستم صوتی رد نَبی ئو دسیبل‌متر اِنوم گُل مدتی گه باد مَوَزی، هُیچ چیئی ثبت نَکِرد.»

ژِنِش اِنوم حالی گه اَسرَل اَرسر لِوَش ماریان دُما، ادامه دا: «مِه موجَل آگِرَ دیتِم گه اَرسَر ساختمون مَوارین ئو مَتونِستم حضور فریشته‌لَ اِنوم هَر جا احساس کَم!»

اَژینو خواستم مِهَ دِرُس بِبَرِنَ هتل. گُل رِئا بی‌کش بیم. اِنوم آخِرَل هَراَ شو، ساعَتَل اَرسَر بالکن اتاخم نیشتم. تَنیا کاری گه مَتونِستم انجوم بِدَم، پرستش خدا بی. قَرِق اتفاقَلی بیم گه اَ شو هَتاوئین. صوزوی روژ دُما، وخدی چیامَ تالار کنفرانس، فضا بِن‌گُل فرخ بی. حضور آشگار خدا گه اِنوم خِلمت شو وِر ایمَهَ ژیر تأثیر نِای، هِنی احساس مَبی. زَله اژ خدا دِلَل مردِمَ شِفا دائی ئو اونَل حضور ئو بَرَکَت خداَ وَه شِکلی بِلُجوئین تجربه مَکردن.

هَراجوَر گه وِرِتَر وِتی بی، چَن کَس اَچیئه گه اَ شو اتفاق هَتاوئی تأیید کِردن ئو اثر اوَ اَرسَر زِنه‌یون وَه‌سونگَ ایمیل، نُامَه یا وَه‌طور حضوری پَشخ کِردن. اِنوم سال ۲۰۱۶ اَرِه قصَه کِردِن وَه‌گرد ۱۲ هزار رَبَر اِنوم گویانیا رُئامَ برزیل. کشیشی گه اَرِه خَوش‌آمدگویی هاتِی، اِنوم حالی گه دَس مِهَ مَفِشاری، اول چیئی گه وِت یَه بی: «بیس سال وِر، اِنوم جیَمی اِنوم برزیل بیم گه بادی سخد دَس‌پِکِرد وَه وزیئن. اژ اَ زَمو، دیَر زِنه‌م چُی وِر نوئی!»او رَبَر جیَمی اژ کلیسالَس گه اِنوم شانزَه سال وَه ویش اژ سه هزار کَس رَسی‌س.

وخدی ژِنِم اِنوم سال ۲۰۱۹ اَرِه خِلمت اِنوم کنفرانسی اِنوم برزیل بی، یَکی اژ رَبَرَل

جُنبشی فرخ‌یش گزارش دا گه ویش اژ بیس سال وِر، اِنوم کنفرانسی بوئی گه بادی اِنومی دَس‌پِکِردی وَه وزیئن. اویش گزارش دا گه زِنه‌ی او تا ابد عوض بوئی.

بیئن اِنوم حضور خدا اَرِه سلامت روحانی هَر ایمون‌داری فِرَه مهمَ. وَختَلی گه دوعا مَکردم، اَرِه مِه فِرَه سخد بی حضور خداَ احساس گَم. مِنتائای یَه روژ بِن‌کُل تصادفی دَس‌پِکِردم کاری انجوم دائن. تصمیمم گِرت وَخد عبادتمَ نه وَه خوپِن سِرو ئو نه وَه هُیچ کلوم‌تِری دَس‌پِک نَگم. فَخَد اَر هیبت ئو قدوسیت خداءِمون فگَر کِردم ئو حضور اوَ احساس کِردم. تصمیمم گِرت روژ دُمایش هَر اِی کارَ انجوم بِدَم؛ هَر اَ نتیجهَ تجربه کِردم ئو روژ سِئِم‌یش اِدوارَه هَر اَ اتفاق هَتاو.

گیج بوئیم. پرسیم: «اِا خداون، اَرا اِی سه روژ وِرکار اَخِه آسون حضور توَ احساس کِردم؟»

شنَفتِم روح خدا وِت: «عیسا چطو دوعا کِردِنَ وَه شاگردَل ووژ فِر دا؟»

دَس‌پِکِردم دوعا رَبّانَ حوپِن: «اِا باوَه ایمَه گه اِنوم آسمونی، نُم تو مقدس بو...»هِناگه قارَه کیشیم: «هَر ایئَس! عیسا وَه شاگردَل ووژ فِر دا گه وَه هیبت ئو زَله مقدس بچنَ حضور خداون!»اِسگه اِی چی اَرِه مِه بِن‌کُل منطقی بی.

داوودیش اِی حخیختَ تأیید مَکِه ئو مِوِتی: «ئو اِنوم هیبت تو، ویرِ معبد مقدسِت پرستش مَکَم.» (مزمور ۵: ۷) خدا باوَه ایمَهَس. عیسا خداون ئو نجات‌دهنده ایمَهَس ئو روح خدا وَه قویلای دوسمون دیری. مِنتائای ویرتون بو گه اِنوم عَت جدید، خدا «آگِر سووتِن»نُم بَیَس (عبرانیان ۱۲: ۲۹). عیسا باعث بی یوحنا، رسول عزیز و نزیک او، چُی مرده‌ای اِنوم بِرابر پالَلی هَتاوَ زَمی (مکاشفه ۱: ۱۷). روح خداش هَراَ کسیَس گه قدِرت خداَ آشگارا مَکِه تا توجه مردِم یَه شهرَ اَر ووژ بِکیشی (کارَل رسولَل ۲)، ساختمونَ مِلَرزونی (کارَل رسولَل ۴) ئو کارَل هیبت‌انگیز ئو بِلُجوئین فِرَه‌ای انجوم مِئَه.

ایرَه حخیختی بِنایِی هایتی: حضور خدا اَوِرَه آشگارا مَبو گه اَری حُرمَت نِنِن.

شخصی‌سازی

آیه: «مِه وَه ناتوانی ئو وَه زَله ئو لَرز فِرَه اِنوم میاتون زِنه‌ی کِردم؛ ئو پغوم ئو موعظه مِه وَه کلمه‌ل گیرای حبهیمنانه بیان نَبی، بلکِم وَه برهان روح ئو قدِرت، تا ایمونتون نه اَرسَر حکمت آمیزادی، بلکِم اَرسَر قدِرت خدا بِنا بو.» (اول قرنتیان ۲: ۳ -۵)

نکته: زَله اژ خداون فضاَ عوض مَکِه ئو محیطی اَرِه قدِرت روح‌القدس ماریَ جا تا زِنه‌ی ایمَه ئو دیگرونَ عوض کِ.

تأمل: مَه باوار یا انتظارم داشد گه حضور ئو قدِرت خدا آشگارا بو؟ چطو وَه نزیک بیئن وَه خدا ئو دیرِن زَله مقدس، روئش دوعا کِردِنم عوض مَبو؟ چطو مَتوِنم اِی عوضَ ماریَم جا؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، مِهَ ببخش اَرّ وَه خاطر تجربه‌ل وِرکارم، آشگارا بیئن حضور توَ محدود کِردیَم یا اَبارَه اَچیئه گه مَتوِنی انجوم بِدَی، ژیر تأثیر فگر محدود دیگرون بوئیم. اِسگه وَه زَله مقدس ئو بی هُیچ محدودیتی مایَمَ حضور تو. لطفاً فراتر اژ اَچیئه گه مَتوِنم بخوازم، فگر گم یا امید بِدیرِم، قدِرت ووژِت نشون بِئَه! لطفاً اِی کارَ اَرِه جِلال خداونم عیسا ئو خِلمت وَه مردِم اِنوم دنیایی گه اَری اثر مَنِم، انجوم بِئَه! وَه نُم عیسای مسیح، آمین!

اعتراف: اَرّ فَخَد وَه خدا ایمون بِدیرِم ئو وَه زَله وَه او نزیک بوم، هَر ناممکنی ممکن مَبو.

وخدی اوَ رُووَررُو، وَه‌گَرد کُل قدوسیت
بِلُجوئین ئو جِلال چیَم‌کِشِش مَوئینیم،
اَرِمون باورنَبوئینَ گه تا اِسگه، اِنوم رابطه‌ای
معمولی وَه‌گَرد او زِنه‌ی کِردیمو.

– جوی داوسِن

هفته یِکم روژ شِشِم

۶| سِیل کِردِن اَری

زَله مقدس ایمَه مِطابق درکمون اژ عظمت خداون رشد مَکِه. مِنتائای حخیخت یَهَس گه « گِلِنگی او نِماو بجورین.» (مزمور ۱۴۵: ۳)؛ اَرِیَگه جِلال او فراتر اژ درک ایمَهَس. جِلال خداون پیاکِردِنی نِ، حدومرز نِدیره، محدودیت نِدیره ئو وَه هُیچ چیئ بَراوَر نِماو. وَه ایِ حالا، باس اَر تَک ویشتِر کِردِن درک ووژمون بِچیم.

اِنوم سالی گه عُزیا، پاتِشای یهودا مِرد، نزیک ۷۴۲ سال وِر اژ میلاد مسیح، اشعیای نبی بِردیا آسمونِ ملکوت ئو خداونَ دی گه وَه کُل جِلال ووژ اَرسَر تخت پاتِشائی بِلِنگ ئو عالی ووژ نیشتوئی. هیبت او ساختمون گِلِنگیَ پِر کِردوئی گه احتمالاً مَتونِست ویش اژ یَه میلیارد موجودَ نوم ووژ جا بِدِ.

اشعیا نه فَخَد اژ دیئن خداون حَیرَت‌زَده ئو مغلوب بوئی، بلکِم شیفته فریشته‌ل پُرعظمتی وَه نُم سرافیم بوئی گه لَورا تخت خداون رادِوَستوئین. اشعیا اژ زوئون ایِ موجودَل هیبت‌انگیز هُنَ شنَفت:

«قدوس، قدوس، قدوسَ خداون لشکرَل.» (اشعیا ۶: ۳)

فِرَه‌کُم اژ ایمَه وَه سِرو قدیمی «مقدس، مقدس، مقدس»آشناییم گه هَر ایِ کلمه‌ل اِنومی هاین ئو اِنوم دهه ۱۸۰۰ وَه‌سونگَ «جان باکوس دایکز»نُیسیا بَیَس. ایِ سِرو ویش اژ دویست سال، سِرو اصلی پرستش جیَمی کلیسال بوئی. اَژونَسَ وَه عنوان سِروی پرستشی وَه آهنگی نرم شناخته مَبو. مِنتائای ایِ آهنگ اژ اَچیئه گه

اشعیا شاتی او بی، فِرَه دویرَ.

اِی موجودَل گَلِنگ اَرِه اِی گه خدا اَبارَه ووژ احساس خُویی بِدیرِه، سِروی بِلُجوئین نِمَحوینِن؛ بلکِم وَه اَچیئه گه مَوئینِن واکنش نشون مِئَن. جنبه‌ل نو ئو تازه‌ای اژ عظمت ناپیای او هَمیش آشگارا مَبن ئو تَنیا کاری گه مَتوِنِن انجوم بِئَن یَهَس گه قارَه بِکیشِن: «مقدس، مقدس، مقدس!»

سرافیم کلمه «مقدس»فَخَد سه جار تکرار نِمَکَنِن. وخدی نُیسَنی عبری چُی اشعیا مِخواس اَر کلمه‌ای تأکید کِ، اَ کلمهَ دو جار مَنُیسی. اِی چیَ اِنوم کلوم عیسایش مَوئینیم: « نه هر کی مِنَ ’اِا خداون، اِا خداون’ هِنا کِ مَچو اِنوم پاتِشائی آسمونا، بلکِم اَوَه گه خواس باوَه‌م گه ها آسمون‌اِر باریَ جا.» (متا ۷: ۲۱) اَرّ هُمَه جای متا نیشتوئین ئو کلوم عیساَ مَشنَفتین، وخدی وَه کلمه «خداونم»مَرَسی، تأکید قوی‌ای اِنوم دنگ او احساس مَکردین. اَژونَسَ متا اَرِه نشون دائن تأکید او، کلمهَ دو جار نُیسی. اِنوم زوئون انگلیسی اَرِه تأکید، کلمه‌لَ قَلو یا کَج مَنُیسِن.

فِرَه کم اتفاق مَهَتاو نُیسَنی عبری کلمه‌ایَ تا درجه سِئِم تأکید بِبَری. اِنوم حخیخت، اِی چی فَخَد چَن جار اِنوم کتاو مقدس اتفاق هَتاوئی. اِی بِلِنگ‌تَرین درجه تأکیدَ وَه اَ کلمه یا عبارت مِئَه. اِنوم اصل، دنگ اِی فریشته‌ل اَخِه رعدآسَاس گه تیرَک دَرَل اَ سالن گَلِنگَ مِلَرزونی.

وخدی خانواده ایمَه کوچ کِردَ فلوریدا، فیَمِسیم وَه خاطر بِلِنگ بیئن سطح آو، مال زیرزمی نِدیره. سازنده مال وَه ایمَه وِت: «اَرّ توفانی مَحلَه‌تونَ تهدید کِرد، ژیر دَرِ ورودی یَکی اژ اتاخَل نوم مال بچین؛ اَرِیَگه اَ جا پمَهرترین بشخ ساختمونَ.»فگَر کِردِن اَر اِی موضوع حیرت‌انگیزَ گه اشعیا وَه‌طور خاص دی اِنوم اَ سالن گَلِنگ، تیرَک دَرَل مِلَرزِن. وَه اِی حالا، احتمالاً کُل ساختمون اژ پژواک قارَه‌ل اِی فریشته‌ل پُرقدِرت مِلَرزی.

واکنش اشعیا وخدی جِلال خداونَ دی چَی بی؟ او نَوِت: «هِرَو! خداون ایرَهَس!»

نه! بلکِم قارَه کیشی: « هِرّو اَرِه مِه گه نابود بیمَ! اَرِیَگه پیا لِچ ناپاکی کِم ئو لیزِم گِرتیَسِ نوم قوم لِچ ناپاکی، ئو چیَمَلِم پاتِشا، خداون لشکرَل دیَسی.» (اشعیا ۶: ۵) اِی حخیختَ اَر وَر چیَم بِدیرین گه اِی پیای خداپرست، نبی‌ایَ گه اِنوم باب وِر کتاو ووژ قارَه مَکیشی: « هِرّو اَرِه کسَلی گه گَنیَ ئو خوئیَ گَنی هِناءَ مَهَن؛ هِرّو اَرِه اونَلی گه تیَریکیَ مَنیشِنِن اَر جا نُیر!» (اشعیا ۵: ۲۳-۲۲) مِنتائای اِسگه اِنوم باب دُما، او نگاهی هِرازَه ئو کوتاه اَر عظمت خدا مَنِه ئو دیَر قارَه او «هِرَو اَر گناکارَل»نیَ؛ بلکِم مِوِتی: «

هِرَو اَر مِه گه نابود بوئیم!» (اشعیا ۶: ۵) او فگر مَکرد خداَ مَشناسی، مِنتائای اِسگه ویشتِر اژ هَر وَخدی آگاه بوئی خداءِ قادر مطلق کیَس. هَمیش خُو مَذانی ووژِ اِنوم بِرابر اِیِ خداءِ مقدس کیَس. نتیجه اِیِ ملاقات چَی بی؟ زَله مقدس او فِرَه ویشتِر بی!

اِنوم سِرُسَر کتاو مقدس، واکنشَل هَر اِیِجوری اژ کسَلی هایتی گه جِلال خداونَ مَوئینِن. اَبارَه ایوب چطو؟ خداون اَبارَه او مِوِتی: «مَه خِلمتکار مِه ایوبَ دیتی؟ اَرسَر زَمی کسی چُی او نیَ.» (ایوب ۱: ۸) مَتوِنین خیال بِهِینو خدا اَبارَه مِه یا هُمَه اَجور چیئی بوشی؟ اَرّ هُنَ بوئی، اژ خَوشی اَرسَر پا نَمَنیام! وَه اِیِ حالا، وخدی ایوب جِلال خداونَ مَوئینی، قارَه مَکیشی: «گوشِم اَبارَه تو شنَفتوئی، مِنتائای اِسگه چیَمَلم توَ مَوئینِن؛ اَژونَسَ اژ ووژم بیزارم.» (ایوب ۴۲: ۵ -۶)

اَبارَه حِزقیال چطو؟ وخدی خداونَ دی، نُیسی: «منظر شِبِه جِلال خداون هُنَ بی؛ ئو وخدی اوَ دیتِم، وَه رُو هَتاومَ زَمی.» (حِزقیال ۱: ۲۸)

اَبارَه ابراهیم چطو؟ «اَسَه اَبرام وَه رُیا کَت اَر زَمی ئو خدا وِتئون.» (پیدایش ۱۷: ۳)

وخدی خداون وَه کُل شکوه ووژ اَرسَر کوی سینا ووژِ آشکارا کِرد، « اَ صَنَه اَخَ ترسناک بی گه موسی وِتی: " مِه هُنَ زِلَم چیَ گه هاتِمَسِ رِکَه."» (عبرانیان ۱۲: ۲۱)

یوحنای رسول، کسی گه عیسا دوسی داشد، اَبارَه رویرو بیئن ووژ وَه‌گرد عیسای پُرجِلالمون مَنُیسی: «وخدی اوَ دیتِم، چُی مِردی‌ای اِنوم بِرابر پالَلی هَتاوم.» (مکاشفه ۱: ۱۷)

موارد لَورا فِرِستی کامل نین؛ اتفاقَل هَر اِیِجوری فِرَه اِنوم کتاو مقدس نُیسیا بَیَن.

اِنوم تاریخ کلیسا، نزیک سالَل ۱۲۲۶ تا ۱۲۷۳، «توماس آکویناس»ها کتاو «سوما تئولوژیکا»مَنُیسی گه اوَ مهم‌تَرین اثر ووژ مَذانست؛ مِنتائای یَه روژ وَه‌گرد خداون رویرو بی. اِیِ ملاقات اَخِه پُرقدِرت بی گه دیدگاه اوَ تا ابد عوض کِرد ئو نُیسِنَ بِن‌کُل وَستونی. رفیقِش «رجینالد»اَژی خواس ادامه بِدِ، مِنتائای آکویناس جوواو دا: «کار مِه وَه آخِر رَسی‌س. کُل اَچیئه گه نُیسیم، اِنوم بِرابر اَچیئه گه اَر مِه آشکارا بَیَس، چُی پَری کاهَ.«

اِنوم دوره‌ای اژ تاریخ اسرائیل، خداون وَه پرسِن چَن سئوال مهم مِخواس زَله مقدسَ اِنوم میا قوم ووژ ویشتِر کِ. اشعیا گه جِلال خداونَ دیت، هُنَ مَپرسی: « کیَ گه روحِ خداون هدائت کِردوئیتی ئو یاگه چُی مُشیرَت‌گر او تیَلیم دائیتی؟ او اژ کی شور هِستی تاگه فیَم بِیتی‌ئون ئو رئی عدالت تیَلیم دِیتیوَه یاگه شناخت یاء دِیتی ئو

رئی فیَم نشون دِیتی ؟ اِسَه موشینو خدا گا کی؟ و کُمین شباهتَ مَتونینو وَه‌گرد قیاس کِینونی؟» (اشعیا ۴۰ : ۱۳ -۱۴، ۱۸)

دُما خداون ووژِ دِرُس مَپرسی: « مِنَ گرد کی قیاسَ مِهِینو،تاگه وَه‌گرد او بوئمَ یَکی؟» (اشعیا ۴۰: ۲۵)

اَرّ زمانی اِنوم تاریخ هایتی گه باس ایی سئوالَل وَه قویلای اَری فگر بو ئو آسون اَژینو رد نَبوئیم، هَراَ اِسگهَس. ایمروژ فِرَه‌کُم اژ ایمَه اَخِه ژیر هجوم اطلاعاتیم گه هَمیش ذهنمونَ پِر مَکَنِن، دیَر جا یا وَخدی اَرِه فگر کِردِن اَر ایی سئوالَل حیاتی باقی نِماو. پِهنا ئو رشد زَله مقدسمون دچار مشکل بوئی؛ اَژونَسَ فِرَه ایمون‌دارَل آسون جذب سیستم دنیایی چُی آرزوَل، فادَه‌ل ئو غرور حاصل اژ دَس‌وَردَل آمیزادی مَبن.

اَژونَسَ ایمَه هَمیش ژیر تأثیر تعریفَل ورزشکارَل پُراستعداد، ستاره‌ل بِلُجوئین هالیوود، هنرمندَل پُراستعداد موسیقی، مشاورَل بازرگانی، رَبَرَل پُرجاذبه ئو کَسَلی‌تِر مهم مَنیم. مَشوری اونَل اِنوم تلویزیون، رسانه‌ل اجتماعی، رسانه‌ل اصلی ئو فِرَه پلتفورم عمومی‌تِر ستائش مَبو. حخیخت غَم‌انگیز یَهَس گه ایی اطلاعات گُجَر ئو وَه ظاهر بی‌زیون اژ دَس‌وَردَل آمیزادی، حواسمونَ پَرت مَکِه ئو ایمَه اژ دَوَتی پُرشکوه اَرِه نزیک بیئن وَه خداون دویر مَکِه.

اَرّ گِری بِوَستیم، سِیل نوم ووژمون بهیمن ئو اَر عظمت او خیره بوئیم، اَسَه دارا، پُرقدِرت ئو آروم مَبوئیم. وَه ایمَه وَدَه دائی بَیَس: «اَرِیَگه هَراَ خدائی گه وِت: "روشتائی اژ میا تاریکی بِتَوِه"، روشتائی ووژِ اِنوم دِلَل ایمَه تافونی تا شناخت جِلال خدا اِنوم دیم مسیح، روشتامون کِ.» (دوئِم قرنتیان ۴: ۶)

اِنوم سکوت روحمون، وَه پیوند وَه‌گرد روح‌القدس، مَتونیم عیساَ اِنوم حالی گه اَر کلوم او فگر مَبهیمن، بوئینیم. سِیل کِردِن دیم او، جِلال خداَ اِنوم دِلمون آشگارا مَکِه ئو اَژونَسَ باعث مَبو زَله مقدس او ویشتِر بو. ایمَه‌یش چُی اشعیا ئو کَلِنگل‌تِری مَبوئیم گه لَورا نُمی آژینو بِردیا؛ کسَلی گه وَه‌گردی ملاقات کِردن، وَه‌گردی گوم بِردن، اوَ خَوشحال کِردن، وَدَه‌ل عَتَ وَرگِرتن ئو دوره ووژونَ وَه خوئی تموم کِردن.

بِیتَر اژ کُل، وَه ایمَه وَدَه دائی بَیَس گه وَه سِیل کِردِن اَری «وَه هَر اَ تصویر، اژ جِلالی وَه جِلالی ویشتِر عوض مَبوئیم.» (دوئِم قرنتیان ۳: ۱۸) هُمَه مِخوازین شِبِه کی بوئن؟ شِبِه شصخیتَل مَشور ایمروژ یا شِبِه کسی گه جهونَ آفریدی؟ وَه حکمت دیاری بِهِینو ئو وَه اَچیئه گه مَشتوئین، توجه بِهِینو.

شخصی‌سازی

آیه: «خداونَ اِنوم شکوه قدوسیتِش پرستش بِهِینو! اِا کُل زَمی، اژ حضور او بانِ رِکَه!» (مزمور ۹۶: ۹)

نکته: زَله مقدس ایمَه مِطابق درکمون اژ عظمت ئو گِلِنگی خداون رشد مَکِه.

تأمل: اَرّ هَر روژ سه جار، هَر جار ده دقیقه، کُل چیئَل دَرکیَ وِل گم ئو اَر عظمت خداون فگر گم، چه اتفاقی مَهَتاو؟ مَه ایی کار ارزش وَخد نائن دیری؟ مَه مَتونِم وَه ویشتِر بیئن زَله مقدس، گه آخِرسَر حبهیمن‌تَرم مَکِه، اِنوم زِنه‌ی روژونَه اثرگذارتَر بوم؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، اژت مِخوازم دیدی تازه اژ عیسا وَه مِه بِئَه. کلوم تو وَدَه مِئَه گه وخدی خداَ اِنوم دِلم مَوئینِم، وَه تصویر او عوض مَبوم؛ اژ جِلالی وَه جِلالی ویشتِر. بیل هَراجوَر گه جِلال خداون اَرِه مِه واقعی‌تَر مَبو، زَله مقدس اِنوم مِه‌یش ویشتِر بو. وَه نُم عیسای مسیح، آمین!

اعتراف: مِه ها وَه تصویر عیسا عوض مَبوم؛ اژ جِلالی وَه جِلالی ویشتِر.

آمَل وَه یَکتِری حُرمَت مَنِن، مِنتائای وَه خداون، نه!

– هنری دیوید ثورو

هفته یِکم روژ هفتِم

۷| جِلال خدا

اِنوم فصل وِرکار اشاره کِردیم گه بِی تمرکز اَرسَر جِلال خدا نِمَتوِنیم اَبارَه زَله مقدس قصَه بهیمن. اِسگه بیاین ویشتِر اَری بِچیم. لار مردنی آم نِمَتونی اِنوم حضور جِلال خدا رادِوَسِه. حَبَقوق نبی مِوِتی: «روشتائی او چُی نُیر بی، اژ دَسِش پرتوَل مَتاوین ئو قدِرت او اَوِرَه پنهون بی.» (حَبَقوق ۳: ۴)

پولس مَنُیسی عیسا «اِنوم نُیری زِنه‌ی مَکِه گه نِمَتوِنِن وَه‌ری نزیک بوئن؛ کسی گه هُیچ‌کس اوَ نَدیَس ئو نِمَتونی بوئینی.» (اول تیموتائوس ۶: ۱۶)

نُیسَن کتاو عبرانیَل‌یش هَر اِنوم ایی رئی وَه ایمَه مِوِتی: « خداءِ ایمَه آگِری کَ گه مَسُزِنی.» (عبرانیان ۱۲: ۲۹)

وخدی ایی جمله‌لَ مَشتوئین، فگر آگِری نَبِهِینو گه دار مَسووتونی؛ بلکِم آگِریَ اَر وَر چیَم بِدیرین گه مَسووتونی، مِنتائای مَتوِنیم وَه‌ری دَس بَرَسِنیم. بیاین جای او، آگِری سووتِن ئو روشتَر اَر وَر چیَم بِدیرین. اَرِه نمونه، آفِتائی گه دنیای ایمَه روشتا مَکِه، مَسووتی ئو دَس‌نَرَسیَس. مِنتائای ایی نمونه‌یش کافی نیَ؛ اَرِیَگه وَه ایمَه وِتیاءَ: «خدا نُیرَ ئو هُیچ تیَریکی‌ای اِنومی نیَ.» (اول یوحنا ۱: ۵) آفِتا هَرچَن روشت ئو پُرنُیر بو، خالَل تاریک‌یش دیری.

اِنوم حخیخت، پولس مَنُیسی: «اِا پاتِشا، اِنوم نیوَرو، اِنوم رِئا هِناگَه نُیری اژ آسمون دور مِه ئو هَمرئیَلم تاوِی گه اژ نُیر آفِتا روشتَر بی.» (کارَل رسولَل ۲۶: ۱۳)

پولس دیم واقعی عیساَ نِمَوئینی. او فَخَد نُیری مَوئینی گه اژ عیسا مَتاوِه؛ نُیری

گه نُیر آفِتای پُرروشت خاورمیانهَ اِنوم ووژ مَقورتونی! ایی نُیر آفِتای صوزوی یا آخِر دُمانیوَرو نیَ؛ بلکِم نُیر آفِتای نیوَروَس.

مِه اَر جایَل فِرَه‌ای اِنوم سِرُسَر دنیا سفر کِردیَم. بَعضی جارَل ویرِم مَچو عینک آفِتائی وَه‌گردم بِبَرم. اِنوم ویشتِر جایَل مَتونِم بی عینک سَر گَم، مِنتائای اِنوم خاورمیانه هُنَ نیَ. اِنوم اول سفرم اَوِرَه، وَه نیاز عینک آفِتائی پِی بِردم. بی عینک مجبور بیم هَمیش وَه خاطر تیزی نُیر آفِتا چیَمَلمَ تَنِگ گم. نُیر آفِتا اَوِرَه وَه سه دلیل تیزتَرَ: آب‌وهَهِرَو وِشک بیاوو، رنگ روشت محیط ئو بازتاب فِرَه زَمی، ئو نزیک بیئن وَه خَت استوا. هَرچَن اِنوم اول یا آخِر روژ تیزی نُیر اَخِه فِرَه نوئی، مِنتائای نیوَرو بی عدسیَل محافظ چیَم، کورکَر وَه نظر مَهات.

اِسگه بیاین اَر اَچیئه گه حوینیم، فگَر بهیمن. پولس اِلوم مَکِه نُیری گه اژ عیسا مَتاوِه، اژ نُیر آفِتای نیوَرو خاورمیانه روشتَرَ. جِلال او فِرَه فراتر اژ روشتائی آفِتاَس.

ایی مسئله روشن مَکِه اَرا یوئیل ئو اشعیا هَر دو مِوِشِن اِنوم روژ گِلابِرین عیسا، آفِتا ئو مُنگ تاریک مَبن ئو آسارَه‌ل نِمَتاوِن (اشعیا ۱۳: ۹ ئو یوئیل ۲ : ۳۱ -۳۲). بیلین ویشتِر توضیح بِدَم. وخدی اِنوم شُوئی وَه آسمونی صاف اژ مال مایمَ دَر، چَی مَوئینیم؟ آسمونی پِر اژ آسارَه. مِنتائای وخدی صوزوی آفِتا ماریَ دَر، چه اتفاق مَهَتاو؟ آسارَه‌ل ناپیا مَبن. سئوال یَهَس: مَه کُل آسارَه‌ل وخدی آفِتا ماریَ دَر، هِرازَه فرار مَکَنِن ئو وخدی آفِتا مَچیَ نِشینی، اِدوارَه هِناگه اِنوم آسمون شُو آشگارا مَبن؟ بی‌گومو جوواو ایی سئوال نه‌س. اَسَه چه اتفاق مَهَتاو؟ روشتائی آسارَه‌ل اِنوم یَه درجهَس، مِنتائای روشتائی آفِتا اِنوم درجه‌ای فِرَه بِلِنگ‌تَرَ. اَژونَسَ وخدی آفِتا ماریَ دَر، اَرِیَگه اژ آسارَه‌ل فِرَه روشتَرَ، اونَلَ تاریک مَکِه.

وخدی عیسا گِلامای، جِلال او فِرَه ویشتِر اژ آفِتا مَبو ئو آفِتاَ تاریک مَکِه، حَتا اَرّ هِنی ها مَسووتی. مَه اِسگه دید بِیتَری اژ جِلال او دیرین؟ وَه باور مِه، هَر وَه ایی دلیلَ گه وَه ایمَه وِتیاءَ کُل مردِم زَمی «وَه کوئَل ئو گمَرَه‌ل مِوتن: "بِهَتاوینَ سَرمون ئو ایمَهَ اژ دیم کسی گه اَرسَر تخت نیشتوئی ئو اژ خشم وَرک بپوشونین."» (مکاشفه ۶: ۱۶)

اِسگه سئوال اصلی یَهَس: جِلال خداون چَیَ؟ اَرِه جوواو دائن وَه ایی سئوال، بیاین سیلی اَر درخواست موسا بهیمن: « خواهشدَ مَهَم جِلال ووژِت نِشو مِه دِین.» (خروج ۳۳: ۱۸)

کلمه عبری کابود یانی جِلال. فرهنگ لغات کتاو مقدس استرانگ اوَ هُنَ تیَریف مَکِه: «سنگینی یَه چیئی.»هَم اوَ وَه میَنا شکوه ئو عظمت مَذانی. اَژونَسَ موسا

درخواست مَکِه: «ووژِتَ وَه‌گرد کُل شکوه ئو عظمتت نشونم بِئَه!»وَه جوواو خداون وَه دِخَت حواسِتونَه بُو

« مِه کُل خوئی ووژم اَر وَر دَم تو ردَ مَهَم ئو اَر بِرُوَر تو نُم ووژم، یهوه اِلومَ مَهَم.» (خروج ۳۳: ۱۹)

خداون اِنوم جوواو درخواست موسا اَرِه دیئن جِلال او، «کُل خوئی ووژ»ماریَ جا. اِنوم زوئون عبری، خوئی هُنَ تیَریف بَیَس: «خوئی کِردِن اِنوم اندازه‌ای گپ.»وَه عبارتی‌تِر، یانی هُیچ چیئی پنهون نِماو. دُما خداون مِوِتی: «ئو اِنوم بِرابر تو نُم ووژم، یهوهَ، اِلوم مَکَم.»

وِر اژ یَگه پاتِشایی زَمینی بچوَ نوم اتاخ تخت ووژ، اول مُنادی‌ای نُم اوَ اِلوم مَکِه. شیپورَل نُواخته مَبن ئو پاتِشا وَه کُل شکوه مایَ نوم اتاخ تخت. عظمت پاتِشا آشکارا مَبو ئو دیَر اَبارَه ایی گه پاتِشا کیَس، هُیچ اشتباهی نِماو. اِسگَه اَرّ هَر ایی پاتِشا وَه شِکلی غیررسمی، وَه رَختَل معمولی ئو بی هُیچ خِلمتکاری اِنوم خیابون ئو نوم میا ملت گِلِنگ ووژ گوم بِبَری، شاید مردِم بی ایی گه اوَ بِشناسن، اژ کنارِش رد بوئن.

اِنوم فصل وِرکار فِربو گِرتیم گه جِلال خدا اِنوم دیم عیسای مسیح آشکارا بَیَس. کسَل فِرَه‌ای ادعا کِردِن گه تجربه رویرو بیئن وَه‌گرد عیساَ داشتن. هَرچَن امکان دیئن او فِرَهَ، مِنتائای نه اِنوم کُل شکوهِش. پولس اوَ هُنَ توضیح مِئَه: «اَچیئه گه اِسگه مَوئینِم، چُی تصویری تار اِنوم آوینهَس؛ مِنتائای زمانی مای گه رُووَررُو مَوئینیم.» (اول قرنتیان ۱۳: ۱۲) جِلال او پنهونَ؛ هَراجوَر گه اِنوم عَت عتیق ژیر اَبری سیا پوشیا بوئی. مِنتائای اَرا؟ اَرِیَگه هُیچ موجودی نِمَتونی اَر جِلال بی‌پوشش او سِیل کِ ئو زِنه‌ی بِمِنی.

اول کسی گه عیسا دُما راسیئن اژ مِردیَل وَه‌گردی قصَه کِرد، مریم مَجدَلیه بی؛ مِنتائای او فگر کِرد عیسا باخدارَ (یوحنا ۲۰: ۱۵ -۱۶). شاگردَل اِنوم کنار دریا وَه‌گرد عیسا اَرِه صوزونه مای هُاردن، مِنتائای اول اوَ نَشناسین (یوحنا ۲۱: ۹ -۱۰). دو کَس اژ شاگردَل عیسا اِنوم رئی عِمائوس وَه‌گردی گوم مَبِردن؛ « مِنتائای چیئی وَر چیَمَلون اِراگِرتی هُنَ گه اوُ نشتاسی.» (لوقا ۲۴: ۱۶) کُل ایی کسَل فَخَد دیم اوَ دیتن؛ اَرِیَگه او جِلال ووژِ آشکارا نشون نَدا.

اِنوم عَت عتیق، عده‌ای خداونَ ملاقات کِردن، مِنتائای او اِنوم جِلال ووژ آشکارا

نَبی. خداون اِنوم بَلوطِستان مَمری اَر ابراهیم آشگارا بی، مِنتائای نه اِنوم جِلال ووژ (پیدایش ۱۸: ۱-۲). یعقوب وَه‌گرد خدا کُشتی گِرت، مِنتائای نه وَه‌گرد جِلال او (پیدایش ۳۲: ۲۴ -۳۰). اَ زَمو گه یوشع نزیک اَریحا بی، خداونَ وَه شَمشیری کِشیا دی ئو مِخواس بِذانی مَه او هِن لا اسرائیلَ یا نه. وخدی فیَمِس او خداونَ، هَتاوَ زَمی ئو سَجده کِرد. ایی فِرِست وَه جِدعُون، باوَه ئو دای شَمشون ئو کسَل فِرَه‌تِر ادامه پیا مَکِه.

اِنوم بِرابر، یوحنای رسول خداونَ اِنوم روح ئو وَه کُل جِلال او اِنوم جزیره پاتموس دی. یوحنا دیم اوَ وَه آفِتایی شِبِه کِرد گه وَه کُل قدِرت مَتاوِه؛ ئو وخدی اوَ دی، چُی مِردی‌ای هَتاو. چطو یوحنا مَتونِست خداَ بوئینی؟ اَرِیَگه او اِنوم لار نوئی، بلکِم اِنوم روح بی. اَبارَه اشعیا ئو چَن کَس‌تِریش هَر هُنَس. اژ لای‌تِر، موسا نَتونِست اَر دیم خدا سِیل کِ؛ اَرِیَگه اِنوم لار مردنی ووژ بی.

جِلال خداون هَراَ چیئیَس گه خداَ خدا مَکِه. کُل ویژگیَل او اختیار، قدِرت ئو حکمت او وَه میَنا واقعی کلمه، عظمت بی‌اندازه خداونَ نشون مِنَ. هُیچ چیئی پنهون نِیَ. او هَراَ کسیَس گه وَه کِلِکَیل ووژ آسارَه‌لَ اِنوم جای ووژون نا ئو وَه هَر کُم نُمی دا. او هَراَ کسیَس گه کُل جهونَ وَه کِلِکَیل ووژ اندازه گِرت؛ وَه دَس ووژ وِجَبِش کِرد. او هَراَ کسیَس گه مَتونی کُل زَمیَ هُنَ بِلِنگ کِ گه چُی دونه‌ای لِم بو، وَزن هَر چِکَه آوَ اندازه بِگِری ئو زَمی ئو کوئَلَ اِنوم ترازو ووژ بَوَزنی.

او هَراَ کسیَس گه مَتونِیم اِنوم دِلمون بوئینیمِی ئو دُما وَه تصویر او عوض بوئیم؛ اژ جِلالی وَه جِلالی ویشتِر.

او هَراَ کسیَس گه وَه قویلای دوسمون دیری؛ اَخِه فِرَه گه تصمیم گِرت اَرِه گناَلمون بهایی فِرَه سنگین بِئَه تا ایمَه بتونِیم بشخی اژ خانواده او بوئیم. هُمَهَ نِمَذانم، مِنتائای ایی چی وَه‌راستی مِهَ هیجان‌زَده مَکِه!

شخصی‌سازی

آیه: «هَراَ خداءِ پُربَرَکَت گه حاکم یِگانه، پاتِشای پاتِشائَل ئو خداونِ خداونَلَ. او تَنیا کسیَس گه فَناناپذیرَ ئو اِنوم نُیری زِنه‌ی مَکِه گه نِمَتونِن وَه‌ری نزیک

بوئن؛ کسی گه هُیچ‌کس اوَ نَدیَس ئو نِمَتونی بوئینی. حُرمَت ئو قدِرت تا ابد هِن او بو. آمین.» (اول تیموتائوس ۶: ۱۵ -۱۶)

نکته: جِلال خداون هَراَ چیئیَس گه باعث مَبو خدا، خدا بو. کُل ویژگیَل او اختیار، قدِرت ئو حکمت او وَه میَنا واقعی کلمه، عظمت بی‌اندازه خداَ نشون مِئَن. هُیچ چیئی پنهون نیَ.

تأمل: نُیری خیال بِهینو اَخِه روشت ئو پاک گه هُیچ تیَریکی، تاریکی، سائی یا کم بیئن نُیری اِنومی نیَ. خیال بِهینو ایی نُیر اِنوم دِل مِه مَتاوِه. اَرا باس فگر گم یا بخوازم چیئی اژ او پنهون گم؟ ایی کار غیرممکنَ.

دوعا: اِا باوَه آسمانی، اژت مِخوازم درکی قویل اژ جِلال ووژِت وَه مِه بِئَه. نِمِخوازم ایی مسئله حخیختی بی‌اهمیت، موضوعی پیش‌پاافتاده یا چیئی بو گه هَر گِل اَری فگر گم؛ بلکِم مِخوازم عظمت او هَمیش حاضر ئو اژ دنیایی گه دورمَ گِرتی، واقعی‌تَر بو. بیل جِلال تو هَمیش اِنوم دِل ئو فگِرم بو. وَه نُم عیسای مسیح، آمین!

اعتراف: مِه اِنوم مسیح، نُیر جهونم ئو جِلال اوَ اَرسَر کُل کسَلی گه وَه‌گردو رویرو مَبوم، بازتاب مِئَم.

هَراجوَر گه هَیم، هُونَ

آشگارا مَیم

هفته یِکِم

ایمَه باس اژ رُی مِحبت،

اژ خدا زَله بِدیرِیم،

نه اژ رُی زَله، دوسِش بِدیرِیم.

– سِنت فرانسیس دی سیلز

۱۸ اَرزِش هُمَه

اِی بشخ شامل بَعضی موضوعَل جِدی ئو شاید محکوم‌کَر مَبو. اَژونَسَ، وِر اژ ادامه دائن، بیاین کمی بِوَستیم ئو وَه قویلای ویشتِری اژ مِحبت خدا بِرَسیم. بحثَ وَه جمله‌ای قویل ئو نزیک وَه هِراس‌انگیز اژ عیسا دَس‌یِک مَکَم؛ جمله‌ای گه بشخ مهمی اژ قصَه‌مون اِنوم اِی فصل مَبو. اَرَ کلوم اوَ بِی در نظر گِرتِن شرایطی گه اِنومی وِتیاءَ بحوینیم، شاید خِلَط فیَمِسیا بو ئو احتمالاً زَله‌ای ویرانگر ماریَ جا. اَژونَسَ، اژ هُمَه مِخوازم اوَ وَه دِلی تسلیم‌بَی ئو وَه حُرمَت اَرِه خداونمون بحوینین:

« مِنتائای مِه نشونتونَ میَم گه اژ کی باس زِلَتو بِچو: اژ او زِلَتو بِچو گه دُما کُشتِن، قدِرت‌واختیار دیری هُمَه باوژی اِنوم جیَنِم. آآ، موشِم‌ئونتو، زِلَتون اژ او بِچو.» (لوقا ۱۲: ۵)

عیسا وَه ایمَه مِوِتی اژ خدا زَله بِدیرِیم؛ ئو اِیَ فَخَد یَه جار نِموشی، بلکِم وَه تکرار اِی فِربون، اَری تأکید مَکِه. اَچیئه گه وَه‌راستی توجهَ اَر ووژ مَکیشی، عبارت «بِهَتاوِتونَ دوزخ»؛ کلومی سِفت ئو پُرقدِرت! وَه اِی حالا، سیلی اَر جمله دُما بِهِینو:

« مَر پنج مَلیچِک وَه دو قَرو نِمَفِروشِن؟ وَه ایی حالا، جُجُ، یَکی اَژینو اَرتَک خدا اِویر نِمَچو. جُجُ مویَل سر هُمَه کُل شِماریانَ. اِسَه زِلَتو نَچو، اَرِیَگه اَرزشد هُمَه فِرَه‌تِر اژ هزارو مَلیچِکَ.» (لوقا ۶: ۱۲ -۷)

توجه بِهِینو گه اِنوم آیه ۵ اَر عبارت «اژ خدا زَله بِدیرِین»ئو اِنوم آیه ۷ اَر کلمه «نَزَلین»تأکید کِردیَم. ایرَه یِگِلی‌تِر فَرک میا «زَله مقدس»ئو «زَله نامقدس»مَوئینیم. نِمَتوِنم اَخِه گه باس تأکید گم ایَ بوشِم: زَله مقدس یانی اژ خدا زَلیئن ئو اَژونَسَ دویر بیئن اَژی نَ؛ ایی کاریَ گه زَله نامقدس مَکِه. اَژونَسَ لازمه ایی فَرکَ بِذانیم ئو اَرسَر ایی حخیخت استوار بِمَنیم.

هَرچَن عیسا وَه کلومی گیرا ئو نزیک وَه هِراس‌انگیز دَس‌پِک مَکِه، مِنتائای هَر اَ وَخد اَرزِش بی‌خیال ایمَهَ اِنوم نظر خداون بیان مَکِه. اِنوم اصل، او نشون مِئَه گه خدا وَه‌راستی ایمَهَ خیمتی مَذانی ئو هَر وَه ایی دلیل، خِلات زَله مقدسَ وَه ایمَه مِئَه. ایی خِلات، وَه نزیک کِردِن ایمَه وَه «بَخشَنده حیات»ئو دویر کِردِنمون اژ اَچیئه گه تَبَامون مَکِه یانی زَله اژ آم گه اَرضد زَله مقدسَ اَژمون حفاظت مَکِه. ایی دو، بشخ مهمی اژ بحث وَرِرومون مَبن؛ مِنتائای وِر اژ دَس‌پِکِردِن، اول اَبارَه اَرزِش ووژمون قصَه مَکَم.

وَه وِتَه عیسا، خدا اَخِه هُمَهَ گرامی مَذانی گه ژمارَه موئَل سَرتونَش مَذانی. علم تخمین مَنی گه ویشتِر آمَل، وَه میانگین سَد هزار تار مو اَرسَر پوست سَرِشون دیرِن. اَرّ ده هزار کَسَ اِنوم یَه اتاخ بِنِین، مَه مَتوِنین دیاری بِهِینو کُما کُمون ۹۹۵۶۹ تار مو دیری؟ حَتا اَرّ دِریس حدس بِزَنین، چَن دقیقه دُما اِدوارَه خِلَط مَبو؛ اَرِیَگه هَر کَس وَه میانگین هَر روژ ۵۰ تا ۱۰۰ تار مو اژ دَس مِئَه. مِنتائای خدا اِنوم هَر لحظه ژمارَه دِخَخ موئَل ایمَهَ مَذانی.

ایی مسئله چَی وَه ایمَه مِوِتی؟ یَه گه ایمَه اَخِه خیمتی‌ن گه او هَمیش اَرِمون فگَر مَکِه. داوود مَنُیسی:

> «اِا خدا، فگِرَل تو چَنی اَرِه مِه خیمتیَ! جیَم اونَل اَرسَر یَکا چَنی کَلِنگَ! اَرَ بِم بشمارمو ، اژ هُسَل ویشتِرِن.» (مزمور ۱۳۹ آیه۱۷ –۱۸)

کُل لِمَل! فگَر کُل لِمَل اَرسَر زَمی بِهِینو؛ کُل لِوارَه‌ل دریا، بیاوونَل ئو زَمیَل گُلف. اندازه او بِن‌کُل فِرَهَ. دوستدارَل علم ئو ریاضی مِوِشِن مِطابق اندازه ئو مقدار فشردگی، اِنوم هَر یَه فوت چارگوش اژ لِوارَه دریا، نزیک پونصَد میلیون تا یَه میلیارد دونه لِم هایتی. ذهن ایمَه وَه سخدی مَتونی تَنیا ژمارَه دونه‌ل لِم لِوارَه فلوریداَ خیال کِ. مِنتائای فگَرِش بِهِینو: اَرّ کُل دونه‌ل لِم اَرسَر ایی سیارهَ جیَم بِهِینو، هَر وَه اندازه فگَرَل

خدا اَبارَه هُمَه نِمَبو!

اِی سئوالَ اژ ووژتون بپرسین: معمولاً اَر چه چیئی فگَر مَبِهینو؟ وَه نادِری اَر چیئی فگَر مَبِهینو گه اَرِتون کم‌اهمیتَ. مِه ئو لیزا چیئَلی دیریم گه هَر سال اِنوم وَخد کریسمس، وخدی مَچیمَ انبار، اَژنو کشف مَبهیمن. اژ کلمه «کشف»استفاده مَکم؛ اَرِیَگه ویرِم مَچو گه مالِکِشونم. حَتا یَه جار اِنوم کُل سال اَریون فگَر نِمَکم؛ اَرِیَگه اَرِه مِه خیمتی نین.

مِنتائای اَرّ بخوازم کُل فگَرَلم اَبارَه لیزا اِنوم چِل سال زِنه‌ی یَک‌اِرامون بِشمارِم، شاید وَه اندازه لِمی بو گه نِصم یَه جعبه کِفشَ پِر کِ. اِی اندازه نزیک دویست میلیون فگَر مَبو؛ یانی هَر ۶/۳ ثانیه یَه فگَر. پیایی گه تا اِی اندازه اَر ژِنِش فگَر مَکِه، وَه عنوان کسی شناخته مَبو گه وَه قویلای عاشق اوئه.

ژمارَه فگَرَل خدا اَبارَه هُمَه اژ کُل دونه‌ل لِم اَرسَر اِی سیاره ویشتِرَ. مَه مَتونین اِی مسئلهَ درک بِهِینو؟ بِلُجوئین‌تَر ایئَس گه خدا اغراق یا زیاده‌وِتی نِمَکِه. هَرچَن کُلمون کنار کسَلی بوئیمو گه اغراق کِردِن یا قصَه‌لی دویر اژ حخیخت وِتن، مِنتائای خدا نِمَتونی حَتا گُجَرترین اندازه اژ حخیخت دویر بو. او نِمَتونی درو بِوِشی. اَژونَسَ، وخدی مِوِشیم فگَرَل او اَبارَه هُمَه اژ کُل دونه‌ل لِم اَرسَر کُرَه زَمی ویشتِرَ، اِی مسئله بِن‌کُل گَلِنگَ.

بیاین ویشتِر اَری بِچیم. اَرزِش ایمَه دِخَخاً چَنَ؟ اَرزِشَ کریار دیاری مَکِه. یَه جار کُرِم اِنوم حراجی ورزشی شرکت کِرد؛ اَرِیَگه شرکتِش مِخواس پیراهن «بیل راسل»بَخِری گه اِنوم مسابقه‌ل قهرمانی دهه ۱۹۶۰ وَر کِردوئی. اونَل اژ خرید دَس کیشین؛ اَرِیَگه بِلِنگ‌تَرین پیشنهاد رَسیَ ۱٬۰۴۴٬۰۰۰ دلار. هَرچَن بیل راسل بازیکَن گَلِنگَ، مِه وَه‌طور شصخی ویش اژ چَن سَد دلار اَرِه پیراهن او یا رَخت هَر بازیکَن‌تِری اِنوم NBA نِمِئَم؛ اَرِیَگه فَخَد تیکه‌ای رَختَ.

سئوال اِی نَ گه اَرزِش ایمَه اِنوم نظر مردِم چَنَ؛ اَرِیَگه اِی اَرزِش مَتونی فرخ بو. سَرِر اِی، دنیا اِنوم خیمتی ذانستن آمَل، سابقه خُوبی نِدیره. میلیونَل آویل اِنوم زهدون دایَشون کُشتیا بَیَن. مَه مردِم اَرِه گیو اِی آویلَل اَرزِش نِان؟ اَبارَه دُخچَل ئو ژنَلی گه اَرِه رابطه جنسی قاچاخ مَبن، روسپیَل‌یش اِنوم، چطو؟ اَرّ اَرزِش اونَل وَه‌سونگَ کسَلی اندازه‌گیری بو گه نمَهنون آجا، فَخَد چَن سَد دلار مَبو.

مِنتائای تَنیا خداَس گه معیار واقعی اَرزِش‌گذاری اِنوم اِی جهون دیاری مَکِه، نه آم. حَتا اَبارَه چیئَلی گه ایمَه خیمتی مَذانیم، عیسا ویرمون ماریَ جا: « هُمَه هَراَ

کسَلینونَ گه ووژتون اَرتَک مردِم صالح نشونَ مِینو، مِنتائای خدا اژ دلتو خَوَر دیری. اَ چینَه گه وَه چیَم مردِما اَرزشد دیری، وَه چیَم خداآ کفارت‌دارَ!» (لوقا ۱۶: ۱۵)

او هَم اِی جمله‌ل مهمَ بیان مَکِه: « اَرِه اِنسو چه فادَه گه کُل دنیا بیَری، مِنتائای گیو ووژ اِربِنی؟ اِنسو اِجال گیو ووژ چَه مَتونی بِ؟» (متا ۱۶: ۲۶)

اَرِه گِری کُل دارایِ دنیاَ اَر وَر چیَم بِدیرین. فگَر عمارتَل چَن‌میلیون دلاری، مِلگل بِلُجوئین، جواهرَل، فلزَل خیمتی، ماشینَل بِلُجوئین، کِشتیَل تفریحی ئو هواپیماَل بِهینو. نزیک وَه غیرقابل‌خیالَ. بررسیَل تازه، تولید ناخالص جهونیَ ۹۷/۸۴ تریلیون دلار تخمین مَنِن. اِی پول بِن‌کُل بی‌خیالَ. وَه اِی حالا، عیسا وَه ایمَه مِوِتی اَرّ بخوازین گیو ووژتونَ وَه‌گرد کُل اَچینو عوض بِهینو، معامله‌ای بی‌فادَه کِردین. اَسَه اَرزِش هُمَه چَنَ؟

پولس مِوِتی: «وَه بهایِ خِریا بَبین.» (اول قرنتیان ۶: ۲۰) پیشنهاد خدا اَرِه هُمَه، یانی بهایِ گه او دیاری کِردی، اِنوم اِی کلمه‌ل پیا مَبو: «اَرِیَگه خدا جهونَ اَخِه دوس داشد گه کُر یگانه ووژِ دا.» (یوحنا ۳: ۱۶)

آری، اَرزِش اِی معامله فِرَه ویشتِر اژ پیراهن بیل راسلَ. خدا اَرزِش ایمَهَ وَه گران‌بهاترین دارایِ ووژ برابر مَذانی. ایرَه حخیختی بِلُجوئین پنهونَ: اَرّ اَرزِش ایمَه اِنوم نظر خدا حَتا یَه پِنی کم‌تَر اژ اَرزِش عیسا بوئی، اِی معامله انجوم نَما؛ اَرِیَگه خدا معامله‌ای بی‌سود نِمَکِه، چیئی پُراَرزِش‌تَرَ اَرِه چیئی کم‌اَرزِش‌تَر نِمِئَه.

مَه مَتونِین درک بِهینو چَن اَرِه خدا خیمتی‌ن ئو مِحبت خدا وَه هُمَه چَن فِرَهَ؟ عیسا اِنوم یَه دوعا جمله‌لی بِلُجوئین بیان مَکِه:

> «تا جهون بِذانی تو مِهَ فِرِستائی ئو اونَلَ هَراجوَر دوس داشتی گه مِهَ دوس داشتی.» (یوحنا ۱۷: ۲۳)

اِی مسئله فراتر اژ درک ایمَهَس. خدا هَراَ اندازه گه عیساَ دوس دیری، هُمَه‌یش دوس دیری. شاید فگَر بِهینو او فَخَد اَبارَه شاگردَل ووژ قصَه مَکِه. مِنتائای هُنَ نیَ؛ اَرِیَگه عیسا توضیح مِئَه: «درخواست مِه فَخَد اَرِه اونَل نیَ، بلکِم اَرِه کسَلی‌یشَ گه وَه‌سونگَ پغوم اونَل وَه مِه ایمون مِیارِن.» (یوحنا ۱۷: ۲۰)

اَرّ وَه عیسای مسیح ایمون دیرین، وَه‌طور مستقیم یا غیرمستقیم وَه‌سونگَ گواهی شاگردَلِش ایمون آوِردین. قویلای مِحبت خدا ئو اَرزِشی گه اَرِه هُمَه مَنی،

درک کِردِنی نیَ.

وَه درک اِی حخیخت، اِسگه بیاین بررسی بهیمن اَرا خِلات زَله مقدس اِنوم رابطه‌مون وَه‌گرد خداون، کاری حیاتیه.

شخصی‌سازی

آیه: «حخیختاً کس نِمَتونی خیمت گیو بِرا ووژ بِ ئو خیمت گیو او بئَه خدا ؛ اَرِیَگه خیمت گیونو گِرونَ ئو ئو هُیچ نَسَخی، بس نِی.» (مزمور ۴۹ آیه ۷ -۹)

نکته: هُیچ پیای عاقلی معامله‌ای بی‌فادَه نِمَکِه؛ یانی اَچیئه گه پُراَرزِش‌تَرَ، اِنوم بِرابر چیئی کم‌اَرزِش‌تَر نِمِئَه. خداش هَرگِس معامله‌ای بی‌فادَه نِمَکِه. بهایی گه خدا اَرِه هُمَه دا، زِنه‌ی کُر یِگانه اوئه. اِی یانی او هَراَ اندازه گه عیساَ خیمتی مَذانی، هُمَه‌یش خیمتی مَذانی. هَم یانی کسَلی گه دورتونِنَش هَراَ اندازه گه عیساَ خیمتی مَذانی، خیمتی مَذانی.

تأمل: وَه توجه وَه اَرزِش فِرَه‌ای گه عیسا اَرِه زِنه‌ی مِه مَنی، اِسگه ووژمَ چطو مَوئینِم؟ اِی مسئله چه اثری اَرسَر دید ئو رفدار مِه وَه‌گرد کسَلی دیری گه هَر روژ وَه‌گردو رویرو مَبوم؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، اژت سپاس‌گزارم گه زِنه‌ی مِهَ اَخِه خیمتی مَذانی گه حاضر بی عیسا جای مِه بِمِری. اِا عیسا، اژت سپاس‌گزارم گه جای مِه، داوری مِهَ اَرسَر ووژت گِرتی ئو هُنَ حَتا ویشتِر اژ ووژت، وَه مِه حُرمَت نائی. اِا روح‌القدس، اژت مِخوازم اِنوم دِل ئو فِگِرم اِی درکَ وَه مِه بِئَه گه چَن مِهَ دوس دیری ئو چَن اَرِم خیمَت مَنی؛ بیل مِه‌یش دیگرونَ دوس بِدیرِم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین!

اعتراف: هَراَجور گه خدا مِهَ دوس دیری ئو اَرِم خیمَت مَنی، مِه‌یش دیگرونَ دوس مِدیرِم ئو اَرِه‌شون خیمَت مَنِم.

وخدی اَبارَه مِحبت خدا موعظه مَبهیمن، ایی خطر هایتی گه ویرمون بِچو کتاو مقدس اول مِحبت خداَ نشون نِمِئَه؛ بلکِم اول، قدوسیت آگِرین ئو سووتِن خداَ آشگارا مَکِه، گه مِحبت او اِنوم مرکز اَ قدوسیت قرار دیری.

– اُسوالد چَمبِرز

هفته دوئِم روژ دوئِم

۱۹ رویارویی مَرگبار

اِنوم بشخ اول، وَه کوتاهی ئو هِرازَه اَر جِلال خدا چیامو. اِنوم ایی فصل، اَرسَر بُعدَل جوراجور حضور خدا تمرکز مَبهیمن. بیاین وَه گشت کِردِن اَر دورەای دَس‌پِبهیمن؛ اَ زَمو گه قوم اسرائیل اِنوم بیاوو بوئین ئو خداءِ قادر مطلق تصمیم گِرت اِنوم داواری نوم میاشون زِنه‌ی کِ.

دُما دورەای اژ کاری وَخدگیر، مفصل ئو پیچیده، تیمی اژ کارگَرل داوارَ تموم کِردن. ایی داوار مِطابق طرح دِخَخی ساخته بی گه خدا اَرسَر کو وَه موسا دائی؛ طرحی گه نمونه اول داوار آسمانی بی (عبرانیان ۱: ۸ -۵). دُما تموم بیئن کار، خدا حضور پُرجِلال ووژِ آشگارا کِرد:

> «اَسَه اُر، داوار ملاقات پوشونی ئو جِلال خداون داوار ملاقات پِرا کِردی ؛ ئو موسی نتونستی بِچوءِ نوم داوار ملاقات، اَرِیَگه اُر نیشتوئیتی اَرسر ئو جِلال خداون داوار پِرا کِردوئیتی.» (خروج ۴۰: ۳۴ -۳۵)

یِگِلی‌تِر خداون وَه اَبری تاریک، اسرائیلَ اژ جِلال ووژ محافظت کِرد. او وَه روئشی وَه‌گرد قوم محبوب ووژ زِنه‌ی مَکرد گه اونَل مَتونِستن تحملِش کَنِن. فَخَد کاهن اعظم، سالی یَه جار وَه خوین حِوونَل قُرونی اجازه داشد بچوَ نوم جای مقدس. ایی مقام اژ لای خدا دیاری بَی بی ئو اول کاهن، هارون برا موسا بی.

اِنوم روژی مَیِّن، دو کَس اژ کُرَل هارون گه اونَل‌یش کاهن بوئین، چیانَ نوم داوار

ملاقات ئو « اُوُ آگِر بِلُجوئی گه خداون فِربونَ بی نائینی، تقدیمو کِرد اَر حضور او.» (لاویان ۱۰: ۱)

اَبارَه جزئیات اَچیئه گه وَه‌راستی اتفاق هَتاو، نظرَل فرخ هایتی؛ مِنتائای اَرِه یَگه بِرَسیمَ اصل موضوع، بیاین کارِشونَ وِل بهیمن ئو اَرسَر انگیزه‌شون تمرکز بهیمن. یَکی اژ تیَریفَل بی‌حُرمَتی یَهَس: «وَه چیئی مقدس، بی‌حُرمَتانه رفدار کِردِن.» یانی اَچیئه گه مقدسَ، عادی ئو معمولی حساب بهیمن. اِنوم اصل، کُرَل هارون وَه بی‌حُرمَتی هاتنَ حضور پُرجِلال خدا.

اَچیئه گه دُما اتفاق مَهَتاو، فگَربرانگیز ئو حَتا هِراس‌انگیزَ: « اِسَه آگِر اژ حضور خداون هاتَ دِریر، اونَل قویت اِراداتی ئو اَر حضور خداون مِردِن.» (لاویان ۱۰: ۲)

ایی دو پیا گه اجازه داشتن بچنَ حضور خدا، وَه خاطر بی‌حُرمَتی کِردِن، هِناگَه گیو ووژونَ اژ دَس دان. مَه خدا وَه بی‌ریَمَتی حمله کِردون؟ نه؛ بلکِم ووژونَ نانَ نوم خطر.

اَر ایی موضوع فگَر بِهِینو: زَمی نَوَدوسه میلیون مایل اژ آفِتا دویرَ. آفِتا گِرتِن اِنوم لِوارَه دریا اَرِه ویشتِر آمَل لَذّت‌بخشَ؛ مِنتائای اَرّ اِنوم فاصله ده هزار مایلی اژ آفِتا آفِتا بِگِرین، هِناگَه وَه‌گَرد مَرگ رویرو مَبوئن.

اونَل‌یش وَه نزیک بیئن ویش اژ حد وَه حضور مقدس ئو پُرجِلال خدا اشتباه کِردن؛ ئو اَژونَسَ کاری کِردن گه فاجعه اَرِه‌شون ماریَ جا. گوش بِدَنینَ قصَه‌لی گه موسا هِرازَه دُما مَرگ کُرَل هارون وَه او وِت:

> « یَسَ اَ چیئَه گه خداون وِتی: اِنوم اونَلی گه هانَ نزیک مِه، تقدیسَ موئم ئو اَر وَر کُل قوم جِلالَ مَگِرِم.» (لاویان ۱۰: ۳)

اَچیئه گه موسا بیان کِرد، حُکمی جهونی ئو ابدیه. جهونی، یانی اَرِه هَر مخلوق چه آم، چه فریشته دِریسَ؛ ئو ابدی، یانی هَمیش بوئیَس ئو هَرگِس عوض نِماو. هُمَه فَخَد وَه دید ئو دِلی پِر اژ حُرمَت مَتونین بچنَ حضور او.

بیاین گِلاِبریمَ اَ شُو اِنوم برزیل. مِه اِنوم حضور بِن‌کُل هیبت‌انگیز خداون، اِنوم حالی گه باد مَوَزی، اژ زَله مقدس خشکم زَی بی. فگَری گه وَه میَنا واقعی کلمه اِنوم ذهنم مَگَردی، ایی بی: «جان بیور، اَرّ یَه جُمِش خِلَط کَی یا کلمه‌ای خِلَط بِوِشی، مَمِری!»

مَه وَه‌راستی ایی اتفاق مَهَتاو؟ مِطمئن نیِم؛ مِنتائای چیئی گه وَه‌طور خَتمی مَتونِم بوشِم یَهَس گه ژنی ئو پیایی اِنوم عَت جدید، اِنوم اندازه‌ای هَر ایی‌جور جُمِش خِلَطی

کِردن ئو هَر دو مِردن. آری، «مِردن»؛ یانی اِنوم قویلای شِش فوتی زَمی قور بین (کارَل رسولَل ۵: ۱ -۱۰).

ایی ژن ئو پیا اِنوم حضور رَبَرَل کلیسا ئو هَم‌ایمونَل ووژون، خِلات ئو پیشکشی آوِردن؛ وَه ایی حالا، هَر دو هِناگه مِردن ئو هَر اَ روژ قور بین. وخدی ایی اتفاق هَتاو، ایمون‌دارَل‌تِر چه واکنشی نشون دان؟

«اَسَه زَله‌ای کَلِنگ اَر کُل کلیسا ئو اَر کُل کسَلی گه ایی‌َ شنَفتن، مستولی بی.»
(کارَل رسولَل ۵: ۱۱)

ایرَه چَن نکته مهم هایتی. نِموشی: «زَله‌ای گَلِنگ اَر کُل شیَر مستولی بی.»نه! بلکِم مِوِتی: «زَله‌ای گَلِنگ اَر کُل کلیسا مستولی بی.»نکته دوئِم ایِیَس گه فَخَد «زَله»نَ، بلکِم «زَله‌ای گَلِنگ». نُیسَنَل عبری، اَرضد ایمَه گه فِرَه جار اِنوم فرهنگ غربی اغراق مَبهیمن، اغراق نِمَکَنِن. منظور اژ «گَلِنگ»اِنوم کتاو مقدس، «اندازه‌ای بِن‌کُل فِرَه اژ زَله مقدس».

اِنوم کارَل رسولَل باب ۲، وخدی روح خدا اول جار اِنوم روژ پَنطیکاست آشگارا بی، بَعضی اژ کسَلی گه اَوِرَه رادِوَستوئین نتیجه گِرتن گه شاگردَل ساعَت چوار صوزوی شراب هُاردن ئو مَستِن. گِری بِوَستین ئو فگر بِهِینو آم مَست چطو رفدار مَکِه. معمولاً بی‌کش ئو آروم نَ؛ بلکِم فِرَه جار شاد ئو سَرخَوشَ. ایی حال، فضای اَ روژ خاصَ توضیح مِئَه. حضور خداءِ مِهربانمون تازه‌گر بی.

مِنتائای وخدی حضور هیبت‌انگیز ئو حَتا هولناک او اَرِه داوری اِنوم میا هَر اَ مردِم آشگارا بی، کلیسا پِر اژ زَله ئو هِراس بی. ایی اتفاق، وَه شِکلی چشمگیر آگاهی اونَلَ اَبارَه قدوسیت خدا ویشتِر کِرد.

فِرَه جار اژِم مَپرسِن: «اَرا اِنوم دوره اِسگه، مردِم چُی ایی ژن ئو پیا اژ میا نِمَچِن؟»سئوالی خُو ئو دِریسَ. ایی دو کَس وَه پطرس ئو آخِرسَر وَه روح‌القدس درو وِتن. اِنوم قَرن ۲۱ فِرَه کشیش درو وِتن؛ اَسَه اَرا خِلَطکارَل وَه سرنوشت هَر ایی‌جوری دچار نَبین؟ بیاین بوئینیم هِرازَه دُما مَرگ ایی دو کَس چه اتفاقی مَهَتاو:

«تا جائی گه حَتا مریضَلَ ماریانَ مَیدونَل شیَر ئو اَرسَر تِشَکَل ئو تختَل مِخاوُنائن تا وخدی پطرس اَژاوِرَه رد مَبو، دستِکم سائی او اَرسَر بَعضی اَژینو بِهَتاوِه ... ئو کُل شِفا مَگِرتن.» (کارَل رسولَل ۵: ۱۵ -۱۶)

وخدی اَر ایی اتفاق فگَر مَبِهینو، وَه‌راستی گیج‌کَرَ. توجه بِهینو گه ایرَه کلمه «مَیدونَل»وَه شکل جیَم وَه کار بِردیا بَیَس؛ ئو «ژمارَه‌ای محدود»نوئین گه شِفا گِرتن، بلکِم «کُل»شِفا گِرتن.

اَرّ بخوازیم ایَ وَه شِکل ایمروژی بیان بهیمن، چُی ایَیَس گه پطرس رسول بچوَ بیمارستانی کَلِنگ ئو فَخَد وَه گوم بِردِن اِنوم راهروَل، کُل تختَل طبقه‌لَ خالی کِ. اَجور قدِرتی کَلِنگ فَخَد اَوِرَه دیتیا مَبو گه جِلال خداون هایتی.

بیاین ایی مسئلهَ وَه نمونه‌ای‌تِر اژ کتاو مقدس تأیید بهیمن. سَدَل سال دُما اتفاق گه اَرِه کُرَل هارون هَتاو، دو کُرِتر گه اونَل‌یش کاهن بوئین، وَه نُمَل «حُفنی»ئو «فینِحاس»، وَه‌گرد ژنَلی گه اِنوم هَر اَ داوار ملاقات جیَم مَبوئین، زنا مَکردن.

ایی کار نزیک هَر جائی اتفاق مَکَت گه کُرَل هارون بوئین؛ تَنیا نزیک ۲۷ متر اَژاوِرَه دویرتَر! اونَل وَه ایی کار قانع نَبوئین. عبادت‌کَرَلَ تهدید مَکردن ئو وَه زور قُرونیَلِشونَ مَگِرتن: « کُرَل عیلی پیال بی‌اَرزشدی بین ئو خداونو نِمَشتاسیا.» (اول سموئیل ۲: ۱۲-۱۳)

خدا اَبارَه‌شون وِتی: « اِسَه، اَرِه دوئیمو عیلی قسمِم هُارد گه گنا اَ دوئیمونَ تا ابد وَه قُرونی یاگه خِلاتی کفارَه نِماو.» (اول سموئیل ۳: ۱۴) بی‌گومو هَرگِس نِخوازین ایی قصَه‌لَ اژ زوئون خدا بشتوئین.

رفدار اونَل اِنوم نظر خداون بِن‌کُل توهین‌آمیز بی ئو بی‌حُرمَتی‌شون چَن برابر ویشتِر اژ کُرَل هارون بی. وَه ایی حالا، اَرا ایی جِهالَل اِنوم هَر اَ داوار هِناگه نَمِردن؟ جوواو ایی سئوالَ مَتوِنیم اِنوم ایی آیه پیا بهیمن: « کلوم خداون اِ اَ روژِلَ کم بی ئو رویا رسم نوئی.» (اول سموئیل ۳: ۱)

کم بیئن کلوم خدا نشونَه نبود حضور اوئه. او اَوِرَه حضور نَداشدی ئو ایی مسئله هُیچ فَرکی وَه‌گرد کنفرانس برزیل نَداشدی. مِنتائای اِنوم زَمو موسا، او وَه‌طور کامل حضور داشد.

اژ ایی نمونه‌ل چه نتیجه‌ای مَتوِنیم بِگِریم؟ هَرچِنی جِلال آشگار خدا ویشتِر بو، داوری اَرِه بی‌حُرمَتی‌کِردِن هِرارَه‌تَر ئو سخدتَر مَبو. اَژونَسَ دیر هَتاوِن داوری، یانی داوری نَبیئن نیَ. هَر وَه ایی دلیل پولس مَنُیسی:

«گنالَ بَعضیَل آشگارَن ئو وِر اژ ووژون مَچنَ داوری؛ مِنتائای گنالَ بَعضی‌تِر دُماشون مایَن.» (اول تیموتائوس ۵: ۲۴)

اَسَه عاقلانه یَهَس گه ژیر هُیچ شرایطی اجازه نَدَیم نِسبت وَه خدا بِی‌حُرمَت، بِی‌اعتنا یا بِی‌مبالات بوئیم. اِنوم حخیخت، اَ زَمو گه جِلال خدا آشگارا نِماو، خطر ویشتِرَ. اَرا؟ اَرِیَگه اِنوم اِی باوَر گُم‌رئی‌گر گه چون داوری نَبوئیمو، قبول بوئیمو، فِرَه آسون‌تَر ئو محتمل‌تَرَ اَر تَک بِی‌حُرمَتی نِسبت وَه خدا بِلَغزیم.

اَرّ اِی اتفاق بِهَتاوِه، هَراجوَر گه اِنوم فصل دُما مَوئینیم، آسون مَتونِیم بِرَسیمَ اِی باوَر خِلَط گه خداون وَه بِی‌حُرمَتی‌لمون اهمیت نِمِئَه.

شخصی‌سازی

آیه: « اِنوم اونَلی گه هانَ نزیک مِه، تقدیسَ موئم، ئو اَر وَر کُل قوم جِلالَ مَگِرِم.» (لاویان ۱۰: ۳)

نکته: هَرچِنی جِلال آشگار خدا ویشتِر بو، داوری بِی‌حُرمَتی هِرازَه‌تَر ئو سخدتَر مَبو. اَژونَسَ، دیر هَتاوِن داوری یانی داوری نَبیئن نیَ.

تأمل: چطو اِنوم دوعا، اِنوم کلیسا، اِنوم پرستش، اَ زَمو گه کلوم خدا تَیلیم دائی مَبو یا اِنوم زِنه‌ی روژونَه وَه خدا نزیک مَبوم؟ مَه وَه بِی‌تفاوتی ئو بِی‌توجهی وَه او نزیک مَبوم؟ مَه اژ اِی حخیخت غافل بوئیم گه او نه فَخَد باوَه مِهَس، بلکِم خداءِ مقدس ئو آگِر سووتِنَ؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، مِهَ ببخش گه وَه بِی‌حُرمَتی ئو بِی‌توجهی وَه تو نزیک بوئیم. اژ ویرم بِردوئی تو کیَی ئو ویش اژ حد وَه تو نزیک بوئیم. اِسگه توبه مَگم ئو دیَر توَ نه وَه عنوان «رفیق»، بلکِم وَه عنوان خداءِ مقدسی گه هَی، حُرمَت مَنِم. سپاس‌گزارم گه تا اِی حد مِهربان ئو بخشَنده بی ئو بِی‌حُرمَتی مِهَ بخشیدی. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه وَه خدا حُرمَت مَنِم ئو فَرک نِمَکِه او حضور ووژِ وَه چه اندازه قدِرت یا نرمی آشگارا مَکِه.

«اَرِیَگه ریئَل یِه پیا ها وَر چیَمَل خداون ، ئو خداون کُل ریئَل او سُئک‌سنگینا مِهِه.»

– امثال ۵: ۲۱

۱۰| خدا تماشاچی نَ

هراجوَر گه وِرتَر وِتی بی، زَله مقدس ایمَه مِطابق درکمون اژ جِلال خدا ویشتِر مَبو. اَرضد اویش دِریسَ: هَرچِنی کم‌تَر اژ او زَله بِدیرِیم، عظمت اوَ حَتا تا اندازه محدودیتَل آمیزادی کم مَبهیمن. سیستم اِیی جهون چُی رووارِی خُروشانَ گه وَه هِرازَه ئو قدِرت، اِنوم تقلاس جِلال خداونَ نادیده بِگِری ئو اَرسَر روح آم بِکوتی. ماهیت اِیی رووار، کلمه‌ل، فگرَل، تصویرَل، ویدئوَل یا هَر وسیله‌تِرِیَ گه مَتونِن اَژی اَرِه بِلِنگ کِردِن آم مردنی، وَه بهای کم کِردِن عظمت خالقمون، استفاده کَنِن.

کسی گه زَله مقدس نِدیره، آسون تسلیم اِیی قدِرت مَبو ئو فگری اِنومی شکل مَگری گه باوار مَکِه خدا وَه اَچیئه گه او انجوم مِئَه توجه یا اهمیت نِمِئَه. اَژونَسَ فگرَلی اِجور اِیی دَس‌پِک مَکَنِن وَه شکل گِرتِن: «مِه استثنام، مِه معافم، مِه اژ دیگرون فَرک فِرَه‌ای نِدیرِم، خدا انگیزه‌ل، قصَه‌ل یا کارَل مِهَ نادیده مَگری، ئو اتفاقَل اَخِه فِرَه‌ن گه خدا نِمَتونی کُل‌شونَ زیر نظر بِگری.»

«گَنی‌کار اِنوم دِل ووژ مِوتی: " خدا، اِ ویر چِیَسی ؛ نوم‌رُی ووژ پوشونِی، او هرگِس نِمویئنتی."» (مزمور ۱۰: ۱۱)

شِکَل جوراجوری اژ اِیی فگر خِلَط ئو خطرناک هایتی؛ مِنتائای کُل‌شون یَه میَنا دیرِن: قدِرتَل خداَ کم‌تَر اژ اَچیئه گه وَه‌راستی هَسَن حساب کِردِن. اِیی موضوع هُیچ فَرکی نِدیره وَه‌گرد اِیی فگر گه دای‌وباوه، رئیس، مَلِم، مربی یا هَر رَبَرتِری شاید رفدار

ایمَهَ زیر نظر نَگری یا فیَم نَبو. کسَلی گه اِنوم ایِ دام گیر کِردِن، ووژونَ وَه ایِ باوار دلگُوئی مِنَّن گه جزئیات اَخِه فِرَه‌ن گه خدا نِمَتونی کُل‌شونَ پیگیری کِ.

بیاین یَه گوم وَرِروتَر بِچیم. اَرّ کسی اِنوم ایِ رئی هَر ادامه بِدِ، گه دلیل او نه فَخَد نَدیرِن زَله مقدس بلکِم دویر بیئن اَژیَس، اِسگه وَه ایِ باوار شیطانی مَرَسی گه خدا نِمَتونی نیتَل، قصَه‌ل یا کارَل مِهَ بوئینی. ایِ گه باوار بِدیرِیم خدا نِمَوئینی، یَه مسئلهَس؛ مِنتائای ایِ گه فگَر بهیمن او قدِرت دیئن نِدیره، مسئله‌ای‌تِرَ گه ووژِ جوری بی‌حُرمَتیَس!

شاید وِتَه‌ل، کارَل ئو انگیزه‌ل ووژمونَ اژ دیگرون پنهون بهیمن یا کارَلی پنهانی اِنوم تاریکی یا حَتا ژیر سائی انجوم بِدَیم تا دیگرون اَژی خَوَردار نَبوئن. مِنتائای اَرّ فگَر بهیمن مَتونِیم فگَرَل یا کارَل ووژمونَ اژ خداءِ قادر مطلق پنهون بهیمن، ووژمونَ فِریب دایمو. ایِ فَرضیه نادِریس، چه آگاهانه بو چه ناآگاهانه، اِنوم روحی گه اژ زَله مقدس خالیَ، هایتی. کتاو مقدس مِوِتی:

«هِرَو اَر کسَلی گه نقشه‌ل ووژونَ زیرکانه اژ خداون پنهون مَکَنِن؛ کارَلِشون اِنوم تاریکیَس ئو وَه ووژون مِوِشِن: "کیَ ایمَهَ مَوئینی؟ کیَ ایمَهَ مَشناسی؟"» (اشعیا ۲۹: ۱۵)

اول شاید فگَر بِهِینو اشعیا اَر گُنی‌کارَل، بی‌ایمونَل یا کسَلی اشاره مَکِه گه نِمَچنَ کلیسا ئو اِنوم مَراسم پرستش شرکت نِمَکَنِن. مِنتائای ایِ قصَه‌ل وَه‌طور خاص اَبارَه ایمون‌دارَل نُیسیا بَیَن. آری، دِریسَ؛ اَرِیَگه وِر اژ ایِ آیه مَحوینیم:

«خداون مِوِتی: " ایی قومَ وَه دَمونا نزیکا موئن ئو وَه زوئونونا قُربَ ماوژن اَر مِه، مِنتائای دِلو اژ مِه دویرَ؛ زَله‌شون اژ مِه، حکِمی کَ گه بشر آگِرتیِ ئو بس."» (اشعیا ۲۹: ۱۳)

بیلین ایِ بیاریمَ زَمو اِسگه ئو وَه شِکل ایمروژی بیانِش بهیمن. ایِ کسَل ادعا مَکَنِن وَه‌گرد عیسا اِنوم ارتباطِن؛ اَرِیَگه وَه فیض او نجات پیا کِردِن. اونَل وَه زوئون وَه او حُرمَت مَنِن، اِنوم کنفرانسَل مسیحی شرکت مَکَنِن، اِنوم اسپاتیفای سِروَل پرستش گوش مِنَّن؛ مِنتائای بشخی اژ وجودِشون فگَر مَکِه خداون نِمَتونی آچیئه گه فگَر یا انجوم مِنَّن بوئینی یا بشتوئی. حال ذهنی اونَل فِرَه گُن‌تَر اژ کسَلیَ گه اژ عیسا پیروی

نِمَکَنِن. اونَل دروئی باوار کِردِن؛ ئو گن‌تَر اژ او، ایِیَس گه اژ خِلَط ووژون خَوَردار نین.
شاید بوشین: «وَه هُیچ شِکل! اَجور چیئی نِمَتونی اتفاق بِهَتاوِه!»بیاین گِلابِریمَ اَ ژن ئو پیایی گه اِنوم عَت جدید اَژینو قصّه بَیَس ئو اِنوم فصل وِرکاریش اَژینو نُم بِردیم؛ یانی حَنانیا ئو سَفیره (کارَل رسولَل ۵). پِشینه داستان اَرِه درک رفدار خِلَط ایی ژن ئو پیا مهمَ. داستان اونَل اِنوم حخیخت اژ باب ۴ دَس‌پِک مَبو:

«یوسف‌یش گه اژ طایفه لاوی ئو اهل قبرس بی، ئو رسولَل اوَ برنابا، یانی "تشویق‌کَر"، نُم نائین، زَمی‌ای گه داشد فِروت ئو پول اوَ آوِرد ئو نایِ اِنوم بِرابر پالَل رسولَل.» (کارَل رسولَل ۴: ۳۶ -۳۷)

اِنوم اَ دوره، قبرس جزیره‌ای پُر اژ دارایی، کَمَرَه‌ل خیمتی، معدنَل مِس ئو آهن ئو مقدار فِزه‌ای دار بی؛ ئو وَه گُل، میوه، شراب ئو روغن ووژ مَشور بی. اَرّ اِنوم قبرس زَمی‌ای داشدین، احتمالاً وضع پولی خُوپی‌تون داشد.
خیال بِهِینو: لاوی‌ای دارا اژ قبرس، مقدار فِزه‌ای اژ پولی گه اژ فِروتن زَمی ووژ پیا کِردی، ماریَ جا تا گُلِشَ وَه کلیسا بِنَه. دُما چه اتفاق مَهَتاو؟

«مِنتائای پیایی وَه نُم حَنانیا، وَه‌گَرد ژنِش سَفیره، مِلکی فِروت.» (کارَل رسولَل ۵: ۱)

وَه اول کلمه آیه حواسِتونَه بُو«مِنتائای». ایِ کلمه رابطیَس گه دو عبارتَ وَه یَک وَصل مَکِه ئو داستانَ ادامه مِنَه. اِنوم ایِ مورد، دَس‌پِکردِن باب نو مَتونی آسون اهمیت ادامه داستانَ کم‌رنگ کِ. ایِ تازه‌وارد دارا ماریَ کلیسا ئو پیشکشی گِلِنگ ماریَ جا گه کُل مَوئینِن. خِلات او باعث واکنش ایِ ژن ئو پیا مَبو ئو اونَل هِرازَه بشخی اژ مِلک ووژونَ مِفِروشن ئو...
«حَنانیا، وَه آگاهی کامل ژنِش، بشخی اژ پول اوَ اَرِه ووژ نگا داشد ئو باقی‌شَ آوِرد ئو نایِ اِنوم بِرابر پالَل رسولَل.» (کارَل رسولَل ۵: ۲)
چَی باعث ایِ واکنش بی؟ مَه مَتونی بو ایِ ژن ئو پیا تا اَ لحظه، وَه عنوان گِلِنگ‌تَرین بَخشَنده‌ل کلیسا شناخته مَبوئین؟ اَرّ هُنَ بوئی، مَه توجه رَبَرَل ئو مردِمَ اَر ووژون کیشیا بوئین؟ باس ویرمون بو بَخشَندگی جوری خِلاتَ، چُی فِزه خِلات‌تِر: خِلمت کِردِن، موعظه کِردِن، مهمون‌نَوازی، تَیلیم دائن، رَبَری کِردِن ئو مواردِتِر.

بَخشَندگی‌یش اژ اِی قاعده جیا نَیَ ئو ستائش مَبو (دوئِم قرنتیان ۹: ۱۲ -۱۳).

مَه اِی ژن ئو پیا اژ حُرمَت ئو توجه فِرَه‌ای بَهره‌مند بوئین؟ مَه امنیِتشون وَه خطر هَتاوئی ئو تازه‌واردی تهدیدِشون کِردی؟ مَه مردِم پیشکَش اِی پیاَ گه باعث کمک ئو حمایت اژ فَخیرَل بوئی جشن گِرتن ئو توجهِشون اژ حَنانیا ئو ژِنِش دویر بِی؟

شاید اونَل اِنوم بِی جلب توجه بوئین؛ اَژونَسَ وَه فِروتن تیکه زَمی‌ای گه شاید گَلِنگ‌تَرین دارایی‌شون بِی، واکنش نشون دان. هُنَ استدلال کِردن: «اِی پول اَخِه فِزَهَ گه نِمَتونِیم اَژی دل بِکَنیم. مِنتائای مِخوازیم جوری وَه نظر بِیایمو گه کُلِشَ وَه اونَل دایمو. اَسَه بیاین فَخَد بشخی اَژی بِدَیم، مِنتائای اِلوم بهیمن اِی کُل پولیَس گه پیا کِردیمو!»اِی فگر فِریبکارانه، وَه اِی توجیه قوی مَبی گه دیگرونَ اَرِه دائن خِلاتَل گَلِنگ تشویق مَکِه.

حفظ ظاهر اژ حخیخت مهم‌تَر بِی ئو اَژونَسَ ماریَ تَک فِریب. چطو ممکنَ اِی ژن ئو پیا فگر کَنِن خدا کارِشونَ نِمَوئینی؟

اونَل اِی کارَ وِرِتَر برنامه‌ریزی ئو بررسی کِردوئین ئو وَه‌گرد یَک وَه توافق رَسیوئین. وَه اِی باوار گه مَتونِن نقشه ووژونَ اژ خداون پنهون کَنِن، کار شیطانی ووژونَ اِنوم تاریکی انجوم دان ئو جائی اِنوم ذهنِشون فگر کِردن خداون نِمَذانی چه خَوَرَ؛ قصَه‌ای نزیک وَه نقل مستقیم اژ اشعیا ۲۹: ۱۵. اِی مسئله وَه بهای گیو هَر دوشون تموم بِی. هَر دو اِنوم یَه روژ قور بین.

چطو دو کَس اژ کسَلی گه ادعا مَکردن ایمون دیرِن ئو شاتی معجزه‌ل مهمی اِنوم بابَل وِرکار بوئین، مَتونِستن باوار کَنِن گه مَبو انگیزه‌ل ووژونَ اژ خداءِ قادر مطلق پنهون کِرد؟ اونَل شاتی اِی معجزه‌ل بوئین: شنَفتِن دَنگ وزیئن باد سخدی اژ آسمون گه توجه کُل مردِم شیَرَ اَر ووژ کیشی؛ نجات پیا کِردِن هزارَل کَس اِنوم جیَم‌بیئنَلی گه وِرتَر اِلوم نَبوئین؛ شِفا پیا کِردِن لَنگی دای‌زاد گه وَه شِکلی بِلُجوئین رئی مَچِی؛ قدِرت خداون گه ساختمونَ لَرزونی؛ ئو معجزه‌ل فِرَه‌تِر.

یا چطو ممکنَ آدم ئو حوا، گه وَه‌گرد خدا اِنوم باخ رئی مَچین، باوار کَنِن دُما گنا مَتونِن اَژی پنهون بوئن؟ (پیدایش ۳: ۸)

قوم اسرائیل چطو مَتونِستن بوشِن: «خدا نِمَوئینی»؟ (حِزقیال ۹: ۹)

یا اِی جمله لَرزونِکَرَ اَر وَر چیَم بِدیرین: «اِا کُر آم، مَه مَوئینی ریش‌سفیدَل خاندان اسرائیل هَر کُم اِنوم اتاخ تندیسَل ووژون، اِنوم تاریکی چه مَکَنِن؟ اَرِیَگه مِوشِن: "خداون ایمَهَ نِمَوئینی."» (حِزقیال ۸: ۱۲)

چَن اَخمَخانهَس فگَر بهیمن مَتونِیم دِلَل سرد ئو دویربَیمونَ اژ خداون پنهون بهیمن!

وَه کوتاهی، کُل اِی موقعیتَل ریشه‌ای مشترک دیرِن گه اِی خِلَط گِلِنگَ قوی مَکِه: نبود زَله مقدس. هَراَ اندازه گه ایمَه زَله مقدس کم دیریم، قدِرتَل خدا اِنوم ذهنمون کم مَبن؛ ئو چیئی گه هِراس‌انگیزَ یَهَس گه ایمَه اژ حال ووژمون غافل مَبوئیم ئو قدِرت تشخیصمون ضعیف مَبو. اِی هَراَ شرایطَیس گه اِنوم چَن فصل وَرِرو، وَه تفصیل اَژی قصَه مَبهیمن.

شخصی‌سازی

آیه: « ئو موئمَ خوینی آیلَلی ئو کُل کلیسائِلَ مَفیَمِن گه مِه اَوِمَ گه فِگَرَل ئو دلَلَ مَجورِم، ئو مِه وَه هرکُم اَژینتو مِطابق کارَلتو تِلافَتَ میَم دُما.» (مکاشفه ۲: ۲۳)

نکته: خداون نه فَخَد اژ کارَلمون، بلکِم اژ انگیزه‌ل ئو نیتَلمون‌یش خَوَردارَ.

تأمل: مَه هَمیش وَه اِی آگاهی زِنه‌ی مَکَم گه خدا اژ قویل‌تَرین فگَرَل، انگیزه‌ل ئو نیتَلم خَوَردارَ؟ چطو مَتونِم آگاهی ووژمَ اژ اِی حخیخت ویشتِر کَم؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، مِخوازم انگیزه‌ل ئو نیتَلم هَراَ اندازه پاک بوئن گه انگیزه‌ل ئو نیتَل عیسا پاکَن. بیل کُل فگَرَل، خواستَل، قصَه‌ل ئو کارَلمَ وَه اِی درک پاک کَم گه تو هَمیش رئیَلمَ مَکاوی. بیل هَرگِس درکم اژ اِی حخیخت کم نَبو. وَه نُم عیسای مسیح، آمین!

اعتراف: مِه وَه اِی آگاهی زِنه‌ی مَکَم گه خداون اژ نیتَل، فگَرَل، قصَه‌ل ئو کارَلم بِن‌کُل خَوَردارَ.

«اِسَه اَرّا ایی قومَ دائمی رُیون اِرپِلونیَ ؟»

– ارمیا ۸: ۵

۱۱| زَله‌دار ئو لَرزون

حضور هیبت‌انگیز خدا ئو نتیجه داوری حَنانیا ئو سَفیره، «زَله‌ای گِلِنگ»اِنوم کلیسا پیا کِرد. بِگِلی‌تِر باس تأکید گم گه ایرَه کلمه «شیَر»وَه کار نَچوئیَس، بلکِم کلمه «کلیسا»وَه کار چیاَس. وخدی معادل یونانی «زَله‌ای گِلِنگ»بررسی مَبهیمن، میَنایی سخدتَر مِرَسِنی.

کلمه یونانی megas معادل کلمه دوئِم، یانی «گِلِنگ»،س ئو یانی «بِلِنگ‌تَرین حد یَه مقیاس، وَه اندازه فِرَه، سخد ئو هولناک». کلمه انگلیسی megaیش اژ هَر ایی کلمه گِرتیا بَیَس. اَژونَسَ هُیچ اشتباهی اِنوم میَنا او نَ ئو اِنوم حخیخت مَبو اوَ «زَله‌ای سخد»ترجمه کِرد. ویرتون بو گه نُیسَئَل کتاو مقدس اِنوم قصَه‌ل ووژون اغراق نِمَکَنِن.

کلمه یونانی phobosیش معادل کلمه اول، یانی زَلهَس. ایی هَراَ کلمه‌ایَس گه فِرَه جار اِنوم کُل عَت جدید اَرِه زَله مقدس وَه کار چیاَس ئو یانی «زَله، هِراس، تکریم، حُرمَت ئو عزت». منبعی‌تِر اوَ «زَله‌ای آمیخته وَه حُرمَت قویل الاهی، تکریم ئو هیبت»تیَریف مَکِه. بِگِلی‌تِر وَه کلمه‌ل زَله ئو هِراس رویرو مَبوئیم؛ کلمه‌لی گه درجه‌ای بِلِنگ اژ زَلهَ نشون مِنَن.

پولس‌یش وخدی مَنُیسی، هَر ایی کلمه‌لَ وَه کار مَبَری:

«اَسَه اِا عزیزَل، هَراجوَر گه هَمیش مطیع بوئین نه فَخَد اِنوم حضور مِه، بلکِم اِسگَه گه غایبم، فِرَه ویشتِر نجات ووژتونَ وَه زَله ئو لَرز وَه عمل بیارین؛ اَرِیَگه

خداَس گه وَه کار قدِرت‌مند ووژ، هَم خواستِن ئو هَم قدِرت انجوم دائن اَچیئه گه پسند اوئه، اِنوم هُمَه پیا مَکِه.» (فیلیپیان ۲: ۱۲ -۱۳)

نجات ایمَه وَه مِحبت ئو مِهربانی وَه عمل نِمای؛ بلکِم وَه زَله ئو لَرز وَه عمل مای، گه دُما اوَ بِن‌کُل بررسی مَبهیمن. یِگلی‌تِر سخدی اَچیئه گه وَه ایمَه وِتیا مَبو، وَه کلمه‌ای نو ویشتِر مَبو: «لَرز». معادل یونانی او tromosس ئو یانی «لَرزین اژ زَله ئو هِراس، یا زَله، هول ئو حُرمَت قویل». استفاده اژ اِیی کلمه‌ل اتفاق نادر نِ؛ اَرِیَگه پولس رسول اِیی دو کلمهَ چوار جار اِنوم عَت جدید کنار یَک وَه کار بِردی.

هَرچَن بررسی زَله مقدسَ هَنی تموم نَکِردیمو، مِنتائای اَ جائی رادِوَستیمو گه مَتونیم اَژ اِیی مسئله سُرسام بوئیم: چطو یَه تَیلیم‌دَر کلوم خدا مَتونی زَله مقدسَ فَخَد وَه «پرستش حُرمَت‌آمیز»محدود کِ؟ تَنیا اِنوم اِیی فصل، وَه چَن آیه‌ای گه اَریون تأکید کِردیمو، وَه کلمه‌لی بِن‌کُل سِفت ئو قویل رویرو بَییم. ایرَه لِستی اژ اِیی کلمه‌ل جیَم کِردیمو: زَله کَلِنگ، هیبت، هِراس، حُرمَت قویل، لَرزین، خوف.

اِیی کلمه‌ل فَخَد اَرِه تیَریف بشخی گُجَر اژ زِنه‌ی ایمَه اِنوم مسیح نین؛ بلکِم نشون مِئَن نجاتمون چطو وَه عمل مای. اِیی عبارتیَس گه تیَریف مَکِه چطو تقلال ایمَه، وَه همکاری ئو قدِرت روح‌القدس، اَچیئهَ گه عیسا سخاوتمندانه اَرِمون فراهم کِردی، وَه بلوغ کامل مَرَسِنی. اژ اِیی لحظه وَرِرو، ایجور مِوشیم: نجات ایمَه وَه زَله ئو لَرز وَه عمل مای.

اِسگه وَه در نظر گِرتِن اِیی موضوع، اِیی سئوال پیا مَبو: اَرا زَله مقدس، وَه عنوان یَکی اژ حخیختَل اصلی، اِنوم کلیآزاءَون، گروهَل گُجَر یا مدرسه‌ل کتاو مقدس تَیلیم دائی نِماو؟ مَه اِیی مسئله مَتونی دلیل بو گه اِنوم جهون غربی اَخِه مسیحیَل بی‌تفاوت ئو بی‌اثر فِرَه‌ن؟ یا مَتونی دلیل هشدار کتاو مقدس اَبارَه «رُی گِلابِرین»اژ ایمون اِنوم روژَل آخِر بو؟

پولس مَنُیسی: «اَرِیَگه تا اول اَ سرکشی اتفاق نَهَتاوِه ئو اَ پیای بی‌دین، یانی کُر هلاکت، آشگارا نَبو، اَ روژ نِمای.» (دوئِم تسالونیکیان ۲: ۳)

مَه اِیی سرکشی مَتونی وَه خفه کِردِن زَله مقدسمون تحریک بو؟ دُما چِل سال دوعا، حوین ئو خِلمت اِنوم کُل مَهلتَل آمریکا ئو شَست کشور، باوار دیرِم گه اِیی کار دِریسَ.

بیاین یَه گوم وَررِوتَر بِچیم. یَکی اژ تَیلیمَل ابتدایی یا بِن‌مایه‌ای کلیسا «داوری

ابدی»س. ایی کلمه‌لَ وَه دِخَت بحوینین:

« اِسَه بورِن اژ تیَلیمَل اولی اِبارَه مسیح رد بوئیم، ئو بِچیمِ نوا ویرِ بالغ‌بیئین، ئو اِدوارَه پِ توئَه اژ کارَلی گه آخِرو مرگ، ئو ایمون اَر خدا نَنیم ، ئو تیَلیم اِبارَه خُسِلَل تیَمید، ئو دس اَر سر کسی نائن، ئو زِنیا بیئِن مِردیَل ئو داوری ابدی.» (عبرانیان ۱: ۶ -۲)

حخیخت ایِیَس گه کُلمون اَرِه روئش زِنه‌ی ووژمون حساب پَس مِنَیم. اَچیئه گه اِنوم ایی داوری اتفاق مَهَتاو، تا ابد مَمِنی؛ یانی ابدیه! اَرِه یَه ایمون‌دار، اَژی وَه نُم «مَسند داوری مسیح»یاد مَبو.

بیاین اَر دو کلمه‌ای بپردازیم گه اِنوم آیه بِلِنگ کِردیمون. اول کلمه «ابتدایی»س. آویل گُجَر اِنوم مدرسه ابتدایی چَی فِربو مَگری؟ مهارت حوپِن، نُیسِن، جیَم ئو کم کِردِن ئو مهارتَل بِن‌مایه‌ای‌تِر. اِنوم حخیخت، بِن‌مایه‌ل اصلی لازم اَرِه ادامه تَیلیمَ پیا مَبهیمن. مَه مَتونِین خیال بِهِینو کسی بی قدِرت حوپِن، نُیسِن یا جیَم ئو کم کِردِن، تَیلیم ووژِ اِنوم دبیرستان یا دانشگاه ادامه بِئَه؟ غیرممکنَ.

وَه نظر مِه، فِرَه‌ای اژ ایمون‌دارَل اژ داوری‌ای گه وَه‌گردِش رویرو مَبن خَوَردار نین؛ یا اِنوم بیتَرین حال، فَخَد وَه ایی عبارت آشنان، مِنتائای اوَ بِن‌کُل بررسی نَکِردِن. ایی مسئلهَ مَبو وَه کسی مقایسه کِرد گه مَذانی فِربو گِرتِن مهارتَل ابتدایی اِنوم دبستان مهمَ، مِنتائای هَرگِس گومی جِدی اَرِه فِربو گِرتِنِشون نِمَنی.

سئوال بِن‌کُل مهمی گه باس بپرسیم یَهَس: ایمون‌دارَل بی ایی حخیخت ابتدایی، چطو زِنه‌ی ووژونَ اِنوم مسیح بِنا مَکَنِن؟

بیاین اَر کلمه‌تِری بپردازیم گه بِلِنگ کِردیمون، یانی «بِن‌مایه». مَه مَتونِین ساختمونیَ خیال بِهِینو گه بی پایه ئو بِن‌مایه ساخته بو؟ اَرّ هوا آروم بو، ساختمون مَتونی بِلِنگ بو ئو رادِوَستی. مِنتائای وخدی توفانی سخد مای، ساختمون مَرِمی. ایی کار مَتونی نشون‌دهنده دویر بیئن اژ ایمون بو.

گروه «بارنا»گزارش دا گه ویش اژ چِل میلیون آمریکایی اِنوم میا سالَل ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۰ ایمون ووژونَ اژ دَس دان. اِسگَه نِصم اونَل ادعا مَکَنِن غیرمسیحی‌ن؛ یانی بی‌خدا ئو بی‌دین. مَه نبود تَیلیمَل بِن‌مایه‌ای‌مون مَتونی اِنوم ایی آمار فاجعه‌بار سهمی داشد بو؟

بیاین سیلی کوتاهی اَر اَچیئه بهیمن گه وَه داوری ایمَه وابستهَس:

«آری، دِلمون قِرَصَ ئو ویشتِر ترجیح مِئَیم اژ لار دویر بوئیم ئو اِنوم حضور خداون مال بِگِریم.» (دوئِم قرنتیان ۵: ۸)

هِناگه فیَم مَبهیمن پولس فَخَد وَه‌گرد ایمون‌دارَل قصّه مَکِه. وخدی بی‌ایمونی اژ لار ووژ دویر مَبو، اِنوم حضور خدا نِماو.

«اَسَه چه اِنوم لار مال بِدیرِیم ئو چه اَژی دویر بوئیم، هدفمون ایئَس گه اوَ خُشحال بهیمن.» (دوئِم قرنتیان ۵: ۹)

وخدی کُرَلمون نوجوون بوئین، مِه ئو لیزا دُمای فرصتَلی بوئیمو تا اونَلَ وَه ایمون تَربیت بهیمن. یَکی اژ بُعدَل مهم تَیلیممون، محافظت اَژینو اَرضد پیا بیئن دید «حق‌وَر بیئن»بی.

یَه روژ دَم غِرو، وَه‌شون وِتم: «آویلَل، هُمَه نِمَتونینو کاری بِهِینو گه مِه ئو دایتون ویشتِر یا کم‌تَر اژ اَچیئه گه اِسگه دوسِتون دیریم، دوسِتون بِدیرِیم!»هُنَ مِحبت بی‌قیدوشرطمون اَرِه‌شون نشون دائی بی. مِنتائای گِریدُما جمله‌مَ ایجور ادامه دام: «مِنتائای اَبارَه ایی گه ایمَه چَن اَژتون راضی بِم، هُمَه مسئولین!»ایی لحظه بِلُجوئین، چیَمِشونَ اَر حخیخت باز کِرد.

حخیخت ایئَس گه ایمَه نِمَتونیم کاری بهیمن گه خدا ویشتِر یا کم‌تَر دوسمون بِدیرِه. مِنتائای مسئولیم گه او چَن اَژمون راضی بو. هَر وَه ایی دلیل پولس مِوِتی:

«اَرِیَگه کُلمون باس اِنوم بِرابر مَسند داوری مسیح حاضر بِم، تا هَر کَس مِطابق کار خُو یا گَنی‌ای گه اِنوم روزگار زِنه‌ی اِنوم لار انجوم دائی، پاداش ووژ وَرگِری. اَسَه چون میَنا زَله اژ خداونَ مَذانیم، تقلا مَبهیمن مردِمَ قانع بهیمن.» (دوئِم قرنتیان ۵: ۱۰ -۱۱)

اِنوم ایی مَسند داوری، ایمَه وَه خاطر گناَلی گه اَژینو توبه کِردیمو داوری نِمَبوئیم؛ اَرِیَگه اونَل وِرتَر وَه خوین عیسا پاک بَیَن. خدا « هر اَخِنَ گه مشرق اژ مغرب دویرَ ، هر اَخِیشَ او تصقیرَلمون اژ ایمَه دویرا مِهِه.» (مزمور ۱۰۳: ۱۲)

ئو اِنوم جائی‌تِر مِوِتی: « اَرِیَگه خطائَلونَ موئَشخِنِم، ئو دیَر هرگِس گنائَلو نِمارمَ ویر.» (عبرانیان ۸: ۱۲)

اَسَه داوری ایمَه شامل چَی مَبو؟ ایی گه چطو وَه عنوان یَه ایمون‌دار زِنه‌ی کِردیمو

خُو ئو گنی بررسی مَبو. اَچیئه گه اَرِه بحث اِسگه‌مون مهمَ یَهَس گه پولس «زَله اژ خداون»وَه داوری یَه ایمون‌دار پیوند مِنَه. هَراجوَر گه وِرِتَر اشاره کِردیمو، معادل یونانی کلمه زَله ـphobosس؛ هَر اَ کلمه‌ای گه اَرِه تیَریف واکنش کلیسا وَه داوری حَنانیا ئو سَفیره استفاده بی.

ایی مسئله ایمَهَ مَرَسِیَ سئوالی مهم: مَه اَچیئه گه اَرِه ایی ژن ئو پیا اتفاق هَتاو، مَتونی پیش‌نمایشی اژ داوری یَه ایمون‌دار بو؟ ایی احتمالَ اِنوم چَن فصل وَرِرو بررسی مَبهیمن.

شخصی‌سازی

آیه: «تا رفدارتون شایسته خداون بو ئو بتونین اوَ اژ هَر جهت خُشحال بِهِینو؛ یانی اِنوم هَر کار خُو ثمر بیارین ئو اِنوم شناخت خدا رشد بِهِینو.» (کولسیان ۱: ۱۰)

نکته: هُمَه نِمَتونینو کاری بِهِینو گه خدا ویشتِر یا کم‌تَر اژ اَچیئه گه وِرِتَر دوسِتون داشدی، دوسِتون بِدیرِه. مِنتائای مسئولین گه او چَن اَژتون راضی ئو خُشحال بو.

تأمل: مَه زِنه‌ی مِه خداونَ خُشحال مَکِه؟ اژ کو بِذانم چه چیئی اوَ خُشحال مَکِه ئو چه چیئی نِمَکِه؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، اژت مِخوازم وَه کلوم ووژِت ئو وَه‌سونگَ روح ووژِت، اَچیئه گه اَرِه تو خُشایند یا ناخُشایندَ، اَرِم آشگارا کَی. دِل ئو فگری وَه مِه بِنَه گه ویش اژ هَر چیئی دُمای خُشحال کِردِن ئو رضایت تو بو. بیل وَه ایی کار، ویشتِر توَ بِشناسم ئو جوری زِنه‌ی گم گه توَ گرامی بِدیرِم. بیل اَچیئه گه مِخوازم، مِهَ اَرِه داوری بیئن وَه عنوان یَه ایمون‌دار آماده کِ تا پاداشَل ابدی‌ای گه اَرِم در نظر گِرتی، وَرگِرِم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: خُشحال کِردِن خداون، اولویت اول مِه اِنوم زِنه‌یَس. او اِنوم مِه کار مَکِه تا خواست ئو رضایت اوَ انجوم بِنَم.

نکته بِلُجوئین اَبارَه خدا ایئَس گه وخدی
اَژی زَله دیرین، دیَر اژ هُیچ چیئ نِمَزَلین؛
مِنتائای اَرّ اژ خدا زَله نَدیرین،
اژ هَر چیئ مَزَلین.

– اوسوالد چَمبِرز

هفته دوئِم روژ پِنجِم

۱۲| ریاکاری سَرایت‌گَر

تَوضیح یَه نکته اَبارَه ژنوپیایی گه زِنه‌ی‌شون اِنوم کتاو کارَل رسولَل تموم بی، مهمَ. موضوع، کاری نَبی گه حَنانیا ئو سَفیره انجوم دان؛ اَرِیَگه اونَل اِنوم مَراسم کلیسایی ووژون خِلاتی پیشکَش کِردن. دائن خِلات پولی اَرِه خدا کاری بِلُجوئین ئو مقدسَ؛ مِنتائای گنا، انگیزه اونَل بی، یانی میل وَه اِی گه اِنوم نُیری خاص دیتیا بوئن.

ایرَه سئوالی مهم پیا مَبو: مَه فَخَد قصَه‌ل ئو کارَلمون داوری ئو بررسی مَبن، یا فگَرَل ئو انگیزه‌لمون‌یش شاملِش مَبن؟

بیاین وَه حوینِن هشداری گه عیسا وَه شاگردَل ووژ دا، دَس‌پِبهیمن:

> « هَرِ ایی وخدَ، هزارو نفر جیَم بین، اَخِنَ گه پائونَ مَنیا اَرسر یَکتِری. عیسی اول‌بار وَه‌گَرد شاگردَل ووژ قصَه کِردی ئو وِتی: اژ حمیرتُرش فَریسیَل گه ریاکاریَ، دویرا بِگِرِن. هُیچ چی آشاریای نیَ گه آشگارا نو ئو هُیچ چی قام‌کَریای نیَ گه نَکُوءِ در.» (لوقا ۱۲: ۱-۲)

اِنوم اِی دو آیه، موضوعَل فِرَه‌ای بیان بَیَن. خیال بِهینو هُمَه خادم انجیلِن ئو جیَمیتی فِرَه اَرِه شنَفتِن دَنگتون جیَم مَبن؛ جیَمیتی گه وَه عنوان «هزارَل کَس»ثبت بَیَس. اِی خَو اکثر خادمَل ئو موعظه‌گَرَلَس! مِنتائای عیسا چه مَکِه؟ وَه شاگردَلش نِموشی: «هِی آویلَل، مِه هَر اَرِه اِی ایرَه‌م؛ بِکِشین کنار تا کارمَ انجوم بِئَم!»نه؛ بلکِم وَه جائی او، سِه کار انجوم مِئَه.

اول، اژ اِی فرصت استفاده مَکِه تا وَه‌شون پغومی تصویری اَبارَه اِی بِئَه گه چطو «ژیر کنترل لحظه نَبوئن». او وَه اِی رَبَرَل آینده، هَم وَه نمونه ئو هَم وَه تَیلیم، اَبارَه ریاکاری هشدار مِئَه. معادل یونانی کلمه ریاکاری hupókrisisس ئو یانی «ظاهر بیئن وَه اِی گه هدفَل یا انگیزه‌ل خاصی دیریم، اِنوم حالی گه وَه‌راستی هدفَلمون بِن‌کُل جیاتِرَن.»

فریسیَل اِنوم ریاکاری استاد بوئین؛ کارَلی مَکردن فَخَد اَرِه نمایش ئو ظاهر اِنوم بِرابر دیگرون. عیسا هشدار مِئَه گه وَه پاک نگاداشتِن انگیزه‌لتون، اِنوم اِی دام نَکوین.

اِنوم اصل، او مِوِتی نِهِلین محبوبیت یا تأیید آمَل رئی‌نِشونتون بو؛ بلکِم روح رئی‌نِشونتون بو. هَم اِنوم اَچیئه گه تَیلیم مِئَین ئو هَم اِنوم روئش زِنه‌یتون، اَرسَر حخیخت استوار بِمَنین.

دوئِم، عیسا اشاره مَکِه ریا وَه چه هِرازَه‌ای مَتونی پَخش بو. او ریاَ وَه مایه خمیر مقایسه مَکِه؛ مخمری گه اِنوم کُل خمیر پَخش مَبو ئو باعث مَبو کُل خمیر وَر بیاو ئو پُف کِ. مثال عیسا نشون مِئَه ریاکاری سَرایت‌کَرَ؛ مِنتائای اَرضد مخمر، اَرِه آسایش ایمَه بِن‌کُل ضرر دیری.

سِئِم، او وَه تأکید مِوِتی ریا نِمَتونی پنهون بِمِنی. خَتمیه گه نیت پُشت قصَه یا کار آم، آخِرسَر آشگارا مَبو. جمله دُما او نشون مِئَه چه چیئی اژ انگیزه‌ل ناپاک جلوگیری مَکِه:

> «وَه هُمَه گه دوسَلمینو موشِم، اژ کسَلی گه ایی لارَ مَکُشِن ئو فِرَه‌تِر اژ یَه اژ دَسون اِرنِمای، زِلَتو نَچو. مِنتائای مِه نشونتونَ میَم گه اژ کی باس زِلَتو بِچو: اژ او زِلَتو بِچو گه دُما کُشتِن، قدِرت‌واختیار دیری هُمَه باوژی اِنوم جیَنِم. آآ، موشِم‌ئونتو، زِلَتون اژ او بِچو.» (لوقا ۱۲: ۴ -۵)

بِگِلی‌تِر عیسا اَرِه زَله کلمه‌ای سِفت وَه کار مَبَری؛ phobéo گه اژ یَه خانواده وَه‌گرد phóborسس، هَر کلمه‌ای گه اِنوم فصل وِرکار اَرِش تأکید کِردیمو، ئو یانی «زَله، هِراس ئو هول». عیسا «هَتاوِنَ دوزخ»وَه نادیده گِرتِن زَله مقدس پیوند مِئَه؛ فگری هولناک گه نِمَبو آسون اَژی رد بیئن. بِگِلی‌تِر اهمیت زَله مقدس ئو وَرِروتَر بیئنِش اژ پرستش حُرمَت‌آمیزَ مَوئینیم.

عیسا وَه ایمَه مِوِتی اژ خدا زَله بِدیرِین، نه اژ آمَل. وَه قصَه‌ای آسون‌تَر، زَله اژ خدا ایمَهَ اژ زَله اژ آم آزاد مَکِه؛ ئو زَله اژ آم، وَه اژ میا بِردِن قدِرت زَله اژ خدا، ایمَهَ بَرده مَکِه.

خِلَط نَبِهینو؛ وخدی اژ آم مَزَلین، انگیزه‌لمون اثر وَرمَگِرن. «زَله اژ آم»شِکلی شبیه «زَله اژ خدا»در نظر بِگرین. ایی لزوماً یانی رِتِن اژ مردِم نیَ؛ بلکِم یانی کیشیا بیئن وَه‌تَک کسَلی گه اِنوم بِرابرمونِن، وَه انگیزه پیا کِردِن رضایت شصخی، حفاظت یا فادَه. زَله اژ آم ایمَهَ اِنوم مخمر ریا گیر مِئَه ئو ماریَ تَک ایی گه اَرِه تأیید آم زِنه‌ی بهیمن.

یِگلی‌تِر گِلابِریمَ حَنانیا ئو سَفیره. کار اونَل بی‌عیب‌ونقص وَه نظر مَرَسی. وَه ایی حالا، انگیزه‌شون وَدارِشون کِرد تصویر خاصی اژ ووژون وَه جیَمیَت‌شون نشون بِئَن؛ ئو هَر ایی چیئی بی گه باعث سُقوطِشون بی. آمَل مَتوِنِن کارَلی انجوم بِئَن ئو کلمه‌لی بِوِشِن گه خداپسندانه بو؛ مِنتائای بی زَله مقدس، انگیزه‌لِشون گناآلود مَبو.

وخدی اِنوم دهه ۱۹۸۰ اِنوم کلیسا محلی خِلمت مَکردم، بِن‌کُل اِنوم زَله اژ آم گیر کِردوئیم. تا اَ زَمو گه روح‌القدس انگیزه‌مَ آشگارا نَکِرد، ایَ فیَم نَبوئیم. اِنوم اَ زَمو، اِنوم کلیسا گِلِنگمون جایگاه مهمی داشدم. هَمیش وَه‌گرد کسَلی گه وَه‌گردو اِنوم ارتباط بوئیم مِهربان بوئیم ئو هِرازَه اَژنو تیَریف مَکردم، حَتا اَرّ اَ تیَریف دِریس نَبی. اژ رویرو بیئن وَه‌گرد دیگرون بیزار بوئیم ئو چُی طاعون اَژی دویر مَبیَم. هَم گزارشَلی شنَفتم گه مِه یَکی اژ دوس‌داشتنی‌تَرین پیال کلیسام؛ ئو ایی قصَه مِهَ خُشحال ئو راضی مَکرد.

یَه روژ اِنوم دوعا شنَفتم خداون وِت: «کُرِم، مردِم مِوِشِن تو پیایی دوس‌داشتنی ئو مِهربانی!»

وَه‌روشنی ویرم مای خدا چطو وَه دِلم قصَه کِرد. حس نَکِردم لحنِش تأییدگَر بو. اَژونَسَ وَه احتیاط وِتم: «آری، اونَل ایَ مِوِشِن.»

او جوواو دا: «مَذانی اَرا وَه قصَه‌ل ئو تیَریفَل بِلُجوئین وَه‌گرد مردِم قصَه مَکَی، حَتا وخدی دِریس نین؟»

پرسیم: «اَرا؟»

ئو او هُنَ جوواو دا: «اَرِیَگه اژ رَت بیئن اژ لای اونَل مَزَلی. مِحبت تو وَه‌تَک کیَس؛ ووژِت یا اونَل؟ اَرّ وَه‌راستی مردِمَ دوس داشتی، حخیختَ مِوِتی ئو حَتا وَه بهای رَت بیئن اژ لای اونَل، درو نِمِوِتی!»

مات ئو مَبهوت بوئیم. کُل مِهَ وَه عنوان پیایی دوس‌داشتنی مَذانستن؛ مِنتائای حخیخت بِن‌کُل جیاتِر بی.

وَه روئشی شبیه، اعضای کلیسا اول‌یش احتمالاً حَنانیا ئو سَفیرهَ ایمون‌دارَلی

خُو حساب مَکردن؛ وَه‌ویژه گه اونَل اِنوم حضور شورا خِلاتی مهم اَرِه کشیشِشون ماریان. مِنتائای انگیزه واقعی‌شون آشگارا بی. هَر ایی‌جور، انگیزه‌ل مِه‌یش بِلِنگ کِردِن ووژم، محافظت اژ ووژم ئو پاداش دائن وَه ووژم بی. داستان واقعی رفدار مِه، داستان یَه آم ریاکار بی.

انجوم دائن کارَل خداپسندانه ئو فادَه‌دار اِنوم بِرابر دنیایی گه تماشا مَکِه، آسونَ؛ اِنوم حالی گه انگیزه ووژخواهانه‌مونَ پنهون مَبهیمن. مَتونِیم جیَمیتَ وَه پغومی کَلِنگ اِنوم انجیل وَه حرکت بیاریم، مِنتائای اِنوم درون، انگیزه‌لمون جاه‌طلبانه ئو ووژخواهانه بوئن.

آسونَ اِنوم بِرابر جهونی گه ایمَهَ تماشا مَکِه، کارَل خُو ئو الاهی انجوم بِدَیم؛ اِنوم حالی گه نیت واقعی ووژمونَ پنهون کِردیمو.

شخصی‌سازی

آیه: «اَرِیَگه کلوم خدا زِنه‌ی ئو پُراثرَ، ئو اژ هَر شمشیر دو دَم بُرنده‌تَرَ ... ئو سنجش‌کَر فگَرَل ئو نیتَل دِلَ.» (عبرانیان ۴: ۱۲)

نکته: زَله اژ خداون، ایمَهَ وَه‌گرد انگیزه‌ل دِلمون اِنوم ارتباط نگا مَدیره؛ ایی مسئله بِن‌کُل مهمَ، اَرِیَگه نبود او ایمَهَ اِنوم بِرابر فِریب ریاکاری آسیب‌پذیر مَکِه.

تأمل: چطو وَه انگیزه پیا کِردِن رضایت، حمایت یا فادَه شصخی، وَه‌تَک راضی کِردِن دیگرون مَچِم؟ مَه اِنوم وَخدَل فشار، ایی روئش معمول مِهَس؟ اِنوم چه زمینه‌لی ایی کار باعث بَیَس صداقت ووژمَ بِهَتاوِمَ خطر؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، اژت مِخوازم مِهَ ببخشی گه اِنوم پِی پیا کِردِن رضایت دیگرون، اَرِه فادَه ووژم بوئیم. اِا روح‌القدس، اژت مِخوازم کُل بشخَل زِنه‌یمَ گه اِنومشون آسون تسلیم ایی فشار بوئیم، اَرِم آشگارا کَی. اژ ایی گه آمَلَ وَه جائی عیسا، سرچشمه شادی ئو خُشیم قرار دایم، توبه مَکم. اژت مِخوازم

دِلمَ اژ زَله مقدس پِر کَی تا هَمیش دیگرونَ وَه‌راستی دوس بِدیرِم ئو تسلیم ریاکاری نَبوئم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه وَه وِتِن حخیخت ئو دُمای فادَه دیگرون بیئن، نه فادَه شصخی ووژم، مِحبتِشون مَکَم.

«اَرِیَگه کُلمون باس هَراجوَر
گه هَیم اِنوم بِرابر مَسند داوری مسیح
حاضر بِم.»

– دوئِم قرنتیان ۵: ۱۰

هفته دوئِم روژ شِشِم

۱۳| سِه تصویر

وَه عبارت «هَراجوَر گه هَیم، حاضر بِم»اِنوم آیه صفحه وِرکار دِخَت بِهِینو. هَر آم سِه تصویر دیری: تصویر دیتیابَی، تصویر نشون‌دائی‌بَی ئو تصویر واقعی.

تصویر «دیتیابَی»ایمَه یَهَس گه دیگرون چطو ایمَهَ مَوئیِنِن. تصویر «نشون‌دائی‌بَی»روئشیَس گه مِخوازیم دیگرون ایمَهَ بوئیِنِن؛ ئو تصویر «واقعی»مون هَراَ چیئیَس گه وَه‌راستی هَیم. هَرچَن شاید اژ دیگرون پنهون بو یا نادیده گِرتیا بو، مِنتائای اَرِه خدا بِن‌کُل دیتیاَس؛ ئو هَراَجور گه هَیم، اِنوم بِرابر مَسند داوری حاضر مَبوئیم.

عیساَ اَر وَر چیَم بِدیرین. او وَه‌دِریسی فیَم نَبی، وَه درو متهم بی، وَه عنوان مَست ئو شِگم‌باره شناخته بی، مرتد نُم نائیا بی ئو حَتا متهم بی گه اژ شیطونَل الهام مَگری. رَبَرَل دینی ئو دیگرون رَتِش کِردن. تصویر او اِنوم چیَم فِرَه کسَل، وَه‌ویژه کسَل مهم، ناخُشایند بی.

برا ناتَنیَل عیسا گه اِنوم اَ زَمو بدبین ئو بی‌ایمون بوئین، فشارِش نان تا دویر اژ تصویری گه اژ ووژ نشون دائی بی، زِنه‌ی کِ: «اژ ایرَه بِچی ئو بچوَ یهودیه تا پیروَلت کارَلی گه مَکَی بوئیِنِن!»

اونَل اوَ مسخره مَکردن: «اَرِیَگه هَر کسی گه مِخوازی شناخته بو، اِنوم پنهونی کار نِمَکِه. تو گه ایی کارَلَ مَکَی، ووژتَ وَه جهون نشون بِئَه!» (یوحنا ۷: ۳ -۴)

اونَل ژیر تأثیر درک دیگرون بوئین ئو تقلا مَکردن عیساَ ژیر هَر اَ بَردگی بیارِن؛ یانی زَله اژ آم.

مِنتائای تصویر واقعی عیسا بِن‌کُل جیا اژ تصویریَس گه فِرَه کسَل اَژی درک مَکَنِن: «او تصویر خداءِ نادیدیاَس.» (کولسیان ۱: ۱۵)

اِنوم حالی گه فِرَه کسَل رَتِش مَکردن، خداءِ قادر مطلق وَه‌روشنی اوَ تأیید کِرد: « «یَسَ کُر عزیزگرامیم گه فِرَه وَه دل مِنَ» (متا ۳: ۱۷)

تصویر دیتیابَی عیسا اَچیئه نَ گه ایمروژ باقی مَندوئی؛ بلکِم تصویر واقعی اوئه. هَراَ تصویر حخیخی عیسا بی گه مِنا، نه تصویری گه دیگرون دیتن یا درک کِردن.

وخدی عیسا اَرسَر زَمی بی، اژ تبلیغ اَبارَه ووژ ئو هَر تقلای اَرِه پیا کِردِن شهرت دویر مَبی. وخدی کسی نیازمندَ شِفا مِدا، فِرَه جار مِوِت: « حُواستو بو کس اژ اِیی گپَ باخَوَرا ناو.» (متا ۹: ۳۰)

او اژ محبوبیت، شهرت، ستایش ئو تأیید آمَل دویر مَبی. وخدی مردِم مِخواستن اوَ وَه مقام پاتِشائی بِلِنگ کَنِن، او اژ اِیی کار دویر مَبی. اِنوم او تظاهر، خیال فِریبکارانه یا فِریب نَبی. او اژ زَله اژ خدا لَذّت مَبَرد؛ اَرِیَگه توجه ئو تمرکزِشَ اَرسَر باوَه نگا مَداش.

ایمَه‌یش هَر ایجور باس تصویر عیساَ آشگارا بهیمن. آزادی اِنوم زِنه‌ی کِردِن مِطابق حخیخت اِنوم آم درونی‌مون آشگارا مَبو؛ اَ زَمو گه اژ تبلیغ اَبارَه ووژمون یا محافظت اژ ووژمون دَس مَکِشیم.

ایرَه مَبو ریشه رفدار ووژمحورانهَ اِنوم آدم ئو حوا پیا کِرد. هِناگَه گه اونَل سُقوط کِردن، مَحوینیم: «اَسَه چیَمَل هَر دوِشون باز بی ئو فیَمین لُتِن.» (پیدایش ۳: ۷)

تمرکزِشون اژ خدا وَه‌تَک ووژون گِلاِیری ئو اِسگه اِنوم پِی بَرطرف کِردِن کم‌وکاستیَل تازه پیاکِردَه ووژون بوئین. اول تقلا کِردن لُختی ووژونَ بپوشِنِن.

شاید اِیی مسئله اَبارَه ایمَه وَه شِکلی جیاتِر آشگارا بو؛ مِنتائای ریشه مشکل هَنی هَر یَهَس. اَرّ تمرکزم اَرسَر ووژم بو، دُما تصویری نشون مِئَم گه نقصَل شناخته‌بَی مِهَ بپوشِنی. عیسا گیو ووژِ دا تا ایمَهَ اژ اِیی بَردگی آزاد کِ.

پولس مَنُیسی: «ایمَه جرأت نِمَبهیمن ووژمونَ اِنوم ژمارَه کسَلی حساب بهیمن یا وَه‌گرد کسَلی مقایسه بهیمن گه ووژستایَن. چَن بی‌فگَرَن گه ووژونَ وَه معیارَل ووژون داوری مَکَنِن ئو ووژونَ وَه‌گرد ووژون مَسِنجِن.» (دوئِم قرنتیان ۱۰: ۱۲)

اَرّ تسلیم فشار مقایسه بِم، وَه گَلِنگ نشون دائن ووژمون، پنهون کِردِن کم‌وکاستیَلمون، ووژتبلیغی یا ووژمحافظتی، اژ ووژمون محافظت مَبهیمن. کُل اِیی کارَل اژ انگیزه‌ل ئو نیتَلمون دَس‌پِک مَبن.

اِنوم دنیای ایمروژ، تصویر دیتیابَی‌مون اژ تصویر واقعی‌مون وزن ویشتِری دیری.

وَه قصَه‌ای آسون، شهرت ایمَه هَراَ چیئیَس گه اَژی محافظت مَبهیمن. اِسگه تقلالمون اَرسَر ظاهر، جایگاه، عنوانَل، محبوبیت، پذیرفتیا بیئن، شهرت ئو مواردِتِر تمرکز دیری؛ اَرِیَگه کم‌وکاستیَلمونَ مَپوشِنن.

اِی اَچیئه نَ گه اِنوم روژ داوری آشگارا ئو بررسی مَبو؛ بلکِم تصویر واقعی ایمَهَس گه اَرسَر بِن‌مایه انگیزه‌ل ئو هدفَلمون تمرکز دیری.

> «اَسَه وِر اژ وَخد اَبارَه هُیچ چیئی داوری نَبِهینو، تا خداون بیای. او اَچیئهَ گه اِسگه اِنوم تاریکی پنهونَ، ماریَ نُیر ئو نیتَل دِلَلَ آشگارا مَکِه. اَسَه ستایش هَر کَس اژ لای ووژ خدا مای.» (اول قرنتیان ۴: ۵)

فِرَه کسَل اِی آیهَ نادیده مَگِرن ئو فگر مَکَنِن اَبارَه داوری بی‌ایمونَلَ؛ مِنتائای هُنَ نَ، اَرِیَگه هُیچ بی‌ایمونی اِنوم روژ داوری ستایش نِماو. بی‌گومو اِی آیه اَبارَه ایمون‌دارَلَ.

وخدی مَحوینیم اَچیئه گه اِنوم تاریکی پنهونَ ئو نیتَل دِلَل اِنوم بِرابر کُل پاتِشائی آسمون آشگارا مَبن، احتمالاً زَله‌ای پیا مَبهیمن گه آزاءَ. اِی مَتونی یَکی اژ دلیلَلی بو گه پولس اژ داوری ایمون‌دارَل وَه عنوان «زَله اژ خدا»یاد مَکِه.

آگاهی‌مون اژ اِی حخیخت، زَله‌ای مقدس پیا مَکِه گه ووژِ ایمَهَ کنترل مَکِه ئو قدِرت مِنَه وَه تصویر واقعی ووژمون زِنه‌ی بهیمن. مِنتائای اَرضد اویش دِریسَ: هَرچِنی زَله‌مون اژ خداون کم‌تَر بو، ویشتِر وَه تصویر دیتیابَی ووژمون تکیه مَبهیمن.

اِی دام مَرگبار حَنانیا ئو سَفیره بی. اونَل ویشتِر اِنوم پِی اِی بوئین گه کسَلی گه رقیب، رفیق، اعضای کلیسا ئو رَبَرَل ووژون مَذانستنِشون، چطو مَوئینِنِشون.

اَرِه یَگه داستان اونَلَ بِیتَر درک بهیمن، بیاین گشتیَ گه ماریانَ سُقوطِشون ایجور خیال بهیمن گه اِنوم دوره ایمروژ ایمَه اتفاق هَتاوئیَس. کلیسا فَخَد چَن ماه بی گه پیا بی بو ئو رسولَل ئو اعضای کلیسا کُل مَچاوِستن بوئینِن کَ وَه عنوان رَبَر اِنوم منطقه‌ل جوراجور آشگارا مَبو.

اَرِه اِی ژن ئو پیا، اَ روژی گه عیساَ قبول کِردن ئو گناَلیشون بخشیا بی، روژی خُو بی. اونَل بِن‌کُل ژیر تأثیر مِحبت خدا ئو جیَمیت ایمون‌دارَل بوئین.

مِنتائای آخِرسَر تمرکزِشون عوض بی. جالبَ گه احتمالاً خدا اژ رئی اونَل کار مَکرد؛ شاید وَه‌سونگَ دائن خِلاتی، نصیحت یا تشویق دیگرون، یا حوینِن سِروی اِنوم گروه پرستش احتمالَل بی‌ژمار هایتی.

هُنَ اونَل‌یش اژ حس رضایتی گه اژ شناخته بیئن خِلمتِشون پیا مَبی، لَذّت مَبَردن.

ترشح اندورفینَل ویشتِر مَبی ئو حسَل هیجان‌انگیز شادی ئو رضایتَ ماریانَ جا.

شهرت اونَل رو وَه ویشتِر بیئن بی. وَه ایی حالا، اَرِه نگاداشتِن شهرت تازه شکل گِرتَه ووژون، باس بَعضی رفدارَل مشکوکَ وَه کلمه‌ل ئو کارَلی گه ظاهرِشون بی‌ضرر بی، مَپوشین.

شاید اونَل اِنوم اختلافی سخد خانوادگی یا دعهِرَوی درازمدت گیر کِردوئین. خشم ئو جنگِشون زِشت ئو دراز بوئی؛ مِنتائای وخدی اِنوم جیَم ایمون‌دارَل‌تِر بوئین، رفدارِشونَ بِن‌کُل عوض مَکردن تا عیب ووژونَ بپوشِنِن.

ایی ژن ئو پیا نِمِخواستن ایمون‌دارَل‌تِر اختلافَل ئو جنگِشونَ بوئینِن؛ اَرِیَگه ایی کار تصویر دیتیابَی اونَلَ خراب ئو تهدید مَکرد. اَژونَسَ تقلا مَکردن نِسبت وَه یَکتِر رفداری عاشقانه ئو پِر اژ مِحبت نشون بِنَّن.

اونَل عکسَل ئو ویدئوَل ووژونَ اِنوم اینستاگرام ئو تیک‌تاک پَخش مَکردن؛ اِنومشون یَکتِرَ بَغل مَکردن، لبخند مَزَنِن ئو اژ کارَل سرگرم‌کَری گه وَه‌گرد یَک انجوم مَدان، لَذّت مَبَردن.

عنوانَل چینَلی شبیه «زِنه‌ی خَونی»، «هدفَل عاشقانه»یا «دوس دیرِم وَه‌گرد او زِنه‌ی گم!»بوئین.

پُستَل جوراجورِتری‌یش بو گه زِنه‌ی موفقِشون گه اِنوم حال خراب بیئن بی ،، کاسبی رووَه‌رشدِشون گه اِنوم حال رِکود بی ،، آویلَل بِلُجوئینِشون گه رفدارِشون سرکشانه، حق‌وَرانه ئو ووژخواهانه بی ئو موفقیتَل‌تِرِشونَ نشون مِدا.

وَه نظر مَرَسی ایی کار جوواو مِئَه؛ اَرِیَگه ژمارَه دنبال‌کَرَلِشون اِنوم رسانه‌ل اجتماعی وَه هِرازَه ویشتِر مَبی.

حَنانیا ئو سَفیره الگویی دنبال مَکردن تا تصویر نشون‌دائی‌بَی ووژونَ قوی نگا بِدیرِن. کُل ایی کارَل بی‌ضرر وَه نظر مَرَسی، مِنتائای وَه هَر کار ریاکارانه، زَله اژ خدا اِنومشون کم‌کم کم مَبی. دیَر وَه خاطر شخصیت دوگانه ووژون حس محکومیت نِمَکردن. کُل چی خُو وَه نظر مَرَسی ئو شهرت خُویی دیرِستن؛ گه بشخی اَژی وَه خاطر بَخشَنده بیئنِشون اِنوم کلیسا بی.

روژی هَتاو گه برنابا خِلات ووژِ آوِردَ کلیسا. توجه اونَل هِناگه کیشیا بی. برنابا اَژنو وَرِرو کِفتوئی ئو تصویر دیتیابَی اونَل ژیر تهدید بی. تا اَ زَمو، تأکیدِشون اَرسَر تصویری گه ووژون ساخته بوئین، خُو پَخش بوئی.

کُل ایی کارَل اَرِه دیگرون بی‌ضرر ئو الهام‌بخش وَه نظر مَرَسی؛ مِنتائای اونَلَ مَبَردَ رئی‌ای خطرناک ئو ویرانگر.

مَه روح‌القدس سرنوشت ایی ژن ئو پیاَ اِنوم کتاو مقدس نایَس تا وَه ایمَه هشدار بِئَه ئو نِمایشی کوتاه اژ ایی نشون بِئَه گه داوری تا چه اندازه جِدیه؟ پولس مَنُیسی:

«گنالَ بَعضیَل آشگارَن ئو وِر اژ ووژون مَچنَ داوری؛ مِنتائای گنالَ بَعضی‌تِر دُماشون مایَن.» (اول تیموتائوس ۵: ۲۴)

گنا حَنانیا ئو سَفیره اِنوم اَ روژ ویرنَچی، وَه‌روشنی اَرِه کُل آشگارا بی. داوری اونَل وِرتَر آشگارا بی. وَه ایی حالا، اَچیئه گه باس ویشتِر نگرانمون کِ یَهَس گه گنالَ ویشتِر کسَل دُما آشگارا مَبو.

لطفاً توجه بِهِینو داوری خدا وَه انگیزه‌ل پنهون اونَل مَپرداخت، نه وَه ووژ کارِشون.

خَوَر خُو ایِیَس گه مَتونِیم اژ انگیزه‌ل تاریکمون توبه بهیمن؛ ئو خدا نه فَخَد ایمَهَ مَبَخشی، بلکِم اَرّ بچیمَ حضور او، خواهان زَله مقدس بِم ئو فگرمونَ وَه‌سونگَ کتاو مقدس تازه بهیمن، مَتونِیم وَه انگیزه‌ل پاک بَرَکَت پیا بهیمن.

شخصی‌سازی

آیه: « اَرِیَگه هُیچ چی آشاریای نیَ گه آشگارا نو ئو هُیچ رازی نیَ گه نَکُوءِ در ئو فاش نو.» (لوقا ۸: ۱۷)

نکته: هَر آم سِه تصویر دیری: تصویر دیتیابَی، تصویر نشون‌دائی‌بَی ئو تصویر واقعی.

تأمل: مِه وَه‌تَک کُما تصویر کیشیا مَبوم؟ مَه اِنوم حخیخت زِنه‌ی مَگم، یا اَرِه نگاداشتِن شهرت ووژم درو مِوشِم یا قصَه‌ل فِریب‌دَر بیان مَگم؟ مَه وَه‌گرد کسَلی گه وَه‌گردو اِنوم ارتباطم، صادق ئو رُکم؟

دوعا: اِا خداون، اژ ایی گه وَه جائی تمرکز اَرسَر تصویر «واقعی»ووژم، ویشتِر اَرسَر تصویر «دیتیابَی»ئو «نشون‌دائی‌بَی»ووژم تمرکز کِردم، توبه مَگم. اژ ایی گه صداقت ئو راستیَ آسیب دایم، اژت بخشش مِخوازم. انگیزه‌ل ئو نیتَلمَ پاک کَی. بیل تمرکزم اَرسَر عیسا ئو دیگرون بو، نه اَرسَر ووژم.

اعتراف: مِه اجازه مِئَم شمشیر دودَم کلوم خدا فگَزل ئو نیتَل دِلمَ آشگارا کِ.

زَله اژ مَرگ ئو داوری، وَه هاتِن زَله حخیخی خدا اِنوم ایمَه، اژ میا مَچو؛ ئو ایِ زَله عذاب نِدیره، بلکِم یوغی سُک ئو نرم اَرِه روحَس گه وَه جائی خستگی، وَه ایمَه آرامش مِئَه.

– اِی. دبلیو. توزر ئو هَری وِرپلوگ

۱۴| تصمیمَل ابدی

زِنه‌ی اِسگه‌مون اِنوم مقایسه وَه‌گرد ابدیت، ویش اژ بخار آو نِیَ. حَتا اَرّ دِخَخ‌تَر بِوشیم، ایی زِنه‌ی هُیچَ؛ اَرِیَگه ریاضی آسون مِوِتی هَر ژمارَه محدود گه اَرسَر بی‌نهایت تقسیم بو، برابر صِفرَ. اَژونَسَ نَوَد سال یا چَن سال دَرِژ اِنوم بِرابر ابدیت، هُیچَ. وَه در نظر گِرتِن ایی حخیخت بِلُجوئین، عاقلانه یَهَس اَرِه ابدیت آماده بِم.

تصمیمَلی گه عیسا اِنوم مَسند داوری اَبارَه هَر یَک اَژمون مَگری، ابدی‌ن (عبرانیان ۱: ۶ -۲). وَه قصَه‌ای آسون، هَرگِس هُیچ عوض بیئن، دوباره‌نگری یا دگرگونی‌ای اِنوم داوری او پیا نِماو. اَژونَسَ دید ایمَه نِسبت وَه صلیب دیاری مَکِه ابدیتَ اِنوم کو سپری مَبهیمن؛ مِنتائای روئش زِنه‌ی‌مون وَه عنوان یَه ایمون‌دار دیاری مَکِه اِنوم ابدیت چطو زِنه‌ی مَبهیمن.

فِرَه کسَل خیال مَکَنِن پاتِشائی چیئ ویش اژ تجربه‌ای روحی، بی‌لار ئو غیرفیزیکی، پِر اژ مِحبت ئو آرامش نِیَ ئو هُیچ رنجی وَه‌گردِش نِیَ. اونَل انتظار دیرِن مقدسَل وَه موجودَلی بی‌لار عوض بوئن گه اَرسَر اَبرَل شناورَن، چَنگ مِژَنِن ئو انگور مِهُورِن. بَعضی‌تِر پاتِشائَ خِلمت پرستشی شَکَت‌گَر ئو بی‌پایون مَذانِن. وَه اَجور دیدَلی، سخدَ کسی اَبارَه ابدیتی اَخِه شَکَت‌گَر هیجان‌زَده بو.

مِنتائای ایی‌ل افسانه‌ن ئو اِنوم هُیچ جای کتاو مقدس پیا نِمَبن. خُوترین چیئَل ایی جهون، فَخَد سائی‌ای اژ اَ جاودانگی‌ن. جیَمیَت‌لی اَرِه برنامه‌ریزی، شیَرَلی اَرِه ساختِن، کشورَلی اَرِه زیر نظر گِرتِن، کهکشانَلی اَرِه کشف ئو گسترش دائن ئو بی‌نهایت چیئَل‌تِر

هایتی گه وَه شِکلی گه ایمَه اَرِه زِنه‌ی خلق بَییمو، هماهنگ مَبن.

اَرِه شیَر ابدی خداون، مقامَل ئو مسئولیتَلی هایتی گه باس پِر بوئن. اَژونَسَ مَسند داوریَ چُی مصاحبه ئو ارزیابی‌ای در نظر بِگِرین گه جایگاه ابدی‌تونَ اِنوم پایتخت او، آسمون نو ئو زَمی نو، دیاری مَکِه.

وَه در نظر گِرتِن ایِ موضوع، بیلین گِلابِریمَ بحث ایِ گه چطو «ایرَه ئو اِسگه»مون اِنوم داوری بررسی مَبو:

«اَرِیَگه کُلمون باس اِنوم بِرابر مَسند داوری مسیح حاضر بِم، تا هَر کَس مِطابق کار خُو یا گُنی‌ای گه اِنوم روژگار زِنه‌ی اِنوم لار انجوم دائی، سزا ووژِ وَرگِری.» (دوئِم قرنتیان ۵: ۱۰)

وَه عنوان ایمون‌دار، گنَاَلمون گه ایمَهَ محکوم وَه دوزخ مَکردن، وَه خوین عیسا اژ میا چیان ئو تا ابد اژ ویر مَچِن (عبرانیان ۸: ۱۲). مِنتائای هَنی رفدارَل گُنی ئو شَرارت‌آمیزی هایتی گه اِنوم داوری ایمون‌دار باس اَریون حساب پَس بِدَیم. ایِ مسئله باس توجه‌مونَ اَر ووژ بِکِشی.

معادل یونانی کلمه «شَرارت» sókak ـس ئو یانی «مرتبط بیئن وَه گُنی، زیان‌دَر ئو آسیب‌رَسِن»؛ ئو هَم ایجور «بازنشسته بیئن، پَس‌کِشین، یا اِنوم جنگ عقب‌نشینی کِردِن». ایِ کلمه نشون‌دهنده اثری ویرانگَر؛ اثری گه نه فَخَد وَه‌سونگَ کاری گه انجوم مِئَیم پیا مَبو، بلکِم وَه پَس‌کِشین یا بازنشسته بیئن یا وَه قصَه‌ای آسون‌تر، وَه اَچیئه گه انجوم نِمِئَیم پیا مَبو. اَژونَسَ نه فَخَد کارَلی گه انجوم دایمو، بلکِم فرصتَل اژ دَس‌چیاهَمون‌یش شامل مَبو.

زَله مقدس باعث مَبو اِنوم بِرابر مسئولیتَل پاتِشائی متعهد بِم؛ ئو هَم اِنوم بِرابر هَر نیت یا رفدار ویرانگری گه زِنه‌ی کسَلیَ تحت تأثیر مَنی گه خدا دوسِشون دیری، هُشیار بِم.

کتاومقدس فِرَه جار اَژمون وَه عنوان «بِناکارَل»یاد مَکِه. مَتونین ووژتونَ پیمانکارَل فِرعی حساب بِهینو گه مال سفارشی خداَ مَسازِن؛ مالی گه او تا ابد اِنومی زِنه‌ی مَکِه. مال او نُمی دیری: صَهیون (مزمور ۱۳۲ آیه ۱۳ -۱۴)؛ ئو مواد او اژ گَمَرَل زِنه‌ی درست بَیَس گه کُل مقدسَل اوَ شامل مَبو (اول پطرس ۲: ۵)، ئو عیسا گَمَرَه کنج اصلی اوسه (اشعیا ۲۸: ۱۶).

پولس وَه‌روشنی وظیفه‌لمونَ دیاری مَکِه: «اَرِیَگه ایمَه ساخته دَس خداَیم؛ ئو اِنوم عیسای مسیح خلق بَییمو تا کارَل خُو انجوم بِدَیم، کارَلی گه خدا وِرتَر آماده کِرد

تا اِنومشون گوم بِدَیم.» (افسسیان ۲: ۱۰)

توجه بِهینو پولس مَنُیسی ایمَه «باس»ایی وظیفه‌لَ انجوم بِدَیم. اَرّ اژ وظیفه‌لمون پَس بِکِشیم ئو روئش زِنه‌ی‌ای انتخاب بهیمن گه انگیزه او پیا کِردِن فادَه‌ل موقتی ئو ووژخواهانه بو، ایی نمونه‌ای اژ رفدارَل «گنی ئو شَرارت‌آمیز»حساب مَبو.

پولس هَم مَنُیسی:

«اَرّ کسی اَرسَر ایی بِن‌مایه وَه طلا یا نقره یا کَمَرَه‌ل گران‌بها، یا دار یا عَلف یا کاه بِنا کِ، کار هَر کَس آشکارا مَبو؛ اَرِیَگه اَ "روژ" کُل چِیَ عیان مَکِه. آگِر نتیجه کارَ آشکارا مَکِه ئو کیفیت کار هَر کَسَ مَآزمایی.» (اول قرنتیان ۳: ۱۲ -۱۳)

رئیَل جوراجوری هایتی گه مَتونِیم وَخدی گه خدا وَه ایمَه دائی، وَه‌شون سپری بهیمن. اَرّ اَرِه فادَه‌ل ووژمون گه موقتی‌ن زِنه‌ی بهیمن، چُی مواد سووتِنی ئو آگِرگیر حساب مَبو. اَرّ اَرِه ساختِن پاتِشائی ابدی او، فداکارانه زِنه‌ی بهیمن، چُی ماده‌ای حساب مَبو گه اژ میا نِماچو، بلکِم پاک ئو خالص مَبو.

آگِری گه زِنه‌ی‌مونَ بررسی مَکِه، کلوم خدا مَبو. یانی اَچیئه گه اهمیت دیری ایِیَس: انگیزه‌ل، قصَه‌ل ئو رفدارمون چطو وَه‌گرد کلوم خدا یَک مَکَوَن؟

پولس ادامه مِئَه: «اَرّ کاری گه کسی اَرسَر اَ بِن‌مایه بِنا کِردی بِمِنی، پاداش مَگری.» (آیه ۱۴)

اَرّ رفدار ئو تقلامون اژ اطاعت کلوم ئو خواست خدا اَرِه زِنه‌ی‌مون پیا بو، دستاوردَلمون تا ابد مَمِنِن. دو چی هایتی گه باس وَه‌شون توجه بهیمن:

اول، دستاوردَلمون شامل ایِیَس گه چطو زِنه‌ی دیگرونَ تحت تأثیر نایمو ئو چطو اژ استعدادَل خدادائی‌مون اَرِه ساختِن پاتِشائی خدا استفاده کِردیمو.

دوئِم، پاداش ابدی‌مون جایگاه‌مونَ اِنوم پاتِشائی خدا دیاری مَکِه.

قصَه دُما پولس فِرَه گیران:

«مِنتائای اَرّ کار کسی بِسوژی، زیان مَوئینی؛ هَرچَن ووژ نجات مَگری، مِنتائای چُی کسی مَبو گه اژ میا شِعله‌ل آگِر گیو بِر دِریا بو.» (اول قرنتیان ۳: ۱۵)

اِنوم ایی آیه نکته‌ل فِرَه‌ای هایتی گه باس بازِشون بهیمن. اول توجه بِهینو گه بِناکار نجات مَگری. ایی آیه اَبارَه بی‌ایمونی نَیَ گه تا ابد محکوم وَه دریاچه آگِرَ؛ بلکِم

اَبارَه کسیَس گه تا ابد اِنوم پاتِشائی خدا زِنه‌ی مَکِه.

دوئِم، زیان او بِن‌کُل فِرَهَ. کلمه یونانی‌ای گه ایرَه وَه کار چیا، مَتونی یانی «مجازات»یا «زیان»بو. فِرَه محققَل باوار نِدیرِن ایی جوری مجازات بو؛ مِه‌یش وَه‌گردو هَم‌نظرم. وَه ایی حالا، ایی کلمه نشون‌دهنده حس اژ دَس دائن قویلَ. ویرتون بو ایی اژ دَس دائن فِرَه، نه فَخَد اِنوم لحظه داوری حس مَبو، بلکِم اَرسَر روئش زِنه‌ی ابدی‌مون‌یش اثر مَنی.

سِئِم، مقایسه‌ای گه بیان بَی شبیه کسیَس گه وَه سخدی اژ میا دیواری اژ شِعله‌ل آگِر رادِبو ئو نجات پیا مَکِه.

بیاین تقلا بهیمن ایی مثالَ بیاریمَ زَمو اِسگه. مردِم غرب فِرَه جار اَرِه بازنشستگی آماده مَبن. مِه وَه‌طور شصخی ایی فگَرَ قبول نِدیرِم؛ اَرِیَگه بازنشستگی یانی پَس‌کِشین اژ وظیفه‌ای، یانی هَر تیَریفی گه اَبارَه «شَرارت» kakósوِتیمون. وَه ایی حالا، چون قابل درکَ، اژ بازنشستگی اَرِه تصویرسازی استفاده مَکَم.

روژی خیال بِهِینو گه کسی بازنشسته مَبو ئو هَر اَ روژ بانکِش ورشکست مَبو. کُل پَس‌اندازَل ایی بازنشسته اژ میا مَچِن ئو فَخَد چَن دلار اِنوم جیبِش مَمِنی. هَر اَ روژ، تأمین اجتماعی ئو کُل شرکتَلی گه حساب بازنشستگی اوَ نگا داشتن، ورشکست مَبن. فَخَد ایی نَ؛ مالِش‌یش وَه خاکستر عوض مَبو ئو او فَخَد وَه رَختی گه وَرِشَ رِتِه رادِبو. کُل چی ووژِ اژ دَس دائی.

ایی سناریوییَس گه مَبو فاجعه حسابِش کِرد. وَه ایی حالا، هَر ایی تیَریفَس گه پولس اَرِه بیان ایی وَه کار مَبَری گه بَعضی ایمون‌دارَل چطو مَچنَ ابدیت. ئو ایی فَخَد اَرِه دوره بیست‌وپنج ساله یانی میانگین بازنشستگی نَ؛ بلکِم اَرِه کُل ابدیتَ.

پولس یِگِلی‌تِر مِوتی گه ایی بازمانده نجات پیا کِردی، مِنتائای کُل چی‌ش سووتی ئو تا ابد اژ دَس چیائی. ویرتون بو ایی داوری یانی تصمیم ابدیَس.

مِنتائای خِلَط فیَم نَبوئن؛ نجات پیا کِردِن چیئ بی‌اَرزِش نَ. بِن‌کُل بِیتَر اژ ایِیَس گه کسی تا ابد اِنوم دریاچه آگِر غرق بو. کُلمون بی‌اندازه خُشحال مَبوئیم. مِنتائای هَنی حس اَچیئه گه «مَتونِست بو، مِنتائای نَبی»وجود دیری.

جای سُرسامی نَ گه پولس وَه ایی کلمه‌ل ادامه مِئَه: «اَسَه چون میَنا زَله اژ خداونَ مَذانیم، تقلا مَبهیمن مردِمَ قانع بهیمن.» (دوئِم قرنتیان ۵: ۱۱)

لطفاً گوش بِدَنینَ دَنگ دِلِم. امید دیرِم ایی زَله مقدسی گه پولس اَری اشاره مَکِه، هُمَهَ قانع کِ تا وَخدتونَ اَرِه چیئَلی گه فادَه نِدیرِن هَدَر نَدَین؛ یا اَری صرف تمرکز

اَرسَر تصویر دیتیابَی ئو تصویر نشون‌دائی‌بَی ووژتون نَبِهینو.
امید دیرِم وَخدی گه وَه هُمَه خِلات دائی بَیَس، اِنوم اطاعت اژ کلوم خدا ئو روح او سپری بو.

شخصی‌سازی

آیه: «اَرِیَگه کُلمون باس اِنوم بِرابر مَسند داوری مسیح حاضر بِم، تا هَر کَس مِطابق کار خُو یا گنی‌ای گه اِنوم روژگار زِنه‌ی اِنوم لار انجوم دائی، سزا ووژِ وَرگِری. اَسَه چون میَنا زَله اژ خداونَ مَذانیم، تقلا مَبهیمن مردِمَ قانع بهیمن.» (دوئِم قرنتیان ۵: ۱۰ -۱۱)

نکته: دید ایمَه نِسبت وَه صلیب دیاری مَکِه ابدیتَ اِنوم کو سپری مَبهیمن. وَه ایی حالا، روئش زِنه‌ی‌مون وَه عنوان یَه ایمون‌دار دیاری مَکِه اِنوم ابدیت چطو زِنه‌ی مَبهیمن.

تأمل: مَه تمرکز هَر روژِم اَرسَر ساختِن زِنه‌ی ابدیَس ساختِن زِنه‌ی دیگرون وَه‌گرد مِحبت ئو حخیخت یا قدِرت، انرژی ئو وَخد ووژمَ صرف ساختِن ووژم مَکم؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، مِهَ ببخش گه توجه، تمرکز، انرژی، قدِرت ئو وَخد ووژمَ صرف ساختِن کارَل دنیایِ کِردم. اژت مِخوازم اَرِم نشون بِئَه چطو هَر روژ پاتِشائی عیساَ بِنا گم. لطفاً قدِرتی وَه مِه بِئَه تا زِنه‌ی مردِمَ تا ابد تحت تأثیر بِنِم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه دُمای فرصتَل ابدی مَچِم ئو وَه‌شون مشغول مَبوم؛ نه فَخَد فرصتَلی گه وَه‌گرد ایِ زِنه‌ی اژ میا مَچِن.

تقدس

مقاومت‌ناپذیر

هفته یِکم

آم نفسانی اژ آم مَزَلی، نه اژ خدا.
مسیحی قوی اژ خدا مَزَلی، نه اژ آم.
ئو مسیحی ضعیف، ویش اژ حد اژ آم مَزَلی
ئو فِرَه کم‌تَر اژ خدا.

– جان فلاوِل

۱۵ | زَله اژ آم

تقدس واقعی ایئَس گه بِن‌کُل مال خدا بِم. یَه تیَریف ابتدایی اژ تقدس «جیا بیئن اَرِه خدا»س. پهنای میَنا او اَخِه فِرَهَ گه مَبو چَن جِلد کتاو اَری نُیسیا. چون زَله اژ خدا بشخی جیانَبوئین اژ تقدسَ، ایرَه بَعضی نکته‌ل مهمَ بیان مَبهیمن؛ مِنتائای وِر اژ دَس‌پِکِردِن، مهمَ وَه‌روشنی بِوِشیم: تقدس واقعی یانی بَردگی نیَ، بلکِم آزادی واقعیَس.

شاید داوری حَنانیا ئو سَفیره مقدمه‌ای بو اَرسَر اَچیئه گه هَر آم روژی وَه‌گردِش رویرو مَبو؛ یانی داوری. سئوال اصلی ایئَس: مَه ایی ژن ئو پیا نمونه‌ای اژ کسَلی‌ن گه اِنوم پاتِشائی «زیانی گِلِنگ»دیتِن، یا ووژونَ اِنوم جهون مِردیَل پیا کِردن؟

آیه‌لی گه اَرِه توضیح لَعن ابدی ایی ژن ئو پیا استفاده مَبن، فِرَه جار اِنوم اول انجیلَل اِنوم قصَه‌ل عیسا پیا مَبن: « مِنتائای هر کی وَه روح‌القدس کِفِر بوشی، هرگِس بَشخیا نِماو، بلکِم وَه یِه گنا ابدی مجرمَ.» (مرقس ۳: ۲۹)

نادرِیس بیئن فگر اَبارَه ایی ژن ئو پیا، وَه تیَریف کُفر آشگارا مَبو. کُفر یانی «علیه کسی قصَه کِردِن جوری گه وَه آبرو او آسیب بِرَسِنی». ایی دو کَس وَه روح‌القدس درو وِتن، مِنتائای مِطابق تیَریف، کُفر نَوِتن. ایی مسئله سرنوشتِشونَ نامعلوم نگا مَدیره. وَه هَر حال، هُیچ کُممون باس اَر عاقبت اونَل حسرت نِخُوریم.

اَسَه مَه اِنوم کتاو مقدس نمونه‌ای مَوئینیم اژ کسی گه اِنوم پاتِشائیَس، مِنتائای اِنوم مَسند داوری بی‌گومو زیان مَوئینی؟ وَه نظر مِه، آری. بیلین وَه کلوم پولس توضیحِش بِئَم:

«مَه مِخوازم مردِم مِهَ تأیید کَنِن یا خدا؟ مَه تقلا مَکَم مردِمَ خُشحال کَم؟ اَرّ هَنی اِنوم پِی خُشحال کِردِن مردِم بوئیم، خادم مسیح نَبوئیم.» (غلاطیان ۱: ۱۰)

چَن عبارت سِفتی! اَرّ تسلیم جاذبه محبوبیت بِم، ایی امتیازَ اژ دَس مِنَّیم گه خادم مسیح بِم. اَرِه ایی کار، هَر تصویریَ گه اَرِه دیرِن چهره‌ای خُشایند لازمَ، نشون مِنَّیم. پولس وَه ایی مسئله هُیچ کاری نَداشدی؛ ایمَه‌یش باس جیاتِر نَبوئیم.

پولس اِنوم سطحی بِلِنگ اژ زَله مقدس زِنه‌ی مَکرد. ویرتون بو او هَراَکسیَس گه نُیسی: «نجات ووژتونَ وَه زَله ئو لَرز وَه عمل بیارین.» (فیلیپیان ۲: ۱۲)

او اَرسَر تصویر واقعی ووژ تمرکز مَکرد؛ تصویری گه اِنوم زَمو داوری آشگارا مَبو، نه اَرسَر تصویر نشون‌دائیَ ووژ. ایی کار اوَ اِنوم جایگاه تقدس واقعی ئو اطاعت اژ مسیح نگا مَداش، حَتا وخدی وَه ناامیدی، تأیید نَبیئن یا رَت بیئن اژ لای دیگرون رویرو مَبی.

ایمَه باس هَمیش ایی حخیختَ اِنوم فگر ووژمون نگا بِدیرِیم: «اژ هَر کسی گه مَزَلین، هَر اَژی خِلمت مَبِهِینو!»اَرّ اژ خدا زَله دیرین، اژ خدا اطاعت مَبِهِینو؛ ئو اَرّ اژ آم مَزَلین، آخِرسَر اژ خواستَل آمیزادی او اطاعت مَبِهِینو.

فِرَه جار نگران ناراحت کِردِن کسی‌ن گه اِنوم بِرابرمون رادِوَستی، ویشتِر اژ کسی گه وَه شِکل جسمی نِمَوئینیمِش؛ وَه‌ویژه اَرّ خواهان رفیقی یا مِحبت اَکس بِم. هَر وَه ایی دلیل وَه ایمَه وِتیا بَیَس: « ترس اژ انسونَ ماوَ تِلَه.» (امثال ۲۹: ۲۵) هَر اَ دامی گه حَنانیا ئو سَفیره اِنومی کِفتن.

مِه فَخَد مَتونِم خیال گم گه رویرو بیئن وَه‌گرد بَعضی رَبَرَل هَم‌رده ووژ، آگِر پولسَ شِعله‌ور کِرد ئو وَدارِش کِرد تا دُما اِنوم هَر ایی نامه ایی کلمه‌ل اَرضد یَکَ بِنُیسی:

«مِنتائای وخدی پطرس هاتَ اَنطاکیه، رُووَررُو مخالفتِش کِردم؛ اَرِیَگه وَه‌روشنی تقصیرکار بِی. چون وِر اژ ایی گه بَعضیَل اژ لای یعقوب بِیایَن، وَه‌گرد غیریهودیَل اَرسَر یَه سفره مَنِشت؛ مِنتائای هَراجوَر گه اونَل هاتن، پَس کیشی ئو ووژِ جیا کِرد، اَرِیَگه اژ اهل ختنه مَزَلی. یهودیَل‌تِریش اِنوم ایی ریاکاری وَه او پیوستن، تا جائی گه حَتا برنابایش وَه ریاکاری اونَل اژ رئی وَرچا.

مِنتائای وخدی دیتم اونَل مِطابق حخیخت انجیل استوارگوم نِمَنِن، اِنوم حضور کُل وَه پطرس وِتم: "اَرّ تو گه یهودیَی، چُی غیریهودیَل زِنه‌ی مَکَی نه چُی یهودیَل، چطو غیریهودیَلَ وَدار مَکَی اژ رسمَل یهودی پیروی کَنِن؟"» (غلاطیان ۲: ۱۱ -۱۴)

پطرس، برنابا ئو ایمون‌دارَل یهودی‌تِر اژ تأیید نَبیئن اژ لای کسَلی مَزَلین گه وَه‌شون حُرمَت مَنا. میل اونَل وَه قبول بیئن، ماریَ تَک رفدار ریاکارانه اِنومشون؛ اول اژ لای پطرس ئو دُما اژ لای دیگرون. تصویر نشون‌دائی‌بَی اونَل اژ صداقتِشون مهم‌تَر بی؛ اَژونَسَ ماریَ تَک رفداری گه مقدس نَبی.

ترجمه‌ای‌تِر اژ امثال ۲۹: ۲۵ وَه ایمَه مِوِتی: «خطرناکَ نگران بوئن دیگرون اَبارَه هُمَه چه فگَر مَکَنِن.»

پولس گه صداقت ووژِ نگا داشدی، پطرس، برنابا ئو دیگرونیَ گه تسلیم فشار هَم‌ردەل ووژون بوئین، توبیخ کِرد. پولس هِرازَه اشاره کِرد گه اَرّ رَبَرَل محافظه‌کار یهودی اَوِرَه نَبوئین، پطرس ئو همراهَلش مِطابق حخیخت ئو تصویر واقعی ووژون زِنه‌ی مَکردن. اونَل قدِرت پیا کِردوئین تا وَه قبول کِردِن، مِحبت ئو مشارکت وَه‌گرد ایمون‌دارَل غیریهودی نو، نماینده‌ل واقعی عیسای مسیح بوئن.

مِنتائای هَراَجور گه فضا عوض بی، پطرس ئو رفیقَلش تصمیم گِرتن اَرِه پیا کِردِن رضایت هَم‌عصرَل ووژون، تصویر جیاتِری اژ ووژون نشون بِنَّن. نتیجه رفدار اونَل نه فَخَد تَیلیم‌دَر نَبی، بلکِم زیان‌دَریش بی.

پطرس مقدسَس ئو اِنوم پاتِشائی جای دیری. وَه ایی حالا، ایی نمونه‌ای اژ انگیزه‌ل، قصَه‌ل ئو کارَل گنی یا آسیب‌رَسِنیَس گه اِنوم مَسند داوری بررسی مَبو. اَرّ هَمیش وَه هدف خُشحال کِردِن عیسا زِنه‌ی بهیمن، دیَر ژیر اثر داوری دیگرون ئو ایی گه چطو ایمَهَ مَوئیِنِن قرار نِمَگِریم. وَه جائی او، اِنوم حخیخت زِنه‌ی مَبهیمن. ایی بُعدی مهم اژ تقدس واقعیَس.

ایی آیهَ وَه دِخَت بحوینین:

> « اَریَگه کلوم خدا زِندَ ئو کارَ مِهه ئو اژ هر شِمشیر دودَمی تیژتِرَ، ئو هُنَ مَچو اِنوم گه نفْس ئو روح، گُشبَنَل ئو مَزگ سِخون‌یش جیاآ مِهه، ئو فگِرَل ئو نیّت دلَل تشقیصَ مِ. ئو هُیچ مخلوقی اژ چیَم خدا پنهو نیَ، بلکِم کُل چی اِ وَر چیَمَل او گه باس حساوئون بِیمیَ دُما، لُت ئو آشگارَ» (عبرانیان ۱۲: ۴ -۱۳)

مَه ایی کلمه‌لَ درک کِردین؟ اَرّ وَه خاطر آشنا بیئن وَه ایی آیه‌ل آسون اَژنو رد بوئین، یِگلی‌تِر وَه نرمی بحوینِنِشون ئو اَر هَر جمله تأمل بِهِینو.

توجه بِهِینو گه کلوم خدا وَه قویل‌تَرین فگَرَل ئو خواستَلمون نفوذ مَکِه ئو ایمَهَ

هَراجوَر گه وَه‌راستی هَیم آشگارا مَکِه، نه هَراَجور گه ووژمون خیال مَبهیمن. اَرّ گوش بِدَیمَ کلوم خدا ئو اَژی اطاعت بهیمن، کلوم خدا ایمَهَ اژ ووژفِریی محافظت مَکِه؛ چُی اِی فگر: «خداون ایمَهَ نِمَوئینی»، گه ماریَ تَک رفدار نامقدس ئو غیرالاهی.

توجه دِخَخ وَه کلوم خدا، زَله اوَ اِنوم دِلمون زِنه‌ی نگا مَدیره ئو ایمَهَ بِن‌کُل اژ اِی حخیخت خَوَردار مَکِه گه: « ئو هُیچ مخلوق اژ چیَم خدا پنهو نیَ، بلکِم کُل چی اِ وَر چیَمَل او گه باس حساوئون بِیمیَ دُما، لُت ئو آشگارَ.» (عبرانیان ۴: ۱۳)

اِسگه بِیتَر درک مَبهیمن اَرا روح‌القدس ایجور نصیحت‌مون کِردی:

> «کُرِم، اَرّ بِچینِ گِرد قصَه‌ل مِهئو ئو حکمَل مِه بِیلین اَرتَک ووژت؛ اَرّ گوش ووژت بسپارینَ حکمت ئو دلِت اِرابارین ویرِ فیَم؛ اَرّ هِنا بِهین اَر آگاهی ئو وَه دَنگ کَلِنگ هِنا کِین اَر فیَم؛ اَرّ چُی نخِرَه بِکُوئینیِ فِتِراخ ئو چُی گنج قام‌کَریا مِنِی کِینی، اَسَه ترس اژ خداونَ مَفیَمین ئو شناخت خداَ مارینَ دس.» (امثال ۲ آیه ۱-۵)

حبهیمنانه‌تَرین کار ایِیَس گه کلوم اوَ اِنوم درون ووژمون دنبال بهیمن؛ اَ جائی گه انگیزه‌ل ئو نیتَلمونَ کنترل مَکِه. وخدی کلوم خداَ وَه عنوان گِلِنگ‌تَرین گنجی گه مَبو پیا کِرد حساب بهیمن ئو اژ اَچیئه گه آشگارا مَکِه اطاعت بهیمن، مَچیمَ «منطقه امن».

وخدی وَه جِدی دُمای شناخت رئیَل او بِم، جوری گه انگار هُیچ پاداشی بِلِنگ‌تَر اژ او نیَ، اَسَه زَله اژ خداَ مَشناسیم، درکِش مَبهیمن ئو اژ فِریب ئو ساختِن تصویری درو دویر مَبوئیم. اِسگه قدِرت دیریم وَه صداقت ئو حخیخت زِنه‌ی بهیمن ئو پالَمونَ اَرسَر شاه‌رئی تقدس، اَمن بِنِیم.

شخصی‌سازی

آیه: «اَ کسی گه باس مقدسِش بِشمارین، خداون لشکرَلَ؛ اژ او باس بِزَلین ئو اژ او باس اِنوم هِراس بوئن. او اَرِه هُمَه جای مقدس مَبو.» (اشعیا ۸: ۱۳ -۱۴)

نکته: هُمَه وَه هَر کسی گه اَژی مَزَلین، خِلمت مَبِهینو! اَرّ اژ خدا زَله دیرین،

اژ خدا اطاعت مَبِهینو. اَرّ اژ آم مَزَلین، آخِرِسَر اژ خواستَل آمیزادی او اطاعت مَبِهینو. اَرّ اِنوم بِی اطاعت اژ خواستَل دیگرون بوئن، دیَر نِمَتونینو خادم واقعی عیسای مسیح بوئن.

تأمل: اَرا ویشتِر نگران ناراحت کِردِن کسی‌م گه اِنوم بِرابرمَس، تا کسی گه وَه شِکل جسمی نِمَوئینمِش؟ اَرا ویشتِر دُمای مِحبت، قبول بیئن ئو رفیقی وَه‌گرد آمَلِم تا خداون؟ چطو مَتونِم اِی کارَ عوض کَم؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، اژت مِخوازم مِهَ اَرِه وَخدَلی ببخشی گه وَه جائی تأیید تو، دُمای تأیید دیگرون بوئیم. اِا عیسا، اژ اِی گه وَه جائی تأیید تو، دُمای محبوبیت اِنوم میا مردِم بوئیم، توبه مَکَم. مِه انتخاب مَکَم مقدس بِم ئو ووژمَ وقف تو مَکَم. اژ اِی لحظه وَرِرو، تو تَنیا کسیَی گه آخِرِسَر دُمای خُشحال کِردِنِت مَبوم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه خادم مسیحِم ئو رضایت اوَ اژ تأیید دیگرون بِیتَر مَذانم.

هَر وَخد زَله اژ خدا اِنوم دِلمون بو، هَم اِنوم کار نیکوکارانه ئو هَم اِنوم پرهیزکاری آشگارا مَبو؛ ئو هُیچ کُمون ایمَهَ اژ اَ یکی‌تِر معاف نِمَکِه.

– مَتیو هِنری

هفته سِئِم روژ دوئِم

۱۶ | لیاقت

کتاوی غلاطیان نزیک سال ۴۹ دُما میلاد نُیسیا بَیَس؛ اَژونَسَ مَبو نتیجه گِرت هشدار پولس وَه پطرس ئو رَبَرَل یهودی‌تِر، وِر اژ اَ زَمو اتفاق هَتاوئی. ویش اژ یَه دهه دُما، نزیک سال ۶۳ دُما میلاد، پطرس اول نامه ووژِ نُیسی. مِطمئنم وخدی ایی کلمه‌لَ مَنُیسی، ویر اَ رویارویی گه اَرِه کُل کلیسال غلاطیه آشگارا بَی بی، هَنی اِنوم فگرِش زِنه‌ی بی:

> « اِجور آیلَل فِربوبَر، دیَر نوئن اِجور هُواوهوسَلی گه دورَه نایونی اَسگه‌تونَ داشد... اَرَ وَه اوءَ موشینو باوَه گه بی‌جونِمداری ئو مِطابق کارَل هرکی داوریَ مِهیتی اَری، اِسَه دورَه خَریوی ووژتونَ خداترسی بِگُذَرِنِن.» (اول پطرس ۱: ۱۴ و ۱۷)

آشگاراَس گه پطرس اَرِه ایمون‌دارَل مَنُیسی؛ کسَلی گه ووژونَ انکار کِردِن، صلیب ووژونَ وَرگِرتِن ئو باوَردارانه دُمای عیسا چیان. هَر تیَریف‌تِری اژ ایمون‌دار گه اژ ایی بِن‌مایه‌ل جیا بو، معتبر نیَ (متا ۱۶: ۲۴؛ مرقس ۸: ۳۴؛ لوقا ۹: ۲۳؛ غلاطیان ۶: ۱۴).

وخدی تولد نو اتفاق مَهَتاو، طبیعت الاهی اِنوممون شکل مَگری. تسلیم بیئن وَه ایی طبیعت، ایمَهَ اژ فِربونَل خواستَلمون آزاد مَکِه؛ ئو وَه‌سونگَ روح خداون ئو کلوم نازل‌بَی او، قدِرت پیا مَبهیمن ایی کارَ انجوم بِدَیم (دوئِم پطرس ۱: ۴).

پطرس رسول هشدارمون مِئَه وَه زِنه‌ی وِرکارمون گه خواستَلمون کنترِلِش مَکردن، گِلابِر نَیم. یَکی اژ قوی‌تَرین خواستَلی گه باس انکارِش بهیمن ئو بِهَتاوِیمِشَ صلیب، محافظت اژ ووژمونه؛ انگیزه اصلی پُشت تصویری گه اژ ووژمون نشون مِئَیم تا دیگرون توجه‌شون اَرمون بو؛ یا وَه قصَه‌ای جیاتِر، زَله اژ آم. ایی کار نه فَخَد ماریَ تَک رفدار زیان‌دَر پطرس، بلکِم اَرسَر رفدار حَنانیا، سَفیره، برنابا ئو دیگرون‌یش اثر نا.

پطرس هشدار مِئَه گه اَرّ تسلیم ایی خواستَل بِم، چه اِنوم ایی زِنه‌ی ئو چه اِنوم زِنه‌ی دُما، ژیر داوری ناخُشایند مَچیم؛ ئو اَرضد او، وَه خاطر پایبندی وَه خواستَل خدا پاداش مَگِریم. اِنوم میا ایی فِربونَل، او وَه جِدی هشدار مِئَه: خدا بی‌طرف یا بی‌تبعیض داوری مَکِه. بیاین بوئینیم پُشت ایی جمله چَی پنهونَ.

عیسا خِلمتی مهم وَه ایی رسول دا. او یَکی اژ رَبَرَل بِلِنگ کلیسا اول بی؛ وَه ایی حالا، چَن سال وِر اژ اَ زَمو گه اِنوم اَنطاکیه بی، او ئو رَبَرَل یهودی همراهِش اِنوم ایی دام ووژخواهانه گیر کِردن.

شاید رویارویی عبرت‌آموز پولس باعث بی پطرس انگیزه‌ل ئو کارَل ووژِ صادقانه ارزیابی کِ. اِنوم اصل، پطرس باس وَه «اَرا»پُشت ریاکاری ووژ رویرو مَبی.

شاید اِنوم ایی رویارویی، او اَر رفدار خِلَط رَبَرَل‌تِر کتاو مقدس چُی شائول ئو داوود پاتِشا فگر کِرد. شائول اژ فِربون آشگار خداون اطاعت نَکِرد تا لطف لشکر ووژِ پیا کِ؛ انگیزه او زَله اژ آم بی. داوودیش زنا کِرد، دُما مِرد اَ ژنَ کُشت تا آبروی ووژِ نگا بِدیره. ایرَه‌یش بِگِلی‌تِر زَله اژ آم مَوئینیم.

هَر دو رَبَر وَه ایی مشکل رویرو بین ئو هَر دو شکلی اژ داوریَ اَرِه ووژون آوِردن. شائول پاتِشائی ووژِ اژ دَس دا؛ ئو اَبارَه داوود باس وِت شمشیر هَرگِس اژ خاندانِش دویر نَبی. اونَل وَه کِفتِن اِنوم دام ایی خیال گه لطف خدا هَنو اَرسَرِشونَ، اژ حد ووژون رد بین ئو اَژونَسَ وَه رفدار سرکشانه ئو غیرالاهی آلوده بین.

پطرس مَذانِست ایی اتفاق چَن آسون مَتونی رُخ بِئَه. او هشدارمون دا اژ فگَرَل حق‌وَرانه‌ای دویر بِم گه باعث مَبن ووژمونَ اژ داوری معاف بِذانیم؛ چُی: «مِه وَه پشتکار اَرِه خدا کار مَکَم»، «مِه اَرِه ساختِن پاتِشائی او کارَل فِرَه‌ای کِردم»، «مِه سالَل فِرَه اِنوم شفاعت ئو دوعا رادِوَستام»، یا «مِه وَه عنوان رَبَر کلیسا کارَل فِرَه‌ای انجوم دایم!«

بیاین وَه ایی فگَرَل رویرو بِم. اَجور استدلالَل فِریب‌دَر بی‌پایونَن ئو کُلِشون ایمَهَ

مَرَسِنِ اِی نتیجه خِلَط گه بلیطی رایگان وَه ایمَه دائی بَیَس. اِی فگر باعث اژ میا چیئن گنج زَله مقدس مَبو.

پطرس سنگینی کلوم عیساَ بِن‌گُل‌تَر درک کِرد؛ اَ زَمو گه وِت: « اِسَه، هُمِه‌یش هَرهُنَ وخدی کُل فِربونَلی گه داونَس‌ئونتو، اَنجومتو دا، بوشِن: "خُلُمَل نالاِئِقی بهیمن ئو فَخَد وظیفَه ووژمو انجوممو داءَ".» (لوقا ۱۷: ۱۰)

اِنوم زوئون یونانی، کلمه «نالایق»ایجور تیَریف مَبو: «شایسته نَبیئن اَرِه ستایشی خاص؛ لیاقت نَدیرِن اَرِه تقدیر یا تحسینی ویژه». هَرچَن وَه اخلاص خداَ خِلمت کِردبوئیم، هَرگِس باس ووژمونَ حق‌وَر نِذانیم. اِی ذهن فِریب‌دَر آسون کُلمونَ دام مِنَه، وَه‌ویژه رَبَرَلَ.

اِسگه پطرس اِنوم نامه‌ل ووژ اژ تجربه ئو مکاشفه مَنُیسی. او مَذانی پادزهر زَله اژ آم، زِنه‌ی کِردِن اِنوم زَله‌ای آمیخته وَه حُرمَتَ. یِگِلی‌تِر قصَه اژ حُرمَت قویل ئو هیبتَ. او کلیدی وَه ایمَه مِنَه گه وَه جائی داوری ناخُشایند اژ لای خدا، پاداش پیا بهیمن.

اِنوم نُیر اِی موضوع، اَرّ تَیلیم عیسا اَبارَه «دَر تنگ ئو رئی سخد»بررسی بهیمن، حخیختی بِلُجوئین آشگارا مَبو گه فِرَه کسَل اَژی غافلَن:

> «اژ در تنگ بورن اِنوم، اَرِیَگه اَ دِرَ گه وِشاءَ ئو اَ رئیَ گه پِیَنَ، آخِری مَرَسیَ نابودی، ئو کسَلی گه مانی اِنوم فِرَه‌ن .مِنتائای تنگَ اَ دِرَ ئو سخدَ اَ رئیَ گه آخِری مَرَسیَ زِنِه‌ی، ئو کسَلی گه مَهَنیَ دی کَمِن.» (متا ۷: ۱۳-۱۴)

عیسا اَبارَه دَر تنگ قصَه مَکِه گه ویشتِر مردِم باوار دیرِن یانی چیئنَ زِنه‌ی جاودان وَه‌سونگَ پاتِشائی عیسا. مِه‌یش قبولِش دیرِم. مِنتائای پیا کِردم فِرَه کسَل خیال مَکَنِن منظور اژ «رئی». مسیر یا جاده بی‌ایمونیَس گه ماریَ هلاکت. مِنتائای اَرّ دِخَت بِهینو، مَوئینین او وِر اژ پیا کِردِن دَر اَبارَه رئی قصَه نِمَکِه؛ بلکِم دُما رد بیئن اژ دَر، اَبارَه رئی قصَه مَکِه.

لئون موریس مَنُیسی: «ایمَه اِنوم هِرازَه اول یانی اَ زَمو گه ووژمونَ متعهد وَه پیروی اژ مسیح مَبهیمن اژ دَر مَچیمَ نوم؛ دُما رئی وَررومونَ دنبال مَبهیمن.»

عیسا اَبارَه زِنه‌ی ایمَه اِنوم او، دُما نجات، قصَه مَکِه. او اِلوم مَکِه اِی رئی سخد تنگ ـَ

اِنوم کلیسال غرب، «فیض»فِرَه محبوب ئو رایجَ ئو باعث بَیَس پهنای ایی رئی فِرَه‌تر نشون دائی بو. ایی فیض مِوِتی: «کُل گناَلمون وِرکار، اِسگه ئو آینده بخشیا بَیَن.»ایی قصَه اِنوم جای دِریس ووژ، دِریسَ؛ مِنتائای جوری وَه ایمَه وِتیا مَبو گه فگر مَبهیمن مَتونیم زِنه‌ی ولنگارانه‌ای تجربه بهیمن گه فَرک فِرَه‌ای وَه‌گرد دنیای گم‌بَی نِدیره ئو هَنی وَه‌گرد خداون اِنوم ارتباط بِم.

ایی دِریس نیَ؛ اَریَگه پطرس اِنوم ادامه کلوم وِرکار مِوِتی:

> «اِجور آیلَل فِربوبَر، دیَر نوئن اِجور هُواوهوسَلی گه دورَه نایونی اَسگه‌تونَ داشد. لکِم اِجور اَ قدوسَ گه دَوَتتو کِردیِ، هُمِه‌یش اِ کُل رفدارَلتو مقدّس بوئن ؛ اَریَگه نُیسیاءَ: «مقدّس بوئن، اَریَگه مِه قدوسِم.» (اول پطرس ۱: ۱۴ -۱۶)

مقدس بیئن نصیحت نیَ؛ بلکِم فِربونیَس گه «باس»انجوم دائی بو. ایمَه اَخِه دانایم گه وَه اولی توجه بهیمن، مِنتائای اَخِه نادانیم گه فِربونَل خداَ نادیده بِگِریم.

سَرِر ایی، پطرس اَبارَه جایگاه ایمَه اِنوم مسیح قصَه نِمَکِه؛ بلکِم اَبارَه کارَل قصَه مَکِه. اَرِه رَسیئن وَه ایی روئش زِنه‌ی باس اِنوم phóbos زَله مقدس زِنه‌ی کِرد.

خدا دو قدِرت گِلِنگ وَه ایمَه دائی تا کمکمون کَنِن اژ گودالَلی گه اِنوم دو لای ایی رئی سخد دامموِن مِنَّن، دویر بِمَنیم. گودال اول، شریعت‌گرایی افراطیَس؛ ئو اَ یکی‌تِر، بی‌قانونی یا کنار نائن شریعت.

سالَل وِرکار، فِرَه کَس اِنوم کلیسا اِنوم گودال شریعت‌گرایی گیر کِردوئین. اِنوم اَ روژَل، مقدس بیئن دور الزامات روئش زِنه‌یِ ساخته دَس آمَل مَگَردی گه اِنوم کتاو مقدس نُیسیا نَبوئین. اونَل انجیل درو نجات وَه‌سونگَ کارَلَ موعظه مَکردن. ایی بَردگی‌ای هولناک بی ئو ماریَ تَک رنجش ئو حَتا دویر بیئن فِرَه کسَل اژ ایمون.

مِنتائای مکاشفه‌ای گِلِنگ ایمَهَ اژ ایی گودال هولناک نجات دا: خدا خداءِ نیکوئه. مِحبت باوَه آسمانی واقعی بی ئو فِرَه کسَلَ اژ ایی گودال شریعت‌گرایی کیشیَ دَر.

مِنتائای ایمَه هَر اَ کاریَ کِردیمو گه آمَل فِرَه جار مَکَنِن. تصمیم گِرتیمو اَخِه اژ گودال شریعت‌گرایی دویر بِم گه وَه لای اَ یکی منحرف بوئیم ئو کِفتیمَ گودال بی‌قانونی.

ایی گودال دامموِن مِنَّه تا باوار بهیمن وَه‌سونگَ فیضِ نانُیسیا اِنوم کتاو مقدس نجات پیا کِردیمو؛ فیضی گه اجازه‌مون مِنَّه چُی دنیا زِنه‌ی بهیمن. یا مَتونیم مِطابق

خواستَلی زِنه‌ی بهیمن گه اژ امیال‌مون سرچشمه مَگِرن، نه مِطابق زِنه‌ی‌ای گه وَه قدِرت مسیح آژی صلیب کِردیمو.

اِی دروئیَس گه فِرَه کسَلَ اژ تجربه حضور، بَرَکَت ئو قدِرت خداون باز داشدی.

مقدس بیئن یانی بَردگی نیَ؛ بلکِم آزادی واقعیَس گه رئَ اَرِه لَذّت بِردِن اژ خدا ئو حیات باز مَکِه. ایمَه بانگ دائی بَبیمو تا زِنه‌ی‌ای بِدیرِیم گه شایسته آویل‌خواندگی‌مونه ئو وَه زَله اژ خدا اِنومی وَرِرو بِچیم.

اِنوم چَن فصل دُما، اِی حخیختَ ویشتِر توضیح مِنَیم.

شخصی‌سازی

آیه: «اَوِرَه شاه‌رئی‌ای مَبو گه نُمِش "رئی مقدس" مَبو؛ آم ناپاک اِنومی گوم نِمَنی، بلکِم فَخَد مال رئی‌روَل او مَبو، ئو نادانَل آژی رد نِمَبن.» (اشعیا ۳۵: ۸)

نکته: مِحبت وَه خدا ایمَهَ اژ گودال شریعت‌گرایی محافظت مَکِه؛ ئو اَرضد او، زَله اژ خدا ایمَهَ اژ گودال بی‌قانونی محافظت مَکِه. زَله مقدس وَه مِه قدِرت مِنَّه اَرسَر شاه‌رئی تقدس واقعی بِمِنم.

تأمل: وَه چه رئیَلی زَله مقدسَ نادیده مَگِرِم ئو رفدار نادِریسَ اِنوم زِنه‌ی ووژم تحمل مَکَم؟ خِلمت مِه اِنوم پاتِشائی خدا چطو اجازه دائی گه فِربون مقدس بیئن، هَراجوَر گه خدا مقدسَ، نادیده بِگِرِم؟ چه حس حق‌وَرانه‌ای باعث بَیَس خِلَط گَم ئو بِکَومَ گودال بی‌قانونی؟

دوعا: اِا خداون، مِهَ ببخش گه خیال کِردم وَه خاطر خِلمت اِنوم پاتِشائی تو اژ داوری معافم. اژ اِی کار توبه مَکَم ئو وَه فِربون تو توجه مَکَم گه هَراجوَر تو مقدسی، مِه‌یش مقدس بِم. انتخاب مَکَم نه فَخَد مِحبت تو نِسبت وَه ووژمَ اِنوم بَغل بِگِرِم، بلکِم زَله مقدس توَش اِنوم بَغل بِگِرِم. وَه انتخاب هَر دو، کلوم تو وَدَه مِنَّه گه اَرسَر شاه‌رئی‌ای گه ماریَ حیات، مَمِنم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین!

اعتراف: مِه انتخاب مَکَم مقدس بِم، هَراجوَر گه خدا مقدسَ!

اِا آویلَل، اژ خدا زَله‌تونه بچو؛
یانی اَرِه دویر بیئن اژ گَنی، قبول کِردِن ئو
انجوم دائن کارَل خُو، زَله‌ای مقدس اِنوم
دِل ووژتون بِدیرین.

– ویلیام پِن

۱۷ | جیا بیئن اژ گَنی

زَله اژ خدا خِلاتی اژ لای باوَه آسمانی مِهربانمونه گه ایمَهَ اژ دویر بیئن اژ عیسا محافظت مَکِه. او سرچشمه حیات جاودان، مِحبت، شادی، آرامش، نیکویی، امید ئو کُل بِلُجوئیَل فِرَهَس. دویر بیئن اژ او، حرکت وَه‌تَک مَرگ، تاریکی ئو آخِرِسَر آرامگاه ابدیَس. وَه ایمَه وِتیا بَیَس: «وَه زَله اژ خداون، آم اژ گَنی دویر مَبو.» (امثال ۱۶: ۶)

بیلین اَبارَه زَموئی قصَه گَم گه ایی حخیخت اَرِم واقعی بی. اِنوم آخِرَل دهه ۱۹۸۰، فساد یَه مبشر مَشور تلویزیونی وَه‌طور فِراوون پَخش بی. او یَکی اژ شناخته‌شده‌تَرین کسَل جهون بی، مِنتائای وَه دلیلَلی نادِریس. اِنوم اَ زَمو، مینیستری او هَم اژ نظر پهنا ئو هَم اژ نظر پولی، گَلِنگ‌تَرین مینیستری جهون بی؛ مِنتائای شهرت گَلِنگِش اَ زَمو ویشتِر بی گه نزیک وَه هَر منبع خَوَری مهم، هَر روژ داستان جُرم ئو جنایت، دادگاه دُما، حُکم دادگاه ئو آخِرِسَر زندانی بیئنِشَ گزارش مِدا.

او وَه چِل‌وپنج سال زندان محکوم بی؛ مِنتائای دُما دادگاه تجدیدنظر، ایی حُکم وَه پِنج سال کم بی. اِنوم سال ۱۹۹۴، اِنوم سال چوارِم زندانِش، دستیارم تماس تلفنی‌ای غیرمنتظره وَرگِرت. هَرچَن مِه اَرِه او ناشناس بوئیم، مِنتائای کسی اول کتاومَ وَه نُم «پیروزی اِنوم بیاوون». گه اِسگه نُمِش «خدمَه، کوئی؟!»س وَه او دائی بی. او کتاوَ اِنوم زندان حوینی بی ئو بِن‌کُل ژیر تأثیر کِفتوئی بی؛ اَژونَسَ اژ دستیارش خواس وَه‌گَرد مِه تماس بِگِری ئو بوئینی مَه حاضِرِم بچمَ دیئنِش یا نه.

مِه ایی دیدارَ قبول کِردم ئو هَرگِس اَژی اژ ویر نِمَبَرِم. او وَه رَخت زندان هاتَ سالن ملاقات. وَه مِه نزیک بی، دَسَلشَ دراز کِرد ئو مِهَ بَغل گِرت؛ ایی کار نزیک یَه

دقیقه دَرِژ کیشی. دُما شانه‌لمَ گِرت، وَه چیَمَل پِر اژ اَسریر سیلِم کِرد ئو صمیمانه پرسِی: «تو اِی کتاوَ نُیسی یا نُیسَنی پنهونی اَری نُیسی؟»

وِتم: «مِه نُیسمِش. مِه رنج تجربه کِردم، مِنتائای نه چُی اَچیئه گه تو تحمل کِردی!»

دُما وِت: «ایمَه قصَه‌ل فِرَه‌ای اَرِه وِتِن دیریم ئو فَخَد نَوَد دقیقه وَخد دیریم.»

چون اول جار بی اَژی مَدیتم، هَنی کمی بداخلاخ بوئیم. اِی پیا اَخِه گنی ئو بدنام بَی بی گه وَه‌راستی نِمَذانستم وَه‌گرد کی قصَه مَکم. مِنتائای وخدی نِشتیمو، وَه اول قصَه ووژِ مِهَ خلع سلاح کِرد. اِنوم حالی گه وَه چیَمَلم سیل مَکرد، وِت: «جان، اِی زندان داوری خدا اِنوم زِنه‌ی مِه نَبی؛ بلکِم رَحمت او بی. اَرّ اَ رئی‌ایَ گه اِنومی بوئیم ادامه مِدام، تا ابد اِنوم دوزخ مَمِنام.»

اِنوم اَ لحظه، کُل توجهم اَر او بی. ادامه دا گه چَن گنی بوئی ئو نجات خدا اِنوم زِنه‌ی او چَن کَلِنگ بوئی. دَرِژ نَکیشی گه فیَمِستم وَه‌گرد پیای خدا قصَه مَکَم گه شِکَستَه، پشیمون ئو صادقَ. ادامه دا ئو وِت خداون چطو اِنوم سال اول محکومیتِش، اوَ اژ تاریکی نجات دا.

فیَمِستم هَر روژ ساعَتَل فِرَه وَه حوپنن کتاو مقدس ئو دوعا مشغول بوئی؛ چه وَه‌طور شصخی ئو چه وَه‌طور گروهی. او وَه اشتیاق اَبارَه کلیسا زندان ئو کشیش او قصَه کِرد؛ کشیشی گه ووژِیش زندانی بی. چون حس کِردم شایسته اِی کارَ، پرسیم اَرا ووژِ کشیش نیَ. توضیح دا تا اَ زَمو گه عوض بیئن درونی‌ش بِن‌کُل تموم نَبو، هُیچ بشخی اژ رَبَری نِمِخوازی.

وِت: «جان، مِه خداءِ دوزوکَلَک بوئیم ئو نِمِخوازم یِگِلی‌تِر فرصت بِئَم آشکارا بو.»

یَه سال دُما، قصَه‌لش دِریس پیا کِرد؛ اَرِیَگه دُما آزاد بیئن اژ زندان، وَه سازمانی میسیونری اِنوم مرکز شیَر لس‌آنجلس پیوست. دو سال اِنوم کوچه‌ل اژ بی‌مالَل مراقبت کِرد ئو اِی کارَ دوس داشد؛ اَرِیَگه مردِم کوچه یَکی اژ کم کسَلی بوئین گه نَمَذانستن او کیَس.

دُما نزیک بیست دقیقه گوش دائن اَری، اَخِه حس راحتی کِردم گه چَن سئوال اَژی بپرسِم. وَه کَلِنگ‌تَرین سئوالی گه مَتونِستم اَری فگر کم دَس‌پِکِردم: «چه زَمو اژ دوس دیرِن عیسا دَس کیشی؟»

اِی سئوالَ اَژونَسَ پرسیم گه اِنوم اولَل خِلمتِش، مِحبت او نِسبت وَه عیسای

مسیح اژ کُل وجودِش دَر مَزَی. آگِر اشتیاق او اَرِه کُل کسَلی گه گوش مِدانِش آشگارا بی. مِخواستم بِذانم مِحبت او اژ چه زَمو سرد بی ئو هَم چه چیئی باعث ایی کار بی.

وَه چیَمَلم سیل کِرد ئو وَه صمیمیت فِرَه وِت: «مِه اژ مِحبت عیسا دَس نَکیشیم.»

اژ قصَه او شوکه ئو کمی عصبانی بوئیم. وَه ووژم فگر کِردم: چطو جرأت مَکِه اَجور قصَه‌ای بِوِشی! هِناگَه جوواو دام: «اَبارَه چَی قصَه مَکَی؟ تو هفت سال وِر، وِر اژ ایی گه وَه جُرم کَلَک‌کاری دادگاهی بوئِ ئو بِکَویَ زندان، اِنوم زِنه‌ی زناشویِت خیانت کِردی. چطو مَتوِنی بوشی اِنوم اَ هفت سال عیساَ دوس داشتی؟»

بی ایی گه ارتباط چیَمی‌شَ اژ مِه بِبَری، وَه آرامش وِت: «جان، مِه کُل اَ وَخد عیساَ دوس داشتم.»

بِن‌کُل گیج بوئیم. کمی بِوَستِی، دُما اَر نکته اصلی اشاره کِرد: «جان، مِه اژ خدا زَله نَداشتم.»

بِگِلی‌تِر بِوَستِی، دُما کامل‌تَر توضیح دا: «مِه عیساَ دوس داشتم، مِنتائای زَله اژ خدا اِنوم دِلم نَبی.»

مات ئو مَبهوت بوئیم ئو وَه‌راستی اژ اَچیئه گه مَشنَفتم، سُرسام بوئیم. پونزَه ثانیه سکوت برقرار بی ئو کُل اَ وَخد فگرم اِنوم حال بررسی ایی قصَه بی. دُما او ایی جملهَ وِت گه هَنی اِنوم وجودم دَنگ مِئَه: «جان، میلیونَل آمریکایی دِخَخاً چُی مِه هایتی؛ اونَل عیساَ دوس دیرِن، مِنتائای زَله اژ خدا اِنوم دِلِشون نِدیرِن!»

چُی ایی بی گه خدا اژ زوئون او قصَه کِرد. وَه قصَه‌ل او، هِناگَه جوواو سئوالَل فِرَه‌ای پیا بی. سَرم گیج مَچِی. کَلِنگ‌تَرین سُرسامی‌م اِنوم اَ لحظه ایی بی گه داستان او علت اصلی دویر بیئن گسترده مردِم اژ ایمون اِنوم کشورمون بی؛ ئو متأسفانه ترک دین گه اِنوم اَ زَمو رایج بی، ویشتِر ئو ویشتِر مَبی.

کتاو مقدس ایی مسئلهَ وَه‌روشنی بیان مَکِه گه زَله اژ خدا، دَس‌پِک شناخت صمیمانه خداونَ. بی او، ایمَه رابطه‌ای جعلی وَه‌گرد عیسایی تقلبی پیا مَبهیمن گه خداءِ جِلال نِیَ. ایمَه وَه نجات‌دهنده‌ای غیرواقعی باوار مَبهیمن. کمی دُما، ایی حخیختَ وَه قویلای ویشتِری اِنوم کتاو توضیح مِئَم. مِنتائای بیلین اول وَه دو نمونه هِرازَه ایِیَ اَرِتون ثابت گم.

اِنوم حالی گه ایِیَ مَنُیسِم، هَر ایی هفته خَوَری ناراحت‌گر اَبارَه دُخچی نوجوون شنَفتم گه اژ آویلی‌شتاسیاتیمِش. او اِنوم ایمون گل بی بو ئو ادعا مَکرد پیرو عیساَس،

مِنتائای زِنه‌ی بی‌بَندوباری داشد ئو اِنوم میا هَمرده‌ل پیای ووژ، وَه عنوان کَسی «بی‌قیدوبَند»شناخته مَبی. تازگی اِنوم اینستاگرام پُستی پَخش کِرد ئو نُیسی عیسا اِنوم کُل مرحله سِقط آویلِش، دَسِشَ گِرتوئی. او اَر کُما عیسا اشاره مَکرد؟

ژن نوجوون‌تِری گه وَه پیایی ایمون‌دار شُو کِردوئی بی، وَه مِه وِت عیسا وَه او وَدَه دائی گه اَرّ تصمیم بِگِری طلاق بِگِری، اَژی مراقبت مَکِه. او ایی کارَ کِرد ئو اَرِه شُو، آویلَل، خانواده ئو رفیقَلش ویرانی جا نا.

دلیل طلاقِش جِدی یا بحث‌برانگیز نَبی؛ فَخَد دیَر شُوشَ دوس نَداشدی. هُیچ سوءاستفاده، بداخلاقی یا مشکل پولی‌ای وجود نَداشدی؛ کُل ایی قصَه‌ل مستقیم اژ زوئون ووژِش دَر هاتن. اِنوم حخیخت، وَه مِه وِت او شُو ئو باوه‌ای مِهربان ئو دِل‌سوزَ. ایی ژن اَر کُما عیسا اشاره مَکرد؟

اینان فَخَد دو نمونه اژ نمونه‌ل بی‌ژماری‌ن گه مَتوِنم اژ کسَلی بیارِم گه ادعا مَکَنِن وَه‌گرد عیسا رابطه دیرِن، مِنتائای جوری زِنه‌ی مَکَنِن گه اَرضد اَ ادعاَ نشون مِنَه. ایی دو ئو فِرَه کسَل‌تِر چطو تا ایی حد فِریب هُاردِن؟ وَه باوار مِه، وَه خاطر نبود زَله مقدسَ.

> «اَسَه اِا عزیزَل، هَراجوَر گه هَمیش مطیع بوئین نه فَخَد اِنوم حضور مِه، بلکِم اِسگَه گه غایبم، فِرَه ویشتِر نجات ووژتونَ وَه زَله ئو لَرز وَه عمل بیارین.» (فیلیپیان ۲: ۱۲)

پولس نِموشی ایمَه باس وَه مِحبت ئو مِهربانی اِنوم نجات ووژمون وَه بلوغ بِرَسیم. کسَل فِرَه‌ای تأیید مَکَنِن هَر دو ایی ژَنَل دوس‌داشتنی ئو مِهربانَن. اونَل سالَل فِرَه اِنوم کلیسا حضور داشتن ئو باوَرداری‌شون وَه عیسا ثابت بَی بی. مِنتائای چطو مَتوِنِن اِنوم اَجور رفدارَل شَرارت‌آمیزی بِگَوِن؟

اونَل هَراَ چیئیَشون کم بی گه اَ مبشر مَشور کم داشد. ایمَه وَه زَله اژ خداونَ گه اژ گنی دویر مَبوئیم، نه وَه مِحبت خدا. مِحبت خدا ایمَهَ وَه‌تَک او مَکِشی؛ مِنتائای زَله اژ خدا ایمَهَ اژ شَرارتی نگا مَدیره گه مِخوازی نابودمون کِ.

شخصی‌سازی

آیه: « ترس اژ خداون، بیزاری اژ گنیَ؛ مِن اژ خُرور ئو قُراتی، رئی گن، ئو زوئونی گه قصَه‌ل چاوارشاآ مِهِه، بیزارِم..» (امثال ۸: ۱۳)

نکته: زَله اژ خدا خِلاتی اژ لای باوَه آسمانی مِهربانمونه گه ایمَهَ اژ دویر بیئن اژ او محافظت مَکِه. اَ زَمو گه وَه جائی بیزار بیئن اژ گنا، وَه‌گردِش مدارا مَبهیمن، هَراَ زَموئیَس گه دویر بیئن اژ خداَ دَس‌پِک مَبهیمن.

تأمل: لحظه گم‌رئی ئو بی‌رئی چیئن یَه کَس، اَ زَمو نیَ گه ووژِ اِنوم رَختخاو وَه‌گرد کسی پیا کِ گه وَه او عَت ئو پیمون شُو کِردِن نَبَستی؛ یا اَ زَمو گه فیَم مَبو اژ کارفِرمای ووژ پول اختلاس مَکِه. بلکِم فِرَه وِرتَر، اَ زَموئیَس گه وَه اَچیئه مدارا مَبهیمن گه عیسا گیو ووژِ دا تا ایمَهَ اَژی آزاد کِ. مِه وَه‌گرد چه چیئی مدارا کِردم گه عیسا اَرِه آزاد کِردِن مِه اَژی، گیو ووژِ دا؟

دوعا: اِا خداون، اژت مِخوازم مِهَ وَه خاطر مدارا وَه‌گرد گنا ببخشی؛ نه فَخَد اِنوم زِنه‌ی ووژم، بلکِم اِنوم زِنه‌ی ایمون‌دارَلی گه وَه‌گردو اِنوم ارتباطم. مِهَ ببخش گه وَه نرمی ئو وَه دِلی پِر اژ مِحبت، وَه‌گردِشون رویرو نَبوئیم تا اژ رئی خِلَط ووژون گِلابِرِن. اژ اِی مدارا پشیمونم. سپاس‌گزارم گه مِهَ بخشیدی. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه آمَلَ دوس مِدیرِم، اَرِیَگه خداون آمَلَ دوس دیری. مِه اژ گنایی گه باعث نابودی کسَلی مَبو گه دوسِشون دیرِم، بیزارم.

«گومَلِم سفدِسخد چسبینَسَ ریئَل تونا ؛

پائلِم سُر اِرانِگِرتِنَ.»

– مزمور ۱۷: ۵

هفته سِئِم روژ چوارِم

۱۸ | دوام

دُما دو تجربه بِلُجوئین اِنوم سال ۱۹۹۴ یَکی کنفرانس کلیسایی گه اِنومی پغوم مِه اَبارَه زَله اژ خدا اصلاح بی، ئو اَ یکی‌تِر، ملاقات وَه‌گرد اَ مبشر تلویزیونی اِنوم زندان شور ئو اشتیاق مِه اَرِه درک ئو رشد اِنوم زَله مقدس شِعله‌ور بی. هَر دو اتفاق پغومی شبیه یَک، مِنتائای اژ دو دید جیاتِر دیرِستن.

اَ کلیسا گه گَلِنگ‌تَرین ئو پُراثرترین کلیسا منطقه بی، دیَر وجود نِدیره؛ ئو کشیش او گه ایجور تَیلیم مِدا ایمون‌دارَل عَت جدید نیازی وَه زَله اژ خدا نِدیرِن، دیَر اِنوم خِلمت نیَ. خادمی گه اِنوم زندان دیتِم، مینیستری گَلِنگ ووژِ اژ دَس دا؛ مِنتائای اژ زَمو پیا کِردِن ئو قبول کِردِن زَله مقدس، اَرسَر رئی خِلمت صادقانه وَه خدا ئو مردِم گوم نِیا. اِسگه مینیستری جیاتِری دیری گه اَرسَر کسَل فِرَه‌ای اثر مَنی.

ایی دو اتفاق بی‌ارتباط نشون مِنَّن زَله اژ خدا چطو اَرِه دویر بیئن اژ شَرارتی گه دوره خِلمتمونَ وَه عنوان سفیرَل پُراثر مسیح کوتاه مَکِه، حیاتیه. مَتونِیم ایَ اِنوم یَه کلمه خلاصه بهیمن: دوام.

تازگی کشیشی حُرمَت‌دار، قصَه ووژِ وَه‌گرد استاد دانشگاه کتاو مقدس وَه مِه وِت. اَ استاد تحقیقَل فِراوونی اَرسَر کسَلی انجوم دائی بی گه اِنوم کتاو مقدس، خداون بانگِشون کِردی ئو مأموریتی وَه‌شون دائی بی. او پیا کِردوئی بی گه ۷۵٪ اژ پیامبرَل انتخاب‌بَی، قدِرت ووژونَ اژ دَس دائن ئو فِرَه کُمون رسالت ووژونَ خُو وَه آخِر نَرَسِنِن. وَه در نظر گِرتِن تراژدیَلی گه ایمروژ اِنوم مینیستریَل مَوئینیم ئو هَم مِطابق تحقیق ایی خادم، دوام چالشیَس گه کُلمون باس جِدی‌تَر اَری سیل بهیمن.

اِنوم آخِرَل دهه ۱۹۹۰، اهمیت زَله مقدس اَبارَه طول عمر، وَه تجربه‌ای بِلُجوئین‌تِر ئو مکاشفه‌ای گه اَژی پیا بی، بِگِلی‌تِر تأکید بی. مِه اِنوم کوالالامپور مالزی خِلمت مَکردم. اِیی دهمین ئو آخِرین مراسم بی، ئو جلسه پِر اژ ایمون‌دارَلی بی گه اژ سرتاسر کشور هاتبوئین.

دُما تموم بیئن پغوم، فِرَه کَس وَه بانگ تعهد اَرِه خِلمت جوواو دان ئو هاتنَ وَرِرو. جیَمیت اِنوم چوار تا پِنج ردیف فشرده اِنوم وَر منبر رادِوَستوئین ئو چاوَرئی دوعا بوئین.

اِنوم حالی گه اژ پله‌ل سکو مَهاتمَ زِمی، هِناگَه حضور خداون وَه شِکلی غیرمنتظره، قابل حس ئو بِلُجوئین اِنوم سالن آشگارا بی. حضور او وَه مِحبت ئو شادی آمیخته بی. کسَلی گه اِنوم وَرِروم بوئین، دَس‌پِکردن وَه لبخند زَین؛ ئو فِرَه هِرازَه لبخندِشون وَه خنده عوض بی. اِیی شادی هِرازَه پَخش بی تا کُل ژیر اثرِش کِفتن.

وَه نظر مَرَسی اَبّا باوَه تصمیم گِرتی آویلَل ووژِ تازه کِ. دَرِژ نَکیشی گه فیَمِستم نیازی نیَ کاری انجوم بِئَم. اَژونَسَ اَرسَر لِوَه سکو نِشتم ئو اژ دیئن قدِرت ئو بَرَکَت خداون اَرسَر آویلَلش لَذّت بِردم.

دُما پِنج تا هفت دقیقه، حضور بِلُجوئین او وَه آرامشی گه اِنوم فضا حاکم بی، سخدتَر بی. کُلمون بی‌کش بوئیمو ئو اژ آرامش بِلُجوئین سالن لَذّت مَبَردیمو.

مِنتائای اِنوم چَن لحظه، حضور خدا وَه شِکلی جیاتِر آشگارا بی؛ هَر اَچیئه گه اِنوم برزیل ویرم مای. وَه انتظار عوض بیئن رادِوَستم. حضور او قوی‌تر ئو قوی‌تر بی.

اِیی جار هُیچ بادی نَمَوَزی؛ مِنتائای اختیار ئو هیبت او بی‌گومون واقعی بی. کسَلی گه گِریوِر، بی اِیی گه کسی وَه‌شون چیئی بِوِشی، مَخَندین، نزیک وَه یَه وَخد دَس‌پِکردن وَه گریه ئو اَسریر رِتن؛ بَعضی کُمون وَه سخدی مَگِریان.

حضور خدا قوی‌تر بی ئو گریه‌ل سخدتَر بین؛ چُی اِیی گه اِیی مردِم آروم آسیایی اِنوم آگِر خدا تعمید مَگِرتن. بِگِلی‌تِر نِمَبو تجلی حضور اوَ تَیریف کِرد. هَرچَن موضوع اِیی نیَ گه اَ لحظه مقدسَ تعریف کَم؛ بلکِم اَچیئه گه مهمَ، هیبت حضور اوئه گه تا حدی ویشتِر بی گه فگر نَکِردم دیَر بتونیم ویش اَژی تحمل بهیمن.

اِنوم اِیی رویارویی، بِن‌کُل فَرک میا گیو ئو روحمونَ حس کِردم. وَه ایمَه وِتیا بَیَس گه کلوم خدا «گیو ئو روح» جیا مَکِه (عبرانیان ۴: ۱۲).

فگرم گیو مِوِت: «دیَر نِمَتونِم ویش اَژی تحمل کَم! خدمَه، فِرَهَ!»

مِنتائای دِلم روح بانگ مَکرد: «خدمَه، لطفاً وِل‌مون نَکَی! لطفاً نَوَستی!»

پِگلی‌تِر اِنوم ووژم فگر کِردم: «جان بیور، اَرَ یَه جُمِش خِلَط کَی یا کلمه‌ای خِلَط بِوشی، مِردی!»

هَراجوَر گه اِنوم برزیل مَتونست ایی اتفاق بِهَتاوِه هَرچَن نِمَتونم وَه مِطمئنی بِوشِم مِذانستم بی‌حُرمَتی اِنوم ایی فضا تحمل نِماو.

کُل تجلی حضور هیبت‌انگیز او سِه تا چوار دقیقه دَرِژ کیشی؛ دُما بِلِنگ بی ئو چی. دُما اَژی، بی هُیچ رئی‌نِشونی، مردِم پِگلی‌تِر بی‌کش بین. مِه‌یش چَن دقیقه اِنوم آرامش ئو سکوت، بی‌کش مِنام.

وخدی اژ ساختمون دَر مَچیمو، فضا پِر اژ آرامش ئو حُرمَت بی. رادِوَستم تا وَه‌گرد پیایی اژ هند ئو ژنِش قصَه گم. هَر دو وَه شِکلی بِلُجوئین ژیر اثر حضور خدا کِفتوئین. فَخَد گِریوَه سُرسامی ئو سکوت وَه یَکتِر سیل کِردیمو. دُما ژنَه وَه نرمی وِت: «جان، حس مَکَم اژ درون پاک بوئیم!»

شُوِش وَه نشون تأیید، سَرِشَ لَرزونی.

وخدی ایی کلمه‌لَ وِت، دِلم تَپی. آخِرِسَر کسی اَچیئهَ گه اول اِنوم برزیل ئو اِسگه اِنوم مالزی حس کِردوئیم، وَه‌دِریسی بیان کِرد. وَه احساسَل کنترل‌بَی جوواو دام: «مِه‌یش هَر ایجور!»

دیَر قصَه‌ای وَه‌گرد یَک نَکِردیمو، مِنتائای کلمه‌ل او تا آخِر دَم غِرو اِنومم بازتاب دیرِستن.

صوزوی روژ دُما، اِنوم اتاخ هتل آماده بوئیم تا وَه‌گرد چِهالَلی گه اژ کارکَرَل کلیسا ئو مدرسه کتاو مقدس بوئین، بسکتبال بازی گم. هِناگه شنَفتم روح‌القدس اِنوم دِلم مِوِتی: «کُرِم، مزمور ۱۹ـ بحوین!»

کتاومقدسَ باز کِردم ئو دَس‌پِکِردم وَه حوینِن. وخدی رَسیمَ آیه ۹، ایَ حوینِم:

«زَله اژ خداون پاکَ، ئو تا ابد پایار مَمِنی.» (مزمور ۱۹: ۹)

اِنوم اتاخم بانگ کِردم: «دِخَخاً هَر یَهَس! هَر یَهَس!»

سُرسام بوئیم. ایی دِخَخاً هَر اَچیئه بی گه اَ ژن روژ وِر وَه مِه وِتی بی. پاکی‌ای بی‌تیَریف وجود داشد؛ خلوصی قویل گه اِنوم روحمون حسِش مَکردیمو.

دُما کلمه‌ل «تا ابد پایدار مَمِنی»اژ صفحه محو بین. روح‌القدس هِناگه اِنوم دِلم وِت:

«کُرِم، شیطون اِنوم بِرابر تخت مِه رَبَری پرستشَ مَکرد. اِنوم حخیخت، کُل لشکر آسمونیَ رَبَری مَکرد؛ کاری گه اَری دیاری ئو مَسح بَی بی. او وَه مِه

نزیک بی ئو جِلالمَ مَدی، مِنتائای اژ مِه زَله نَداشدی؛ اَژونَسَ نَتونِست تا ابد اِنوم بِرابر تخت مِه رادِوَستی.» (حِزقیال ۲۸: ۱۳ -۱۷)

«یَه‌سِئِم فریشته‌لیش وَه‌گَرد شیطون جِلال مِهَ دیتِن. اونَل‌یش نَزَلین ئو نَتونِستن تا ابد اِنوم حضور مِه بِمِنِن.» (مکاشفه ۱۲ : ۴، ۷)

«آدم ئو حوا اِنوم خنکی روژ اِنوم حضور جِلال مِه گوم مَنان. اونَل اژ مِه نَزَلین ئو نَتونِستن تا ابد اِنوم باخ بِمِنِن.» (پیدایش ۳: ۸)

«کُرِم، کُل مخلوقَلی گه اِنوم ابدیت دور تخت مِه حاضر مَبن، باس اژ آزمون زَله اژ خداون رد بوئن.»

چیَمَلم اَر ایی حخیخت باز بی. دَس‌پِکِردم اَر کُل کشیشَلی فگر کِردِن گه اثرگذاری خِلمتِشون کوتاه بی یا کسَلی گه خُو وَه آخِر نَرَسین.

فِرَه کُمون وَه شور ئو علاقه دَس‌پِکِردن؛ عیساَ وَه مِحبت فِرَه دوس داشتن، اَژی اطاعت کِردن ئو اَرِه خِلمت وَه قوم خدا فداکاری کِردن؛ مِنتائای شَکَت بین، بدبین بین ئو فِرَه کُمون خِلمتَ وِل کِردن. اونَل دوام نیاوِردن.

بَعضی‌تِر هَنی اِنوم خِلمتِن، مِنتائای اَژی چُی وسیله‌ای اَرِه پیا کِردِن سود ئو هدفَل منفعت‌جویانه‌تِر استفاده مَکَنِن. بَعضی کُمون وَه شکارچیَل جنسی عوض مَبن ئو اژ جایگاهَل رَبَری ووژون اَرِه هدف گِرتِن ژنَل بی‌گنا استفاده مَکَنِن.

بَعضی مشاور مَبن ئو پولَل گِلنگ مَگِرن تا پغومَل فِریب‌دَری اَرِه خادمَل درست کَنِن ئو اَرسَر پیروَلِشون اثر بِنِن تا خِلاتَل گِلنگ وَه‌شون بِنَّن.

بَعضی‌تِر اَبارَه کلوم نبوتی خدا درو مِوشِن؛ رئیَلی پیا مَکَنِن تا اطلاعات کسَلیَ گه ظاهراً وَه‌شون خِلمت مَکَنِن، رمزگشایی کَنِن؛ دُما اوَ جوری اِلوم مَکَنِن چُی ایی گه اژ لای خدا نازل بَیَس. لِست اَجور رفدارَل فاسدکَر نزیک وَه بی‌پایونَ.

چطو کسَلی گه اَخِه پاک دَس‌پِک مَکَنِن، تا ایی حد آلوده مَبن؟ اَرا عمر اثرگذاری‌شون دَرِژ نِماو؟ دلیل او نبود زَله مقدسَ.

اَچیئه گه مسیح اَژی خُشحال مَبو، بدیهی حساب مَبو یا نادیده گِرتیا مَبو؛ چُی اَ کشیشی گه اِنوم جنوب‌شرقی مَهلتَل متحده بی. اونَل ووژون ئو دیگرونَ اژ اَچیئه گه خداون «گنج ووژ»نُم مَنی، محروم مَکَنِن.

گوش بِدَنینَ کلوم خدا اَبارَه زَله مقدس ئو طول عمر:

«خَوزگالَ کسی گه زِلَه اژ خداونَ مَچوتی... ئو صالح‌بیئین تا ابدَ مَمینِتی... او اَرِیَگه آم صالح هرگِس دَکو نِمیری او تا ابدَ مَمینیَ ویر.» (مزمور ۱۱۲ آیه ۱، ۳، ۶)

ایمَه اَرِه درک اهمیت زَله مقدس، نیازی وَه تجربه‌ل غم‌انگیز نِدیرِیم. اَژتون مِخوازم اَرِه جِلال خدا ئو طول عمر ووژتون، زَله مقدسَ گنج ووژتون قرار بِئَین.

شخصی‌سازی

آیه: « مِنتائای مِحبت پایار خداون ، اژ ازل تاگَه ابد اَرِه کسَلی کَ گه اژ اوءَ مَچو ئو عدالت او اَرِه آیلَل آیلَلونَ.» (مزمور ۱۰۳: ۱۷)

نکته: کسَلی گه اژ خدا مَزَلِن، تا ابد اِنوم دور تخت او مَمِنِن.

تأمل: یَکی اژ بُعدَل زِنه‌ی نیکو، خُو وَه آخِر رَسِنِن اوئه. زَله اژ خداون هَمیشگیَس. چطو مَتونِم زَله مقدسَ وَه عنوان بشخی ثابت اِنوم زِنه‌ی ووژم قرار بِئَم؟ وَه چه رئیَکارَل عملی مَتونِم زَله مقدسَ چُی پالاوِری اِنوم هَر اَچیئه گه مِوِشِم یا انجوم مِئَم، نگا بِدیرِم؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، کلوم تو مِوِتی مَتونِی مِهَ اژ سُقوط دویر نگا بِدیرِی ئو وَه شادی فِرَه ئو بی هُیچ خِلَطی، بیاریَمَ حضور پُرجِلال ووژِت. مَذانم ایی کار نجات‌بخش خداونم عیسای مسیح، وَه‌گرد اِنوم بَغل گِرتِن زَله مقدس، ایی رابطه ابدیَ تضمین مَکِه. مِخوازم زَله مقدس هَمیش اِنوم درونم بِمِنی تا تا ابد اِنوم حضور تو زِنه‌ی گم.

اعتراف: وَه زَله مقدس، تا ابد اِنوم مال خداون ئو اِنوم حضور او مَمِنم.

اَرّ اژ ایی حخیخت خُشحال نِمَبوئن گه باوَه‌تون مقدس، مقدس، مقدسَ، اَسَه اژ نظر روحی مِردین. شاید اِنوم کلیسایی بوئن یا بچنَ مدرسه‌ای مسیحی، مِنتائای اَرّ اِنوم روحتون لَذّتی اَرِه قدوسیت خدا نَبو، یانی اوَ نِمَشناسین. هُمَه خداَ دوس نِدیرین، ارتباط ووژتونَ وَه‌گَرد او بُرین ئو اژ صفتَل او بی‌خَوَرین.

– آر. سی. اِسپرول

۱۹ | پاک کِردِن ئو تطهیر ووژمون

«زَله اژ خداون پاکَ، ئو تا ابد پایدار مَمِنی.» (مزمور ۱۹: ۹) مزمورنُیس دو ثمره بِلُجوئین زَله مقدسَ بیان مَکِه گه باس نادیده‌شون نَگِریم یا نِسبت وَه‌شون سهل‌انگاری نهیمن؛ یانی پاکی ئو دوام. اول، مورد یِکِمَ بررسی مَبهیمن ئو اِنوم فصل آینده، ویشتِر اَر مورد دوئِم مَپردازیم. پولس مَنُیسی:

«اَسَه اِا عزیزَل، حالا گه ایی وَدَه‌ل مال ایمَه‌ن، بیاین ووژمونَ اژ هَر ناپاکی لار ئو روح پاک بهیمن ئو وَه زَله اژ خدا، تقدسَ وَه کمال بِرَسِنیم.» (دوئِم قرنتیان ۷: ۱)

ایرَه هَر اَ حخیختیَ گه مزمورنُیس بیان مَکِه، وَه قویلای ویشتِری مَوئینیم. اول مِخوازم اَر ایی نکته اشاره کم گه تقدس وَه‌سونگَ زَله اژ خداون، نه مِحبت وَه خداون، وَه بلوغ مَرَسی.

اَ مبشر مَشورَ ویرتون بیارین گه زِنه‌ی خداپسندانه‌ای نَداشدی ئو وَه ایی حالا عاشق عیسا بِی. مِنتائای وخدی زَله مقدسَ اِنوم بَغل گِرت، ووژِ پاک کِرد ئو اژ آلودگیَل وِرکار ووژ آزاد بِی. ایی کار، اوَ ماریَ تَک رابطه‌ای واقعی‌تَر وَه‌گرد عیسا؛ رابطه‌ای پهن‌تَر اژ اَچیئه گه وِرتَر مَشناسِی. اَچیئه گه او وَه تجربه فِربو گِرت، اِنوم کتاو مقدس‌یش مَوئینیم.

هَراجوَر گه وِرتَر وِتیمون، تقدس اِنوم ایی روژَل موضوع محبوبی نیَ. اَرِه فِرَه

کسَل، ایی موضوع مزه گنی دیری؛ اَرِیَگه خُشایند نَ ئو زِنه‌یَ سخد مَکِه. اژ لای‌تِر، یا وَه عنوان بَردگی شریعت‌گرایی یا فضیلتی گرامی مِنتائای دَس‌نَرَسِنی حساب مَبو.

سی. اِس. لوئیس اَبارَه ایی ناآگاهی مَنُیسی: «آمَل چَن کوته‌بینَن گه فگَر مَکَنِن قدوسیت شَکَت‌کَر ئو کسل‌کنندهَس. مِنتائای وخدی کسی وَه واقعیت او رویرو مَبو، دیَر نِمَتونی اِنوم بِرابرِش مقاومت کِ.»

اَسَه ووژتونَ اَرِه شیرجه زَنِن اِنوم ایی حخیخت مقاومت‌ناپذیر آماده بِهِینو.

هَراجوَر گه وِرِتَر اشاره کِردم، تیَریف ابتدایی قدوسیت «جیا بیئن اژ چیئَل‌تِر اَرِه خدا»س؛ ئو ایی بی‌گومو پاکی‌یش شامل مَبو.

عروسیَ اَر وَر چیَم بِدیرین. او اَرِه شُو ووژِ، ووژِ اژ بقیه جیا مَکِه؛ گه شامل رَت کِردِن میل یا ارتباط وَه‌گَرد عاشقَل‌تِر مَبو. ایی نشون‌دهنده بُعد پاکی ئو خلوص اِنوم تقدسَ.

وَه ایی حالا، پولس وَه ایمَه مِوِتی ووژمونَ پاک بهیمن. او نِموشی: «خوین عیسا ایمَهَ پاک مَکِه.»بیلین ایی نکتهَ وَه‌روشنی توضیح بِنَم: خوین عیسا ایمَهَ اژ کُل گناَل پاک مَکِه. مِنتائای وخدی کار پارساشِمِردگیَ وَه‌گَرد کار تقدیس قاطی مَبهیمن، خِلَط مَبهیمن.

اَ زَمو گه توبه کِردیمو ئو عیسای مسیحَ وَه عنوان خداون ووژمون قبول کِردیمو، گناَلمون بخشیا بین ئو بِن‌کُل پاک بوئیمو. خدا گناَلمونَ اِنوم دریای اژویرچوئین قور کِرد. او دیَر ویرِشون نِماری! ایی کار کامل ئو بی‌نقصَ ئو بِیتَر اژ ایی نِمَبو انجوم دائی بو.

ایمَه هُیچ کاری اَرِه شایستگی ایی حخیخت بِلُجوئین انجوم نَدایمو. ایی خِلاتی اژ لای خدا بی. میَنا پارساشِمِردگی هَر یَهَس.

مِنتائای دِخَخاً اَ گِری گه پارسایی یا ایی پاکی درونیَ وَرگِرتیمو، مرحله تقدیس دَس‌پِک مَبو. یانی اَچیئه گه اِنوم درونمون انجوم دائی بَیَس، اِنوم طبیعت نومون ئو اِنوم روئش زِنه‌ی‌مون وَه عنوان حخیختی بیرونی آشگارا مَبو؛ ئو دِخَخاً هَر ایی چیئیَس گه پولس اَری اشاره مَکِه:

> «نجات ووژتونَ وَه زَله ئو لَرز وَه عمل بیارین؛ اَرِیَگه خداَس گه وَه کار قدِرت‌مند ووژ، هَم خواستِن ئو هَم قدِرت انجوم دائن اَچیئه گه اوَ خُشحال مَکِه، اِنوم هُمَه پیا مَکِه.» (فیلیپیان ۲: ۱۲ -۱۳)

آشگاراَس گه ایی کار اژ فیض خدا سرچشمه مَگری؛ مِنتائای ایمَه باس وَه قدِرتی گه او وَه ایمَه مِنَه همکاری بهیمن؛ قدِرتی گه هَم خواست ئو هَم انجوم دائن اَچیئه

گه اوَ خُشحال مَکِه، اِنوممون پیا مَکِه.

هَراجوَر گه زَله ئو لَرز، مردِم برزیلَ اِنوم موقعیتی قرار دا تا بچنَ حضور خدا ئو اژ حضور او بَهره بِگِرن، زَله ئو لَرز مقدس‌یش ایمَهَ اِنوم موقعیتی قرار مِئَه تا وَه فیض او قوی بِم ئو آژی اطاعت بهیمن.

خِلَط رایج فِرَه مَلِم اِنوم کلیسال غرب ایَیس گه تقدیسَ وَه‌گرد پارساشِمِردگی یَه مَذانِن. وَه قصَه‌ای جیاتِر، ایمَه نیازی نِدیرِیم هُیچ کاری انجوم بِدَیم؛ عیسا ایی کارَ انجوم دائی.

اَسَه نتیجه ایی مَبو گه اَرّ زِنه‌ی‌مون هُیچ فَرک مهمی وَه‌گرد سیستم زِنه‌ی ایی دنیا نِدیره ئو هَنی ژیر اثر شهوتَل ئو هوسَل جوراجور ووژمونیم، بازم مقدسیم؛ اَرِیَگه عیسا قدوسیت ایمَهَس.

چیئ گه ایی موضوعَ پیچیده‌تَر مَکِه یَهَس گه وَه‌راستی آیه‌لی اِنوم عَت جدید هایتی گه وَه نظر مَرَسی ادعای ایی کسَلَ تأیید مَکَنِن. مِنتائای خِلَط اونَل اژ قاطی کِردِن تقدس موقعیتی وَه‌گرد تقدس رفداری پیا مَبو. بیلین توضیح بِئَم.

تقدس موقعیتی فَخَد وَه خاطر کاریَس گه عیسا اَرِمون انجوم دا ئو اَبارَه جایگاه‌مون اِنوم مسیح قصَه مَکِه. ایی یَکی اژ بَرَکَتَل کار پاک‌کَری مسیحَس:

> «اَرِیَگه وِر اژ آفرینش جهون، ایمَهَ اِنوم او انتخاب کِرد تا اِنوم حضورِش مقدس ئو بی‌عیب بِم.» (افسسیان ۱: ۴)

ایمَه هَرگِس نِمَتوِنستیم ایی جایگاهَ پیا بهیمن. یِگلی‌تِر پولس مَنُیسی:

> «اژ اوئه گه هُمَه اِنوم عیسای مسیحِن؛ اَ کسی گه اژ لای خدا اَرِه ایمَه وَه حکمت عوض بی، یانی پارسایی، قدوسیت ئو رهایی ایمَه.» (اول قرنتیان ۱: ۳۰)

اِنوم ۲ اکتبر ۱۹۸۲، مِه ئو «لیزا توسکانو»وَه‌گرد یَک عَت شُو کِردِن بَستیمو ئو او بی «لیزا بیور». او هَر اَ روژ، اِنوم جایگاه ژن مِه قرار گِرت. ایمروژ هَنی ژن مِهَس؛ هَراجوَر گه اِنوم روژ شُو کِردِنمون بی، ئو چِل سال دُمایش هَنی ژن مِه مَمِنی.

اژ نظر موقعیتی، او اِنوم هَر اَ روژ عروسی بِن‌کُل ژن مِه بی ئو کار تموم بی. هَر ایجور، ایمَه‌یش اِنوم روژ نجاتمون اِنوم مسیح مقدس ئو پاک بوئیمو ئو هَرگِس مقدس‌تَر نِمَبوئیم.

وَه ایی حالا، وخدی لیزا ژن مِه بی، رفدارِش وَه‌گرد جایگاهِش هماهنگ بی. وِر اژ ایی گه ژن مِه بو، وَه‌گرد پیاَل‌تِر قرار مَنا، ژمارَه تلفن ووژِ وَه‌شون مِدا، اَرِه خواستَل ووژ

زِنه‌ی مَکرد ئو کُل کارَلیَ انجوم مِداگه ژَنَل بی‌شُو انجوم مِنَّ؛ مِنتائای اِسگه دیَر ایی کارَلَ انجوم نِمِدا. کارَل او وَه‌گرد عَتی گه وَه‌گرد یَک بَستیمو، یَک مَکِفت. هَرچِنی وَخد اژ شُو کِردِنمون رد بی، ایی رفدار اِنوم هماهنگی وَه‌گرد عَت ئو پیمونمون بالغ‌تَر بی.

گوش بِدَنینَ آچیئه گه پطرس رسول مَنُیسی:

«اِجور آیلَل فِربوبَر، دیَر نوئن اِجور هُواوهوسَلی گه دورَه نایونی اَسگَه‌تونَ داشد. لکِم اِجور اَ قدوسَ گه دَوَتتو کِردیِ، هُمِه‌یش اِ کُل رفدارَلتو مقدّس بوئن ؛ اَرِیَگه نُیسیاءَ: «مقدّس بوئن، اَرِیَگه مِه قدوسِم.» (اول پطرس ۱: ۱۴ -۱۶)

توجه بِهِینو گه ایرَه پطرس اَر تقدس موقعیتی‌مون اشاره نِمَکِه؛ بلکِم آبارَه تقدس رفداری‌مون قصَه مَکِه. دِخَخاً هَر آچیئه گه پولس وخدی مِوتی ووژمونَ اژ هَر جوری ناپاکی پاک بهیمن، آری مَپردازی. ایی فرآیند تقدیسَ، نه خِلاتی موقعیتی ئو رایگان آرِه پاک بیئن.

مَه آیه‌ل‌تِری اِنوم عَت جدید هایتی گه اَر تقدس رفداری‌مون اشاره کَنِن؟ جوواو آریَس. ژمارَه‌شون فِرَهَ؛ مِنتائای بیلین یَکی‌تِر نقل کَم:

«خواست خدا ایِیَس گه مقدس بوئن؛ ووژتونَ اژ بی‌عفتی دویر نگا بِدیرین. هَر کُمتون باس بِذانی چطو لار ووژ اِنوم پاکی ئو برازندگی ژیر اختیار نگا بِدیره. باس چُی قومَلی گه خداَ نِمَشناسِن، ژیر دَس خواستَل شهوانی نَبوئن.» (اول تسالونیکیان ۴: ۳ -۵)

تازگی دُما مراسم صوزوی یَکشنبه، پیایی وَه مِه وِت: «مِه مسیحی‌ای بی‌شُوم. وَه‌گرد ژَنَل مِخاوم؛ اَرِیَگه زِنه‌ی بی رابطه جنسی غیرممکنَ. دُما چَن ماه وَست مَنِم، مِنتائای یِگلی‌تِر وَه‌گرد ژَنَل مِخاوم. مِنتائای ایی موضوعی نیَ گه مِخوازم اَژی قصَه کَم. سئوال اصلی‌م ایِیَس: اَرا اِنوم کاسبی‌م اَخِه مشکل دیرِم؟»

سُرسام بوئیم. مَه پغومَل نامتعادلمون آبارَه فیض، مردِمَ ماریانَ ایی باوار گه اِنوم حالی گه آشگارا اِنوم گنا زِنه‌ی مَکَنِن، هَنی اِنوم حضور خدا ئو بَرَکَتَل او مَمِنِن؟

اِنوم جلسه پرسش‌وجوواو کنفرانس ژَنَل کلیسا، ژنی اژ ژِنم پرسِی: «مِه وَه‌راستی شُومَ دوس دیرِم، مِنتائای او فِرَه سَفَر مَکِه ئو مِه وَه‌گرد پیاَل‌تِر مِخاوم. باس چَی کَم؟ مَه باس وَه او بِوِشِم؟»

ایی دو کَس وَه‌راستی باوار دیرِن وَه‌گرد عیسا اِنوم ارتباطِن؛ مِنتائای مَه وَه‌گرد اَ عیسایی گه اِنوم دَس راست خداءِ باوَه نِشتوئی، یا عیسایی جعلی؟

ایی نمونه‌ل فَخَد بشخی گُجَر اژ مشکَلَی‌ن گه مِه اِنوم رویرو بیئن وَه‌گرد فِرَه کسَل وَه‌شون رویرو بوئیم. مَه بانگ وَه زِنه‌ی مقدس اَخِه کم‌رنگ بَیَس گه کُل باوارَل خاموش بَیَن؟

وَه ایی حالا، پولس مَنُیسی:

«اَسَه هَر کسی گه ایی تَیلیمَ رَت کِه، نه آم، بلکِم خداَ رَت مَکِه؛ هَر اَ خدایی گه روح مقدس ووژ.وَه هُمَه مِنَّه.» (اول تسالونیکیان ۴: ۸)

ویرتون بو، بُعدی مقاومت‌ناپذیر اژ تقدس هایتی گه اِنوم ادامه وَه‌روشنی اَری مَپردازیم.

شخصی‌سازی

آیه: « هر کی بوشی اوءَ مَشتاسِم، مِنتائای حکمَل نارتیَ جا، دِروزِنَ ئو حخیخت اِنوم او نیَ.» (اول یوحنا ۲: ۴)

نکته: کار تقدیس اَ زَمو اتفاق مَهَتاو گه اَچیئه اِنوم درونمون انجوم دائی بَیَس، اِنوم طبیعت نومون ئو اِنوم روئش زِنه‌ی‌مون وَه عنوان حخیختی بیرونی آشگارا بو.

تأمل: تقدیس اژ فیض خدا سرچشمه مَگری؛ مِنتائای باس وَه قدِرتی گه او وَه مِه مِنَّه همکاری گم؛ قدِرتی گه هَم خواست ئو هَم انجوم دائن اَچیئه گه اوَ خُشحال مَکِه، اِنومم پیا مَکِه. مَه وَه ایی حخیخت باوار دیرِم؟ مَه ایی گه «تقدس موقعیتی»وَه‌گرد «تقدس رفداری»قاطی کِردم، باعث بَیَس ایی حخیخت ئو فِربون خدا اَبارَه مقدس بیئنَ نادیده بِگِرِم؟ مَه اجازه دایم شکستَل وِرکار، ایمونمَ وَه کار قدِرت‌بخش خدا اِنوم درونم خفه کَنِن؟ چطو مَتونِم وَه ایی باوار گِلابِرِم تا اِنوم زِنه‌ی‌م وَه حخیخت عوض بو؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، اژت مِخوازم اِنومم کار کَی تا هَم خواستَلتَ انجوم بِئَم ئو هَم توَ خُشحال کَم. مِخوازم اِنوم بیرون هَراَ چیئَ زِنه‌ی کَم گه تو وِرتَر اِنوم درونم انجوم دای. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه وَه زَله مقدس، نجات ووژمَ وَه عمل ماریَم.

«رئیَل راس اَرِه پائلتو بسازِن...
فِرَه تقِلا بِهَن ئو مقدّس بوئینو.»

– عبرانیان ۱۳: ۱۲ -۱۴

۲۰ | سخت‌کوشی ایمَه

تقدس وَه ووژِ هدف آخِر نیَ، بلکِم رئی گُذَریَس اَرِه چیئنَ موضوعَل مهم‌تَر. اِسگه بیاین اَر بُعد گیرای او بپردازیم ئو وَه بررسی آیه دَس‌پِک، اژ ترجمه‌ای‌تِر سیلِش بهیمن:

«سخد تقلا بِهِینو ... مقدس بوئن؛ اَرِیَگه بی قدوسیت هُیچ‌کس خداونَ نِمَوئینی.» (عبرانیان ۱۲: ۱۴)

کلمه «دُما بیئن»یا «اِنوم پِی چیئی بیئن»، معادل کلمه یونانی dioko‌س گه یانی «کاریَ وَه تقلا فِرَه ئو وَه هدفی دیاری انجوم دائن». وَه سیل کِردِن هَر دو ترجمه ئو حوین میَنا dioko، بی‌گومون اِی آیه اَبارَه «وَه اشتیاق دُمای تقدس بیئن ئو وَه‌ری رَسیئن»قصَه مَکِه.

اِسگه اول سئوال‌مون باس اِی بو: مَه اِی تقدس، موقعیتیَس یا رفداری؟

بیاین گِلابِریمَ مثال شُو کِردِن مِه ئو لیزا. مَه مَتونین خیال بِهِینو لیزا وَه یَکی اژ رفیقَل نزیک ووژ بِوِشی: «مِه سخد تقلا مَکَم تا ژن جان بِم!«

رفیقِش مَخَنی ئو مِوِتی: «تو هَر اِسگه‌یش ژن اوئِی! تو اِنوم روژ شُو کِردِنت ژِنِش بی!»

هُیچ ژنی دُمای جایگاهی نِماو گه وِرتَر مال اوئه؛ یانی جایگاه ژن بیئن. مِنتائای مَتونی دُمای بِیتَرین رفدار وَه عنوان ژن بو. اَبارَه تقدس‌یش هَر ایجورَ. ایمَه دُمای جایگاهی نین گه اِسگه دیریمون؛ بلکِم دُمای رفداری‌ن گه «شایسته خداون»بو

(کولسیان ۱: ۱۰).

وَه ایمَه وِتیا بَیَس اَرّ ایِ فِربونَ نادیده بِگِریم، خداونَ نِمَوئینیم. ایِ فگّری تأمل‌برانگیزَ ئو بی‌گومون تا ابد اَرمون اثر مَنی؛ مِنتائای اِسگه موضوع بحثمون ایِ نَ. مهم‌تَرین موضوع ایِیَس گه ایِ مسئله «ایرَه ئو اِسگه»چه اثری اَرمون دیری؟

چون مِه شهروند مَهلتَل متحده آمریکام، مَتونِم بوشِم وَه رئیس‌جمهور «رابطه»دیرِم. مِه ژیر حاکمیت اوئِم ئو چُی ۳۳۲ میلیون شهروند آمریکایی‌تِر، ژیر اثر تصمیمَلی‌م گه او مَگری. وَه ایِ حالا، هَرچَن ایِ رابطهَ وَه‌گرد رئیس‌جمهور دیرِم، تا ایمروژ اجازه ملاقات شصخی وَه‌گردِش وَه مِه نَدائی بَیَس. وَه قصَه‌ای آسون، مِه اِنوم حضور هُیچ کُم اژ رئیس‌جمهورَل آمریکا نَبوئیم یا وَه‌گردِشون ارتباط نَداشتم.

اژ لای‌تِر، آمریکاییَل‌تری‌یش هایتی گه وَه‌طور منظم رئیس‌جمهورَ مَوئینِن. اونَل یا رفیقَل اوئن یا اژ نزیک وَه‌گردِش کار مَکَنِن. وَه هَر حال، اونَل پیایی گه اِنوم مال سفید زِنه‌ی مَکِه، فِرَه بِیتَر اژ مِه مَشناسِن. اونَل اوَ وَه سطحی صمیمی مَشناسِن؛ مِنتائای مِه فَخَد وَه عنوان رَبَر کشورم مَشناسمِش.

هَر ایجور، میلیونَل ایمون‌دار هایتی گه ژیر پاتِشائی عیسای مسیحَن. او اَژنو محافظت مَکِه، دوسِشون دیری، نیازَلِشونَ فراهم مَکِه ئو وَه درخواستَلیشون جوواو مِنَه. مِنتائای سئوال ایِیَس: مَه اونَل اوَ مَوئینِن؟ یانی مَه حضور آشگار اوَ تجربه مَکَنِن؟

هزارَل ایمون‌دار اِنوم برزیل رفداری نَداشتن گه اونَلَ ماریَ حضور خداون. وخدی توبه کِردن، اجازه ملاقات وَه‌گرد خداون وَه‌شون دائی بی. ایِ مسئله اِنوم هَر روژ ئو حَتا اِنوم هَر لحظه زِنه‌ی‌مون دِریسَ.

اَرّ زَله‌ای اژ خدا نَدیرِیم، انگیزه‌ای‌یش اَرِه دُما بیئن رفدار مقدسی نِدیرِیم گه امتیاز حضور آشگار خداونَ وَه ایمَه مِنَه. عیسا مِوِتی:

> «اَ کسی گه فِربونَلمَ دیری ئو اَژنو اطاعت مَکِه ... مِه‌یش اوَ دوس مِدیرِم ئو ووژمَ اَرِش آشگارا مَکَم.» (یوحنا ۱۴: ۲۱)

ایِ مسئله اَرزِش دیری یِگلی‌تِر تکرارِش بهیمن: اَرّ اِنوم رفدارمون تقدس نَدیرِیم، خداونَ نِمَوئینیم.

اَرا ایِ کار تا ایِ اندازه حیاتیه؟

اول، اَرّ اوَ نَوئینیم یا یانی حضور آشگار اوَ نَدیریم نِمَتونِیم اَژی اژ نزیک بِشناسیم؛ فَخَد مَتونِیم اطلاعاتی اَبارَه او بِدیریم، هَراجوَر گه رابطه مِه وَه‌گرد رئیس‌جمهورَل مَهلتَل متحدهَس. یا گن‌تَر اَژی، ووژمونَ وَه ساختِن عیسایی خیالی فِریب مِئَیم.

ایی خیال فِریب‌دَر بِن‌کُل خطرناکَ؛ اَرِیَگه باوار مَبهیمن کسیَ مَشناسیم گه وَه‌راستی نِمَشناسیمِش. یعقوب مِوِتی:

« مِنتائای کسی بوئن گه کلوم اَنجومَ مِ، نه فَخَد اَوَه گه مَشتوئیتی؛ ووژتو فن نیَن!» (یعقوب ۱: ۲۲)

کسی گه فِریب مَهُوری، باوار دیری کسی یا چیئَ مَشناسی؛ مِنتائای وَه‌راستی نِمَشناسی.

دلیل دوئِم‌یش هَراَ اندازه مهمَ. بی دیئن خداون، یا بی حضور دیرِن کنار او، نِمَتونِیم عوض بِم یا شبیه او بوئیم. پولس اَبارَه کسَلی گه خداونَ مَوئینِن مِوِتی:

«اژ جِلالی وَه جِلالی ویشتِر عوض مَبوئیم.» (دوئِم قرنتیان ۳: ۱۸)

ایی عوض بیئن اژ درون دَس‌پِک مَبو ئو دُما مَرَسیَ جائی گه دیگرون‌یش شاتی او مَبن.

پاکی ایمَه نِمَتونی چُی فریسیَل بو. عیسا وِت:

«هَرِ ایی جورَ هُمِه‌یش ووژتو صالح نِشو مردِمَ مِینو، مِنتائای اِ دَرینا پِر اژ ریاکاری ئو شرَبارینو.» (متا ۲۳: ۲۸)

انگیزه‌ل اونَل چُی جَسدَل ناپاک ئو کثیف بوئین. اونَل زَله اژ خداون نَداشتن؛ ئو ایی کار باعث مَبی دُمای پارسایی‌ای بوئن گه بِن‌کُل اَرسَر رفدار بیرونی بِنا بَی بی ئو تمرکزِشونَ اَرسَر تصویر نشون‌دائی‌بَی ووژون مَنا. ایی کار اژ عوض بیئن درونی‌ای جلوگیری مَکرد گه رفدار بیرونی مربوط وَه ووژِ پیا مَکِه.

اونَل باوار دیرِستن خداَ مَشناسِن؛ مِنتائای حخیخت ایی بی گه خالق ووژونَ گه اِنوم بِرابرِشون رادِوَستوئی بی، نِمَشناسین؛ اَژونَسَ وَه خواستَل او هماهنگ نَبوئین. اونَل ووژونَ فِریب مِدان.

حَتا ایمروژیش تقدسی گه ایمَه دُماشیم باس اژ دِلمون سرچشمه بِگِری؛ اِنوم

فگزَل، انگیزه‌ل ئو نیتَلمون. ایی کار آخِرسَر رفدار بیرونی‌مونَ رئی‌نِشونی مَکِه. هَر وَه ایی دلیل عیسا مِوِتی:

«خَوزگالَ اونَلی گه دِلو پاکَ، اَریَگه اونَل خداءَ موئینِن.» (متا ۵: ۸)

بی دیئن او، ایمَه عوض بیئن درونی یا تقدس واقعی نِدیریم؛ ئو اَژونَسَ اوَ نِمَوئینیم. ایی یَه چرخهَس.

فَخَد دیرِن ظاهر خداپرستی کافی نَ، اِنوم حالی گه قدِرت عوض کِردِن خواستَل درونی‌مونَ انکار بهیمن. ایمَه باس اِنوم درون ووژمون انگیزه‌ل ئو نیتَل دُمای حخیخت بِم. ایی باس مشغله‌مون بو.

یعقوب رسول وَه‌گرد ایمون‌دارَلی گه تقدسَ سُک حساب مَکردن، بِن‌کُل قاطع برخورد مَکِه. او مَنُیسی:

«اَریَگه وَه نیّت گَنَ مِتو تاگَه خرج عِیاشیَل ووژتو کِینو. اِا آمَل زِنهاکار، یانی نِمَذانینو گه دوسی وَه‌گَرد دنیا، دشمنی وَه‌گَرد خداءَ؟ اِسَه هر کی مِیتی رِقیف دنیا بو، ووژ مِهِئَه دشمن خدا. ؟» (یعقوب ۴ : ۳ -۴)

یعقوب کلمه «زناکار»وَه کار مَبَری؛ کلمه‌ای گه اَرِه شِکَستِن عَت شُو کِردِن استفاده مَبو. خدا فِرَه جار اژ تصویر شُو کِردِن اَرِه نشون دائن عَت ووژ وَه‌گرد ایمَه استفاده مَکِه. عیسا دامادَ ئو ایمَه عروس اوئیم. پولس بیان مَکِه شُو کِردِن میا ژن ئو پیا، نمونه‌ای اژ یَک بیئن عیسای مسیح ئو کلیسا‌َس (افسسیان ۵: ۳۱ -۳۲).

دنیا اَرسَر فادَه‌ل ووژخواهانه یا دستاوردَل غرورآوَر بِنا بَیَس؛ اَژونَسَ اَرسَر تصویرَل دیتیابَی ئو تصویرَل نشون‌دائی‌بَی کسَل تمرکز مَکِه.

وخدی ایمَه اژ دُما بیئن قدوسیت غافل مَبوئیم ئو ووژمونَ وَه خواستَل دنیا هماهنگ مَبهیمن، زناکار مَبوئیم. ایی کار اَخِه وَه «شُومون»توهینَ گه اِنوم حخیخت ووژمونَ وَه دشمن او عوض مَبهیمن.

اَژونَسَ یعقوب ادامه مِئَه:

«نزیک خدا بوئن گه خدایش نزیکتونَ ماو. اِا گناکارَل، دَسَلتو اژ گنا بشورِن ئو اِا آمَل دودل، دلَلتو پاکا کَن.» (یعقوب ۴: ۸)

ایمَه فَخَد وَه اِنوم بَغل گِرتِن زَله اژ خدا گه ایمَهَ ماریَ تَک دُما بیئن تقدس واقعی

مَتونیم دِلَلمونَ پاک بهیمن!

مِه ویش اژ چِل سالَ وَه‌گَرد لیزا شُو کِردم ئو دلیلَل سِفتی هایتی گه وَه او خیانت نَکِردم. اول ئو مهم‌تَرین دلیل ایئَس گه اژ خدا مَزَلِم. مِه وَه‌گَرد او عَت بَستم گه بی توجه وَه واکنش یا رفدارِش، دوسِش بِدیرِم ئو اَژی مراقبت کَم.

دلیل دوئِم ایئَس گه نِمِخوازم رابطه صمیمی ووژمَ وَه‌گَرد ایی ژن بِلُجوئین اژ دَس بِئَم. دوس دیرِم او وَه مِه اعتماد کِ ئو رازَل درونی ئو آرزوَل دِلِشَ وَه‌گَردم شریک بو. وَه‌راستی اژ نزیبهیمنون لَذّت مَبَرِم.

ایی رابطه هُیچ فَرکی وَه‌گَرد رابطه وَه عیسا نِدیره. دلیلی گه وَه اشتیاق اژ خیانت وَه او دویر مَبوم، ایئَس گه نِمِخوازم صمیمیتی گه وَه‌گَردِش دیرِم اژ دَس بِئَم.

مِه اژ حضور نزیک او ئو قصَه‌ل صمیمانه‌ای گه وَه‌گَرد یَک دیریمون، لَذّت مَبَرِم. وخدی رازَلیَ وَه‌گَردم شریک مَبو گه وِرِتَر نَمَذانستم، شاد ئو خُشحال مَبوم.

هَر وَه ایی دلیل وَه ایمَه وِتیا بَئَس:

«خداون رِقیف کسَلی کَ گه زِلَئون اَژینَ مَچوت ؛ ئو او عَت ووژ یا اونِلَ مِ.»
(مزمور ۲۵: ۱۴)

ایمَه اِسگَه تازه دَس‌پِکِردیمو بَعضی بُعدَل ایی تقدس مقاومت‌ناپذیرَ پیا بهیمن. اِنوم فصل دُما، پَرده اَرسَر بِلُجوئی او مَکِشیم.

شخصی‌سازی

آیه: «هرکی دل پاک ئو زوئو نرم دوس دیری، پاتِشا ماوتیَ رِقیف.» (امثال ۲۲: ۱۱)

نکته: بی دُما بیئن «تقدس رفداری»ئو هدف نائن اَرِه رَسیئن وَه‌ری، نِمَتونیم بچیمَ حضور خداون. فَخَد ایی کافی نیَ گه وَه تقدس کامل بِرَسیم؛ بلکِم باس اوَ هدف دِلمون قرار بِدَیم.

تأمل: خدا مَذانی مَه مِه اِنوم پِی رفدار مقدسم یا هَمیش اَرِه رَسیئن وَه خواستَل دنیایی ئو غرور پیایَ اژ دستاوردَلم، مِحبت یا مقاومت ووژمَ توجیه

مَکَم. کُل چی اژ نیت دِلم دَس‌پِک مَبو. مَه مِه اِنوم پِی پاکی دِل ئو فگَرِم گه ماریَ عوض بیئن رفدارم؟ حَتا اَرّ کسَلی گه وَه مِه نزیکِن ایی کارَ نَکَنِن، مَه مِه انجومِش مِنَم؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، مِهَ ببخش گه دُمای تقدس نَبوئیم. اهمیت اوَ نادیده گِرتم، مِنتائای اِسگه فیَمِستم باس اِنوم پِی او بِم؛ اَرِیَگه دَروازه‌ایَس اَرِه رَسیئن وَه تو. لطفاً رفدار ئو تقلال دنیایی مِهَ ببخش ئو مِهَ وَه خوین عیسا پاک کَی. اژ دید پیش‌پاافتاده ووژم نِسبت وَه تقدس توبه مَکَم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه وَه تصمیمی سِفت تقلا مَکَم وَه تقدس بِرَسِم ئو اوَ درک گَم. هدفم ایَس گه مقدس بِم؛ هَراجوَر گه خدا مقدسَ.

«رئی پارسایَل صافَ؛
رئی‌ای گه تو اَرِه پارسایَل درست مَگَی،
مستقیمَ.»

– اشعیا ۲۶: ۷

۲۱ | میل ئو قدِرت

شاید اِنوم ایی مرحله اژ ایی حخیخت ناراحتِن گه تقلا کِردین زِنه‌ی مقدسی بِدیرین، مِنتائای وَه‌روشنی ویشتِر اژ اَچیئه گه موفق بوئن، شکست هُاردین. هُمَه دُمای صمیمیت وَه‌گرد خدایین، مِنتائای اِنوم اطاعت مشکل داشتین. لطفاً بِذانین او ویشتِر اژ هُمَه دُمای هُمَهَس. شاد بوئن، اَرِیَگه خداون اَرِه هُمَهَس! بیلین ایی حخیخت فشارَ کم کِ.

احتمالاً مشکل هَر ایئَس گه هُمَه تقلا کِردین. شریعت موسا ناتوانی ایمَهَ اِنوم انجوم دائن فِربونَل خدا ثابت کِرد. ایمَه نیازمند کمک الاهی‌ن ئو ایی کمک هُیچ چیئی جیا اژ فیض خدا نِیَ.

ویشتِر ایمون‌دارَل مَذانِن فیض عیسای مسیح ایمَهَ اژ شریعت آزاد مَکِه؛ مِنتائای اَچیئه گه فِرَه کسَل نِمَذانِن ایئَس گه فیض یَه گوم وَرِروتَر مَچو: طبیعتی نو وَه ایمَه مِئَه ئو قدِرت زِنه‌ی آزاد اژ گناَ وَه‌مون مِبَخشی. (رومیان ۶: ۶ -۷)

اَرّ وَه فِربون پولس اَرِه پاک کِردِن ووژمون اژ هَر جوری ناپاکی لار ئو روح سیل بهیمن، مَوئینیم وِر اژ ایی فِربون، جمله‌ای هایتی گه فِرَه جار نادیده گِرتیا مَبو. او چَن پاراگراف وِرِتَر مَنُیسی:

> «وَه عنوان هَمکارَل خدا، اَژتون مِخوازیم فیض خداَ بی‌فادَه وَرنگِرین. اَرِیَگه خدا مِوتی: اِنوم زَمو لطف ووژم، جوواوت دام ئو اِنوم روژ نجات یاریت کِردم.» (دوئِم قرنتیان ۶: ۱ -۲)

زَمو قبول بیئن رَسیَس؛ ایمَه مَتونیم وَه کمک او زِنه‌ی مقدسی بِدیرِیم. مِنتائای متأسفانه، فیض خدا فِرَه کم‌تَر اژ اَچیئه گه وَه‌راستی هَس، بیان بَیَس.

فیضَ وَه عنوان نجات ابدی، بخشش گنا، آزادی اژ مجازات گنا ئو خِلاتی رایگان تَیلیم دائن. هَرچَن کُل ایی حخیختَل بِن‌کُل دِریسَن، مِنتائای اَچیئه گه وَه‌طور گسترده بیان نَبوئی، قدِرت‌بخش بیئن اوئه.

خدا وَه پولس رسول مِوتی: «فیض مِه اَرِه تو کافیَس، اَرِیَگه قدِرت مِه اِنوم ناتوانی وَه کمال مَرَسی.» (دوئِم قرنتیان ۱۲: ۹)

وَه قصَه‌ای آسون، یانی: «پولس، اَچیئه گه وَه توانایی ووژِت نَتونِستی انجوم بِئَی، اِسگه مَتونِی وَه قدِرت مِه گه نُمِش فیضَ انجومِش بِئَی!»

پطرس‌یش ایی حخیختَ تأیید مَکِه: «فیض ... اَرسَر هُمَه ویشتِر بو. قدِرت الاهی او فیض هَر اَچیئهَ گه اَرِه حیات ئو دینداری نیاز دیریم، وَه ایمَه بخشیدی.» (دوئِم پطرس ۱: ۲ -۳) فیض وَه ایمَه قدِرت مِئَه مقدس زِنه‌ی بهیمن!

اَرا ایی حخیخت تا ایی اندازه حیاتیه؟ مسیحیت یانی زِنه‌ی کِردِن مِطابق ایمون. کُل پغوم او «کلوم ایمون»نُم مَگری (رومیان ۱۰: ۸). یانی تا اَ زَمو گه ایمون نَدیرِیم، هُیچ چیئ اژ خدا وَرنِمَگِریم؛ ئو وَه چیئ گه نِمَشناسیم، نِمَتونیم باوار بهیمن.

اَژونَسَ اَرّ اژ قدِرت فیض خدا خَوَردار نَبوئیم، هَنی تقلا مَبهیمن خداَ وَه توانایی ووژمون خُشحال بهیمن؛ ئو ایی کار ماریَ وجودی بی‌ثمر ئو درمانده.

تولد نوَ اَر وَر چیَم بِدیرین. کسَل نجات‌نَپیاکِردَه فِرَه‌ای هایتی گه اعتراف مَکَنِن خدا مَتونی نجات بِئَه. مِنتائای تا توبه نَکَنِن ئو وَه انجیل ایمون نیارِن، اژ فیض نجات‌بخش بی‌بَهره مَمِنِن.

اَبارَه دُما بیئن‌مون اَرِه تقدس‌یش هَر ایجورَ. مسیحیَل فِرَه‌ای باوار دیرِن خداون مَتونی توانایی زِنه‌ی مقدسَ وَه ایمَه بِئَه؛ مِنتائای تا اژ قویل دِل باوار نَکَنِن گه فیض قدِرت مِئَه، آژی فادَه‌ای نِمَگِرن.

پولس اژ ایمون‌دارَل قرنتس مِخوازی: «فیض خداَ بی‌فادَه وَرنِگِرین.» (دوئِم قرنتیان ۶: ۱)

بی‌فادَه وَرگِرتِن چیئ یانی چَی؟ یانی اژ کُل قدِرت ئو توان او استفاده نَبِهینو. اَرّ وَه کسی وسیله‌ل کشاورزی وَه‌گرد تُخم دائی بو، او مَتونی هُراک بکاری، بخُوری ئو زِنه‌ی کِ. مِنتائای اَرّ اژ اَچیئه گه وَه‌ری دائی بَیَس استفاده نَکِ، اژ گُرسنگی گیو ووژِ اژ دَس مِئَه. دُما مَرگِش، همسایه‌لش چه مِوِشِن؟ «او وسیله‌ل ئو تُخمَلَ بی‌فادَه وَرگِرت!»

پولس هَر اَر ایی مسئله مَپردازی. خدا فیض وَه هُمَه دائی تا کمکِتون کِ جوری زِنه‌ی بِهِینو گه وَه توانایی ووژتون نِمَتونینو. ایی فیض وَه‌تون قدِرت مِنَّه دُمای زِنه‌ی مقدس بوئن ئو وَه‌ری بِرَسین. وَه خاطر نَدیرِن ایمون، اژ بَهره‌مند بیئن اژ ایی قدِرت غافل نَبوئن.

اَرّ فیض خداون فَخَد هَر اَچیئه بو گه اِنوم فرهنگ غرب وَه‌طور گسترده تَیلیم دائی مَبو یانی چیئی ویش اژ نجات، بخشش ئو بلیط پاتِشائی نَبو چطو کسی مَتونی اوَ بِی‌فادَه وَرگِری؟ اِنوم اَ صورت، هُیچ توانایی‌ای اَرِه هَدَر دائن وجود نِدیره؛ اَژونَسَ قصَه پولس بِی‌میَنا مَبو.

اَرّ اژ روئش فگر کِردِن پولس رسول پیروی بهیمن، کُل چی دِریس مَبو. کلیسا قرنتس دنیایی بی؛ اونَل اِنوم تقلا ووژون اَرِه زِنه‌ی مقدس شکست هُاردن. پولس اَرِه تأیید ایی نکته، کمی دُما اِنوم هَر اَ نامه مَنُیسی: «بَعضیَل اِنوم گذشته گنا کِردِن ئو اژ ناپاکی، بی‌عفتی ئو عیاشی ووژون توبه نَکِردِن.» (دوئِم قرنتیان ۱۲: ۲۱)

اِنوم باب ۶، پولس اژ ایی ایمون‌دارَل مِخوازی فیض خداَ هَدَر نَدَین؛ دُما مِحبت ووژِ وَه‌شون بیان مَکِه ئو مَپرسی اَرا ایی مِحبت دوطرفه نِ. دُما گِلابِریَ موضوع اصلی: غفلت اونَل اژ فیض خداون چطو وَه‌سونگَ کسَل بی‌دینی آشگارا بَیَس گه اَرسَرِشون اثر مَنان:

> «ژیر یوغ ناجور وَه‌گَرد بی‌ایمونَل نَچین؛ اَریَگه پارسایی ئو شَرارت چه پیوندی دیرِن؟ ئو نُیر ئو تاریکی چه رفیقی‌ای وَه‌گَرد یَک دیرِن؟» (دوئِم قرنتیان ۶: ۱۴)

باس ویرمون بو میا ارتباط دیرِن وَه‌گرد بی‌ایمونَل ئو ژیر اثر هماهنگی نادِریس وَه‌گرد اونَل کِفتِن، فَرک هایتی. ایی کار ماریَ تَک رفداری گه مَتونی ایمَهَ اژ رئی حیات دویر کِ؛ ئو یِگِلی‌تِر مِوِشِم، ایی کار «زنای روحی»نُم مَگری.

دُما پولس وَه ایی ایمون‌دارَل دنیایی ویر ماریَ جا گه اونَل مَعبد روح خدآن ئو خواست او ایِیَس:

> «اِنوم میاشون مال مَگِرِم ئو اِنوم میاشون گوم مَنِم؛ مِه خداءِ اونَل مَبوم ئو اونَل قوم مِه مَبن. اَسَه اژ میاشون بیاینَ دَر ئو جیا بوئن. هُیچ چیئی ناپاکَ دَس نَنِین، ئو مِه هُمَهَ قبول مَکَم.» (دوئِم قرنتیان ۶: ۱۶-۱۷)

یِگلی‌تِر وَدَه حضور آشگار خداَ مَوئینیم؛ مِنتائای اِی جار اِنوم سطحی حَتا پهن‌تَر. او اَبارَه ملاقاتَل گاه‌به‌گاه وَه‌گرد ایمَه قصَه نِمَکِه؛ بلکِم اَبارَه مال گِرتِن وَه‌گرد ایمَه ئو اِنوم ایمَه قصَه مَکِه!

یِگلی‌تِر مَوئینیم وَدَه دیئن خدا یانی حضور آشگار او شرط دیری. اَرّ اژ خواستَل ووژخواهانه ئو غرورآمیزی دویر بِمَنیم گه دنیا وَه‌شون چَسبیَس، وَدَه ملاقات هَمیشگی وَه‌گرد پاتِشا وَه ایمَه دائی مَبو: «ئو مِه هُمَهَ قبول مَکَم.»

اَرضد اِی قصَه‌یش دِریسَ: اَرّ ووژمونَ وَه ناپاکیَل دنیا آلوده بهیمن، دیئن او اَرِمون ممکن نِماو. پولس بحثَ وَه اِی جمله پُرتمرکز وَه آخِر مَرَسِنی:

> «اَسَه اِا عزیزَل، حالا گه ایی وَدَه‌ل مال ایمَه‌ن، بیاین ووژمونَ اژ هَر ناپاکی لار ئو روح پاک بهیمن ئو وَه زَله اژ خدا، تقدسَ وَه کمال بِرَسِنیم.» (دوئِم قرنتیان ۷: ۱)

اِسگه مَتونِیم جمله پولس وَه کلیسا فیلیپیانَ بِن‌کُل درک بهیمن: «نجات ووژتونَ وَه زَله ئو لَرز وَه عمل بیارین؛ اَرِیَگه خداَس گه وَه کار قدِرت‌مند ووژ، هَم خواستِن ئو هَم قدِرت انجوم دائن اَچیئه گه اوَ خُشحال مَکِه، اِنوم هُمَه پیا مَکِه.» (فیلیپیان ۲: ۱۲ -۱۳)

زَله اژ خداون ایمَهَ وادار مَکِه اراده بهیمن یانی اشتیاق اوَ وَه‌مون مِنَّه ئو فیض خداونمون عیسای مسیح، ایمَهَ قدِرت مِنَّه اوَ وَه عمل بیاریم یانی توانایی اوَ وَه‌مون مِنَّه.

اَرّ یَه گوم وَرِروتَر بِچیم، اَ جائی گه میل ئو اشتیاق نَبو وَه خاطر نبود زَله مقدس قدِرت‌بخش بیئن دیَر اولویت نِماو؛ ئو اَژونَسَ اَژی استفاده نِماو. اَسَه اوَ بِی‌فادَه وَرمَگِریم! هَر وَه اِی دلیل زَله مقدس اَرِه کارآمدی ئو دواممون بِن‌کُل مهمَ.

امید دیرِم وَه‌روشنی پیا بوئی گه پاکی بُعدی مهم اژ تقدسَ، مِنتائای تیَریف کامل او نیَ. یِگلی‌تِر میَنا اصلی تقدسَ بیان مَبهیمن: «ووژِتَ وقف او کَی ئو بِن‌کُل مال او بوئِی.»

بیاین تصویر کامل‌تَری اژ میَنا اصلی تقدس بِنَیم: وخدی عروس وَه داماد شُو مَکِه، ووژ بِن‌کُل وَه او مِسپاری. اِی تقدس هَم پاکی اِنوم جایگاهِش ئو هَم پاکی اِنوم رفدارِش شامل مَبو. پاکی هدف آخِر نیَ؛ بلکِم هدف، عروسیَس گه اَرِه دامادِش

تقدیس بَیَس، ئو پاکی‌یش شامل او مَبو.

اَژونَسَ تقدس واقعی، پاکی‌ای بی‌مانند ئو مقدسَ گه دَرَل صمیمیت قویل وَه‌گرد خداَ باز مَکِه. ایی موضوعی گیراَس گه قصد دیریم وِر اژ تموم بیئن ایی کتاو، اَری بپردازیم.

مِنتائای اول باس بِذانیم وَه‌طور عملی چطو مَتوِنیم زِنه‌ی‌مونَ وقف دامادمون بهیمن. جوواو اِنوم یَه کلمه پیا مَبو: اطاعت.

شخصی‌سازی

آیه: «اِنوم فیضی گه اِنوم عیسای مسیحَ، قوی بو.» (دوئِم تیموتائوس ۲: ۱)

نکته: اَرّ اژ قِدرت فیض خدا خَوَردار نَبوئیم، هَنی تقلا مَبهیمن خداَ وَه توانایی ووژمون خُشحال بهیمن ئو فیض خداَ بی‌فادَه وَرمَگِریم.

تأمل: مَه تقلا کِردم زِنه‌ی مقدسی بِدیرِم، مِنتائای ویشتِر اژ موفقیت، شکست هُاردِم؟ مَه وَه توانایی ووژم تقلا کِردم؟ مَه اَرِه قِدرت پیا کِردِن اِنوم زِنه‌ی مقدس، وَه فیض خدا اعتماد کِردم؟ اَرّ نه، چطو مَتوِنم ایِ عوض گم؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، فیَمِستم فَخَد وَه قِدرت فیض توئه گه مَتوِنم زِنه‌ی خداپسندانه‌ای بِدیرِم؛ زِنه‌ی‌ای گه حضور پُرجِلال توَ گرامی مَدیره. مِهَ ببخش گه تقلا کِردم وَه توانایی ووژم ایی کارَ انجوم بِئَم. اژ ایی لحظه وَرِرو، اِنوم فیض تو قوی مَبوم تا زِنه‌ی‌ای جیا بِدیرِم ئو عیساَ جِلال بِئَم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: زَله مقدس مِهَ برانگیختی تا دُمای تقدس بِم، ئو مِه اوَ وَه قِدرت فیض خدا وَه عمل ماریَم.

جوواو

ایمَه وَه کلوم خدا

هفته یِکِم

«مِهَ اِنوم رئ فِربونَل ووژِت رئ‌نِشونی کَ،
اَرِیَگه میل مِه اِنوم اونَلَ.»

– مزمور ۱۱۹: ۳۵

هفته چوارِم روژ یِکِم

۲۲ | لَرزین اژ کلوم خدا

اِنوم بَخش یِکِم بیان کِردیمون گه زَله اژ خداونَ مَتونِیم وَه دو تیَریف دسته‌بندی بهیمن: لَرزین اژ حضور خدا ئو لَرزین اژ کلوم او. ایمَه اَبارَه حضور پُرجِلال خدا قصَه کِردیمو، هَرچَن بِن‌کُل نَبی؛ اَرِیَگه تا ابد ژیر اثر او مَمِنیم. اِنوم ایی بَخش، تمرکزمونَ اَرسَر روئش جوواو دائنمون وَه کلوم او مَنانیم.

اَرِه دَس‌یِک، بیاین دوره‌ای اژ زَموَ اَر وَر چیَم بِدیرین گه قوم خدا اژ رابطه‌ای واقعی وَه‌گرد او دویر بَین ئو اَوَ وَه تشریفات خالی عوض کِردن. خداون اَرِه جلب توجه اونَل مَپرسی:

> «آسمون تخت پاتِشائی مِهَس، ئو زَمی کورسی ژیر پالَلم! چه مالی اَرِه مِه مَسازین، ئو جای آرام گِرتِنم کِجایَس؟» (اشعیا ۶۶: ۱)

اَرّ پنج آیه اول ایی بابَ حوین، مَوئینیم خداءِ قادر مطلق اَبارَه کسَلی قصَه مَکِه گه تقلا کِردن وَه شرطَل ووژون رابطه‌ای وَه‌گرد او درست گِنِن. اونَل بی میل وَه رئیَل خدا پایبند بَیَن ئو خیال کِردن ایی کار مَتونی اوَ خُشحال کِ. مِنتائای خدا دیاری مَکِه رئی‌ای گه اونَل انتخاب کِردن ناپسندَ ئو بی‌درنگ اَچیئهَ بیان مَکِه گه اَرِه چیئنَ رابطه‌ای واقعی لازمَ:

> «مِنتائای اَ کسیَ سیل مَکَم گه فروتنَ، روحی توبه‌کَر دیری ئو اژ کلوم مِه مَلَرزی.» (اشعیا ۶۶: ۲)

عبارت «سیل مَگم»اژ فعل عبری nabatس گه میَناش «سیل کِردِن، تماشا

کِردِن، توجه دیرِن»س. ایی فعل یانی سیل کِردِن وَه چیئی‌ای وَه‌طور جدی ئو متمرکز. اِنوم اصل، خداون مِوِتی: «ایی هَر اَکسیَس گه مِه وَه‌ری توجه مَکَم.«

سِه فضیلتی گه اِنوم ایی آیه بیان بَیَن، ایئَلَن: فروتنی، روح توبه‌کَر، ئو کسَلی گه «اژ کلوم خدا مَلَرزِن»؛ گه اِنوم ایی فصل اَژینو قصَه مَبهیمن.

کسی گه اژ کلوم خدا مَلَرزی، هَمیش اَچیئهَ گه کلوم مِوِتی، بِلِنگ‌تَر اژ هَر چیئی‌تِر مَنِه. هُیچ چیئی مهم‌تَر اَژی نَیَ. ایی نشون واقعی زَله مقدسَ ئو ایی گس بَرَکَت پیا کِردیَس. پولس‌یش اِنوم هَر رئی مَنُیسی:

> «اَسَه اِا عزیزَل، هَراجوَر گه هَمیش مطیع بوئین نه فَخَد اِنوم حضور مِه، بلکِم اِسگَه گه غایبم، فِرَه ویشتِر نجات ووژتونَ وَه زَله ئو لَرز وَه عمل بیارین.» (فیلیپیان ۲: ۱۲)

ایی جمله‌لَ اژ زاویه‌ای سیل نَبِهینو گه پولس وَه ایمون‌دارَل فیلیپی مَنُیسی؛ بلکِم اژ زاویه‌ای سیل بِهینو گه خدا دِخَخاً وَه ایمَه قصَه مَکِه. اَرسَر عبارت «هَمیش مطیع»تمرکز بِهینو؛ یانی اطاعت بی‌قیدوشرط.

ایی مسئله شامل ایئَل مَبو: مَه حضور اوَ حس مَبِهینو یا نه؛ مَه اوَ کنار ووژتون مَوئینین یا نه؛ مَه دوعاتون اِنوم زَمو مورد انتظارِتون جوواو مَگری یا نه.

وخدی اِنوم کنفرانسی هَین گه مردِم وَه یَکتِر مهربونَن ئو حضور خداون قویَس، اطاعت اژ خدا آسونَ. مِنتائای وخدی یَکی اژ عضوَل قابل‌اعتماد تیم اَبارَه هُمَه درو مِوِتی ئو هُمَه اژ کار اخراج مَبوئن، چَی؟ مَه مِطابق کلوم خدا مَبَخشین یا تلافی مَبِهینو؟

اَرّ اِنوم سَفَرکاری هَین ئو احساس تنهایی مَبِهینو، ویرتون بیاگه هَمسرِتون اَژتون انتقاد کِردی؛ ئو اِنوم هَر زَمو، یَکی اژ عضوَل خُش‌قیافه تیم اژ جنس مخالف اَژتون تعریف کِه، اَبارَه نیازَلتون قصَه کِه ئو دُما وَه شِکلی اغواگرانه پیشنهاد بِنَه شُوَ وَه‌گرد یَک اِنوم اُتاق هتل بگذرانین، ئو هُیچ‌کس‌یش نَفِتِمسی، چَی؟ مَه دِمِت دِر مَنِین یا قبول مَبِهینو؟

اَرّ تا دیروَخد اَرسَر کامپیوترتون کار مَبِهینو ئو اَرِه کارتون اِنوم وِب دُمای اطلاعات مَگِردین ئو وَه مطالب پورنوگرافی رویرو بوئن، چَی مَبِهینو؟ مَه وَه‌شون مَپردازین؟

ایئَل اتفاقَلی‌ن گه اِنوم‌شون حضور خدا غایب وَه نظر مَرَسی. اَرّ اژ کلوم او زَله ئو لَرز بِدیرین، بی توجه وَه شرایط اطاعت مَبِهینو؛ اَرِیَگه هُیچ اولویتی گِلِنگ‌تَر اَژی وجود نِدیره.

ایی نشون مِنَه گه هُمَه اِنوم زَله مقدس گوم مَنِین؛ اَرِیَگه: « وَه ترس اژ خداون،

آم اژ گنی گِلامیری.» (امثال ۱۶: ۶)
مزمورنُیس مَنُیسی:

«خَوزگالَ کسی گه اژ خداون مَزَلی ئو اژ انجوم دائن فِربونَل او لَذّت فِرَه مَبَری.»
(مزمور ۱۱۲: ۱)

پیا یا ژن خدازله نه فَخَد اطاعت مَکِه، بلکِم اژ انجوم دائن او لَذّت فِرَه مَبَری. اطاعت یوغی اَرسَر گردنمون نِ؛ بلکِم شادی ایمَهَس. ایجور کسی فیَمِستی گه خدا آفریننده ایمَهَس؛ اَژونَسَ مَذانی چه چیئی ایمَهَ مَسازی ئو چه چیئی ویرانمون مَکِه.

ویرم مای زَموئی گه چوار کُرِمون هَنی آویلِ گُجَر بوئین. روژ کریسمس اِنوم اصل روژ کاری مِه بی. ویشتِر باوَه‌لی گه آویلَل گُجَر دیرِن، مَفیَمِسن مِه چَی مِوِشِم. دُما باز کِردِن کُل خِلاتَل، خِلاتَلی هاتِن گه باس سَرِهَم مَبوئین. مِه باوَه‌ای خاص بوئیم. جعبهَ باز مَکردم، تیکه‌لَ اَرسَر زَمی مَریشتم، جعبه ئو دفترچه رئِنِشونیَ کنار مَنانم ئو دَس مَکردمَ ساختِن.

بِسَته وَه جور خِلات، معمولاً دُما یَه ساعت یا ویشتِر کارم تموم مَبی؛ مِنتائای وَه سُرسامی، هَنی ده تیکه اَرسَر زَمی مَمِنی. دکمه «روشن»مَفشاردم، مِنتائای هُیچ اتفاق نِمَکِفت. اَسَه باس چَی مَکردم؟ دُمای دفترچه رئِنِشونی مَگِردم، وَرمَگِرتمِش، اسباب‌بازیَ وا مَکردم ئو مِطابق دستور سازنده، یِگِلی‌تِر اژ نو مَساختمِش؛ ئو اِسگه اسباب‌بازی کار مَکرد.

کسی گه اژ خدا مَزَلی، هَمیش اطاعت مَکِه ئو حخیختَل بنیادی زیر اِنوم بن‌مایه وجودِش ریشه دائی بَیَن:

۱. فَخَد خدا مَذانی چه چیئی اَرِه مِه خُوَس.
۲. خداون مِحبت کاملَ ئو مِه مرکز مِحبت اوئِم.
۳. خداون هَرگِس وَه مِه نِموشی کاری زیان‌آوَرَ انجوم بِنَم. هَر اَچیئه گه او مِوِتی، هَمیش بِیتَرین نتیجهَ دیری.
۴. اَژونَسَ، هَر اَچیئه گه او بِوِشی، مِه وَه کمال میل اطاعت مَکَم.

قوم اسرائیل هَمیش گِلایه مَکردن. اونَل اژ روئش رئِنِشونی بیئنشون ئو اَچیئه گه اِنوم زِنه‌ی‌شون اتفاق مَکِفت، بِن‌کُل ناراضی بوئین؛ ئو وَه خاطر سختی، کمبود ئو هَر چیئی‌تِری گه خُشایند نَبی، خداَ سرزنش مَکردن. اونَل زَله مقدس نَداشتن ئو

اژ کلوم خدا نِمَلَرزین. خدا وِت:

«اَسَه چون یهوه خداءِ ووژتونَ اِنوم فَراوانی نِعمت، وَه شادی ئو خُشی دِل خِلمت نَکِردین، دشمنَل ووژتونَ ... بندگی مَبِهینو.» (تثنیه ۲۸: ۴۷ -۴۸)

لَرزین اژ کلوم او، ماریَ شادی ئو خُشی اِنوم بنِ وجودمون. اَرّ ایی حس وجود نَدیرِه، فَخَد زَموَس گه نبود شادیَ آشکارا مَکِه.

هَرگِس اژ ویرم نِماچو اَ زَموئی گه پنج گنایَ پیا کِردم گه باعث بَی قوم اسرائیل اژ سرنوشت ووژِ باز بِمِنی: دُما بیئن گنی ئو شَرارت، پرستش بُتَل، زنا، آزمایش کِردِن خدا ئو گِلایه کِردِن (اول قرنتیان ۱۰: ۶ -۱۰).

وخدی «گِلایه کِردِن»حوینِم، بِن‌کُل عصبانی بوئیم! هاوارم کِرد: «چَی؟ گِلایه کِردِن! چطو مَبو گِلایهَ اِنوم فهرستی وَه‌گرد ایی گنآل گِلنگ‌تِر قرار دائی؟»

شنَفتم روح‌القدس مِوِتی: «کُرِم، گِلایه کِردِن اِنوم نظر مِه گنایی گِلنگس.»

او وَه مِه نشون دا گه گِلایه کِردِن یانی خداَ بازخواست کَی: «خدمَه، مِه کاریَ گه تو اِنوم زِنه‌یَم انجوم مِیَّ دوس نِدیرِم؛ ئو اَرّ مِه جای تو بوئیم، ایی کارَ جوری‌تِر انجوم مِدام!»

دُما وِت: «ایی توهین وَه شخصیت مِهَس، عصیان اِنوم بِرابر اراده مِهَس ئو اِنوم کُل، نبود سِفت زَله مقدسَس!»

ایی موضوعَ وَه‌گرد لیزا دِر میا نایم ئو هَر دومون موافق بوئیمو آویلَلمونَ وَه خاطر گِلایه کِردِن، وَه ایی فیَمِسن گه ایی جوری عصیانَ، تنبیه بهیمن.

مِه اَرِه ایی کار بِن‌کُل جدی بوئیم؛ اژ هَر جوری غُر زَنِن ئو گِلایه کِردِن دویر مَمام ئو مطمئن مَبوئیم هَرگِس حَتا یَه کلمه گِلایه اَرسَر زوئونم نیارِم.

وَه ایی حالا، دُواتِر وخدی چوار روژ روزه بوئیم، دَنگ روح‌القدسَ شنَفتم گه وِت: «کُرِم، مِه دَنگ گِلایهَ اِنوم دِلِت مَشنَفم.»

هَراَ لحظه زانو مِهَتاوم ئو توبه کِردم. دُواتِر خدا وَه مِه نشون دا گه وَه خُشی ئو شادی دِل خداونَ خِلمت نِمَکم، ئو دشمنَلم اَرسَر مِه برتری دیرِن.

بیاین یِگِلی‌تِر وَه قصَه‌ل پولس سیل بهیمن:

«اَسَه اِا عزیزَل، هَراجوَر گه هَمیش مطیع بوئین نه فَخَد اِنوم حضور مِه، بلکِم اِسگَه گه غایبم، فِرَه ویشتِر نجات ووژتونَ وَه زَله ئو لَرز وَه عمل بیارین؛ اَرِیَگه

خداَس گه وَه کار قدِرت‌مند ووژ، هَم خواستِن ئو هَم قدِرت انجوم دائن اَچیئه گه اوَ خُشحال مَکِه، اِنوم هُمَه پیا مَکِه. هَر کاریَ بی غُر زَبِن ئو بَحث کِردِن انجوم بِدَین.» (فیلیپیان ۲: ۱۲ -۱۴)

کمی دُما ایی چوار روژ روزه‌داری، وَه قویلای اَچیئه گه اِنوم کتاو مقدس هاتیَس، پِی بَردم. چیَمَلمَ اَر ایی حخیخت باز کِرد گه گِلایه کِردِن، اَرضد زَله مقدسَس؛ ئو لَرزین اژ کلوم او نیَ.

وخدی وَه حالت نارضایتی قصَه مَبهیمن یا فگر مَبهیمن، اِنوم حخیخت وَه خدا ئو کلوم او بی‌حُرمَتی کِردیمو.

کسَلی گه اژ خدا مَزَلِن، ثابت کِردِن گه هُیچ چیئی مهم‌تَر یا پُرفادَه‌تَر اژ اطاعت نیَ. اونَل بی توجه وَه بهای او، اطاعت مَکَنِن ئو کلوم خداَ وَه‌سونگَ فرهنگ یا روندَل جیَمیَت ایمروژی فیلتر نِمَکَنِن. هَر ایجور، اطاعت ووژون اژ کلوم خداَ اَرسَر رفدار ایمون‌دارَل‌تِر قرار نِمِئَن. اونَل وَه سادگی اطاعت مَکَنِن.

شخصی‌سازی

آیه: « اَرّ راغب بوئن ئو گوش بِدَین، اژ نیکی زَمی مَخُرین.» (اشعیا ۱: ۱۹)

نکته: نشون زَله مقدس، اطاعتَس؛ اطاعتی گه بی توجه وَه شرایط، هَم نگرش دِریسَ دُما ووژِ ماری ئو هَم اِنوم عمل ووژِ نشون مِئَه.

تأمل: مَه فَخَد اَ زَمو اطاعت مَکَم گه شرایط مساعد بو؟ مَه وخدی وَه خواستم نِمَرَسِم، میل وَه گِلایه کِردِن دیرِم؟ چطو مَتونِم نگرش شادی ئو شگِرگزاریَ هَمیش نگا بِدیرِم؟ چطو مَتونِم اراده ووژمَ اَرِه اطاعت قوی‌تَر کَم؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، مِهَ ببخش گه نِسبت وَه کلوم تو وَه زَله ئو لَرز رفدار نَکِردم، اطاعتم شرطی بی ئو رفدارم شادی ئو شگِرگزاری نَداشت. توبه مَکَم ئو بخشش مِخوازم ئو زَله مقدسَ اِنوم بَغل مَگِرِم. لطفاً وَه مِه فِربِئَه ئو قدِرت بِئَه تا هَمیش وَه خُشحالی اطاعت کَم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه اژ خدا مَزَلِم؛ اَژونَسَ او اِنومم کار مَکِه تا هَم تصمیم ئو هَم قدِرت انجوم دائن اَچیئه گه اوَ خُشحال مَکِه، اِنومم پیا کِه.

وَه جای اَچیئه گه اَخِه هاوار بِبهیمن تا
دَنگمون بِگِری،
بِیتَرَ اِنوم بِرابر کلوم خداون ووژمون بِلَرزیم
ئو اِنوم بِرابر گِلِنگی بی‌پمَهن مِحبت الاهی،
سَر تعظیم فرود بیاریم.

– سی. اِچ. اِسپرِجِن

۲۳ | بی‌درنگ

یَکی اژ ویژگیَل اصلی زَله اژ خدا، اطاعت بِی‌قیدوشرط اژ کلوم اوئه؛ اطاعتی گه فایده‌ل بِلُجوئینی اِنوم زِنه‌ی‌مون دیری. پنج بُعد جیا اژ لَرزین اِنوم بِرابر کلوم خدا هایتی گه اِنوم پنج روژ آینده، هَر کُمَ جیاجیا بررسی مَبهیمن. اول بُعد ایئَس:

۱. بی‌درنگ اژ خدا اطاعت بِهِینو

اَرِه کسَلی گه اژ خدا مَزَلِن، اطاعت یَه امتیازَس. اونَل فادَه شصخی ووژونَ وِر اژ انجوم دائن اَچیئه گه خدا وَه‌شون وِتی، نِمَنان. زَله مقدس ایی حسَ اِنوممون پیا مَکِه گه اَچیئه اَرِه خدا مهمَ، اَرِه ایمَه‌یش اولویت بو.

مَتونِیم آیه‌ل فِرَه‌ای اَبارَه ایی موضوع سیل بهیمن؛ مِنتائای اول، وَه دو جمله اژ عیسای مسیح سیل مَبهیمن:

> « اِسَه اَرّ موقَع تقدیم کِردِن پیشکَشیت اَررُی قُرونی‌گا، باءَ ویرِت گه بِرات چیئی اژ تو هایتیِ دل، پیشکَشیهَت اَر پا قُرونی‌گا بِیل اَر جا ئو اول‌بار بِچُ وَه‌گَرد بِرات دوسی بِهَه، اَسَه بوری ئو پیشکَشیهَت تقدیم کَ.» (متا ۲۳: ۵ -۲۴)

یِگِلی‌تِر وَه کلمه «بی‌درنگ»توجه بِهِینو. هَراجوَر گه اِنوم اشعیا ۶۶ وِت، عیسا تأکید مَکِه باس «اَرِه خدا کاری انجوم نَدَیم»اِنوم حالی گه اژ اطاعت اَچیئه‌ای غافل بوئیم گه او وِرتَر وَه‌مون وِتی.

هَرچَن عیسا اِنوم ایی آیه اَر وضعیتی خاص اشاره مَکِه گه کسی کینه وَه دِل

دیری، مِنتائای ایی اصل کلی اِنوم هُمَه شرایط دِریسَ.

اَ پیایَ ویر بیارین گه الگوی تکراری زنای ووژِ وَه‌گردم دِر میا نا، ئو وَه ایی حالا اژ دوعال بی‌جوواو ووژِ سُرسام بی ئو مَپرسِی اَرا کاسبی‌اش اَجوری گه مِخوازِی موفق نَبوئی.

بیاین کمی وَستیم ئو اَر ایی موضوع فگر بهیمن. اَرّ اولویت او اطاعت اژ کلوم خدا اَرِه دویر بیئن اژ زنا نَبی، اَرا انتظار داشت اولویت خدا بَرَکَت دائن وَه کاسبی او بو؟

ع‌یلی، کاهن کَلِنگ اسرائیل، دو کُر داشت گه اونَل‌یش ژیر رَبَری او کاهن بوئین؛ مِنتائای ایی کُرَل شَرارت‌پیشه بوئین، زنا مَکردن ئو وَه زور قربانی مَگِرتن. عیلی رسیدگی وَه شَرارت کُرَلِشَ وَه تأخیر مَهاشت. جوواو خداون وَه غفلت او ایی بی:

«اَرا ... ویشتِر اژ مِه عزتَ مَنین اَر کُرَلِهَت ؟» (اول سموئیل ۲: ۲۹)

وخدی ایمَه اِنوم اطاعت اژ خدا، اَرِه هَر کَس یا هدفی کوتاهی یا غفلت مَبهیمن، اِنوم حخیخت اَکَس یا هدفَ بِلِنگ‌تَر اژ حُرمَت دائن وَه خدا خیمتی مَذانیم؛ ئو ایی کار اژ نبود زَله مقدس پیا مَبو. خدا اِنوم ادامه مِوِتی:

«هر کی گه عزتَ مَنی اَر مِه، عزتَ مَنِمی اَری، مِنتائای اونَلی گه مِنَ خوارَ مَذانِن، خوارَ موئن.» (اول سموئیل ۲: ۳۰)

ایئَل قصَه‌لی تأمل‌برانگیزَن. وخدی اطاعت اژ کلوم خداَ وَه تأخیر مَنِیم یا اَژی غفلت مَبهیمن، اِنوم حخیخت نِسبت وَه خدا سهل‌انگاری کِردیمو. اِنوم اصل ایی پغومَ ماریَم گه خدا اولویت ایمَه نَ.

خداون مِوِتی کسَلی گه اوَ سُک حساب مَکَنِن، خوار مَکِه. کلمه «خوار»بِیتَرین کلمه اَرِه ترجمه نَ. واژه عبری اوqalalس گه میَناش «ناچیز بیئن، بی‌اهمیت بیئن»س. بی‌اهمیت بیئن یانی چیئی‌ای گه کم‌اَرزِش یا کم‌اهمیت بو. یَکی اژ رئیَل تیَویل ایی آیه ایئَس گه خدا اَچیئهَ گه اَرِه ایمَه مهمَ ئو باعث مَبو کلوم اوَ سُک حساب بهیمن، وَه عنوان چیئی‌ای بی‌اهمیت مَوئینی. هُیچ آم عاقلی ایجور وضعیتَ دوس نِدیره.

اَرّ اَ پیا کاسب، کلوم خدا اَبارَه پاکی اِنوم رابطه‌ل جنسَ حُرمَت نائی بی، شاید خدایش وَه کاسبی او اهمیت مِدا. مِنتائای وَه نظر مَرَسی ایی موضوع بی‌اهمیت بَیَس. بَخش‌تِری گه اهمیت اطاعت بی‌درنگَ نشون مِئَه، قصَه عیسا وَه کلیسا افسسَ:

« اِسَه بارَ ویر گه اژ کو کَتیدَس‌اِرا. توئَه بِهَه ئو کارَلی گه اول‌بارت کِرد، بِهَه. اَرَ نِهین، مِنَ مام اِرَه تَکِت ئو چراخدونت اژ جا ووژ هیزَمیَم، مَر یَگه توئَه بِهین.» (مکاشفه ۲: ۵)

توبه کِردِن یانی روئش فگر کِردِنمونَ عوض بهیمن ئو اَژونَسَ رفدارمون‌یش عوض بو، تا وَه‌گرد کلوم خدا هماهنگ بو. اَرّ کلیسا افسس اطاعت ووژِ وَه تأخیر مَهاشت، فرصت ووژِ اَرِه بَرَکَت فِرَه اژ دَس مِدا. اِی‌یش فگری تأمل‌برانگیزَ.

اِنوم انجیل لوقا داستانی مَشنَفیم گه فرصتَل اژ دَس چوئَ وَه خاطر زَموبندی ئو اولویت دائن وَه چینَّل‌تِر نشون مِنَّه. عیسا وِت:

«مِنتائای عیسی جوواوا داتی: «یَکی مِمونی کَلِنگی گِرتی ئو فِرَه کسَل دَنگ کِردی: وخدی بیَ موقَع شُم، خِلمَتکارهِه کِل‌کِردی تاگَه بوشیَ کسَلی گه دَنگ بوئین، "بورِن گه کُل چی حاضرَ".» (لوقا ۱۶: ۱۴ -۱۷)

بی‌گومون اِی کلوم خداونَس: مهمونی آمادهَس! اَژونَسَ زَموبندی بِن‌کُل مهمَ.

وَه جوواو دعوت‌بَیَل سیل بهیمن: «مِنتائای اونَل هرکُم عذِرونی آوِرد.» (آیه ۱۸)

اونَل دلیلَلی بیان کِردن گه وَه ظاهر موجه بوئین اَرِه اِی گه نِمَتونِن حاضر بوئن. یَکی زَی‌ای کِری بی، یَکی باس وَه کارِش رسیدگی مَکرد ئو یَکی ژنی داشت گه نیاز وَه توجه او داشت. اِی بهانه‌ل شامل زنا، دِزی، کُشتِن یا هَر چیئی‌تِری نَبوئین گه ایمَه اَژنو گنا حساب مَبهیمن. مِنتائای وخدی اَچیئه گه گنا نیَ، وِر اژ کلوم خداون قرار بِگِری، وَه گنا عوض مَبو.

خادم وَه گزارش جوواو دعوت‌بَیَل گِلاِیری ئو مَحوینیم: « صائای مِجِلیسِهَه آگِر اژ سر چِتی.» (آیه ۲۱)

او فَخَد ناراحت نُوی؛ بلکِم آگر اژ سری چِتی. اَرا؟ اَرِیَگه دعوت صائای مِجِلیسِهَه خوار حساو کِردون ئو اَرِشون اولویت ننوی.

صاحب مهمونی چَی مَکِه؟ کسَل‌تِریَ دعوت مَکِه گه اول دعوت نَبوئین. عیسا داستانَ وَه اِی جمله تموم مَکِه:

«هُیچ کُم اژ اَ کسَلی گه دعوت بَیَن، اژ شام مِه نِمَچِشن.» (آیه ۲۴)

اونَل فرصتَ اژ دَس دان. هَرچَن بهانه‌لشون بی‌ضرر وَه نظر مَرَسی، مِنتائای مهمَ ویرمون بو حَتا چینَّل بی‌ضرریش مَتونِن ایمَهَ اژ انجوم دائن اراده خدا دویر کَنِن. اِی کار اَ زَمو وَه‌راحتی اتفاق مَکِه گه زَله اژ خداون اِنوم دِلمون نَبو.

فرصتَل اژ دَس چوئی فِرَه‌ای اِنوم کتاو مقدس ثبت بَیَن گه نتیجه تأخیر اِنوم اطاعت بوئین. وَه‌راستی موردَل فِرَه‌ای اَرِه فهرست کِردِن هایتی؛ مِنتائای مِه یَکی‌تِرَ

گه گیرا‌َس انتخاب مَکَم.

اِنوم لوقا ۹، عیسا دو پیای جیاَ دعوت مَکِه: «دُما مِه بیا!»چه دعوتی! خداون کُل هستی هُمَهَ دعوت مَکِه وَه‌گردِش رئی بچین.

پیای یِکِم قبول کِرد، مِنتائای وَه یَه شرط: «اِا سرورم، اول اجازه بِئَه بچم باوَه‌مَ وَه خاک بِسپارِم.» (آیه ۵۹)

اَ پیا قبول کِرد دُما عیسا بچو؛ مِنتائای وَه اولویت دائن وَه فادَه‌ل شصخی ووژ، اوَ وَه تأخیر مَهاشت. محققَل وَه‌مون مِوشِن اِنوم اَ دوره، وخدی کُر یِکِم باوَه ووژِ وَه خاک مِسپاری، دو برابر میرات وَرمَگِرت؛ اِنوم حالی گه کُرَل‌تِر هَر کُم یَه سهم وَرمَگِرتن. اَژونَسَ اَرّ او وظیفه ووژِ انجوم نِمِدا، میرات مَرَسیَ کُر دوئِم. عذرِش مشروع وَه نظر مَرَسی ئو تأخیرِش‌یش گنا حساب نِمَبی. وَه ایِ حالا او جا مَمِنی ئو متأسفانه فرصت اژ دَس مَچو.

هَر ایِ دعوت وَه پیای‌تِری‌یش دائی بی ئو او جووا‌و دا: «اِا سرورم، دُما تو مایم؛ مِنتائای اول اجازه بِئَه گِلابِرِم ئو وَه اهل مال ووژم خداحافظی کَم.» (آیه ۶۱)

یِگلی‌تِر عبارت «مِنتائای اول»مَشنَفیم ئو یِگلی‌تِر دلیل تأخیرِش گنا حساب نِماو. وَه ایِ حالا، او فرصت نزیک بیئن وَه خالق آسمونَل ئو زَمیَ اژ دَس دا.

اِنوم باب دُما مَحوینیم: « دُما اَوَه، عیسی خداون هفتا نفرتِریش اِنتخاو‌کِردی ئو اونَل دو اَر دو وَه نوا ووژا کِل کِردی اَرِه هر شیَر ئو جای گه ووژ مِهستی بِچو.» (لوقا ۱۰: ۱)

ایِ دو پیا مَتونِستن اِنوم میا اَ هفتاد کَس بوئن؛ مِنتائای احتمالاً فرصتَ اژ دَس دان، اَرِیَگه اطاعت ووژونَ وَه خاطر نبود زَله اژ خداون، وَه تأخیر مَهاشتن.

اِنوم طول سالَل خِلمتم وَه قوم خدا، هَنی‌یش وخدی ایمون‌داری وَه بی‌اعتنایی مِوتی: «خدا مدتیَ اَبارَه ایِ موضوع وَه‌گردم کار مَکِه»، سُرسام مَبوم. اونَل لِوَشون مَخَنی ئو حَتا بعضی وَخد مَخَنِن ئو اوَ چیئ جالب حساب مَکَنِن. اَرّ فیَمِستن گه وَه خاطر نبود زَله مقدس اژ خدا ایجور لاف مَکَنِن، فگر نِمَکَم اوَ اَخِه آسون بِگِرن.

اَرّ موسا وَه خاطر مشغله‌اش اِنوم نگادیرِن گله، اژ دیئن منظره کَلِنگ بوته سووتِن رووَردانِی، چَی مَبی؟ (خروج ۳)

اَرّ نوح ساختِن کشتیَ وَه تأخیر مَهاشت، چَی مَبی؟

اَرّ ابراهیم چیئنَ کنعانَ وَه تأخیر مَهاشت، چطو؟ هَراجوَر گه باوَه‌اش ایِ کارَ کِرد؛ اَرِیَگه او اول کَسی بی گه بانگ بَی بچوَ کنعان. اَچیئه گه باوَه‌اش وَه خاطر تأخیر ووژ اژ دَس دا، ابراهیم انجومِش دا (پیدایش ۱۱: ۳۱).

اَرّ نحمیا مِطابق درخواست سَنبَلَط ئو جِشِم گه اژ سَرکَردەل بوئین مَچوَ دیئنشون، کارَ مَوَستاند ئو تموم کِردِن حصارَ وَه تأخیر مَهاشت، چَی مَبی؟ مِنتائای نحمیا اژ خدا مَزَلی. او جوواو دا:

«مِه دیرِم کار گِلِنگی مَهَم ئو نِمَتونِم بامَ هُار. اَرّا کار وخدی گه مِه وِل گمی بامَ هُار اَرِه تَک هُمَه، آبوسی ؟» (نحمیا ۶: ۳)

مثالَل بی‌پمَهنَن. نکته اصلی ایئَس: وخدی اژ کلوم خدا زَله ئو لَرز دیریم، بی‌درنگ آژی اطاعت مَبهیمن.

شخصی‌سازی

آیه: « هِلَه‌یلَه مَهَم ئو سِنگ‌سنگ نِمَهَم، تاگه فِربونَلِت انجوم دَم.» (مزمور ۱۱۹: ۶۰)

نکته: اَرّ وَه بهانه‌ل شصخی، اطاعت اژ کلوم خداَ وَه تأخیر بِهَلیم، یانی اعلام مَبهیمن گه اراده او اِنوم درجه دوئِم اهمیت قرار دیری.

تأمل: ممکنَ چینَل وَه ظاهر بی‌ضرر بِتونِن ایمَهَ اژ انجوم دائن اراده خدا منحرف کَنِن. وخدی آچیئه گه گنا نیَ، وِر اژ کلوم خداون قرار بِگِری، وَه گنا عوض مَبو. مَه مِه وَه ووژم اجازه دایم گه وَه خاطر فادَه‌ل شصخی منحرف بِم ئو اَژونَسَ اطاعتمَ وَه تأخیر بِهَلیم؟ چطو مَتونِم ایی مسئلهَ عوض کَم؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، مِهَ ببخش اَرِه اَ وَخدَلی گه کلوم توَ چیئی اختیاری حساب کِردم یا اوَ مهم‌تَرین اولویت زِنه‌یَم قرار نَدام. فیَمِسم گه وَه انجوم دائن ایی کار، بی‌آچیئه گه بِخوازم، ایی پغومَ رساندم گه آچیئه اَرِه تو مهمَ، اَرِه مِه بی‌اهمیتَ. توبه مَکَم ئو اَژت بخشش مِخوازم. اولویت مِه خواست توئه. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: هَراَ زَمو گه اراده خداَ بِذانم، بی‌درنگ آژی اطاعت مَکَم.

ایمَه بُنگ نَبوئیمو مِطابق منطق آمیزادی زِنه‌ی بهیمن. فَخَد اَچیئه گه اهمیت دیری، اطاعت اژ کلوم خدا ئو رئِنِشونی او اِنوم زِنه‌ی‌مونَ. وخدی اِنوم اراده اوئیم، اِنوم امن‌تَرین جای دنیا قرار دیریم.

– برات یون

هفته چوارِم روژ سِئِم

۲۴ | منطقی وَه نظر نِمَرَسی

مَه اِنوم گذشته، روح‌القدس هُمَهَ رئی‌نِشونی کِردی کاری انجوم بِدَین گه وَه عقل جور نِمَهایتی؟ ویشتِر کسَلی گه زَمو فِرَه‌ای وَه‌گرد خدا رئی چِردِن، جوواوشون آری مَبو. مِنتائای بیلین سئوالی‌تِر بپرسم: مَه دُما اطاعتِتون، اَکار منطقی وَه نظر رَسی؟ بعضی جار بی‌درنگ دُما اطاعت، یا حَتا مدتی دُواتِر؟ جوواو تقریباً هَمیش آرِیَس. مِوِشِم «تقریباً هَمیش»، اَرِیَگه موردَل کمیاب هایتی گه شاید تا وخدی وَه مَسند داوری نِرَسیم، اَکار منطقی وَه نظر نَرَسی.

اِنوم ادامه بررسی میَنا لَرزین اژ کلوم خدا، مَتِونیم ایجور بِوِشیم: کسی گه وَه‌راستی اِنوم زَله مقدس رئی مَچو:

۱. بی‌مَطلی اژ خدا اطاعت مَکِه.
۲. حَتا اَرَ منطقی وَه نظر نِرَسی‌یش، اژ خدا اطاعت مَکِه.

اِی اتفاق هَمیشگی نیَ گه خدا اَژمون بِخوازی کاری انجوم بِدَیم گه اَرِه فیَمِسنمون منطقی نیَ. مِنتائای اِی اتفاق مَکِه. بیلین چَن سئوال بپرسم.

مَه منطقی بی تف اَرسَر خاک بِنَیم، دُما گِلَ اَرسَر چیَمَل پیایی کور بِنِیم ئو وَه‌ری بِوِشیم بچو اوَ بِشورِه؟ نه، اِنوم اَ زَمو هُیچ منطقی وَه نظر نِمَرَسی. مِنتائای اِی رئی‌نِشونی اِی حکمت باعث بی پیایی کور بِوئینی.

مَه اِنوم میا شُو کِردِن، وخدی شراب ویشتِر نیاز بی، آبَ اِنوم ظرفَل شراب مَریشتِن منطقی بی؟ بی‌گومون اِنوم اَ زَمو منطقی نَبی؛ مِنتائای ایی رئی‌نِشونی ایی حکمت ماریَ بِیتَرین شراب مهمونی.

مَه منطقی بی وَه ملوانَل باتجربه فِربون دائی بو، برخلاف غریزه ئو تَیلیم ووژون، کشتی در حال غرق بیئنَ تَرک نَکَنِن؛ اِنوم حالی گه قایقَل نجات وَه‌راحتی دَس‌رَس بوئین؟ نه، اِنوم اَ زَمو ایجور وَه نظر نِمَرَسی؛ مِنتائای ایی رئی‌نِشونی ایی حکمت گیو کُل ۲۷۶ کَس اِنوم کشتیَ نجات دا ئو گیو هُیچ کُمِشون اژ دَس نَچو (اعمال ۲۷: ۲۷ -۳۶).

مَه منطقی بی پیایی، دُما برگزار کِردِن جلسه‌ای گِلِنگ اَرِه بیداری اِنوم شار جلسه‌ای گه خدا اژ او اَرِه دَس‌پِکِردِنِش استفاده کِردی بی شارَ تَرک کِه ئو وَه فِربون خدا بچوَ میا بیابون؟ نه، اِنوم اَ زَمو ایجور وَه نظر نِمَرَسی؛ مِنتائای ایی رئی‌نِشونی باعث بی لشکر سِئِم حبش نجات پیا کِه.

مَه منطقی بی شِش روژ وَه آرومی دور دیوارَل بِلِنگ ئو سِفت شاری گِلِنگ گوم بِنِیم، دُما اِنوم روژ هفتِم هفت جارتِر هَر ایی کارَ انجوم بِدَیم ئو آخِرِسَر شیپور بِزَنیم ئو هاوار بِبهیمن؟ نه، اِنوم اَ زَمو منطقی نَبی؛ مِنتائای ایی رئی‌نِشونی ایی حکمت باعث بی دیوارَل دشمن بِریشِن.

مَه منطقی بی آردَ اِنوم دیگ آش سمی بِریشیم ئو دُما وَه کُل خادمَل بِوِشیم اَژی بِخُرِن؟ نه، اِنوم اَ زَمو منطقی نَبی؛ مِنتائای ایی رئی‌نِشونی ایی حکمت باعث بی کُلشون هُراک مقوی بِخُرِن ئو هُیچ‌کس بیمار نَبو.

مَه منطقیَ کسَلیَ ببخشین گه وَه هُمَه، خانواده‌تون یا یَکی اژ نزیکَلتون زیان رَسانِن؟ مَه باس بهای کار ووژونَ نَدَین؟

مَه دوس دیرِن کسَلی گه اَژتون بیزارَن، منطقیَ؟ مَه باس وَه بی‌اعتنایی ئو سردی وَه‌گردِشون رفدار نَبِهینو؟

مَه نیکی کِردِن وَه کسَلی گه وَه‌گرد هُمَه بدرفداری کِردِن، منطقیَ؟ مَه باس اَژشون تلافی نَبِهینو؟

مَه حُرمَت نائن وَه کسَلی گه اِنوم جایگاه قدِرتَن ئو وَه گنی رفدار مَکَنِن، منطقیَ؟ مَه باس اَژشون اعتراض نهیمن ئو اِنوم بِرابرِشون عصیان نهیمن؟

مَه منطقیَ وَه کسَلی گه وَه هُمَه بی‌حُرمَتی مَکَنِن، حُرمَت بِنِین؟ مَه باس سرزنش نَبن؟

مَتوِنم تا آخِر ایی فصل ئو شاید تا آخِر کتاو، فِربونَلیَ اِنوم کتاو مقدس وَه‌گردتون

دِر میا بِنِم گه منطقی وَه نظر نِمَرَسِن؛ مِنتائای مِطابق نتیجه‌ل، هَر کُمِشون حکمت خداَ ثابت کِردِن.

کسَل اِنوم رویرو بیئن وَه‌گرد فِربونَل خدا، یا زَله اژ خداون دیرِن، اطاعت کِردِن ئو بَرَکَت پیا کِردِن؛ یا اِنوم غفلت ئو نافرمانی ووژون، زَله‌ای اژ خدا نَداشتِن ئو عاقبت اوَ وَرگِرتِن.

امید دیرِم اِسگه وَه‌روشنی ویشتِری بِوئینین گه زَله اژ خدا وَه‌راستی دَس‌پِک حکمتَس (مزمور ۱۱۱: ۱۰). وَه ایمَه وِتیا بَیَس:

«وَه تمومِ دل ووژت توکل بِهَه اَر خداون، ئو تَکی نِ اَر عخِل ووژت؛ اِ کُل ریئَلِت اوتِ وَر نظر داشدوئی، ئو او کُل ریئَلِت راس اِرامِهِه.» (امثال ۵-۶ : ۳)

حکمت خداون فِرَه وَررِوتَر اژ حکمت ایمَهَس؛ اَژونَسَ باس وَه فیَمِسن ووژمون اعتماد نهیمن. وخدی وَه‌مون فِربون دائی مَبو کاری انجوم بِدَیم گه منطقی نَ، وَه‌راحتی مَتونِیم اژ اطاعتی منحرف بِم گه آخِرِسَر اَرِمون فادَه دیری. کسی گه اژ خدا مَزَلی، اطاعت مَکِه؛ حَتا اَرّ منطقی نَبو.

چَن سال وِرتَر وَه‌گرد پیایی چندمیلیاردر ملاقات کِردم. او اَبارَه کارَل ناموفق ووژِ اِنوم بازار کار، اِنوم اول دوره کاری‌اش قصَه کِرد. او کُل کتاوَل پُرفروش اَبارَه ساختِن کاسبی‌ای موفقَ حوینی بی ئو رئِنِشونیَلیَ گه جمع کِردی بی، وَه عمل آوِردی بی. وَه ایی حالا هَنی وَه مشکَلَلی رویرو بی.

یَه روژ وخدی اِنوم کلیسا نِشتوئی بی ئو وَه پغوم کشیش گوش مِدا، ایی فگر هاتَ فگرِش گه او کشیش اَرِه موعظه انجیل بانگ بَیَس ئو اَرِه انجوم دائن مأموریت زِنه‌ی ووژِ، نیازمند روح‌القدسَ. مِه‌یش اَرِه بازار کاسبی بانگ بوئیم؛ اَسَه اَرا اَرِه انجوم دائن کاری گه اَرِش بانگ بوئیم، وَه روح‌القدس تکیه نَکَم؟

او تصمیم گِرت هَر روژ صوزوی اژ هَف بخِزی ئو اژ خداون اَرِه اَ روژ رئِنِشونی بِخوازی. او دفترچه‌ای داشت ئو هَر چیئی‌ای گه وَه‌ری الهام مَبی، مَنُیسی. هَر ایجور تأکید داشت اِنوم طول روژ، حَتا اِنوم جلسه‌ل کاری، هَمیش گوش‌وَزنگ الهامَل روح‌القدس بو.

او بَعضی جُزئیاتَ وَه‌گردمون شریک بی. اِنوم روژی خاص جلسه کاری داشت. اَ صوزوی حس کِرد روح‌القدس وَه‌ری فِربون مِئَه کاری انجوم بِئَه گه بِن‌کُل

پیش‌پاافتاده وَه نظر مَرَسی. هُیچ میَنایی نَداشت؛ مِنتائای او وَه ایی رئی متعهد بی.

روح‌القدس وَه‌ری فِربون دا کاری خاصَ پی‌دَرپی انجوم بِئَه. او هَمیش وَه اَ پاتِشایی فگر مَکرد گه الیشع نبی وَه‌ری وِتی بی وَه تیر اَرسَر زَمی بِزَنی. پاتِشایش سِه جار زَی ئو نبی سرزنشِش کِرد گه اَرا ویشتِر نَزَی (دوئِم پاتشایل ۱۳: ۱۴ -۱۹).

اَژونَسَ ایی پیایش بیست جار اَ کارَ انجوم دا. دُواتِر وَه مِه وِت: «اَ روژ شرکت مِه بیست بیمارستان اِنوم ویتنام کِری.»

دُما وَه‌مون وِت چطو یَکی اژ گَلِنگ‌تَرین بانگَل دنیاَ اِنوم اروپا کِری. رئی انجوم او، حَتا نامعمول‌تَر اژ کِرین بیمارستانَل وَه نظر مَرَسی. مِه سُرسام بوئیم.

وَه قصَه‌ای آسون، ایی کاسب بی توجه وَه اَچیئه گه اِنوم دوعا وَه‌ری دائی مَبی خواه منطقی وَه نظر مَرَسی یا نه اطاعت اژ خداَ انتخاب کِرد. نتیجه‌اش آشگاراَس؛ او دیَر اَخِه تقلا نِمَکِه!

اَ زَمو گه یَکی اژ کُرَلمون اِنوم آخِر سالَل نوجوانی ووژِ بی، اَژی خواستم کاری انجوم بِئَه گه اَرِش منطقی نَبی. او اِنوم بِرابرم رادِوَست ئو اعتراض کِرد گه فِربون مِه منطقی وَه نظر نِمَرَسی؛ مِنتائای مِه محکم اَرسَر قصَه ووژم رادِوَستم.

آخِرِسَر او وَه عصبانیت وِت: «باوَه، مِه نسل هزارەم ئو وِر اژ انجوم دائن هَر کاری، باس "اَرا"ی اوَ بِفیَمِم!»

وَه‌ری وِتم: «باشه، وَه‌گردِت معامله‌ای مَگم. بیلین وَه وِتِن داستانی واقعی دَس‌پِکِش گَم! خدا وَه نبی‌ای جوون اژ یهودا وِت بچوَ بیت‌ئیل، اَرِه پاتِشا اسرائیل نبوت کِه ئو اژ هَر اَ رئی‌ای گه هاتِی، گِلانَگِردیَ یهودا. هَر ایجور اِنوم طول سَفَر هُیچ چیئی نَخُوری. اَ نبی جوون اژ فِربونَل روح‌القدس اطاعت نَکِرد ئو عاقبت اوَ وَرگِرت. او وِر اژ تموم بیئن سَفَر، وَه‌سونگَ شیری کُشتیا بی.» (اول پاتشایل ۱۳: ۱۶، ۲۳ -۲۶)

«کُرِم، معامله مِه وَه‌گردِت ایئَس: هَر روژی گه بِتوِنی "اَرا"ی پُشت فِربونَلیَ گه خدا وَه اَ نبی جوون دا، وَه مِه بِوِشی، مِه‌یش "اَرا"ی پُشت فِربونَلمَ وَه تو مِوِشِم!»

او تا ایمروژ نَتوِنی اَ "اَرا"یَ وَه مِه بِوِشی. وَه‌راستی، اَ مورد مِه‌یش سُرسام مَکِه. وَخدَلی هایتی گه خداون وَه‌مون مِوِتی کاری انجوم بِدَیم گه اِنوم فگرمون بی‌میَنا وَه نظر مَرَسی؛ مِنتائای نتیجه‌ل هَمیش حکمت اوَ ثابت مَکَنِن.

هَر وَه ایی دلیل عیسا مِوِتی: « دُریسی حکمت، وَه ثمر کارَلیا ثابتَ ماو.» (متا ۱۱: ۱۹)

خُوئه گه کُلمون چُی پطرس بِم. دُما اَچیئه گه کُل شُو اِنوم دریا اَرِه گِرتِن ماسی

تقلا کِرد ئو هُیچ نتیجه‌ای نَگِرت، وَه دَنگ عیسا گوش دا، چَوَ آب قویل‌تَر ئو یِگلی‌تِر تور ووژِ مِهَتاو.

اِی فِربون اِنوم زَموئی گه اونَل شَکَت بوئین، کار اضافی فِرَه‌ای اَژشون مِخواست. مَه جوواو پطرس بِلُجوئین نیَ؟

«کُل شُوَ فِرَه جُورمو کیشی ئو چیمونی نَگِرت. مِنتائای اِسگَه گه تونَ موشین، تورِلَ ماوژم اِنوم آو.» (لوقا ۵: ۵)

نتیجه صید، دو قایق پِر اژ ماهی بی.

شخصی‌سازی

آیه: « اَوَه گه توکل اَر ووژَسی، آم اَخمَخی کَ مِنتائای اَوَه گه اَر رئی حکمت گومَ مَنی، نجادَ مَگِری.» (امثال ۲۸: ۲۶)

نکته: حکمت خداون فِرَه وَرِروتَر اژ حکمت ایمَهَس؛ اَژونَسَ باس وَه فیَمِسن ووژمون اعتماد نهیمن، اَرِیَگه وَه‌راحتی مَتونی ایمَهَ اژ اطاعتی گه اَرِمون فادَه دیری، منحرف کِه. کسی گه اژ خدا مَزَلی، اطاعت مَکِه؛ حَتا اَرّ منطقی نَبو.

تأمل: مَه اعتماد کِردِن وَه حکمت خدا اَرِه مِه مشکلَ؟ مَه اِنوم گذشته، وَه رئی‌نِشونی او شک کِردم ئو اَچیئهَ انجوم دام گه وَه نظر ووژم منطقی مَرَسی؟ نتیجه او چَی بی؟ اَرّ اَرِه رئی‌نِشونی وَه خدا سیل گم ئو وَه او اعتماد گم، چه اتفاقی مَکِفه؟ مَه مَتونِم وَه اِی رئی متعهد بِمَنم؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، مِهَ ببخش گه وَه جای حکمت تو، وَه حکمت ووژم اعتماد کِردم. ایمونی مِخوازم تا وخدی کلوم توَ مَحوینِم، دوعا مَگم ئو مشورتَل الاهیَ اژ کسَلی مَشنَفم گه اژ تو مَزَلِن، حکمت توَ وَرگِرِم. وَه مِه قدِرت بِئَه تا باوار گم ئو اطاعت گم؛ حَتا اَرّ منطقی نَبو. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه تصمیم مَگِرِم وَه جای تکیه کِردِن اَرسَر نظر ووژم یا نظر کسَلی گه وَه توانایی آمیزاد ویشتِر اژ خدا اعتماد دیرِن، حکمت خداَ انتخاب گم ئو اَژی اطاعت گم.

وظیفه آم ایيَس گه خداَ دوس بِدیره ئو اَژی بِزَلی، حَتا بی امید وَه پاداش یا زَله اژ مجازات.

– میمونیدِس

هفته چوارِم روژ چوارِم

۲۵ | بی فادَه آشگار

احتمالاً دای‌وباوَه‌لیَ دیتین گه اژ اِیی مسئله گِلایه مَکَنِن گه وخدی کُر یا دُختَرِشون مَچوَ دانشگاه، فَخَد اَ زَمو زَنگ مَزَنی گه نیاز وَه پول دیری. اِنوم اِیی وضعیت معمولی، اِنوم طول اَ تماس تلفنی شاید ایجور وَه نظر بِرَسی گه آویلَل وَه قصَه کِردِن وَه‌گرد دای‌وباوَه‌اشون علاقه دیرِن؛ مِنتائای وَه‌راستی، انگیزه اصلی‌شون ایئَس گه اژ منبعَلی گه نیاز دیرِن بَهره‌مند بِبَن.

وَه اِیی حالا، زَله مقدس جلوگیری مَکِه اِیی کارَ وَه‌گرد باوَه آسمانی ووژمون انجوم بِدَیم. ایرَه بُعدی‌تِر اژ لَرزین اِنوم بِرابر کلوم خداَ ماریَم. بیاین هَراجوَر گه تازه‌تَرین بُعد اوَ اضافه مَبهیمن، موردَل وِرکاریش مرور بهیمن. ایمَه باس:

۱. بی‌درنگ اژ خدا اطاعت بهیمن.
۲. اژ خدا اطاعت بهیمن، حَتا اَرّ منطقی نَبو.
۳. اژ خدا اطاعت بهیمن، حَتا اَ زَمو گه فادَه شصخی اَرِمون نَدیرِه.

اِنوم ویش اژ چِل سال خِلمتم، حخیختی غم‌انگیزَ، مخصوصاً اِنوم کلیسا غرب، دیتِم. فِرَه جار اَرِه علاقه‌مند کِردِن ایمون‌دارَل وَه اطاعت، باس اَرسَر فادَه‌ل ووژون تأکید بو.

کمی اَر اِیی موضوع فگر بِهِینو. مَه سی دقیقه زودتَر مایم تا اِنوم کورسی ردیف اول بِنِشیم ئو پغومی اَبارَه تقدس بِشنَفیم؟ مَه عنوان کتاوَلی گه اَرسَر اطاعت تأکید دیرِن، مَچنَ فهرست کتاوَل پُرفروش؟ مَه رَبَری اَرِه هماهنگ بیئن وَه‌گرد اِیی روند،

اژ حخیخت منحرف بَیَس؟

یانی مَه خادمَل فِرَه‌ای، وَه جای اَچیئه گه قوم خداَ بانگ کَنِن ووژونَ انکار کَنِن ئو دُما عیسا بچن، ژیر فشار قرار گِرتِن مردِمَ وَه داستانَل الهام‌بخش خُشحال کَنِن؟

چَی اِی روندَ وَه ایجور حخیخت غم‌انگیز عوض مَکِه؟ وخدی اژ حکمت خدا دویر مَبوئیم، اِنوم حخیخت وَه ووژمون زیان مِرَسِنیم. فِربونَل، رئِنِشونیَل ئو حکمت او آخِرِسَر گِلِنگ‌تَرین بَرَگَتَلَ اِنوم زِنه‌ی اِسگه ئو آینده‌مون پیا مَکِه.

وَه ایمَه وِتیا بَیَس: «اِنوم وَه جا آوِردِنو اَجِر گِلِنگی دیری.» (مزمور ۱۹: ۱۱) پاداشی گِلِنگ اَرِه کسَلی هایتی گه اژ کلوم خدا اطاعت مَکَنِن.

هُمَه هَرگِس نِمَتونینو ویشتِر اژ اَچیئه گه خدا مِئَه، بِئَین. پاداش او فِرَه ویشتِر اژ هَر کاریَس گه هُمَه مَتونین اَرِش انجوم بِدَین.

اژ لای‌تِر، انگیزه دائن وَه‌سونگَ پاداش خطرناکَ. اَرا؟ اَرّ پاداش آشگارا نَبو، مَه هَنی هَر اَ تصمیمَ اَرِه اطاعت اژ فِربونَل خدا مَگِریم؟ احتمالاً فادَه شصخی، اوَ بِن‌کُل اژ میا مَبَری. هَر وَه اِی دلیل زَله اژ خدا تا اِی اندازه حیاتیه؛ اَرِیَگه انگیزه اطاعتَ پیا مَکِه، بی اَچیئه گه پاداش آشگارا بو یا نه.

اِنوم دوره امپراتوری گِلِنگ پارس، اِی امپراتوری قدِرت‌مند کُل امپراتوریَل‌تِرَ شکست دائی بی ئو رَبَرِشون، پاتِشا اَخشورُش، قدِرت‌مندتَرین پیای اَرسَر زَمی بی. او وَه‌گرد ژنی یهودی وَه نُم «استر»شُو کِرد.

دُما پاتِشا، بِلِنگ‌تَرین مقام مال پیایی وَه نُم «هامان»بی. او اژ «مُردخای»، کُرعَمو استر گه اویش یَکی اژ مقامَل پاتِشا بی بِن‌کُل ناراحت بی. هامان اِنوم خشم ووژ تصمیم گِرت نه فَخَد مُردخای، بلکِم کُل قوم یهودَ مجازات کِه. او ئو فِرَه کس‌تِر خَوَر نَداشتن ملکه استر یهودیَس.

هامان چَوَ لات پاتِشا ئو قوم یهودَ تهمت ئو بدگویی کِرد؛ دُما پیشنهاد دا کُل اِی نژاد اِنوم یَه روژ نابود بو. نقشه‌اش موفق بی. پاتِشا قبول کِرد، فِربونِشَ صادِر کِرد ئو وَه انگشتر ووژِ مُهرِش کِرد.

وخدی مُردخای خَوَر اِی فِربونَ پیا کِرد، قاصدیَ ناردَ لات کُردُختر ووژِ، ملکه استر. او اژ ملکه خواست بچوَ لات پاتِشا ئو اَرِه گیو قوم یهود التماس کِه.

«استر جوواو دا: خلمتکارَل پاتِشا ئو مردِم وِلاتَل پاتِشا، کُلَ مَذانِن گه اَرّ ژَن یاگه پیای بی‌یَگه احضار بو، با اَرِه تَک پاتِشا اِنوم قِلا نومینِهَه، فَخَد بِه حکِم اَرِه هَسی ئو اَوَه یَسَ گه بِکُشِری؛ مَر یَگه پاتِشا گوچون طِلائینِهَه ووژ ویر او دِریژِارا کِ تاگه زِنی

بِمینی. مِنتائای مِه اِسگه سی روژَ گه احضار نوئیمَس اَرِه تَک پاتِشا.» (استر ۴: ۱۱)

هَرچَن استر ژن اَخشورُش بی، مِنتائای اَرّ بی دعوت بچوَ لاتِش اِنوم مال پاتِشائی، احتمال فِرَه‌ای داشت اعدام بو.

بیاین اَر اِی موضوع فگر بهیمن: او ملکهَس ئو زِنه‌ی‌ای افسانه‌ای دیری؛ وَه‌راستی هَر اَچیئه گه دِلِش مِخوازی، دیری. اَرّ ووژِ اِنوم مال پاتِشائی بچوَ دَر اَرِه قوم خدا، نه فَخَد هُیچ چیئی پیا نِمَکِه، بلکِم خطر اِی هایتی کُل چیئیَ اژ دَس بِنَه؛ حَتا سَر ووژِ.

وَه اِی حالا، وَه جوواو او وَه مُردخای حواسِتونَه بُو:

> «اَسَه استر فِربون دا ایجور جوواو مُردخایَ بِنَن: بِچُ ئو کُل یهودیَلی گه هانِ شوش‌اِر، جیَم دَ ئو اَرِه مِه روژی بِگِرِن، سه شو ئو سه روژ نه چیئی بیِرن ئو نه چیئی خُرّ دَن. مِن ئو کنیزَل‌یشم چُی هُمَه روژیَ مَگِریم. اَسَه مَچِم اَرِه تَک پاتِشا، وَه‌یاآگه خِلاف قانونَ؛ ئو اَرّ نابود بیم، نابود بیم!» (استر ۴ : ۱۵ -۱۶)

زَله مقدس اوَ برانگیخت تا پاتِشائی خداَ وِر اژ آسایش ووژِ قرار بِنَه. راحتی، امنیت، ثروت ئو جایگاهِش وَه اطاعت کِردِن وَکِفتنَ خطر. اِی کار هُیچ فادَه‌ای اَرِش نَداشت؛ مِنتائای اَچیئه گه اَرِه خدا مهم بی، اَرِه او ویشتِر مهم بی، بی هُیچ استثنا. او اِنوم بِرابر کلوم خدا مَلَرزِی ئو اَژی مَزَلی.

اِنوم سال ۲۰۱۵، مِه ئو لیزا اِنوم ایروان ارمنستان بوئیمو ئو اِنوم کنفرانسی وَه ۳۵۰۰ رَبَر خِلمت مَکردیمو. کشیشَل اژ کُل اروپا شرقی ئو خاورمیانه وَه هَواپیما هاتِستِن ئو فِرَه کُمِشون اژ ایران وَه ماشین هاتِستِن؛ ایروان سی مایل اژ مرز ایران دویرَ. اِنوم اَ زَمو شهروندَل ایرانی اجازه دیرِستن بچنَ ارمنستان؛ اَژونَسَ ژمارَه فِرَه‌ای اژ رَبَرَل کلیسال ژیرزَمی‌یش اِنوم کنفرانس حاضر بوئین. جلسه‌ل بِن کُل پُرشکوه بوئین.

دُما تموم بیئن جلسه آخِر، مِه ئو لیزا تصمیم گِرتیمو اِنوم خیابون اصلی ایروان گوم بِنِیم تا کمی هِهرَو تازه بِخُریم. دو دُختَر جوون، حدود بیست ساله، اژ رستورانی هاتنَ دَر تا وَه‌مون خُش‌آمد بِوِشِن. پیا بی اونَل دو گس اژ رَبَرَل ایرانی بوئین. بِن کُل بِلُجوئین ئو پُر اژ زِنه‌ی بوئین. وَه‌راستی یَه لحظه فگر کِردم: «اِی دُختَرَلَ وَه کُم دو کُم اژ سِه کُر بی‌شُوم مَتونِم مَعرفی کَم؟»

مِه ئو لیزا حدود بیست دقیقه وَه‌گردشون قصَه کِردیمو ئو فیَمِستیمو وزارت اطلاعات دُماشونَ. اِنوم طول کنفرانس، تماسَلی اژ لای مقامَل ایرانی اَبارَه جای مال گِرتِنشون دائی بَی بی. یَکی اژ دُختَرَل جوون وَه‌مون وِت پغومی نگران‌کننده اَرسَر

تلفنِش دیری.

اِنوم اَ لحظه، یَکی اژ نادانانه‌تَرین قصَه‌لیَ گه اِنوم چوار دهه خِلمتم وِتم، اَرسَر زوئونم هات. وَه‌ری وِتم: «اَرا گِلامَگِردیَ ایران؟ اَرا دِمِت دِر نِمَنِی؟»

او وَه راستی، مهربانی ئو تصمیمی سِفت سیلِم کِرد ئو جوواو دا: «اَرّ ایمَه گِلانَگِردیم، کِی اَبارَه عیسا وَه مردِم ایران مِوِتی؟»

اژ جوواو او سُرسام بوئیم. ایمَه شاتی بوئیمو گه ایِ دُختَرَل غریزه نگا دیرِن ووژونَ کنار نان ئو اشتیاقِشون اَرِه وَرِرو بَردِن پاتِشائی خدا اِنوم کشور ووژون، اَ غریزهَ ژیر سایه ووژِ نائی بی. اونَل وَه هَر اَ زَله مقدسی گه استر داشت، گوم مَنان. حَتا اَ زَمو گه هُیچ فادَه شصخی آشگار نَبی، اژ خدا اطاعت کِردن ئو احتمالاً گیو ووژونَ وَکِفتنَ خطر. مِه هَم اصلاح بوئیم ئو هَم اَژشون الهام گِرتم.

ایِ تصمیم، هَراجوَر گه اِنوم ایِ دُختَرَل جوون مَوئینیم، فَخَد محدود وَه یَه کار اطاعت نیَ؛ بلکِم حالت دِلیَس گه پهن مَبو ئو وَه‌گردِش زِنه‌ی مَبهیمن. ایِ مسئله حَتا اِنوم تصمیمَل وَه ظاهر بی‌اهمیتی‌یش پیا مَبو گه لحظه‌وَه‌لحظه مَگِریم. ایمَه حَتا اِنوم مسئله‌ل گُجَر، انتخاب مَبهیمن اژ کلوم خدا ئو رئی‌نِشونی روح‌القدس اطاعت بهیمن.

ممکنَ برنامه‌ای پُر دیرِیم، مِنتائای ناگهانی اَژمون خواسته بو وَه کسی زَنگ بِزَنیم. هُیچ دلیل موجهی نیَ، هُیچ فادَه آشگاری نیَ؛ مِنتائای ایِیَل انگیزه ایمَه نین. اَژونَسَ زَنگ مَزَنیم ئو اِنوم ویشتِر موردَل، «اَرا»ی اوَ دُواتِر مَفِیَمِسیم.

یا شاید فِربو مَگِریم کسیَ ببخشیم گه وَه‌مون تهمت زَیَس. هَرچَن هُیچ فادَه آشگاری اِنوم بخشش، آشتی‌خواهی ئو بَرَکَت دائن وَه ایِ کَس وجود نَدیرِه، مِنتائای ایِ کارَ فَخَد وَه خاطر اطاعت اژ فِربون خداون انجوم مِنَیم:

> «هَراجوَر گه خدا هُمَهَ اِنوم مسیح بخشیدی، هُمَه‌یش یَکتِریَ ببخشین.» (افسسیان ۴: ۳۲)

> « اَرِه اونَلی گه نُژَرَ بینتونَ مَهَن بِرَکتو بِ، ئو اَرِه اونَلی گه آزارتونَ میَن دوعا خِر بِهَن.» (لوقا ۶: ۲۸)

شاید کسی اَژمون بیزار بو ئو وَه‌گردمون بدرفداری کِردی بو. اَسَه چه فادَه مهمی اِنوم اطاعت اژ قصَه‌ل عیسا وجود دیری؟

« مِنتائای مِنَ موشِمئونتو، دشمنَل ووژتو دوستو داشدوئی ئو اَرِه اونَلی گه آزارتونَ میَن، دوعا خِر بِهَن.» (متا ۵: ۴۴)

یا ایَ اَر وَر چیَم بِدیرین: اَرِه ایمون‌دارَلی گه اِنوم کشورَل جوراجور ژیر آزار ئو جَفان، چه فادَه‌ای دیری کسَلیَ بَرَکَت بِئَن گه آزاریشون مِئَن، شکنجه‌شون مَکَنِن یا حَتا عزیزَلشونَ وَه خاطر ایمونِشون مَکُشِن؟ وَه ایی حالا، مِه ئو لیزا اِنوم کشورَلی گه ایی اتفاقَل کِفتِن، وَه‌گرد رَبَرَل فِرَه‌ای ملاقات کِردیمو ئو شاتی شادی فِرَه اِنوم زِنه‌ی‌شون بوئیمو.

چه فادَه‌ای دیری وَه اشتیاق اَرِه قومَل‌تِر دوعا بهیمن؟ یا وَه کسَلی گه اِنوم کشورَل‌تِرَن کمک بهیمن، اِنوم حالی گه هَرگِس نِمَتونِن اوَ وَه‌مون گِلابِدَین؟ ایی فهرستی بی‌پَهَنَ.

مِنتائای سئوال ایئَس: مَه هُمَه اِنوم جوواو زَله مقدسی گه اِنوم دِلتون شعله مَکِشی، هَمیش اژ خدا اطاعت مَبِهینو؛ یا تا اَ زَمو صبر مَبِهینو گه فادَه‌ای شصخی اَرِتون بِدیرِه؟

شخصی‌سازی

آیه: « اَرِیَگه هر کی بِیتی گیو ووژ نجاد دِ، اژ دسَ مِیتی؛ مِنتائای هر کی وَه خاطر مِه گیو ووژ اژ دس بِ، اِدوارَه مارِتیَ دس.» (متا ۱۶: ۲۵)

نکته: ایمَه فِرَه جار وَه دویر بیئن اژ حکمت خدا گه فگر مَبهیمن اَرِمون فادَه نَدیرِه گِلِنگ‌تَرین بَرَکَتَلَ اژ دَس مِئَیم. اِنوم اصل، اِنوم درازمدت وَه ووژمون زیان مِرَسِنیم. ایمَه هَرگِس نِمَتونِیم ویشتِر اژ اَچیئه گه خدا وَه‌مون مِئَه، وَه او بِدَیم.

تأمل: میَنا کلوم عیسا اِنوم آیه «هَر کسی بِخوازی گیو ووژِ نجات بِئَه»چَیَس؟ مَه مِه ایی آیهَ فَخَد اِنوم موردَل فِرَه حساس چُی شهادت بررسی کِردم؟ مَه اوَ اِنوم تصمیمَل گُجَر روژانه‌ای گه مَگِرِم، وَه کار آوِردم؟ اَرّ ایی کارَ انجوم بِئَم، چه اتفاقی مَکِفه؟ چطو ایی عوض بیئنَ اِنوم زِنه‌ی‌م تجربه مَکَم؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، مِهَ ببخش گه اشتیاق ئو اطاعتمَ محدود کِردمَ حکمت اَبارَه ایی گه چه چیئی اَرِه فادَه شصخی مِهَس. اژ ایی روئش فگَر کِردِن توبه مَکَم ئو اَژت بخشش مِخوازم. اژ ایی لحظه وَرِرو، تصمیم مَگِرِم دیَر دُمای نجات دائن گیو ووژم نَبوئِم؛ بلکِم اوَ وَه خاطر عیسا رَها گم. اَژونَسَ مشتاق ئو تِشنه حکمت تو مَبوم؛ حَتا اَرّ اَرِم فادَه‌ای نَدیرِه. وَه نُم عیسای مسیح، آمین!

اعتراف: انتخاب مِه ایيَس گه لحظه‌وَه‌لحظه زِنه‌ی‌م، پِر اژ اشتیاق ئو حکمت خداونم عیسا بو.

بی اطاعت، نجاتی وجود نَدیرِه؛
اَرِیَگه نجات بی اطاعت، ناممکنی
ضدونقیضَ.

– اِی. دَبلیو. توزِر

هفته چوارِم روژ پِنجِم

۲۶ | آزار خُو

وخدی ژنی آویلیَ ماریَ دنیا، تجربه‌ای خُشایند نیَ؛ وَه‌راستی سخت ئو حَتا پُرآزارَ. وَه ایی حالا، نتیجه آخِر عضوئی نو اِنوم خانوادهَس. ایی زِنه‌ی نو ئو بِلُجوئین، بی ناراحتی پیابَی اژ بارداری ئو زایمان نِمَتوِنست پیا بو. ایی مثال دیدی کلی اَژ بُعد دُما لَرزین اِنوم بِرابر کلوم خدا مِنَه. سِه مورد اول وَه‌گرد تازه‌تَرین مورد ایلَن:

۱. بی‌درنگ اژ خدا اطاعت بهیمن.

۲. اژ خدا اطاعت بهیمن، حَتا اَرّ منطقی نَبو.

۳. اژ خدا اطاعت بهیمن، حَتا اَ زَمو گه فادَه شصخی اَرِمون نَدیرِه.

۴. اژ خدا اطاعت بهیمن، حَتا اَرّ آزاردهنده بو.

وَه گِلابِرینَ یَکی اژ آیه‌ل بنیادی، فیلیپیان ۲: ۱۲ -۱۳، ویرمون مای گه باس نجات ووژمونَ وَه زَله ئو لَرز وَه عمل بیاریم. دِخَخاً وِر اژ ایی کلمه‌ل گه ایمَهَ بانگ وَه اطاعت مَکَنِن، پولس عیساَ وَه عنوان مثال نشون مِنَه؛ خداونمون اژ امتیازَل الاهی ووژِ گذشت ئو «ووژِ خوار کِرد ئو تا مَرگ، حَتا مَرگ اَرسَر صلیب، مطیع بی.» (فیلیپیان ۲: ۸)

عیسا وَه میل ئو رغبت اژ درخواست باوَه اطاعت کِرد؛ حَتا اَرّ ایی کار نیاز وَه رنج ئو عذاب سِفت داشت.

شُو وِر اژ مصلوب بیئن، اِنوم باغ جتسیمانی، عیسا وَه ناراحتی هاوار کِرد: «اِا

باوَه مِه، اَرّ ممکنَ ایی جام اژ مِه رد بو؛ مِنتائای نه وَه خواست مِه، بلکِم وَه اراده تو.» (متا ۲۶: ۳۹)

تضاد میا اطاعت ئو نگا دیرِن ووژ، اَخِه سِفت بی گه عیسا عَرَق خوین مَریشت. ویرتون بو گه او اَرِیَگه کاهن اعظم ایمَه هُنَ نیَ گه نتونی وَه‌گرد ضیَفلمو هُمدردی بِهِه، بلکِم کسی کَ گه اِ کُل لِحاظی اِجور ایمَه اِنتحو بیَ، بی‌یَگه گنا بِهِه » (عبرانیان ۴: ۱۵)

او رنج وحشتناکیَ گه اِنوم وِرِش بی، وِرتَر مَدی ئو اَرِه رَسیئن وَه اراده باوَه التماس مَکِرد؛ مِنتائای ایی کار ممکن نَبی. چَی ایی درجه اژ اطاعتَ پیا مَکِه؟

> «عیسی اِ زَمو زِنِه‌ی کِردِنی اَرزُی زَمی، وَه دای کَلِنگ ئو اَسِرَل، اِ درگا اَوَه گه مَتونِستی اژ مرگ نجاد دِیتی، دوعا کِردی ئو اِمدای آوِردی ئو وَه خاطر فِربوبَری کاملی گه داشدی قبول بی.» (عبرانیان ۵: ۷)

زَله قویل ئو مقدس او، قدِرتِش مِنَه وَه‌گرد چیئی‌ای رویرو بو گه طبیعت آمیزادی اَژی دِمِش دِر مَنی، ئو اوَ تحمل کِه. اَژونَسَ وَه ایمَه وِتیا بَیَس:

> «اِسَه اَرِیَگه مسیح اِنوم جسم عذاو کیشیتی، هُمِه‌یش هَرِ هُنَ فگِری ووژتو آمادَه بِهَن، اَرِیَگه هرکی اِنوم جسم عذاو کیشیَسی، دیَر کارَ گنا نِری.» (اول پطرس ۴: ۱)

وِر اژ اَچیئه گه ادامه بِدَیم، بیلین نکته‌ای مهمَ بیان گم. مذهب دروئین اَرِه خُشحال کِردِن خدایی گه خِلمتِش مَکِه، دُمای رنجَ؛ مِنتائای مسیحیت واقعی دُمای اطاعت اژ خداَس ئو اِنوم ایی رئی، وَه مقاومت دنیای فاسد رویرو مَبو گه فِرَه جار ماریَ رنج. اَچیئه گه خداَ خُشحال مَکِه اطاعتَ، نه رنج کِشین. رنج مَتونی جسمی یا فگری بو؛ ئو اِنوم هَر دو حالت، بِن‌کُل واقعیَس.

پطرس وَه‌مون فِربون مِنَه ووژمونَ مسلح بهیمن. مَه مَتونین لشکریَ تصور بِهِینو گه بی هُیچ هَواپیما، کشتی، تانک، تفنگ، گلوله، چاقو یا وَه قصَه‌ای جیاتِر، بی هُیچ سلاحی بچوَ جَنگ؟ حَتا فگر کِردِن اَری‌یش خنده‌دار وَه نظر مَرَسی.

اَرِه ایمون‌داری‌یش هَراَ اندازه نادانانهَس گه آماده رنج کِشین نَبو؛ مِنتائای فِرَه کسَل ایجورَن. ایمون‌داری بی‌سلاح اَرِه نگا دیرِن ووژِ، وَه‌راحتی مَتونی اژ سختیَل

دوری کِه. زَله اژ خداون هَر اَچیئهَس گه ایمَهَ مسلح مَکِه ئو تصمیممونَ اَرِه اطاعت اژ خدا سِفت مَکِه؛ بی توجه وَه رنجی گه شاید تحمل بهیمن.

رهِرَوتَل بی‌شماری اَبارَه رنج هایتی گه مَتونم وَه‌گردتون دِر میا بِنِم؛ اَخِه فِرَه گه مَتونی کتاوی کاملَ پِر کِه. یَکی اژ ایی رهِرَوتَل مربوط وَه سَفَر خِلمتی‌ای اِنوم اولَل دهه ۱۹۹۰س.

مِه، لیزا ئو آویلَلمون اِنوم شاری بِن‌گُل گُجَر اِنوم میا ناکجاآباد، اِنوم کلیسایی مشغول خِلمت بوئیمو گه تازه کشیش ووژِ اژ دَس دائی بی؛ او اونَلَ تَرک کِردی بی تا بچوَ کلیسایی گَلِنگ‌تَر.

چَن جلسه اول سخت بوئین؛ بَخش مهمی اژ جماعت علاقه‌ای نَداشتن ئو جوونَل اِنوم ردیفَل دُما مَنِشتن، شوخی مَکردن ئو مَخَنِن. وَه ایی حالا، اِنوم جلسه سِئِم موانع کنار چِردن ئو اثر او قویل بی. اِسگَه جوونَل زودتَر مَهاتِنَ کلیسا تا کورسیَل وِرِروَ اَرِه ووژون بِگِرِن. ژمارَه حاضرَل ویشتِر بی ئو جلسه‌ل چَن هفته‌تِر ادامه پیا کِرد.

ایمَه هَر روژ دُمانِروژ، اِنوم ساختمون گُجَر کلیسا گه پِر اژ جماعت بی جلسه برگزار مَکردیمو؛ اِنوم حالی گه بَعضیَل نجات پیا کِردی بوئین ئو ویشتِر کسَل احیا بَی بوئین.

دُما دوعای فِرَه، پیشنهاد دامون هَرچَن ماه گه لازم بو، اَورَه بِمَنیم تا کلیسا اَرِه شُوانی نو آماده بو. وَه ایی حالا، هیئت رَبَری اژ اختلالی گه اِنوم برنامه‌لشون پیا بَی بی ئو هَر ایجور اژ ایی گه دیَر اَرسَر روئش انجوم کارَل کنترل نَداشتن، راضی نَبوئین.

وَه شِکلی سُرسام‌آوَر، یَکی اژ گِلایه‌لشون اژ جوونَلی بی گه کورسیَل ردیف وِرِروَ مَگِرتن. گِلایه‌لتِری‌یش هایتی، مِنتائای هُیچ کُمِشون اَرزِش بیان کِردِن نَداشت. آخِرِسَر رأی دان پیشنهادمونَ قبول نَکَنِن ئو ایمَه اَژورَه بِچیم.

هَر اَ شُوئی گه اونَل رأی دان، وَه کلیسا اعلام کِردم جلسه آخِرمون شُو دُما مَبو. هاوار ناراحتی اژ ویشتِر جماعت بِلِنگ بی؛ گِری سخت، آزاردهنده ئو ناراحت‌کننده بی.

روژ دُما، پیایی گه اژ حضور ژِنِش اِنوم جلسه‌ل ناراضی بی، وَه کلیسا زَنگ زَی ئو تهدید کِرد اِنوم جلسه آخِرمون ساختمون کلیساَ منفجر مَکِه. اول اَری خَندیم، تا اَ زَمو گه پلیسی اَبارَه ایی موضوع وَه مِه زَنگ زَی.

وَه ناباوری جوواو دام: «بی‌گومون ایی اتفاق نِمَکِفه!»

افسر پلیس جوواو دا: «آقا، مِه ایی پیاَ مَشناسم. او قاچاقچی مواد مخدر اِنوم سطحی گَلِنگس؛ ئو اَرّ چَن گیلاس‌یش بِخُوری، سُرسام نِمَبوم اَرّ ایی کارَ انجوم بِنَه.»

وَه نگرانی پرسِم: «نِمَتونینو اَژمون محافظت بِهِینو؟»

وَه سختی مَتونِستم جوواوِشَ باوار گم: «ایستگاه مِه گه نزیک‌تَرین ایستگاه وَه اِی شار گُجَرَس سی‌وپنج مایل اَژورَه دویرَ. شیفت مِه ساعت شِش دُمانِروژ تموم مَبو ئو هُیچ‌کس‌تِر نِمَتونی بیا؛ اَرِیَگه نیرو کم دیریم.»

وَه ناباوری تلفنَ خاس کِردم؛ مِنتائای اِسگه ویشتِر نگران بوئیم. فگرم هاوار مَکرد بی‌درنگ وسیله‌لمونَ جمع بهیمن ئو شارَ تَرک بهیمن. ایمَه اِنوم تریلر دوبِل‌هِرَود یَکی اژ عضوَل کلیسا زِنه‌ی مَکردیمو گه اِنوم مزرعه‌ای پارک بَی بی ئو بِن‌کُل اِنوم بِرابر حمله بی‌دفاع بی. احساس ناامنی ئو رَت‌بیئن مَکردم؛ اَرا هَر اَ شُو نَچیم؟ هیئت رَبَری ایمَهَ رَت کِردی بی؛ فَخَد باس شارَ تَرک مَکردیمو!

مَذانستم فگرَلم ووژخواهانه‌ن. اِنوم طول چَن هفته خِلمتمون، کسَل فِرَه‌ای ژیر اثر قرار گِرتی بوئین؛ ئو اَرّ ایمَه وَه خاطر تهدید، وِر اژ زَمو تَرکِشون مَکردیمو، یِگِلی‌تِر احساس رَت بیئن اژ لای رَبَرِشونَ تجربه مَکردن. مَذانستم اَرّ دِمِمون دِر بِنی، الگوی سازش اَرِه ووژمون درست مَبهیمن گه شاید تا آخِر زِنه‌ی‌مون اَرمون اثر بِنِه. نِمَتونِستم اژ فگر کِردِن وَه قصَه عیسا دویر بِم:

«مزدور کسی گه اَرِه پیل کارَ مِهِه، اِجور شوئو نَ ئو کاوِرَل هِن او نِین، وخدی گه بوئینی گرگَ مای، کاوِرَل وِلَ مِهِه ئو مِحوای ئو گرگ اِریشتَ ماری اَرینو ئو اونَل اِرَمَراقِنی ئو اژ یَکونَه مَچویچِنی.» (یوحنا ۱۰: ۱۲)

ساعتَل دوعا کِردیمو. بارَلوبارَل اِنوم دِلم مَشنَفتم کتاو مقدس مِوِتی کسَلی گه اِنوم حضور خدا مَمِنِن، کسَلی‌ن گه «وَه قول ووژون وفا مَکَنِن، جُجُ اَرّ وَه ضِرَد بوتی.» (مزمور ۱۵: ۴)

آخِرِسَر آرامش اَرسَر دِلمون حاکم بی ئو حس کِردیمو اِنوم امان مَمِنیم. اَ شُو خِلمتی بِن‌کُل خُو داشتیمو؛ هُیچ بُمبی منفجر نَبی ئو تونِستیمو وَه‌دِریسی وَه‌گرد جماعت خداحافظی بهیمن.

ایمَه اِنوم دنیایی سقوط‌کِردَه ئو گمراه زِنه‌ی مَبهیمن گه وَه رئیَل خدا مخالف ئو حَتا دشمنَ. هَر وَه اِی دلیل وَه‌مون وِتیا بَیَس:

> «ایی افتخار وَه هُمَه دائی بَیَس گه نه فَخَد وَه مسیح ایمون بیارین، بلکِم اِنوم رئی او رنج‌یش بِکِشین.» (فیلیپیان ۱: ۲۹)

نه فَخَد پولس، بلکِم پطرس‌یش مَنُیسی:

«اَرِیَگه هُمَه اَرِه هَر ایی بانگ بَیَن؛ چون مسیح اَرِه هُمَه رنج کِشی ئو نمونه‌ای وَه‌تون نائی تا دُما رد پالَل او او هُیچ گنای نَهَردی، وخدی دُشمینو داءَ بی، جوواوَ دُشمینا ناتی؛ ئو وخدی گه زجِر کیشیتی، سیَم‌سی نَهَردی، بلکِم هَر ووژ سپارتیَ دس خداآ گه داور عادلَ.» (اول پطرس ۲: ۲۱ -۲۳)

ایمَه باس تلافی نهیمن؛ بلکِم هَر جوری رفدار ناعادلانه‌ایَ گه وَه‌گرِدِش رویرو مَبوئیم، وَه دَس خدا بِسپاریم. مِنتائای باس اوَ نادیده نَگِریم؛ بلکِم اِنوم دوعا وَه خدا بِسپاریمِش. او تلافی ایمَهَ مَکِه؛ مِنتائای وَه روئش ووژِ ئو اِنوم زَمو ووژِ.

قهرمانَل پاتِشائی خدا وَه ایمون ووژون پیروزیَل گِلِنگی تجربه کِردن؛ مِنتائای بَعضیَل اِنوم اطاعت اژ خدا مسخره بوئین، زنجیرشون کِردن، شکنجه بوئین، ژیر آزار قرار گِرتن، زندانی بوئین، اِنوم بیابونَل سرگردون بوئین، اِنوم غارَل زِنه‌ی کِردن ئو ژیر هزارَل شرایط ناراحت‌کننده یا پُرآزارتِر قرار گِرتن. آرا؟ اَرِیَگه اِنوم دنیایی گمراه زِنه‌ی مَکردن گه دشمن پاتِشائی خدا بی (عبرانیان ۱۱: ۳۶ -۳۹).

اَچیئه گه کُلشون اِنوم‌ش یَک بوئین، ایی بی: وَه خاطر زَله مقدس ووژون اژ اطاعت گِلانَگِردن؛ حَتا اَرّ اَرِشون آزاردهنده ئو پُردرد بی. اَرِیَگه وَه ایی وَدَه ایمون دیرِستن:

«کسَلی گه وَه اَسر مَکارِن، وَه هاوارَل خَوشی دروءَ مَهَن! ... اَوَه گه وَه گیریا مَچوءَ دِریر ئو بافَل ووژ ماری.» (مزمور ۱۲۶ آیات ۵ -۶)

شخصی‌سازی

آیه: «اِنوم ترس اژ خداون، آم اطمینو سفدِسخدی دیری؛ ئو آیلَلی، پَلاماری دیرِن.» (امثال ۱۴: ۲۶)

نکته: زَله اژ خداون هَر اَچیئهَس گه ایمَهَ مسلح مَکِه ئو تصمیممونَ اَرِه اطاعت اژ خدا سِفت مَکِه؛ بی توجه وَه رنجی گه شاید تجربه بهیمن.

تأمل: مَه اَرِه نگا دیرِن گیو ووژم، اژ اطاعت کلوم خدا صرف‌نظر کِردم؟ مَه آمادەم توبه گم ئو زَله اژ خداونَ اِنوم بَغل بِگِرِم؟ مَه مِحبت ئو اطاعتَ انتخاب مَکَم؛ حَتا اَرّ اَرِم اژ نظر مالی، اجتماعی یا جسمی هزینه بِدیرِه؟

دوعا: اِا خداون، مِهَ ببخش گه اَرِه محافظت اژ ووژم، اژ اطاعت کلوم تو دویر کِفتم. مَذانم انتخابم نادانانه بی؛ محافظت تو بی‌نقص ئو هَمیشگیَس، مِنتائای محافظت مِه موقتیَس. اژ ایی لحظه وَرِرو، زَله اژ خداونَ انتخاب مَکَم. وَه مِه تصمیمی سِفت بِئَه تا بی توجه وَه بهای او، اَژت اطاعت گم. اَژت اَرِه ایی قدِرت شگِرگزارم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه وَه زَله مقدس مسلحَم تا اژ خدا اطاعت گم؛ حَتا اَرّ اِنوم ایی رئی رنج بِکِشِم. گیو ووژمَ وَه او مِسپارِم گه وَه عدالت داوری مَکِه.

«رئی پالَل ووزِتَ صاف کَی،
تا کُل رئیَلت سِفت بِمِنِن.»

– امثال ۴: ۲۶

هفته چوارِم روژ شِشِم

۲۷ | وَه آخِر رَسی

اَرِه دَس‌پِک ایی فصل، بیلین سئوالی مطرح کَم: مَه ممکنَ بی تموم کِردِن پروژه‌ای، وَه کُل توان او بِرَسیم؟ آشگاراَس گه جوواو «نه»س. خداون‌یش پروژه‌ای گِلِنگ اِنوم حال انجوم دائن دیری گه تمرکزش اَرسَر ساختِن ملکوت ئو پاتِشائی ووژِه. او وَه هَر کُم اَژمون مسئولیت پروژه‌ل گُجَرتِری دائی گه وخدی تموم بَبن، کار پاتِشائی پُرشکوه اویش وَه آخِر مَرَسی.

وخدی وَه بُعد آخِر لَرزین اِنوم بِرابر کلوم خدا مَپردازیم، ایی حخیختَ اِنوم فگرتون نگا بِدیرین. ایرَه یِگلی‌تِر چوار مورد اول وَه‌گرد مورد آخِر بیان مَبو:

۱. بی‌درنگ اژ خدا اطاعت بهیمن.
۲. اژ خدا اطاعت بهیمن، حَتا اَرّ منطقی نَبو.
۳. اژ خدا اطاعت بهیمن، حَتا اَ زَمو گه فادَه شصخی اَرِمون نَدیرِه.
۴. اژ خدا اطاعت بهیمن، حَتا اَرّ آزاردهنده بو.
۵. تا آخِر اژ خدا اطاعت بهیمن.

شائول، اول پاتِشا اسرائیل، نمونه‌ای آشگارا اژ کسیَس گه اِنوم بِرابر کلوم خدا زَله ئو لَرز نَداشت. وخدی کلوم خدا اَرِش منطقی نَبی، فادَه او آشگارا نَبی یا اَرِه هدفَل ووژِ خِلمت نِمَکرد، وَه‌راحتی اژ اطاعت سَر باز مَزَی. نبود زَله مقدس اِنوم او، فِرَه جار باعث آزار یا زیان رَسیئن وَه دیگرون مَبی؛ ئو ایی حخیخت اِنوم کُل رفدارَلش آشگاراَس.

مِنتائای هَمیش ایجور نَبی. او وِر اژ اَچیئه گه وَه عنوان پاتِشا تاج اَرسَرِش بِنِن، جوونی فروتن ئو خداترس بی؛ دو فضیلتی گه هَمیش وَه‌گرد یَکَن. وخدی سموئیل، نبی مَشور، دُماش گِردیا، شائول بی‌درنگ وِت: « یانی اژ گُجَرترین قبیلَه اسرائیل نیم ئو مَر طائفَه مِه گُجَرترین اژ کُل طائفَه‌ل قبیلَه بنیامین نیَ؟ اَنی اَرّا هُنَ گرد مِه قصَه مِهین.» (اول سموئیل ۹: ۲۱)

دُواتِر کُل اسرائیل جمع بَین تا بِفِیَمِسن اول پاتِشاشون کیَس. دُما رئی‌ای دراز، انتخاب الاهی وَکِفتَ شائول؛ مِنتائای وخدی رَبَرَل بانگِش کِردن، پیا نَبی. او اِنوم جایی نامشخص پنهون بَی بی ئو میل نَداشت شناخته بو (اول سموئیل ۱۰ : ۲۰ -۲۴).

زَله مقدس اَرِه او گنج نَبی؛ اویش چُی سلیمان، آخِرِسَر دُما تجربه موفقیت، مَشوری ئو فادَه‌ل رَبَری، اوَ رَها کِرد. اَرِه ویشتِر کسَل اَژجمله شائول پاتِشا نشونه‌ل اول اژ دَس دائن زَله مقدس نامحسوسَن. ایی کار وَه نادیده گِرتِن باوارَل اِنوم مسئله‌ل گُجَر دَس‌پِک مَبو ئو کم‌کم باعث مَبو وجدانمون ویشتِروَوِیشتِر بی‌حس بو؛ تا آخِرِسَر، وخدی وَه مسئله‌ل مهم‌تَر رویرو مَبوئیم، اژ الگوی نافرمانی ووژمون بی‌خَوَر بوئیم.

ایی مسئله اَبارَه شائول پاتِشا دِریس بی. نشونه‌ل اژ دَس دائن زَله مقدس اِنوم او آشگارا بَین (اول سموئیل ۱۳: ۵ -۱۴)، مِنتائای اَچیئه گه فِریبِش دا ایی بی گه هَر اِنوم اَ زَمو، موفقیتی گِلِنگ تجربه مَکرد (اول سموئیل ۱۴: ۴۷).

دُما مدتی، وَه پاتِشا فِربون دائی بی:

> «اِسَه اَلو بِچُ ئو عَمالیقیَل شِکِس دَ، ئو مالِ‌مِنالو بِن‌کُل نابود کَ. ریَم اَرینو نِهَه، بلکِم پیا ئو ژِن ئو آویل ئو کورپَه، گا ئو دنیا ئو شتِر ئو خر، کُل بِکُش.» (اول سموئیل ۱۵: ۳)

خداون آماده بی تلافی بدرفداری ایی ملتَ بِگِری.

شائول دویست‌وده هزار سرباز جمع کِرد. او ئو پیاَلِش، جیا اژ اَجاج پاتِشا عَمالیقیَل ئو بِیتَرین حیوانَل اهلی، بقیه آمَل ئو حیوانَلَ کُشتن (اول سموئیل ۱۵: ۷ -۹).

بیاین اَر ایی موضوع فگر بهیمن. اَرِه اَچیئه گه شائول ایی لشکر گِلِنگَ وَه کار بِگِری، عَمالیقیَل باس دَس‌کم چارَک میلیون شهروند دیرِستن. اَسَه اِنوم اصل، اونَل ۲۴۹٬۹۹۹ کَسَ کُشتن. پاتِشا ۹۹/۹۹ درصد اَچیئهَ گه وَه‌ری وِتیا بَی بی، انجوم دا؛

مِنتائای توجه بِهِینو خدا وَه ایی اطاعت تقریباً کامل او چطو جوواو دا:

«پشیمونا بیم گه شائولِم کِردَ پاتِشا، اَریَگه اَژ وَه تُرّ مِنا چیئین گِلاهُاردیِ ئو فِربونَلِم ناوِردیَسیَ جا.» (اول سموئیل ۱۵: ۱۱)

سموئیل ایی پغومَ وَه پاتِشا رَساند ئو آشگارا رفدار اوَ «طوری»نُم نا (اول سموئیل ۱۵: ۲۳). هُیچ شکی نِیَ گه شائول گنا کِرد. بیاین کمی وَستیم ئو اَبارَه گنا قصَه بهیمن.

یوحنا رسول مِوِتی گنا یانی برخلاف شریعت رفدار کِردِن (اول یوحنا ۳: ۴). تیَریف او اژ گناَ مَتوِنیم ایجور بیان بهیمن: گنا یانی اطاعت نَکِردِن اژ اختیار ئو اقتدار خداون.

بیاین اژ ایی زاویه اَری سیل بهیمن: اِنوم باغ عدن، آدم نه وَه‌گرد ژنی بدکاره مِخاوت، نه اژ بانک دِزی کِرد ئو نه کسیَ کُشت. او فَخَد اَچیئهَ گه خدا وِتی بی، نافرمانی کِرد. هَر ایجور، شائول‌یش تصمیم گِرت اژ اَچیئه گه خدا وَه‌ری فِربون دائی بی، بِن‌کُل اطاعت نَکِه.

بیاین قویل‌تَر سیل بهیمن. وخدی اژ شائول خواسته بی بچوَ جَنگ، پالَشَ اَرسَر زَمی نَکوبی ئو نَوِت: «هُیچ‌جور مِه ایی کارَ انجوم نِمِئَم!»؛ رفداری گه ویشتِر مردِم اوَ عصیان حساب مَکَنِن. او فِربونَ نادیده نَگِرت ئو ووژِ وَه کارَل شصخی مشغول نَکِرد. اَرّ ایجور بی، ویشتِر مردِم مَوِتن: «او اِنوم داوری خِلَط کِرد؛ اَریَگه اطاعتَ اولویت نَنا.»مِنتائای کسَل کمی کلمه «عصیان»اَرِه رفدارِش وَه کار مَبَرِن.

هَر ایجور، ویشتِر مردِم تأیید مَکَنِن گه او وَه انجوم دائن ۹۹/۹۹ درصد وظیفه‌اش، خُو عمل کِرد؛ مِنتائای کسَل کمی کارِشَ عصیان نُم مَنِن. اَرّ ایمَه جای شائول بوئیمو ئو ایجور مجازاتی وَرگِرتیمو، چَن کُم آژمون اعتراض مَکردیمو: «بی‌خیال، منطقی بو! اَرا وَه جای اَچیئه گه اژ کُل کارَلی گه انجوم دام شگِرگزار بوئِی، اَخِه اَرسَر اَکارَل گُجَری تمرکز مَکَی گه انجوم نَدام؟!«

وَه توجه وَه ایی موضوع، مَتوِنیم بِرَسیمَ ایی نتیجه: اطاعت تقریباً کامل، اصلاً اطاعت حساب نِماو.

بیاین بِوئینیم اَرا ایجور کلمه‌ل تِژی وَه کار چِردیا بَیَن. اول ایی گه اِنوم اَ روژِل، اَرّ هُمَه پاتِشایی بوئین گه سَرزمین‌تِریَ فتح مَکردین، زِنه‌ی گِرتِن پاتِشا اَکشور چُی دیرِن غنیمتی زِنه‌ی اِنوم قصرتون بی؛ ئو یادآوری هَمیشگی اژ گِلِنگی رَبَری‌تون بی، نه فَخَد

اَرِه ووژتون، بلکِم اَرِه کُل کسَلی گه مَهاتِنَ قصرِتون.

دوئِم، اَرا باس اژ بِیتَرین حیوانَل چشم‌پوشی بو؟ وِر اژ جوواو دائن، بیلین کمی مسئلهَ پیچیده‌تَر بهیمن. شائول اجازه دا بِیتَرین حیوانَل اهلیَ اَرِه خِلات دائن وَه خداون کنار بِنِن. وَه انکار او اِنوم جوواو وَه سموئیل نبی حواسِتونَه بُو

«سَروازَل اونَلون اژ عَمالیقیَل سَنیَ ئو بیتِرین کاوِرَل ئو گائَلو زِنی هُیشتیَ تا اَرِه یهوه خدات قُرونی کَن، مِنتائای باقیو بِن‌کُل نابودمو کِردیَ.» (اول سموئیل ۱۵: ۱۵)

اَرا اِی کارَ انجوم دا؟ مَه ممکنَ اَرِه جلب رضایت قومِش اِی کارَ کِردی بو؟ قومی گه خداونَ وَه رسمیت مَشناسی. وَه دید سربازَل، رَبَزَل ئو مردِم فگر بِهِینو. احتمالاً وَه یَکتِر مَوِتن: «چه پاتِشا خداپرستی دیریمون! او هَمیش خداونَ اولویت مِنَه. او بِیتَرینَلَ وَه خدا تقدیم مَکِه!«

مردِم نِمَذانستن فِربون اصلی اِی بی گه کُل چی نابود بو. اِنوم اصل، شائول مَشوری ووژِ تضمین مَکرد. انگیزه رفدارِش زَله اژ آم بی. آری، شائول احساس ناامنی مَکرد.

اِنوم دنیای ایمروژ، فِرَه کسَل اَرِه کسَلی گه احساس ناامنی مَکَنِن دِلسوزی مَکَنِن. وَه اِی حالا، اَچیئه گه ژیر ناامنی پنهونَ، میل ایمَه اَرِه قبول بیئن، دوس داشته بیئن یا حُرمَت پیا کِردِنَ؛ حَتا وَه بهای نافرمانی. ایمَه نِمَتونیم فیَمِسیم خالقِمون چَن ایمَهَ قبول کِردی ئو دوس دیری. ناامنی باس وَه عنوان دامی خطرناک شناخته بو.

شائول وَه خاطر نبود زَله مقدس، فِربونَ بِن‌کُل انجوم نَدا. بیاین گِلابِریمَ مثال عیسا. او وَه طَرد بیئن، شرم، نفرت، مخالفت طاقت‌فرسا، کوبیا بیئن جسمی ئو مصلوب بیئنی وحشتناک رویرو بی. وخدی نگهبانَل مَعبد اَرِه گِرتِنِش هاتِن، شاگردَلِش تقلا کِردن جلو اِی کارَ بِگِرِن ئو اژ عیسا محافظت کَنِن. وَه اِی حالا، جوواو او اِی بی:

«یانی گُمونَ مِهین نِمَتونِم هَراسگَه اژ باوَه ووژم بِم گه ویشتِر اژ دوازَه لشکر فریشدَه‌مَ اَرِه یاری کِلکِ؟ مِنتائای اَرَ هُنَ بو چطور پیشگوئیَل نُسَخ مقدّس اَنجومَ مَگِری گه موشی ایی اتفاقِلَ باس بِکُوءِ؟» (متا ۵۳: ۲۶ -۵۴)

اطاعت کامل اَرِه عیسا بِن‌کُل مهم بی.

اِنوم دبیرستان، مِه ایمون‌دار نَبوئیم؛ مِنتائای پوستری اِنوم رختکنمون بی گه مِهَ جذب مَکرد. هَر روژ دُمانِروژ دُما تمرین بسکتبال، اوَ مَدیتِم. ورزشکاری نِشتوئی بی، سَرِشَ خوار نائی بی ئو مِوِت: «تسلیم بوئیم!»ژیر او، تصویری اژ عیسا اَرسَر صلیب بی گه مِوِت: «تسلیم نَبوئیم!»

ایی تصویر اِنوم مِه وَه عنوان کسی بی‌ایمون اثر قوی‌ای نا. اِسگه گه مَذانم عیسا مَتونِست اژ اَ رفدار وحشتناک ئو مَرگ وحشیانه دویر بو، مِنتائای انتخاب کِرد اطاعت ووژِ ادامه بِئَه تا آخِرِسَر بِتونِی بِوِشی: «تموم بی»، ایی تصویر اَرِم اَرزِش فِرَه ویشتِری دیری.

او نمونه‌ای اَرِه ایمَهَس تا بِن‌کُل اطاعت بهیمن ئو اَچیئهَ گه خدا وَه‌مون مِسپاری، وَه آخِر بِرَسِنیم.

اِسگه مَتونِیم فِربونَل عیسا وَه شاگردَلِشَ وخدی دُمای ویشتِر بیئن ایمونشون بوئین بِیتَر درک بهیمن:

«اِسَه، هُمِه‌یش هَرهُنَ وخدی کُل فِربونَلی گه داونَس‌ئونتو، اَنجومتو دا، بوشِن: "خُلُمَل نالائِقی بهیمن ئو فَخَد وظیفَه ووژمو انجوممو داءَ".» (لوقا ۱۷: ۱۰)

اِسگه عبارت «اَچیئه گه وَه‌تون فِربون دائی بَیَس»میَنایی بِن‌کُل نو وَرمَگِری. بیاین هَمیش تا آخِر اطاعت بهیمن.

شخصی‌سازی

آیه: « ئو گِز بِهِیم اَر عیسی گه بِناوَه ایمون ایمِئَه ئو ایمونمو کاملا مِهِه گه وَه خاطر اَ خَوشی‌ای گه اَر نوا بیتِی، صلیب تیَمِل کِردی ئو ننگ اَوَه خوارا کِردی ئو اِسگه نیشتیَس اَر دس راس تخت خداآ. فِگِرتو بِنِن اَر او گه هُنَ دشمنی‌ای اژ جونِم گناکارَل تیَمِل کِردی، تاگَه هُمَه شَکَت ئو دلسردا نوئینو.» (عبرانیان ۲: ۱۲ -۳)

نکته: اطاعت تقریباً کامل، اصلاً اطاعت حساب نِماو. عیسا نمونه‌ای اَرِمون

نا تا هَر اَچیئهَ گه خدا وَه‌مون مِسپاری، بِن‌کُل وَه آخِر بِرَسِنیم.

تأمل: مَه مِه اژ کلوم خدا اطاعت کِردم؟ مَه اجازه دایم مشغله‌ل، لَذّتَل، مقاومتَل، تأیید نَکِردِن دیگرون یا هَر سختی‌تِری باعث بو وَستم ئو کارَ وَه آخِر نَرَسِنِم؟ چطو مَتونِم ایی مسئلهَ عوض گم؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، لطفاً مِهَ ببخش گه اطاعت اژ اَچیئهَ گه وَه مِه وِتی دَس‌پِک کِردم، مِنتائای وَه خاطر نادیده گِرتِن او یا عوض کِردِن تصمیمم چون فادَه‌ای اَرِم نَداشت، فِربون توَ وَه آخِر نَرَساندم. اژ ایی نبود زَله مقدس توبه مَکَم ئو اَژت بخشش مِخوازم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین!

اعتراف: انتخاب مَکَم اژ کلوم خدا تا آخِر اطاعت گم.

وخدی مردِم دیَر اژ خدا نِمَزَلِن،
بی‌گومون اژ قانونَل او سرپیچی مَکَنِن.
وخدی زَله اژ خدا اژ میا بِچو،
زَله اژ عاقبتَلِش دیَر بازدارنده نیَ.

– اِی. دَبلیو. توزِر

هفته چوارِم روژ هفتِم

۲۸ | چطو وجدانمون خاموش مَبو

هَراجوَر گه اِنوم فصل وِر بیان بی، نشونه‌ل اول اژ دَس دائن زَله مقدس، نامحسوس ئو ظریفَن؛ آخِه ظریف گه لازمه کمی ویشتِر آرسَر ایی نکته مهم تمرکز بهیمن ئو توضیحِش بِدَیم. مَه تا اِسگه وخدی مشغول انجوم دائن کاری مشکوک بوئین، وَه هشدار درونی رویرو بَیَن؟ ویشتِر مردِم مَذانِن ایی هشدار وجدان ایمَهَس گه آژمون محافظت مَکِه؛ مِنتائای آچیئه گه فِرَه کسَل درک نِمَگنِن، ایئِس گه روشنی ئو قدِرت وجدانمون مَتونی عوض بو.

وجدانمون خِلاتی اژ لای خداَس گه هَرگِس باس آسونِش نَگِریم. ایی بَخشی جیانَبوئین اژ دِلمونَس؛ حساسیتِش وَه زَله مقدس قوی مَبو ئو آرضد او، وَه نبود زَله مقدس کم‌رنگ مَبو. وَه‌مون هشدار دائی بَیَس:

«خو ویرت اَر دل ووژت بو؛ اَرِیَگه کیَنیَل ژییاین آژی جُرّ مَگِرنی.» (امثال ۴: ۲۳)

وخدی اِنوم اولَل سی‌سالگی‌م بوئیم، روژی یَکی اژ خادمَل مَشور آژم خواست وَه‌گردِش ناهار بِخُرِم. اِنوم طول هُراک هُاردِن پرسِی: «جان، چطو مَتونِم چُی فِرَه رَبَرتِر سقوط نَکَم؟»

نزیک بی هُراک اِنوم گِروم بِپَری ئو خفه بِم! آرا ایجور سئوالیَ اژ مِه پرسِی؟ مِه

جوون بوئیم ئو او ویشتِر اژ کُل زَموئی گه مِه نجات پیا کِردی بوئیم، خِلمت کِردی بی. مِنتائای وَه جای آچیئه گه اژ سئوالِش دویر بِکِفم، وَه درون ووژم سیل کِردم ئو بی‌دَنگ پرسِم: «روح‌القدس، چه جوواوی وَه‌ری بِئَم؟»

تقریباً بی‌درنگ شنَفتم روح خدا وِت: «وَه‌ری بِوِش وجدان ووژِ وَه عنوان اَرزِش‌مندتَرین دارایی‌اش نگا بِدیرِه!»

آچیئهَ گه شنَفتم وِتم؛ دُما ناگهانی کلمه‌لی اژ درونم ایجور مَهاتِنَ دَر:

«فرصتَل بی‌مانندی وَه تو دائی مَبو، مِنتائای اِنوم درونِت مَذانی گه وَه‌گرد راستی در تضادَس، مشکل دیری، مشکوکَس یا مَتونی وَه دیگرون زیان بِرَسِنی. وَه وجدان ووژِت گوش بِدَه؛ اژ هشدارِش دویر نَکِف! اَرّ نادیده‌اش بِگِرِی، حساسیت ووژِتَ نِسبت وَه خدا اژ دَس مِئَی.»

اِنوم روژَل دُما فیَمِستم کلمه «وجدان»بارَلوبارَل اِنوم کتاو مقدس هاتیَس؛ چیئی‌ای گه وِرتَر نَمَذانستم. فَخَد اِنوم عَت جدید تقریباً سی جار هاتیَس. پولس وَه تیموتائوس مَنُیسی:

> «وَه ایمون ئو وجدانی پاک چَنگ بِزَی؛ اَرِیَگه بَعضیَل وَه ژیر پال نائن اونَل، کشتی ایمون ووژونَ شِکَستن.» (اول تیموتائوس ۱: ۱۹)

شِکَستِن کشتی ایمون موضوعی پیش‌پاافتاده نِیَ. ناهار هُاردِن وَه‌گرد خادمی گه اژ مِه گِلِنگ‌تَر بی، چیَمَلمَ اَر اَرزِش گِلِنگ جمله پولس باز کِرد ئو تأیید کِرد اَرا فِرَه کسَل کارَلَ وَه‌خُوی وَه آخِر نِمَرَسِنِن.

ایی گه کتاو مقدس وَه‌مون رئی‌نِشونی مَکِه وجدان ووژمونَ پاک نگا بِدیرِیم، یانی وجدانمون اِنوم دَس‌پِک اِنوم وضعیتی خُو قرار دیری؛ اَرِیَگه خوین عیسا وجدانمونَ پاک ئو تمیز مَکِه (اول تیموتائوس ۳: ۹؛ عبرانیان ۹: ۹ -۱۴)، ئو ایی یَکی اژ فایده‌ل گِلِنگ تولد نوئه.

اِرمیا نبی اَبارَه وجدانمون قصَه‌ای مَکِه گه فِرَه جار خِلَط وَه کار چِردیا مَبو. او مِوِتی: « دل اژ کُل چی فَن‌بازتِرَ ئو فِرَه مریضَ ؛ کی مَتونی اوَ بِشناسی؟» (اِرمیا ۱۷: ۹) او اَبارَه کسَلی قصَه نِمَکِه گه اژ نو متولد بَیَن؛ یانی وَه طبیعتی نو ئو شبیه عیسا اژ نو آفِریا بَیَن. اَرِیَگه مردِم عَت عتیق دِلی نو نَداشتن. مِنتائای خدا وَه‌شون وَدَه دائی بی: «دِلی نو وَه‌تون مِئَم ئو روحی نو اِنوم درونتون مَنانم.» (حزقیال ۳۶: ۲۶)

اِی اتفاق اَ زَمو مَکِفه گه عیسا طبیعتمونَ بازخِرید مَکِه ئو طبیعت ووژِ وَه‌مون مِنَه.

وَه خاطر معجزه عوض بیئن وَه کَسی بِن‌کُل نو اِنوم مسیح، ایمَه وجدانی قابل‌اعتماد دیریم. چالش ایئَس گه اوَ پاک نگا بِدیرِیم. اَسَه باس بپرسیم: چطو وجدانمونَ نجس مَبهیمن؟

فساد کامل اِنوم یَه لحظه اتفاق نِمَکِفه؛ بلکِم ویشتِر وَخدَل اژ مسئله‌ل گُجَر دَس‌پِک مَبو ئو آخِرِسَر، اَرّ وَه‌ری رسیدگی نَبو، وَه کشتی‌ای غرق‌بَی عوض مَبو. یعقوب مَنُیسی:

> « مِنتائای کسی بوئن گه کلوم اَنجومَ مِ، نه فَخَد اَوَه گه مَشتوئیتی؛ ووژتو فن نیَن!» (یعقوب ۱: ۲۲)

ایرَه یِگلی‌تِر وَه مفهوم اطاعت رویرو مَبوئیم. ایمَه بِن‌کُل اَبارَه بُعدَل زَله مقدس قصَه کِردیمو؛ گه شامل اطاعت بی‌درنگ ئو کاملَ، حَتا اَرّ منطقی نَبو، یا فادَه آشگاری نَدیرِه، یا آزاردهنده بو. کسی گه مِطابق اِی اصل گوم مَنی، نِمَتونی ووژِ فِریب بِئَه.

بیاین کمی وَستیم ئو مطمئن بِم اِی موضوع اثر ووژِ اژ دَس نَدائی. بی‌گومون ممکنَ آشنال، حَتا رفیقَل نزیک ئو خانوادهَ فِریب بِدَیم؛ مِنتائای فِریب دائن ووژمون مسئله‌ای جیاَس. اِنوم اصل، وخدی نافرمانی مَبهیمن، ووژمونَ فِریب مِئَیم. ایمَه سپر حخیختَ ضعیف مَبهیمن ئو حس رئی‌نِشونی اخلاقی‌مون وَمَکِفهَ خطر؛ اَژونَسَ اژ خطرَلی گه اِنوم‌شون قرار دیریم، کم‌تَر خَوَردار مَبوئیم.

بیاین مثالی فرضی اژ اِی رئی بیان بهیمن. مَه تا اِسگَه وَه کسی تهمت زَین؟ شاید هَر اَ گِری گه اِی کارَ انجوم داین، حس کِردین چاقویی وَه شکمتون زَیا؛ اِی دَنگ وجدانتونَ. امید دیرِم وَه‌ری گوش داین، توبه کِردین ئو بی‌درنگ اَچیئهَ گه وِتین اصلاح کِردین.

وَه اِی حالا، اَچیئه گه فِرَه جار اتفاق مَکِفه ایئَس گه رفدار ووژمونَ توجیه مَبهیمن. استدلال دُما شاید ایجور بو: «اَچیئه گه وِتم دِریسَ!»متأسفانه، استدلال خِلَطمون پیروز مَبو، اَرسَر قصَه ووژمون مَمِنیم ئو هشدار درونیَ نادیده مَگِریم. اِنوم هَر زَمو، رئی آلوده کِردِن ووژمونَ دَس‌پِک کِردیمو؛ جوری گه حساسیت وجدانمون ضعیف مَبو.

جار دُما گه اَرضد کسی قصَه مَبهیمن، دیَر چاقویی نیَ گه وَه شکممون بِکَفی. ایی جار فَخَد نیشگونی سِفت اِنوم درون ووژمون حس مَبهیمن. وجدانمون بِگِلی قصَه کِردی؛ مِنتائای ایی جار دَنگِش کم‌تَر تشخیص دائی مَبو. اِسگه درگیری درونی چُی وِر سِفت نیَ ئو آسون‌تَر مَتونیم هشدارَ نادیده بِگِریم ئو رفدار ووژمونَ توجیه بهیمن. وَه ایی حالا، دِلمونَ ویشتِر آلوده کِردیمو ئو حساسیت وجدانمون اژ وِریش کم‌تَر بَیَس.

وخدی بِگِلی اَرضد کسی قصَه مَبهیمن، دیَر فشار ئو سنگینی حس نِمَبهیمن؛ اِسگه فَخَد حسی زودگذر چُی سوزن‌سوزن بیئنَ گه وَه سختی تشخیص دائی مَبو. اَرِه توجیه رفدار ووژمون، دیَر نیاز نَدیرِیم ووژمونَ قانع بهیمن؛ اَرِیَگه دَنگ وجدانمون بِن‌کُل آروم بَیَس. توجیه رفدارمون آسون‌تَرَ. حساسیت وجدانمون بِگِلی کم‌تَر مَبو.

آخِرِسَر دیَر هُیچ حسی نِدیرِیم. وجدانمون خاموش بَیَس. بی‌حس بوئیمو ئو قدِرت تشخیص ووژمونَ اژ دَس دایمو. اِسگه بی هُیچ رئی‌نِشونی اخلاقِ مَمِنیم ئو کشتی ایمونمون اِنوم حال غرق بیئنَ. اِنوم اصل، ووژمونَ فِریب دایمو ئو گول زایمو.

وَه یَه توبه آسون یانی عوض بیئنی کامل اِنوم دِل ئو فگر مَتونِستیم اژ کُل ایِیَل جلوگیری بهیمن. ایی اَ زَمو اتفاق مَکِفه گه قبول بهیمن حکمت ایمَه بی‌فادَهَ ئو حکمت خداَ محکم اِنوم بَغل بِگِریم:

«هرکی تصقیرَل ووژا بِپوشِنی، راس اِکار نِمایتی؛ مِنتائای هرکی اعترافونَ بی کِ ئو بِنیونِ لا، ریَمَتَ ماریَ دس.» (امثال ۲۸: ۱۳)

رحمت ئو حیات نو مَتونی اِنوم هَر مرحله‌ای اژ ایی رئی پیا بو؛ مِنتائای نبود زَله مقدس باعث مَبو جوواو دائنمونَ وَه تأخیر بِنِیم. ایمَه قمار مَبهیمن؛ اَرِیَگه دِلمون کم‌کم نِسبت وَه باوارَل وجدانمون بی‌حس‌تَر مَبو. مِنتائای آمَل عاقل هَمیش وَه توبه بی‌درنگ وَه هشدارَل وجدان ووژون جوواو مِئَن؛ اَرِیَگه مَذانِن تأخیر خطرناکَ.

کسَل فِرَه‌ای، هَم اِنوم کتاو مقدس ئو هَم اِنوم دوره ایمَه، گوش دائن وَه دَنگ وجدان ووژونَ وَه تأخیر نان. ایی مسئلهَ مَتونِیم وَه بازی رولت روسی شبیه بهیمن. شاید هُمَه اژ غرق بیئن کشتی فرار بِهِینو؛ مِنتائای چطو مَفِیَمِسین حس ووژتونَ اژ دَس داین ئو بی‌حس بَیَن؟ هُیچ دَنگی نیَ گه هشدار بِئَه: «اَرّ یَه جارتِر مِهَ نادیده بِگِرِی، خاموش مَبوم!»

پولس وَه ناراحتی مَنُیسی:

«مِنتائای روح آشکارا مِوتی اِنوم زَموَل آخِر، بَعضیَل اژ ایمون گِلامَگِردِن ئو دُما روحَل گمراه‌کَر ئو تَیلیمَل دیوَل مَچن. ایی تَیلیمَلَ دروگوَل ئو ریاکارَلی ماریَن گه وجدانشون بی‌حس بَیَس.» (اول تیموتائوس ۴: ۱-۲)

وخدی پوست آم وَه آهن داغ سووتیا بو، کُل حس ووژِ اژ دَس مِئَه؛ وجدانمون‌یش هَر ایجورَ. ایمَه‌یش ووژمونَ برخلاف آچیئه گه وَه‌راستی هَیم، بی هُیچ باوار ئو اعتقادی نشون مِئَیم. هَر اِی اتفاق آرِه حنانیا، سفیره، شائول پاتِشا ئو فِرَه کس‌تِر کِفت.

پیامدتِر سووتِن ایئَس گه کُل چیئَ اِنوم ووژِ حبس مَکِه. اَرّ گوشتَ وَه گرمای بِلِنگ کباب بِهِینو، آبِش اِنوم گوشت نگا دِریا مَبو. پولس مَنُیسی:

«اِنوم مسیح راستی مِوِشِم، درو نِموِشِم؛ ئو وجدانم وَه‌سونگَ روح‌القدس اَرِم شاتی مِئَه.» (رومیان ۹: ۱)

اَرّ وجدان ایمون‌داری سووتیا بو، او دیَر نِمَتونی وَه‌گرد روح‌القدس ارتباط بِگری. شاتی او نِمَتونی وَه روح ایمَه بِرَسی؛ هَراجوَر گه آب گوشت نِمَتونی اژ گوشت بیایَ دَر. اونَل اِسگه بی سیستم رئی‌نِشونی‌گر زِنه‌ی مَکَنِن ئو رئی‌شون ماریَ ویرانی.

اِنوم آخِر، وَه چَن قصَه پولس حواسِتونَه بُو

«اِا براتَل، مِه تا ایمروژ وَه وجدانی پاک اِنوم حضور خدا زِنه‌ی کِردم.» (اعمال ۲۳: ۱)

ئو:

«سخد تقلا مَکَم تا نِسبت وَه خدا ئو مردِم، وَه وجدانی پاک زِنه‌ی کَم.» (اعمال ۲۴: ۱۶)

اِنوم آخِر، بیاین وَه جدیت اژ دِل ووژمون محافظت بهیمن.

شخصی‌سازی

آیه: « بورِن وَه دلی رُی‌راس ئو اطمینو کاملِ ایمو نزیکا بوئیمون اَر خدا، ئو هُنَ گه دلَلمو اژ وِژدان گن پاکا کِردیَ ئو لاَرلمو وَه آو پاک شوریَ.» (عبرانیان ۱۰: ۲۲)

نکته: روشنی ئو قدِرت وجدانمون مَتونی عوض بو. حساسیت‌مون وَه زَله مقدس قوی مَبو ئو اَرضد او، وَه نبود زَله مقدس کم‌رنگ مَبو.

تأمل: وجدانمون وَه خوین عیسای مسیح پاک بَیَس. چه تمرین روحی‌ای مَتونِم انجوم بِنَم تا وجدانم پاک بِمِنی؟

دوعا: اِا باوَه آسمانی، اَرِه کُل وَخدَلی گه نِسبت وَه وجدانم بی‌توجه بوئیم ئو برخلاف او رفدار کِردم، مِهَ ببخش. ناراحتم گه وَه جدیت اژ وجدانم محافظت نَکِردم. اِسگه توبه مَکَم ئو اَژت بخشش مِخوازم. لطفاً مِهَ وَه خوین عیسا پاک کَی. وجدانی پاکَ گِلاِبِرنَ درونم؛ وجدانی گه وَه دَنگ تو ئو رئی‌نِشونی تو حساس بو. بیلین اِنوم کُل چی اَژت اطاعت گم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: وَه دقت اژ دِلم محافظت مَکَم ئو وَه دَنگ وجدانم ئو رَیَری او حساس مَمِنم.

صمیمیت

وَه‌گَرد خداون

هفته یِکِم

بی توجه وَه ایی گه شرایط چَن سخت بو، ترجیح مِنَم هَر بهایِیَ بِنَم تا دَنگ خداَ ووژم بِشنَفم، تا اَچیئه گه مجبور بِم هَمیش دَنگِشَ وَه شِکلی غیرمستقیم بِشنَفم.

– جوی داوسون

هفته پِنجِم روژ یِکِم

۲۹ | جایی گه صمیمیت دَس‌پِک مَبو

هَراجوَر گه زَله مقدس اِنوممون، مِطابق فیَمِسن ویشتِری گه اژ جِلال خدا پیا مَبهیمن، رُشد مَکِه؛ انگیزه‌لمونَیش پاک مَکِه، ایمَهَ اژ زَله اژ آم آزاد مَکِه ئو قدوسیت واقعیَ اِنوم زِنه‌ی‌مون پیا مَکِه. آشگارا بیئن زَله مقدس، اطاعت بی‌درنگ ئو کامل اژ خداَ پیا مَکِه؛ بی توجه وَه ایی گه دلیلی یا فادَه‌ای اِنوم ایی کار بو، یا بهای او آزاردهنده بو.

وَه ایی دانش، اِسگَه مَتونِیم بحثمونَ اَبارَه فایده‌ل ایی خِلات بی‌مانند ادامه بِدَیم؛ ئو اِنوم ایی بَخش اَرسَر اَچیئه تمرکز مَبهیمن گه بی‌گومون گِلِنگ‌تَرین فادَه اوئه: صمیمیت وَه‌گرد خدا.

کلمه «صمیمی»اژ دو کلمه لاتینی گِرتیا بَیَس: intus، وَه میَنا «درون»، ئو intimus، وَه میَنا «بِن‌کُل محرمانه». وَه یَک نائن ایی دو کلمه، مَرَسیمَ عبارت «رازَل درونی»؛ عبارتی گه تصویر بِن‌کُل خُویی اژ صمیمیت مِنَه. ایی کلمه اَرِه بیان رابطه مِحبت‌آمیز میا دو رفیق صمیمی وَه کار مَچو؛ رابطه‌ای اِنوم سطحی فِرَه قویل‌تَر اژ آشنایی معمولی وَه‌گرد کسی گه دیتینِش ئو تا اندازه‌ای مَشناسینِش.

صمیمیت رئی‌ای دوطرفهَس. هَر دو طرف باس اژ قویل‌تَرین خواستَل ئو فگَرَل یَکتِر خَوَردار بوئن. اَبارَه صمیمیت وَه‌گرد خدا، بیاین هَم اژ دید خدا ئو هَم اژ دید ووژمون اَری سیل بهیمن؛ اول وَه خداون دَس‌پِک مَبهیمن. داوود مَنُیسی:

«اِا خداون، تو مِنِت اِنتحو کِردیَ ئو شِناسیتَ.» (مزمور ۱۳۹: ۱)

کلمه «آزمائین»اژ کلمه عبری haqar گِرتیا بَیَس گه میَناش «کاوش کِردِن، گِردیا بیئن، پیا کِردِن»س. ایی کلمه وَه‌خُوی بیان مَکِه اَرِه چیئنَ رابطه‌ای صمیمی وَه‌گرد کسی، چه چیئی لازمَ؛ زَمو ئو تقلای گه نه فَخَد طاقت‌فرسا نیَ، بلکِم لَذّت‌بخش‌یش هَس، ئو اَرِه پیا کِردِن قویل‌تَرین فگَرَل ئو رئیَل طرف‌تِر دائی مَبو.

مِه ایی لَذّتَ اِنوم شُو کِردِنم وَه‌گرد لیزا پیا کِردم. اولَل شُو کِردِنمون، مِه فِرَه‌ای اژ آرزوَل، لَذّتَل، چیئَل موردعلاقه‌اش، چیئَلی گه دوس نَداشت ئو حَتا چیئَلی گه اَژشون بیزار بی، نَمَذانستم. اَرِه شناختِن ایی فگَرَل ئو رفدارَل درونی، زَمو ئو تقلا متمرکز فگری، احساسی ئو جسمی لازم بی؛ ئو مِه اژ انجوم دائنشون لَذّت مَبَردم.

وَه قصَه‌ای آسون، اَرِه رُشد صمیمیت وَه‌گرد هَمسرِتون، تقلا متمرکز فگری، احساسی ئو جسمی لازمَ.

کلمه دُما گه اِنوم آیه بِلِنگ اَری توجه مَبو، کلمه «شناختِن»س گه معادل کلمه عبری yadaس. اِنوم عَت عتیق، ایی کلمه ویشتِر اَرِه بیان صمیمیت وَه کار چِردیا بَیَس. اِنوم پیدایش ۴: ۱ مَحوینیم: «آدم ژن ووژ حواَ شناخت (yada) ئو او حامله بی.»روح‌القدس اژ yadaاستفاده مَکِه تا نزیک‌تَرین رابطه‌ایَ نشون بِئَه گه دو آم مَتوِنِن اِنوم ایی زِنه‌ی وَه‌گرد یَک بِدیرِن. وَه‌راستی، داوود مِوِتی: «اِا خداون، تو مِهَ وَه قویلای شناسیَتِم.»

داوود اژ هَر دو کلمه haqarئو yada استفاده مَکِه تا تصویری زِنه‌ی اژ خدا بِئَه؛ خدایی گه اِنوم حال گِردیا بیئن ئو پیا کِردِن آرزوَل ئو رئیَل درونی کسَلیَس گه مِخوازی وَه‌شون نزیک بو.

وَه سیل کِردِن وَه رابطه مِه ئو لیزا، اِسگه دُما سالَل فِرَه زَمو دَس‌اِنوم‌دَس گذروندِن، چیئَل ویشتِری اَبارَه او مَذانم. مِه نه فَخَد خواستَل درونی اوَ هَراجوَر گه بِلِنگ‌تَر بیان بی مَذانم، بلکِم روال زِنه‌ی‌اش، ایی گه اِنوم شرایط خاص چطو واکنش مِئَه، اژ چه چیئی اِنوم زَمو فراغت لَذّت مَبَری ئو اَرسَر چه چیئی دوس دیری کار کِه، هُمَهَ مَذانم. اَژونَسَ داوود ایجور توضیح مِئَه:

> «تو اژ نیشتِن ئو هیزگِرتِنِم خَوَر دیرین، ئو فگِرَلِم اژ دویرا تشقیصَ مِین. و رئی مِن ئو وِلا اِرابیئِن مِنِت جوریَ ، ئو وَه‌گَرد کُل ریئَل مِنا آشناین. جُجُ وِر اژ یَگه قصه‌ی با اَر زوئونِم ، اِسگه، تو، اِا خداون، کُلَ مَذانینی.» (مزمور ۱۳۹ آیه ۲ -۴)

خداون فِرَه وَررِوتَر اژ فیَمِسن ایمَه، اژ جُزئیات شصخی‌مون خَوَردارَ. او وَه‌سونگَ haqarتقلا کِرد داوودَ کاوش کِه، دُماش بِگِردی ئو پیاش کِه؛ ئو هَر ایی کارَ وَه شِکلی

شبیه، وَه‌گَرد هَر کُم اَژمون‌یش انجوم مِنَه، مِنتائای اِنوم سطحی فِرَه گِلِنگ‌تَر اژ اَچیئه گه مِه اِنوم چِل سال گذشته وَه‌گَرد لیزا انجوم دام.

وَه‌راستی، فَخَد چَن آیه دُواتِر، وَه جمله‌ای سُرسام‌آوَر مَرَسیم گه مِوِتی فگَرَل خداون نِسبت وَه هَر کُم اَژمون، وَه عنوان یَه کَس، اژ کُل ذَرّه‌ل شن ویشتِرَ (آیه ۱۸).

اَرّ مِه اِنوم چِل سال گذشته هَر دوازده ثانیه یَه جار اَبارَه علاقه‌ل، رفدارَل، آرزوَل ئو چیئَلی گه لیزا دوس نِدیرِه فگر کِردی بوئیم، ئو اَرِه هَر فگر یَه ذَرّه شن نائی بوئیم، کُلش کم‌تَر اژ یَه جعبه کفش شن مَبی!

فگَرَل خدا نِسبت وَه هَر کُم اَژمون، اژ کُل ذَرّه‌ل شن اَرسَر کُرّه زَمی ویشتِرَ؛ ئو او هَرگِس اغراق نِمَکِه، اَرِیَگه اغراق دروئه ئو غیرممکنَ خدا درو بِوِشی. وَه‌راستی سُرسام‌آوَرَ!

مَه اِسگه مَتونین فیَمِسین اشتیاق خدا اَرِه شناختِن همه‌جانبه ایمَه تا چه اندازهَس؟

او وَه قویلای میل دیری وَه‌گَرد هَر کُم اَژمون صمیمی بو. وَه ایی حالا، بیلین بِگِلی‌تِر تکرار کَم گه صمیمیت واقعی اژ شناخت هَر دو طرف اژ یَکتِر پیا مَبو، نه فَخَد اژ یَه طرف. هَراجوَر گه او دُمای قویل‌تَرین فگَرَلمون مَگِردی، ایمَه‌یش باس وَه اشتیاق دُمای ساختِن صمیمیت واقعی وَه‌گَرد او بِم.

موسا ایی سطح اژ رابطهَ مِخوازی ئو مِوِتی:

> «تو وَه مِه مِوشی ایی قومَ بیَر" مِنتائای نوئتتَسَ مِه کیَ گَرد مِه کِلَمِهین. وَه ایی حالا وِتِتَس‌ئونِم گه (yada) تونَ نُمَ مَشناسِم ئو نظر لِفطتَ اَری دیرِم. اِسَه اَرّ نظر لِفطم اَری دیرین، خواهشدَ مَهَم ریئَل ووژتَ مِه نِشو دِین تا بِشناسِمِت ئو هَر نظر لِفط اَر مِه داشدوئی. ئو اَویرِت بو گه ایی مردمَ قوم تونِن.» (خروج ۳۳ : ۱۲ -۱۳)

خدا ایمَهَ فَخَد چُی ژمارَه‌ای اِنوم میا جمعیتی فِرَه نِمَشناسی. او ایمَهَ وَه شِکلی شصخی، یَک‌ویَک ئو وَه نُم مَشناسی. اِنوم آیه بِلِنگ مَوئینیم گه موسا ایی رابطهَ دوطرفه مِخوازی؛ اشتیاقِش ایِیَس گه اِنوم شناخت ووژ اژ خدا وَرِروتَر بچو.

او رابطه‌ای صمیمانه مِخوازی؛ نه فَخَد خدا اوَ وَه قویلای بِشناسی، بلکِم موسایش خداَ وَه قویلای بِشناسی. اَسَه ایمَه چطو؟ وَه‌مون وِتیا بَیَس:

> « نزیک خدا بوئن گه خدایش نزیکتونَ ماو.» (یعقوب ۴: ۸)

وَه اَچیئه گه اِسگه اَژیش قصَه کِردیمو، فگر مَکَم اِسگه دَنگی مَشنَفین؛ هاواری گه اژ دِل خدا مای ئو هَر لحظه گه رد مَبو، قوی‌تَر مَبو: «اَرا وخدی مَتونِی وَه‌گردم صمیمی بوئِی، دویر مَمِنِی؟»

اِنوم اصل، اِی فیَمِسن وَه‌مون دائی بَیَس گه ایمَه‌ن گه اندازه صمیمیت‌مونَ وَه‌گرد خدا دیاری مَبهیمن. بیلین وَه قصَه‌ای آسون‌تَر بِوِشِم: هُمَه دیاری مَبِهِینو چَن وَه خدا نزیک بوئن، نه خدا!

اَسَه زَله اژ خداون چطو اِنوم اِی مسئله نقش دیری؟ وَه‌مون وِتیا بَیَس:

«ترس اژ خداون بِنیا دانشَ.» (امثال ۱: ۷)

دانش چَیَس؟ مَه نُیسَر اَر دانش پزشکی، علمی، تاریخی یا دانشَل دانشگاهی‌تِر اشاره مَکِه؟ فِرَه دانشگاهَلمون پِر اژ اِی دانشَن؛ مِنتائای زَله کمی اژ خدا دیرِن یا اصلاً زَله‌ای نِدیرِن.

مَه اَر دانش اجتماعی یا سیاسی اشاره مَکِه؟ نه؛ اَرِیَگه رئیَل دنیا اِنوم نظر خدا نادانانهَن. مَه اَر دانش کتاو مقدس اشاره مَکِه؟ هَرگِس؛ اَرِیَگه فریسیَل کتاو مقدسَ بِن‌کُل‌شتاسیاتین، مِنتائای اژ خدا نِمَزَلین؛ ئو اِی کار اِنوم نظر خداون بِن‌کُل ناخُشایند بِی. جوواومون اِنوم اِی کلمه‌ل پیا مَبو:

«زَله اژ خداونَ درک مَکَی ئو شناخت خداَ وَ دس ماری.» (امثال ۲: ۵)

کلمه «شناخت»اِنوم فرهنگ لغتَل کتاو مقدس ایجور تیَریف بَیَس: «اطلاعات اَبارَه کسی، وَه تأکید سِفت اَرسَر رابطه وَه‌گرد اَ کَس.»فرهنگ لغت تفسیری کامل هِرَون وَه‌مون مِوِتی اِی کلمه یانی «شناخت تجربِی ئو نزیک اژ او خدا دیرِن«.

وَه قصَه‌ای آسون مَتونیم بِوِشیم: زَله اژ خداون، دَس‌پِک شناخت صمیمی اوئه.

حخیخت اییَس گه تا اَ زَمو گه اژ خدا نَزَلیم، حَتا شناخت صمیمی اوَ دَس‌پِک نَکِردیمو؛ ئو اِی نقطه دَس‌پِکَس. اَرّ هَر چیئَ اژ جایی جیا اژ نقطه دَس‌پِک آغاز بهیمن، نِمَتونیم اوَ وَه آخِر بِرَسِنیم.

اَرّ مِه مسابقه دو صدمتریَ پنجاه متر وَرِروتَر اژ خط دَس‌پِک آغاز گم، نِمَتونم اِنوم مسابقه شرکت گم یا اوَ وَه آخِر بِرَسِنم. اِنوم رابطه‌مون وَه‌گرد خدایش هُیچ فَرکی نِدیرِه؛ بِی زَله مقدس، ممکن نَ اوَ وَه شِکلی صمیمی بِشناسیم.

خُش‌بختانه، او رئی شناخت صمیمی ووژِ وَه‌مون دائی؛ مِنتائای مَه ایمَه اوَ قبول مَبهیمن؟

ویرتون بو گه وَه زَله اژ خداون، اژ گُنی ئو شَرارت دویر مَبوئیم. وَه ایی فیَمِسن، اَر وَر چیَم بِدیرین گه عیسا اَبارَه جمعیتی فِرَه پیشگویی مَکِه گه اِنوم روژ داوری سُرسام مَبن.

ایی پیاَل ئو ژَنَل اوَ خداون ووژون نُم مَنِن؛ مِنتائای عیسا وَه‌شون مِوِتی: « هرگِس هُمَه‌م نَشتاسیَ. اژ مِه دویرا بِگِرِن، اِا گُنَ‌کارَل!» (متا ۷: ۲۳)

کلمه «شناختِن»اِنوم زوئون یونانی ginoskoس گه معادل yadaس. عیسا وَه کسَلی گه زَله مقدس نِدیرِن مِوِتی: «مِه هَرگِس هُمَهَ اژ نزیک نَشناختم!»

ایی مسئله‌ای کَلِنگس گه اِنوم فصل دُما اَری مَپردازیم.

شخصی‌سازی

آیه: «اِا دِل مِه، او وَه تو وِتی: وَه مِنِی نوم‌رُی مِنا بوئن! اِا خداون، مِه هامَ مِنِی نوم‌رُی تونا.» (مزمور ۲۷: ۸)

نکته: صمیمیت واقعی اژ شناخت هَر دو طرف اژ یَکتِر پیا مَبو، نه فَخَد اژ یَه طرف.

تأمل: وَه کسی فگر کَی گه دوس دیرِی وَه‌گِردِش بوئِی. بی اَچیئه گه قصَه‌ای بِکِه، تا چه اندازه اژ فگرَل ئو حسَل درونی او خَوَرداری؟ چَن مَتونِی واکنش اوَ اِنوم وَخدَل جوراجور وِرِتَر پیش‌بینی کَی؟ مَه ایی چیئَلَ اتفاق فیَمِستِی، یا اَرِه گِردیا بیئن ئو فگر کِردِن اَبارَه رفیق نزیکِت زَمو صرف کِردِی؟ اِسگه فگر کَی خداون اَبارَه تو فگر مَکِه ئو زمارَه فگرَلش بی‌پمَهنَ. ایی مسئله چَی وَه تو مِوِتی؟ اَرَ اَبارَه رئیَل خدا ئو دِل او، ویشتِر اژ رفیقَل نزیکِت فگر ئو گِردیا بیئن مَکردِی، چه اتفاق مَکِفت؟

دوعا: اِا خداون، مَذانم اژ گَلِنگ‌تَرین دعوتی گه تا اِسگه وَرگِرتم یانی صمیمیت وَه‌گرد تو غفلت کِردم. اجازه دام چیئَل فِرَه‌ای مانع بوئن اَرِه صمیمیت ویشتِر وَه‌گرد تو زَمو بِنِم. وَه خُشحالی، عوض بیئَ انتخاب مَکَم. وخدی کتاو مقدس ووژمَ اَرِه حوینِن، دوعا ئو تأمل باز مَکَم، بیلین توَ اِنوم سطحی قویل‌تَر ئو صمیمی‌تَر بِشناسم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: هَراجوَر گه عیسا انتخاب کِردی مِهَ بِشناسی، مِه‌یش تصمیم مَگِرِم اوَ وَه قویلای بِشناسم.

«رئی‌ای هَس گه وَه چیَم انسو راسَ،
مِنتائای عاقویَتی، رئی مرگَ.»

– امثال ۱۶: ۲۵

۳۰ | عیسایی جیا

اَرِه بِیتَر فیَمِسن موضوعی، فِرَه جار سیل کِردِن وَه نقطه اَرضد اَچیئه گه دُماشیم، کمک مَکِه. اَژونَسَ وِر اژ دَس‌پِک کِردِن بحثَل ویشتِر اَبارَه صمیمیت وَه‌گرد خدا، بیلین اول وَه نقطه اَرضد او بپردازیم؛ هَراجوَر گه اِنوم داستان زیر نشون دائی بَیَس.

تازه رَسی بوئیمَ هاهِرَوی تا اِنوم کنفرانسی مربوط وَه رَبَرَل قصَه گَم. اُتاق هتلم آماده نَبی؛ اَژونَسَ ژیر چَتری کنار استخر، جایی اَرِه آرام گِرتِن پیا کِردم. اتفاقاً ژنی کاسب گه اِنوم کنفرانس‌تِری شرکت مَکرد، اویش منتظر اُتاقِش بی.

دَس‌پِک کِردیموَ قصَه کِردِن؛ ئو وخدی او فیَمِست مِه نُیسَر ئو خادم مسیحی‌م، دَس‌پِک کِرد ویشتِر اَبارَه رابطه ووژِ وَه‌گرد عیسا توضیح دائن.

چَن دقیقه ویشتِر نَچِرد گه پیا بی او خداَ نِمَشناسی. اَچیئهَ گه باوار داشت، وَه اطمینون بیان مَکرد؛ مِنتائای دیدِش وَه‌گرد دید کتاو مقدس فِرَه هماهنگ نَبی. مِه بی‌دَنگ اژ روح‌القدس حکمت خواستم؛ ئو گِریدُواتِر، او آشگارا کِرد باس چَی بِوِشِم.

وخدی قصَه‌اش تموم بی، پرسِم: «اَ پیایِیَ مَوئیِنِی گه اَ طرف استخر نِشتوئی؟»

وَه قیافه‌ای سُرسام احتمالاً وَه خاطر عوض بیئن ناگهانی موضوع جوواو دا: «آری، چطو؟!»

وَه خُشحالی وِتم: «نُمِش جیمَ ئو اهل فِرزنو، کالیفرنیاَس. او وَه رژیم هُراکی سِفت وِگان زِنه‌ی مَکِه. آرزوش ایِیَس بچوَ تیم واترپلو المپیک مَهلتَل متحده. هَر روژ سِه ساعت هَم اِنوم استخر ئو هَم اِنوم باشگاه ورزش مَکِه. سرگرمیَلِش پیکِل‌بال، چتربازی ئو نقاشیَس. جیم وَه‌گرد اَ ژنی شُو کِردی گه هَمان‌جا کنار جکوزیَس؛ نُمِش

«بِث»ئو ده سال اژ او گُجَرتَرَ!»

اِسگه اژ ایی گه مِه تا ایی اندازه جیمَ مَشناسم، کنجکاو بی ئو پرسِی: «مَه او وَه‌گرد تو اِنوم کنفرانس شرکت مَکِه؟»

بی‌درنگ جوواو دام: «نه.»

کنجکاوتَر بی ئو وِت: «اَسَه اژ کُجا جیمَ اَخِه خُو مَشناسی؟»

دُما گِلابِرِم، اِنوم چیمَلِش سیل کِردم ئو وِتم: «مِه هَرگِس اوَ نَدیتِم!»

قیافه‌اش عوض بی ئو اِسگه محتاط بی؛ شاید حَتا نگران. شاید اژ ووژِ مَپرسِی مَه مِه کارآگاهی شصخی‌م یا حَتا مأموری دولتی؟

بیلِم یَه لحظه بی‌دَنگ بو؛ دُما وَه اطمینون وِتم: «ایی اَچیئهَس گه مِه اَبارَه او باوار دیرِم!»

او نَتوِنست قصَه کِه.

ادامه دام: «هَر اِسگه هُمَه وَه اعتمادبه‌نفس فِرَه‌ای اَبارَه ایی گه عیسا کیَس قصَه کِردین؛ مِنتائای تقریباً هَر اَچیئه گه اَبارَه او وِتین، نادِریس بی. ایی برخلاف اَچیئهَس گه کتاو مقدس تَیلیم مِنَه. مِه ایَ مَذانم؛ اَرِیَگه اوَ مَشناسم.»

قصَه‌مون وَه انتخاب او تموم بی؛ مِنتائای آشگارا لَرزی بی.

پولس رسول وَه کلیسایی گه وَه قویلای دوسِش داشت، جمله‌ای سُرسام‌آوَر بیان مَکِه:

> «اَرّ کسی بیایَ لاتون ئو عیسایی جیا اژ اَ عیسایِیَ گه ایمَه اَرِتون موعظه کِردیمو، موعظه کِه ...وَه‌راحتی تحملِش مَبِهینو.» (دوئِم قرنتیان ۱۱: ۴)

او اَبارَه خدایی جیا قصَه نِمَکِه؛ بلکِم اَبارَه عیسایی جیا قصَه مَکِه. آشگاراَس گه اونَل وَه عیسا ایمون دیرِستن، مِنتائای وَه‌راستی اوَ نِشتاسیاتین. اَرا؟ اَرِیَگه وَه هَر اَچیئه گه میلشون بی باوار مَکردن، ئو اَژونَسَ وَه‌گرد عیسای واقعی بیگانه بوئین.

ایی کار سخت نَ؛ خداون نادیدنَ، اَژونَسَ مَتوِنین ماهیت اوَ جوری عوض بِهِینو گه مِطابق میلِتون بو.

قوم اسرائیل‌یش هَر ایی کارَ کِردن. هاتِنَ دَر اژ مصر، نمونه‌ای اژ نجات اژ دنیاَس. مَحوینیم:

> «کُلشون اژ هَر اَ آشامیدنی روحی هُاردن؛ اَرِیَگه اژ اَ صخره روحی مَهُاردن

گه دُماشون مَهات، ئو اَ صخره مسیح بی. وَه ایی حالا، خدا اژ ویشتِرِشون خُشحال نَبی.» (اول قرنتیان ۱۰باب آیه ۴ -۵)

دلیلَل فِرَه‌ای هایتی گه خدا اَژشون راضی نَبی؛ مِنتائای کُلشون مَرَسنَ یَه نکته اصلی: نافرمانی اونَل اژ کلوم خدا؛ یانی نبود زَله مقدس.

وخدی موسا چِل روژ اَرسَر کو بی، هارون زَبَر اَ زَمو اسرائیل گوساله‌ای طلایی درست کِرد. ایمَه وَه دیئن ایی مسئله هاوار مَبهیمن: «ایی بُت‌پرستیَس!»آری، دِریسَ؛ مِنتائای اَچیئه گه فِرَه کسَل پِی نِمَبَرِن ایِیَس گه هارون ئو کُل مردِم، گوَئرَ «اِلوهیم». یانی خدا یا خداَل نُم مَنان.

ایی کلمه ۲۶۰۶ جار اِنوم عَت عتیق پیا مَبو. مَتونی اَر خدایَل دروئین اشاره کِه؛ مِنتائای نُه جار اژ هَر ده جار، اَر یهوه خداءِ یَگانه اشاره دیری. اَرِه مثال، ایی کلمه ۳۲ جار اِنوم فصل یِکِم پیدایش هاتیَس. آیه اول کتاو مقدس مِوِتی:

«اِنوم اول، خدا آسمونَل ئو زَمیَ آفِری.»

ایمَه وَه‌راحتی مَتوِنیم تأیید بهیمن مَه اونَل گوَئرَ «اِلوهیم». خداءِ متعال نُم مَنان یا «اِلوهیم». خدایی دروئین. دلیِلش اِنوم ایی پیا مَبو گه هارون گوَئرَ «یهوه»نُم مَنی (خروج ۳۲: ۵). ایی نُم مقدس خداءِ یَگانه ایمَهَس ئو جیا اژ ایرَه، اِنوم هُیچ جای کتاو مقدس نُم خدایی دروئین نَبوئی.

هارون ئو قومِش گوَئرَ «نَمرود»، «بَعل»، «اُزیریس»یا هَر نُم خدایی دروئین‌تِر نُم نِمَنِن. اونَل اعلام مَکَنِن:

« اِا اسرائیل، یوئنَنَ خدائَل تو گه تونون اژ وِلات مصر آوِردَ دِریر.» (خروج ۳۲: ۴، نقل‌قول نُیسَر)

اونَل چطو مَتوِنستن تا ایی اندازه گمراه بوئن؟ اَرا چُی موسا خداءِ زِنه‌ی واقعیَ نِشتاسیاتین؟ اونَل معجزه‌ل اوَ دیتِن؛ دُما اَور ئو ستون آگِر او چِردن.

جوواو پیچیده نیَ. چَن ماه وِرِتَر، وخدی خداون اول جار اَرِه مَعرفی ووژِ هاتَ خوار اَرسَر کو، اونَل گِلانَگِردن ئو وَه موسا هاوار کِردن:

«تو ووژت نزیک بچو ئو هَر اَچیئهَ گه یهوه خداءِ ایمَه مِوِتی بِشنَف. دُما هَر

اَچیئهَ گه یهوه خداءِ ایمَه وَه تو بِوِشی، وَه‌مون بِوِش؛ ئو ایمَه مَشنَفیم ئو انجومِش مِئَیم.» (تثنیه ۵: ۲۷)

فَخَد مَتونِم ناامیدی بِن‌کُل موساَ تصور کَم. او نِمَتونِی نبود میل اونَل اَرِه چیئنَ حضور خداَ درک کِه. چطو ایی کار ممکنَ؟

موسا ایی نگرانیَ ماریَ حضور خداون ئو انتظار دیری جوواوی پیا کِه؛ مِنتائای تقریباً بی‌گومون، جوواو خدا موساَ سُرسام مَکِه:

«قصَه‌لیَ گه ایی قوم وَه تو وِتِن شنَفتم. اَچیئه گه وِتِن خُوَس.» (تثنیه ۵: ۲۸)

موسا سُرسامَ. احتمالاً فگَر مَکِه: «وَستَه! اونَل دِریس مِوِشِن؟ اَرِه یَه جار ایی مردِم وَه‌راستی دِریس مِوِشِن!»

فگَر مَکَم جوواوِش وَه خدا ایجور بو: «اَرا نِمَتونِن بیایَنَ حضور تو ئو توَ هَراَجوری گه مِه مَشناسم، وَه شِکلی صمیمی بِشناسِن؟»

خدا جوواوی مِئَه گه آزاردهندهَس:

«کاش هَمیش ایجور دِلی دیرِستن تا اژ مِه مَزَلین.» (تثنیه ۵: ۲۹)

خدا اژ ایی مسئله ناراحتَ؛ اَرِیَگه اَرّ اونَل فَخَد وَه زَله مقدس گوم مَنان، مَتونستن بیایَنَ حضور او ئو رابطه‌ای صمیمی تجربه کَنِن. ایی کار دُما ووژِ قدِرتِشون مِدا اطاعت کَنِن ئو باعث مَبی کُل چی اَرِه اونَل ئو آویلَلشون خُو وَرِرو بچو. دُما خداون ایی فِربونَ وَه موسا مِئَه:

«بچو ئو وَه‌شون بِوِش گِلابِرنَ چادرَل ووژون. مِنتائای تو ووژت ایرَه لات مِه رادِوَست تا کُل فِربونَل، حُکمَل ئو قانونَلیَ گه باس وَه‌شون فِربِئَی، وَه تو بِوِشِم.» (تثنیه ۵: ۳۱ -۳۲)

ایی اتفاق هَم غم‌انگیزَ ئو هَم هیجان‌انگیز. اول بُعد غم‌انگیز اوَ بررسی مَبهیمن. تاریک‌تَرین لحظه اسرائیل اَ زَمو نَبی گه گوَئرَ ساختن؛ یا اَ زَمو گه گزارشی خِلَط دان ئو اَژونَسَ اژ سَرزمین وَدَه دویر مَمان. نه؛ بلکِم تاریک‌تَرین لحظه‌شون هَر ایی بی: خداون اونَلَ اژ مصر دنیا هاتَ دَر تا بیارِشونَ لات ووژِ، تا بِتونِن اوَ هَراَجوری گه او

اونَلَ ِشتاسیاتی، اژ نزیک بِشناسِن. مِنتائای وَه خاطر نبود زَله مقدس، اژ ایی فرصت چشم‌پوشی کِردن؛ ئو ایی تلخ ئو غم‌انگیز!

اژ لای‌تِر، ایی اتفاق اَرِه موسا هیجان‌انگیز بی؛ اَرِیَگه دعوت بَی بی لات خدا رادِوَستی ئو قصَه‌ل اوَ دِخَخاً اژ دَم او بِشنَفی. اِنوم حالی گه مردِم گِلامَگِردنَ چادرَل ووژون، او دعوت بَی بی بچوَ رابطه‌ای صمیمی وَه‌گرد خدا.

اَ ژن کاسب کنار استخر، عیسایی جیاَ اعلام مَکرد؛ قرنتیَل عیسایی جیاَ خِلمت مَکردن؛ ئو اسرائیل دُما خداءِ قادر مطلقی جیا مَجِرد. مَه اِنوم کُل ایئَل الگویی مَوئینین؟ مَه ممکنَ ایمَه خدایی وَه نُم عیسا درست بهیمن، مِنتائای واقعیت اَ عیسایِیَ گه اِنوم دَس راست خداءِ باوَه نِشتوئیَس نِشناسیم؟

اَچیئه گه ایی مسئلهَ ویشتِر نگران‌کننده مَکِه ایئَس گه قوم اسرائیل ئو کلیسا قرنتس، قدِرت آشگار ئو معجزه‌ل خداونَ اِنوم جوواو دوعال ووژون تجربه کِردی بوئین.

اِسگه بیاین گِلابِریمَ اَ جمعیت کَلِنگی گه اِنوم داوری، عیساَ خداون ووژون اعلام مَکَنِن؛ مِنتائای وَه شِکلی غم‌انگیز هَر اَ جمله‌ایَ اَژی مَشنَفِن گه خدا اَبارَه اسرائیل وَه موسا وِت: «اژ مِه دویر بوئن!»

بِیتَر کلوم پیشگویی عیسا اَبارَه اَچیئهَ گه وَه‌راستی اَرِه ایی جمعیت فِرَه اتفاق مَکِفه را وَه دِقّت بررسی بهیمن. هَراجوَر گه اِنوم دَس‌پِک ایی فصل بیان بی، ایی مسئله فیَمِسن بِیتَری اژ اهمیت زَله مقدس اِنوم رابطه‌مون وَه‌گرد خداون ئو آفِریدگارمون مِنَه. اِنوم فصل دُما ایی کارَ انجوم مِنَیم.

شخصی‌سازی

آیه: «...وَه‌سونگَ او نجات پیا مَبِهینو؛ وَه شرط اَچیئه گه اَکلومیَ گه وَه‌تون بشارت دام، محکم نگا بِدیرین. جیا اژ ایی، بی‌فادَه ایمون آوِردین.» (اول قرنتیان ۱۵: ۲)

نکته: ممکنَ وَه کُل وجودتون وَه کسی یا چیئی‌ای باوار بِدیرین گه دِریس نیَ.

تأمل: چطو مَتونِم مطمئن بِم وَه عیسای واقعی ایمون دیرِم، نه وَه نمونه‌ای جعلی اَژی؟ مَه چون رَبَرَل دینِم اَبارَه او تَیلیم مِنَّن، مَتونِم مطمئن بِم؟ مِنتائای توجه بِهِینو، مَه هارون‌یش اسرائیلَ تَیلیم نَدا ئو رَبَری نَکِرد؟ مَه چون کتاو مقدسَ مَحوینِم، مَتونِم اَبارَه ایی مسئله مطمئن بِم؟ توجه بِهِینو، مَه فریسیَل‌یش هَر ایی کارَ نَکِردن؟ چطو مَتونِم ایَ بِذانم؟

دوعا: اِا باوَه، وَه نُم عیسا اَژت مِخوازم نه فَخَد حخیختَ بِشناسم، بلکِم حخیختَ دوس بِدیرِم. انتخاب مَکَم کلوم زِنه‌ی توَ وَه عنوان مرجع آخِر اِنوم بَغل بِگِرِم ئو اَژی اطاعت گم؛ خواه اوَ درک گم یا نه. وَه انجوم دائن ایی کار، وَدَه توَ دیرِم گه فِریب نِمَهُورم. هَراجوَر گه کلوم توَ مَحوینِم ئو اَژی اطاعت مَکَم، بیلین کلوم تویش مِهَ بِحوینی ئو اَرِم آشگارا کِه مِه بهیمن ئو خداونم عیسا کیَس. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه انتخاب مَکَم وَه کلوم خدا ایمون بِدیرِم، خواه اوَ درک گم یا نه.

«کُل روژ دَسَلمَ دراز کِردمَ
سونگ قومی گردن‌کِش، گه اِنوم رئیَل
نادِریس گوم مَنِن.»

– اشعیا ۶۵: ۲

۳۱ | هُمَهَ نِمَشناسم

اَرّ کُلمون وَه نقطه اَرضد «صمیمیت وَه‌گَرد خدا»سیل بهیمن، اوَ بِیتَر درک مَبهیمن ئو اَرزِش بِلِنگ‌تَری اَرِش مَنِیم. موضوعمون اِنوم فصل وِر ئو هَر ایجور اِنوم اِی فصل، حخیختی سختَ. وَه اِی حالا، هشدارَل کتاو مقدس اَبارَه بحثمون، وَه‌راستی خِلاتَلی اژ جنس مِحبت ئو محافظت اژ لای باوَه مهربونمونَن. کلوم عیسا زَله مقدسی اِنوممون پیا مَکِه گه ایمَهَ تا آخِر وَه خداون حیات نزیک نگا مَدیره.

کتاو مقدس وَه‌روشنی هشدار مِنَه گه اِنوم روژَل آخِر، انجیلی اعلام مَبو ئو وَه‌طور گسترده قبول مَبو گه نجاتی دروئین ئو خالی اژ الوهیت مِنَه. وَه قصَه‌ای آسون، رابطه‌ای بی تعهد ئو بی اطاعت بی‌قیدوشرط اژ کلوم عیسا مِنَه؛ رابطه‌ای گه اَرضد زَله مقدسَس، عیسایی ساختگی پیا مَکِه ئو هُیچ فَرکی وَه آچیئه نِدیرِه گه پولس فِرَه کُم اژ قرنتیَلَ اَری متهم مَکرد.

دُما آچیئه گه پولس وَه‌گَرد اِی «ایمون‌دارَل»یونانی، وَه خاطر پیروی اژ عیسایی جیا، رویرو بی، اَر حالت دِلَلیشون اشاره مَکِه گه نجات‌دهنده‌ای خیالی پیا کِردی بی. او مَنُیسی: «بَعضیَل اِنوم گذشته گنا کِردِن ئو اژ ناپاکی، بی‌عفتی ئو عیاشی ووژون توبه نَکِردِن.» (دوئِم قرنتیان ۱۲: ۲۱)

اونَل اعتراف مَکَنِن عیسا خداونَ؛ مِنتائای برخلاف کلوم او زِنه‌ی مَکَنِن.

اِی اتفاق اِنوم کلیسا اول کم‌یاب بی؛ مِنتائای اِنوم کلیسا مدرن غربی‌مون بِن‌کُل رایجَ. نتیجه ایجور تَیلیم ایِیَس گه «خداون»فَخَد محدود مَکِهَ عنوانی، نه جایگاهی گه او اِنوم زِنه‌ی مردِم دیری. عیسا پیشگویی مَکِه:

« نه هر کی مِنَ ‘اِا خداون، اِا خداونْ هِنا کِ مَچو اِنوم پاتِشائی آسمونا، بلکِم اَوَه گه خواس باوَه‌م گه ها آسمون‌اِر باریَ جا.» (متا ۷: ۲۱)

عیسا فَخَد کسَلیَ اَر وَر چیَم مَگری گه اوَ وَه عنوان سرور ووژون اعلام مَکَنِن؛ نه کسَلی گه جوزف اسمیت، بودا، هَری کریشنا، کنفوسیوس یا هَر نبی دروئین‌تِر ایی دورهَ پرستش مَکَنِن.

توجه بِهِینو گه «سرورم»اِنوم ایی آیه دُما یَک تکرار بَیَس. اَرّ کلمه یا عبارتی دو جار اِنوم کتاو مقدس تکرار بو، اتفاق نَ ئو نُیسَر اَرسَرِش تأکید دیری. وَه ایی حالا، اِنوم موردَلی چُی ایی، نه فَخَد تأکید، بلکِم شدت حسَل‌یش منظورَس.

اَرِه مثال، وخدی داوود پاتِشا خَوَر کُشتیا بیئن کُرِشَ اژ لای لشکر یوآب شنَفت، واکنِشِش اژ نظر احساسی بِن‌کُل سِفت بی: «پاتِشا روی ووژِ پوشاند ئو وَه دَنگ بِلِنگ هاوار کِرد: "اِا کُرِم اَبشالوم! اِا اَبشالوم! اِا کُرِم! اِا کُرِم!"» (دوئِم سموئیل ۱۹: ۴)

او شاید دِخَخاً دو جار کلمه «کُرِم»نَوِت؛ مِنتائای واکنش احساسی‌اش اژ غم اَخِه سِفت بی گه نُیسَر، قصَه‌ل اوَ تکرار مَکِه.

هَر ایجور، سرورمون حسَل پُرشور ایی کسَلَ نِسبت وَه ووژِ وَرمَگِری. اونَل فَخَد وَه ایی تَیلیم گه عیسای مسیح کُر خداَس بسنده نِمَکَنِن؛ اژ نظر احساسی سرمایه‌گذاری مَکَنِن ئو اِنوم باوارَل ووژون پُرشورَن.

ایمَه اَبارَه کسَلی قصَه مَبهیمن گه اژ «مسیحی»بیئن هیجان‌زدهَن؛ احتمالاً کسَلی گه وخدی اَبارَه ایمون ووژون قصَه مَکَنِن، حسَل ووژونَ نشون مِئَن ئو حَتا اِنوم طول مراسم پرستش، اَسر مَریشِن.

اونَل نه فَخَد مسیحَ وَه قویلای حس مَکَنِن، بلکِم اِنوم خِلمت اویش شرکت دیرِن:

« اِ اَ روژ فِرَه کَسِلَ موشِن‌ئونِم: “اِا خداون، اِا خداون، مَر وَه نُم تو نبوّتمو نَهَرد؟ مَر وَه نُم تو مِلاکَتَلمو نَهَردَ دِریر؟ مَر وَه نُم تو مُجِزَه‌ل فِرَه‌مونی اَنجوم نا؟“ ؟"» (متا ۷: ۲۲)

مِه اژ عبارت «نبوت»استفاده مَکَم؛ اَرِیَگه وَه بِیتَرین شِکل نشون مِئَه ایی کسَل اِنوم حاشیه نین. اونَل دِخَخاً اِنوم کار کلیسال ووژون شرکت دیرِن یا اَژشون حمایت مَکَنِن. هَر ایجور اِنوم باوار ووژون وَه انجیل آشگاراَن: «مَه وَه نُم تو نبوت نَکِردیمو؟»

اِنوم اصل، اونَل بَخشی اژ عوض کِردِن زِنه‌ی مردِم وَه سونگ خُوئین. اِنوم یَکی اژ ترجمه‌ل انجیل (MSG)، وَه جای کلمه «فِرَه کسَل»، کلمه «هزارَل»هاتیَس؛ مِنتائای اِنوم ویشتِر ترجمه‌لتِر، کلمه «فِرَه»وَه کار چِردیا بَیَس گه معادل یونانی‌اش polusس ئو ایجور تیَریف بَیَس: «فِرَه اژ نظر ژمارَه، کمیت یا اندازه». ایی کلمه فِرَه جار میَنا «ویشتِر»مِنَه.

وَه هَر حال، عیسا اَر گروهی گُجَر اژ مردِم اشاره نِمَکِه؛ بلکِم اَر جمعیتی پهن اشاره دیری گه وَه تَیلیمَل انجیل باوار دیرِن. اونَل اوَ خداون نُم مَنِن، اژ نظر احساسی سرمایه‌گذاری مَکَنِن، پغومِشَ اعلام مَکَنِن ئو اِنوم خِلمت مسیحی فعالَن. ایمَه وَه‌راحتی اونَلَ مسیحیَل واقعی تشخیص مِنَیم.

اَسَه عامل جیاکَر چَیَس؟ اونَل چه فَرکی وَه‌گرد ایمون‌دارَل اصلی دیرِن؟ عیسا وَه‌مون مِوِتی:

> «مِنتائای اِلومَ مَهَم اَرِنو، "هرگِس هُمَه‌م نَشناسیَ. اژ مِه دویرا بِگِرِن، اِا گَنَکارَل!» (متا ۷: ۲۳)

کلمه کلیدی اِنوم آیه بِلِنگ «بدکارَل». یِگلی‌تِر تأکید مَکم گه رفدارَل شَرارت‌بار وَه اقتدار کلوم خدا هماهنگ نین. ایی پیاَل ئو ژَنَل فَخَد گاه‌به‌گاه نِمَلَغزِن؛ بلکِم تیَریف دِریس‌تَر اییَس گه نادیده گِرتِن کلوم خدا اَرِشون وَه عادت عوض بَیَس، اَژی غافل مَبن یا اَژی سرپیچی مَکَنِن؛ یانی زَله مقدس نِدیرِن.

جالبَ بِذانین عیسا مِوِتی: «هَرگِس هُمَهَ نَشناختم!»هَراجوَر گه اِنوم فصل وِر بیان بی، کلمه «شناختِن»اِنوم زوئون یونانی ginoskoس گه هَر معادل کلمه عبری yadaس؛ یانی کسیَ اژ نزیک شناختِن.

اونَل هَرگِس رابطه صمیمی واقعی وَه‌گرد خدا نَداشتِن. هَرچَن اوَ سرور ئو خداون نُم مَنِن، مِنتائای ایی اَرِشون فَخَد عنوانیَس؛ اَرِیَگه اژ فِربونَل او اطاعت نِمَکَنِن. یوحنا مَنُیسی:

> «اَرَ حکمَل او باریمَ جا، هُنَ مَذانیم گه اومو شناسیَ. هر کی بوشی اوَ مَشناسِم، مِنتائای حکمَل نارتیَ جا، دِروزِنَ ئو حخیخت اِنوم او نیَ » (اول یوحنا ۳: ۲ -۴)

ایی بِن‌کُل وَه روئش قصَه کِردِن عیسا هماهنگس: « هَرِ ایی جورَ، هُمَه اونَل وَه

ثمرَلونا مَشتاسینو.» (متا ۷: ۲۰)

اِی میوه‌ل یانی کارَل خِلمت مسیحی، موعظه کِردِن یا حضور اِنوم کلیسا نین؛ اَرِیَگه کسَلی گه گِلامَگِردن‌یش اِی ویژگیَلَ دیرِن.

بیلین ایجور بِوِشِم: بی‌گومون اِی صفتَلَ اِنوم ایمون‌داری واقعی پیا مَبِهِینو؛ اَرِیَگه آم بی اِی ویژگیَل نِمَتونی ایمون‌داری واقعی بو. وَه اِی حالا، دیرِن اِی صفتَل یانی اَچیئه نیَ گه اونَل آویلَل واقعی خداآن.

عامل دیاری‌کَر ایسَس: مَه اونَل اژ کلوم خدا اطاعت مَکَنِن؟

اِی بحث، موضوع آخِر کلوم عیسا اِنوم موعظه مَشور «اَرسَر کو»س. او قصَه‌ل سُرسام‌آوَر ووژِ ایجور وَه آخِر مَرَسِنی:

> «اِسَه هر کی ایی قصَه‌ل مِنَ بشتوئی ئو اَنجومو دِ، چُی پیا دونای کَ گه پِ مال ووژ اَرسر کُچِک آوشدیِ. وارُ واری ئو لافاو کَتِ رئی ئو واهوفَه‌ل هاتِن ئو زورو آوِرد اَر مالِهَه، اِرنَرمیا، اَرِیَگه پِ اَرسر کُچِک بیتی.

مِنتائای هر کی اِی قصَه‌ل مِنَ بشتوئی، ئو اَنجومو نِ، چُی پیا نایونی کَ گه پِ مال ووژ اَرسر هُس آوشدیِ. وارُ واری ئو لافاو کَتِ رئی ئو واهوفَه‌ل هاتِن ئو زورو آوِرد اَر مالِهَه، اِررِمیا، ئو خِراوی فِرَه بیتی!» (متا ۲۴: ۷ -۲۷)

وَه بررسی اِی دو گروه، مَفِیَمِسیم کُل چی وَه یَه فَرک آسون مَرَسی. عیسا مِوِتی هَر دو گروه کلوم اوَ مَشنَفِن؛ مِنتائای گروه اول اَژی عمل مَکِه ئو گروه دوئِم عمل نِمَکِه. یا مَتونیم بِوِشیم: گروه اول اژ کلوم خدا مَلَرزِن زَله اژ خدا دیرِن ئو گروه دوئِم اژ کلوم خدا نِمَلَرزِن زَله اژ خدا نِدیرِن.

عیسا وَه‌روشنی مِوِتی اِی دو گروه اژ ظاهر فِرَه شبیه یَکتِرَن. اِنوم گروهی گه بن‌مایه نِدیرِن، چینَلی چُی باوارشون وَه تَیلیمَل مسیحیت، وَه شوروحرارت بانگ کِردِن خداون ئو انجوم دائن خِلمتَل مسیحی، نشون مِئَه چطو زِنه‌ی ئو مال ووژونَ مَسازِن.

گروهی گه بن‌مایه سِفت دیرِن‌یش کُل اِی ویژگیَلَ دیرِن؛ فَخَد فَرک ایسَس گه اونَل اژ کلوم خدا اطاعت مَکَنِن، جوری گه گویی خواست ووژونَس. هَر دو مال اژ مصالح ئو تَیلیمَل یَکسان ساختیا بَیَن. هَر دو اِنوم عبادت ئو خِلمت یَکسان وَه نظر مَرَسِن؛ مِنتائای فَرک اِنوم بن‌مایه‌شونَس، یانی اَچیئه گه نادیدنیَس.

یَه گروه اِنوم خلوت ووژون صمیمیت وَه‌گرد خداَ تجربه مَکَنِن ئو گروه‌تِر نه. صمیمیت وَه‌گرد خدا وَه کسَلی وَدَه دائی بَیَس گه وَه زَله مقدس گوم مَنِن. اِنوم چَن فصل دُما شاتی ایی امتیاز پُرشکوه مَبوئیم گه مِه ئو هُمَه اَرِش بانگ بوئیم.

شخصی‌سازی

آیه: «فیض ئو سلامتی ...اَرسَر هُمَه ویشتِر بو. قدِرت الاهی او هَر اَچیئهَ گه اَرِه حیات ئو دینداری نیاز دیریم، وَه‌مون بخشیدی ...او وَه‌سونگَ ایِیَل، وَدَه‌ل گِلنگ ئو گران‌بهای ووژِ وَه‌مون دائی تا اَژونَسَ شریک طبیعت الاهی بوئن ئو اژ فسادی گه وَه خاطر خواستَل نفسانی اِنوم دنیا هایتی، رَها بوئن.» (دوئِم پطرس ۱: ۲ -۴)

نکته: نشونه‌ای گه پیا مَکِه کسی وَه‌گرد عیسا اِنوم ارتباطَ، ایِیَس گه قدِرتی وَه‌ری دائی مَبو تا وَرِروتَر اژ توانایی ووژِ، وَه کلوم عیسا عمل کِه. ایی قدِرت، «فیض او»نُم مَگری.

تأمل: مَه مِه اِنوم تقلا اَرِه اطاعت اژ کلوم عیسا، وَه قدِرت ووژم اعتماد مَکَم یا وَه فیض، وَدَه‌ل ئو طبیعت الاهی او؟ چطو مَتونِم وَه جای تکیه کِردِن اَرسَر توانایی ووژم، ویشتِر وَه توانایی او تکیه کَم؟

دوعا: اِا باوَه، مِهَ ببخش گه تقلا کِردم وَه قدِرت ووژم اژ کلوم تو اطاعت کَم. اژ ایی لحظه وَرِرو، عیساَ وَه عنوان سرور زِنه‌ی ووژم اعلام مَکَم. هَر اَچیئه گه کلوم تو بِوِشی، مرجع آخِر اِنوم زِنه‌ی مِهَس. اَرِه گوم نائن اِنوم رئیَل تو، فَخَد وَه فیض قدِرت‌بخش ئو طبیعت الاهی تو تکیه مَکَم. ایی رئی‌ایَس گه ایمَه وَه‌گرد یَک اِنوم رابطه‌ای نزیک مَچیم. اژ ایی گه مِهَ بانگ کِردیَتَ ایی زِنه‌ی پُرشکوه، بِن‌کُل شگِرگزارم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه وَه ایمون وَه توانایی او گوم مَنِم ئو دیَر وَه توانایی ووژم وابسته نِمَبوم؛ بلکِم اِسگه وَه‌گرد قدِرت او همکاری مَکَم.

اَچیئه گه اژ فگَرَل ووژمون سرچشمه مَگری، هَرگِس ایمَهَ خَوَردار یا سُرسام نِمَکِه. مِنتائای وخدی خدا قصَه مَکِه، هَمیش بشخی اژ سُرسامی ئو هیبت اِنومی هایتی.

– جوی داوسون

هفته پِنجِم روژ چوارِم

۳۲ | رازَل خداون

دو فصل وِر، سخت، چالش‌برانگیز ئو تأمل‌برانگیز بوئین. ذانستن ایی موضوع گه کسَل فِرَه‌ای منتظرِن عیسا وَه‌شون بِوِشی: «بیا ئو اِنوم شادی سرور ووژِت شریک بو»، مِنتائای وَه جای او مَشنَفِن: «اژ مِه دویر بوئن»، ناراحت‌کننده ئو دِل‌هَراشَ.

هُیچ فِریبی گَلِنگ‌تَر اژ ایی نَ گه فگر بِهینو وَه‌گرد خدا اِنوم رابطه‌ای نزیکِن، اِنوم حالی گه وَه‌راستی ایجور نَ. ایی پیآل ئو ژَنَل ناگهانی وَه مکاشفه‌ای وحشتناک آبارَه نادانی ووژون مَرَسِن؛ ایی گه وَه جای «یَک بیئن وَه‌گرد خدا»، اژ خدا استفاده کِردن.

اونَل وَه جای تجربه مِحبت پُرشکوهی گه اِنوم اطاعت اژ کلوم خدا آشگارا مَبو، کلوم اوَ آرِه هدفَل ووژون وَه کار بَردن. عیسا وَه مِحبت فِرَه آبارَه ایی اتفاق وحشتناک هشدار مِنَّه تا ایمَهَ اژ لَغزینَ حالتی ولرم یا فِریب‌هُاردَه نگا بِدیرِه.

اِسگه گه نقطه آرضد صمیمیتَ درک کِردیمو، بیاین وَه شادی بحثمونَ آبارَه بِلُجوئی صمیمیت واقعی وَه‌گرد خالق ووژمون دَس‌پِک بهیمن. بحثَ وَه وضعیتی دَس‌پِک مَبهیمن گه بررسی کاملِش چَن فصل دُما طول مَکِشی.

بیلین آرِه دَس‌پِک سئوالی مطرح کَم: مَه ممکنَ عضو پاتِشائی خداون بِم یانی اَ جمله وحشتناک «اژ مِه دویر بوئن»نَشنَفیم مِنتائای هَنی فرصت صمیمیت وَه‌گرد خداَ اژ دَس دایم؟

جوواو بی‌درنگ آریَس. مِنتائای بیاین اوَ اِنوم کتاو مقدس بررسی بهیمن. آرِه دَس‌پِک، یَکی اژ آیه‌ل موردعلاقه‌مَ وَه‌گردتون دِر میا مَنِم:

«خداون رِقیف کسَلی کَ گه زِلَئون اَژینَ مَچوت، او عَت ووژ یا اونِلَ مِ.» (مزمور ۲۵: ۱۴)

معادل عبری کلمه «رازَل»، sôd، ئو میَناش «تدبیر ئو مشورت». فرهنگ لغت یونانی‌یش مِوِتی: «محرمانگی اِنوم دِل ایی اصطلاحَس.» اَژونَسَ مزمورنُیس اِنوم اصل اَبارَه رازی معمولی قصَه نِمَکِه؛ بلکِم اَبارَه محرم یا مشاور رازَل خداون قصَه مَکِه. یا اَرِه هدف ایمَه، آسون‌تر اوَ «رازَل». وَه شِکل جمع نُم مَنیم.

ایی آیه مَتونی ایجور بو:

«خدا رازَل ووژِ وَه‌گرد کسَلی اِنوم میا مَنی گه اَژی مَزَلِن.»

اِسگه ایی سئوالَ اژ ووژِت بپرس: رازَل ووژِتَ وَه‌گرد کیا اِنوم میا مَنِی؛ آشنَال یا رفیقَل نزیک؟ مطمئنم جوواوِت رفیقَل صمیمیَس. اَبارَه خدایش هَر ایی دِریسَ؛ او رازَل ووژِ وَه‌گرد رفیقَل صمیمی ئو نزیک اِنوم میا مَنی، ئو رفیقَل نزیکِش کسَلیَن گه زَله مقدسَ اِنوم بَغل مَگِرِن.

ترجمه‌ای‌تِر مِوِتی:

«رفاقت خداون اَرِه کسَلیَس گه اَژی مَزَلِن.»

خدا رفیق هُمَه نَ. بیلین دِخَخ‌تَر اوَ بِوِشِم: خدا وَه‌گرد کُل کسَلی گه اِنوم کلیسَان رفیق نَ.

اَرِه روشن بیئن ایی موضوع، بیلین اژ عَت عتیق دَس‌پِک بهیمن. دو پیا وَه عنوان رفیق خدا شناخته مَبن: ابراهیم ئو موسا. مَه کسَل‌تِریش هاین؟ بی‌گومون؛ نوح، دانیال، استر، یوسف، داوود، ایوب، خنوخ، اشعیا ئو فِرَه کسَل‌تِر وَه نزیکی وَه‌گرد خدا گوم نان. وَه ایی حالا، زِنه‌ی ایی دو پیا نمونه‌ای اژ رئی‌ایَس گه وَه رابطه رفاقت وَه‌گرد خداون مَرَسی.

بیاین اژ ابراهیم دَس‌پِک بهیمن. اَرا او رفیق خدا نُم گِرت؟ وخدی هفتادوپنج سالِش بی، خداون وَدَه دا گِلِنگ‌تَرین آرزو دِلِش یانی دیرِن یَه کُر وَه انجام بِرَسِنی. مِنتائای ایی اتفاق بی‌درنگ نَکِفت. او بیست‌وپنج سال‌تِر صبر کِرد تا سارا، ژِنِش، وَه شِکلی معجزه‌آسا اسحاقَ وَه دنیا بیاری.

مَه مَتونِین اَ قدردانی قویل ئو شیرینی‌ایَ تصور بِهِینو گه اِنوم انتظار ایی تحقق دراز هایتی؟ مطمئنم رابطه باوَه ئو کُر، وَه چِردِن هَر سال سِفت‌تَر مَبی. دارایی فِرَه

او اِنوم بِرابر لذتی گه اژ کُرِش مَبَرد، هُیچ بی. هُیچ چیئی اَرِه ابراهیم مهم‌تَر اژ کُرِش نَبی؛ حَتا گیو ووژِش.

مِنتائای یَه روژ، بی هُیچ هشدار، خداون اِنوم دوعا وَه ابراهیم مِوِتی:

«کُرِهَت اسحاق گه یَکونَه کُرتَ ئو دوس دیرینی، هیزدَ ئو بِچو اَرِه وِلات موریا، ئو اَر اورَه اَرسر یَکی اژ کویَلی گه موشِم‌ئونِت، چُی قُرونی سُتِنی تقدیم کِیتی.» (پیدایش ۲۲: ۲)

چَی!؟ مهم‌تَرین گَس یا مهم‌تَرین چی زِنه‌ی ووژِتَ بِکُشی، فَخَد اَرِه ایی گه خدا وِتی ایی کارَ انجوم بِدَی ئو هُیچ دلیلی‌یش اَرِش نیاوِردیَ؟ راس مِوِشی! مَه مَتونِین تصور بِهینو ابراهیم وَه شنَفتِن ایی کلمه‌ل چَن سُرسام بَیَس؟ او هَرگِس نِمَتونِست تصور کِه خداون ایجور کار سختی آژی بِخوازِه. خدا اژ او ویشتِر اژ گیو ابراهیم خواست؛ اِنوم حخیخت دِلِشَ خواست. هُیچ میَنایی نَداشت.

بیلین ایی نکته مهمَ مطرح گم: ایمَه مَذانیم ایی یَه آزمایش بی. اِنوم حخیخت، کتاو مقدس ایَ روشن مَکِه: «چَن روژ دُما ایی اتفاقَل، خدا ابراهیمَ آزمایش کِرد» (آیه ۱). مِنتائای ایرَه نقطه‌ضعفی هایتی؛ ایمَه رهِرَوتی تاریخیَ مَحوینیم گه وِرتَر اتفاق کِفتیَس ئو نتیجه‌اشَ مَذانیم. ویشتِر ایمون‌دارَل ایی داستانَ چَن جار شنَفتِن یا حوینِن. مِنتائای اژ ویر نهیمن گه ابراهیم نِمَذانست ایی یَه آزمایشَس!

ایمَه هَرگِس نِمَذانیم چه زَمو خداون اِنوم حال آزمایش کِردِن ایمَهَس؛ تا اَ زَمو گه اژ طرف‌تِرش رَد بِم. شاید مَتونیم وَه رئی‌ای اِنوم آزمایش دبیرستان تقلب بهیمن؛ مِنتائای هُیچ کَس نِمَتونی اِنوم آزمایشَل خداون تقلب کِه. اَرّ تکلیفَل ووژمونَ اَرِه اطاعت اژ کلوم خدا، اَرِه مقدس کِردِن دِلمون، انجوم نَدَیم، مهم نَ چَن باهوش بِم؛ وَه‌سختی اژ آزمایشَل رَد مَبیم!

اَرّ آویلَل ابراهیم اژ آزمایشَل خدا اِنوم بیابون خَوَردار بوئین، واکنِشِشون جیا مَبی. مِنتائای ابراهیم چیئی جیا داشت؛ چیئی گه آویلَلِش آژی بی‌بَهره بوئین: زَله مقدس.

مِه جوواو ابراهیمَ وَه فِربون بِن‌کُل سخت خدا دوس دیرِم: « اِسَه، شوصو، ابراهیم هیزگِرت» (پیدایش ۲۲: ۳). او بی‌درنگ دَس‌وَکار بی! چَن روژ یا چَن هفته آبارَه ایی موضوع فگر نَکِرد؛ وَه رفیقَلِش زنگ نَدا تا نظرشونَ بپرسی؛ فِربون خداَ

نادیده نَگِرت ئو مقاومت نَکِرد. او، اسحاق ئو دو خِلمت‌کارِش صوزوی زو بیدار بوئین، وسیله‌لَ جمع کِردن ئو کِفتنَ رئی.

شاید دُما شنَفتِن دَنگ خدا اِنوم شُو وِر، عمل کِردِن وَه فِربونِش کمی آسون‌تَر بی؛ مِنتائای دو روژونیم دُواتِر چَی؟ اَ زَمو گه ابراهیم اژ اَ دُما دیَر هُیچ دَنگی اژ آسمون نَشنَفتی بی ئو اِسگه اِنوم بِرابر کو رادِوَستی بی، چَی؟ مَه او مهم‌تَرین کَس یا دارایی ووژِشَ قربانی مَکرد، فَخَد اَرِه ایی گه خدا فِربون دائی بی؛ اویش بی آچیئه گه هُیچ دلیلی اَرِش بیاری؟

ابراهیم تا بُن کو مَچو ئو اژ خِلمت‌کارَلِش مِخوازِه اَورَه منتظر بِمَنِن. او اسحاقَ مَبَریَ سَر کو ئو اِنوم حالی گه حسَل آشفته ئو اَسرَل ووژِ پنهون مَکِه، مذبحَ آماده مَکِه. او کُل اراده ئو قدِرت فگر ووژِ وَه کار مَگِری تا هَر آچیئهَ گه اَرِه ایی قربانی لازمَ، انجوم بِئَه.

لحظه حساس مَرَسی؛ وَه نظر مَرَسی هُیچ امیدی اَرِه عوض بیئن نظر خدا نَمَنی. اَژونَسَ او وَه ناراحتی سِفت اسحاقَ مَبَندی، چاقوَ بِلِنگ مَکِه ئو آمادهَس اوَ اِنوم دِل کُرِش فرو کِه؛ کُلش فَخَد اَرِه ایی گه خدا خواستیَس، بی هُیچ دلیلی!

ناگهانی فریشته خداون ظاهر مَبو ئو هاوار مَکِه:

«دس اَر کُرِهَت دِریژا نِهَه ئو کارتَ بی ناآشدوئی! اِسگه مَذانِم گه تو اژ خدا زِلَتَ مَچو، اَرِیَگه کُرِت، آآ، یَکونَه کُرِت اژ مِه دریغِت نَهَرد.» (پیدایش ۲۲: ۱۲)

فریشته اژ کُجا فیَمِست ابراهیم اژ خدا مَزَلی؟ اَرِیَگه او بی‌درنگ اطاعت کِرد؛ حَتا وخدی ایی کار اَرِش بی‌میَنا بی ئو نه فَخَد فایده‌ای نَداشت، بلکِم ضرریش داشت. مِنتائای او تا آخِر مطیع مَما.

دُما ابراهیم چاقوَ اَرسَر زَمی مَنی، اسحاقَ باز مَکِه، چیَمَلِشَ بِلِنگ مَکِه ئو قوچی مَوئینی گه اِنوم بوته‌ای گیر کِفتیَس. ایی کلمه‌ل اژ دَمِش مَچنَ دَر: «یهوه یِری»، یانی «خداون فراهم مَکِه.» (پیدایش ۲۲: ۱۴)

چه اتفاق کِفتیَس؟ اِنوم اَ لحظه، خداون بُعدی اژ شخصیت ووژِ اَر ابراهیم آشگارا کِرد گه هُیچ کَس وِرتَر اَژی خَوَردار نَبی. اَرا؟ اَرِیَگه او رفیق خدا بی.

بیلین روشن‌تَر بِوِشِم. کُل هُمَه گه ایی کتاوَ مَحوینین، مِهَ وَه نُم جان بیورِ نُیسَر مَشناسین. بَعضی اَژتون گه قصَه‌ل مِهَ اِنوم کنفرانسَل یا کلیسال شنَفتین، مِهَ وَه عنوان جان بیورِ سخنران عمومی مَشناسین.

وَه ایی حالا، ژنی هایتی وَه نُم «لیزا» گه مِهَ وَه عنوان جان بیورِ شُوئر مَشناسی؛

جان بیورِ باوَه، جان بیورِ باپیر، جان بیورِ بِیتَرین رفیق، جان بیورِ عاشق؛ ئو هَر ایجور مَتونِم ایی فهرستَ ادامه بِدَیم.

فَخَد ژمارَه فِرَه کمی اژ مردِم ایی بُعدَل شخصیت مِهَ مَشناسِن؛ فَخَد کسَلی گه وَه مِه نزیکَن. ئو آخِرین موردَ فَخَد لیزا مَشناسی.

ابراهیم اِنوم اَ روژ رفیقی نزیک‌تَر اَرِه خدا بی. اِنوم فصل دُما رابطه پویا ئو خارق‌العاده ایی دو رفیقَ بررسی مَبهیمن؛ ئو ایی گه چطو ایمَه‌یش مَتونِیم ایجور رابطه‌ای وَه‌گرد خالق دیرِم.

شخصی‌سازی

آیه: «محرم رازَل هَم‌نِشین شیرین ئو رضایت‌بخش خداون، کسَلیَن گه اَژی مَزَلِن ئو کسَلی گه اوَ عبادت مَکَنِن .؛ او عَت ووژِ وَه‌شون نشون مِنَّه ئو میَنا قویل ئو درونی اوَ اَرِشون آشکارا مَکِه.» (مزمور ۲۵: ۱۴)

نکته: خداون رازَل ووژِ وَه‌گرد رفیقَل نزیک اِنوم میا مَنی، ئو رفیقَل نزیکِش کسَلیَن گه زَله مقدسَ اِنوم بَغل مَگِرِن.

تأمل: رفیق کیَس؟ رفیقَل چطو اژ وَه‌گرد یَک بیئن لذت مَبَرِن؟ چَی رفاقتَ قویل‌تَر مَکِه؟ مَه مِخوازم رفیق خدا بِم؟ فگر مَکَم او اژ رفیق ووژِ چَی مِخوازِه؟ مَه مِه اَرِه او رفیقی خُو بوئیم؟ اَرّ نه، چَیَ باس عوض گَم؟ آرزوَل مِه اِنوم رفاقت وَه‌گرد خدا چِیَن؟

دوعا: اِا خداون، مِخوازم یَکی اژ رفیقَل صمیمی تو بِم. مَذانم ایی خواست تویشَس. وخدی اَبارَه ایی فگر مَکَم گه رفیق صمیمی کیَس، مَفِیَمِسم اَرِه تو رفیقی وفادار نَبوئیم. مِهَ ببخش گه خواستَل توَ بِلِنگ‌تَر اژ هَر چیئِتِر نَنانم ئو اِنوم رئی‌ای گه زِنه‌ی کِردم ئو جوواوَلی گه وَه تو دام، اژ رابطه‌مون محافظت نَکِردم. وَه ایی فیض، مِخوازم تا ابد رفیق تو بِم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه دُما رفاقت وَه‌گرد خدا مَگِردِم ئو تصمیم مَگِرِم هُیچ چیئِتِرَ اِنوم اولویت نَنِم.

زَله اژ خدا روحَ روشن مَکِه، گَنیَلَ اژ میا مَبَری، هوسَلَ سُست مَکِه، تاریکیَل روحَ اژ میا مَبَری ئو اوَ پاک مَسازِه.

زَله اژ خدا قُله حکمتَ. هَراجا زَله اژ خدا نَبو، هُیچ چی خُو پیا نِمَبو. اَکسی گه زَله اژ خدا نِدیرِه، اِنوم مَعرض لَغزین شیطانیَس.

– اِفریم سوری

هفته پِنجِم روژ پِنجِم

۳۳ | مَحرم

ایمَه اَبارَه ایِ قصَه کِردیمو گه رفاقت میا خدا ئو ابراهیم چطو شِکل گِرت. ایِ نمونه‌ایَس اژ ایِ گه ایمَه چطو مَتوِنیم بچیمَ رابطه‌ای صمیمی ئو شبیه ایِ وَه‌گرد خدا. مِنتائای وِر اژ اَچیئه، بیلین بحث ابراهیمَ ادامه بِدَیم. اِنوم یعقوب مَحوینیم:

«مَه باپیرمون ابراهیم وَه کارَل ووژِ پارسا شِمِردیا نَبی، اَ زَمو گه کُر ووژِ اسحاقَ اَرسَر مذبح پیشکش کِرد؟ ...ئو او رفیق خدا نُم گِرت.» (یعقوب ۲ : ۲۱و ۲۳)

یعقوب رسول اَبارَه رفاقت اونَل قصَه مَکِه ئو اتفاق نِیَ گه هَم قصَه‌ل یعقوب ئو هَم وِته فریشته خدا یَک چیئَن. اَچیئه گه ایِ نزیکیَ پیا کِرد، زَله مقدس ابراهیم بِی گه وَه اطاعت بِی‌درنگ ئو کامل او آشگارا بِی. حَتا وخدی فِربون خدا منطقی نَبی، هُیچ فایده آشگار نَداشت ئو انجوم دائنِش آزاردهنده بِی، او اژ کلوم خدا مَلَرزی. زَله اژ خدا اراده‌مونَ اَرِه انجوم دائن اَچیئه گه خدا اَژمون مِخوازِه، وَه حرکت ماری ئو دَرِ صمیمیت وَه‌گرد اوَ باز مَکِه.

یَه روژ خداون ایِ سئوالَ اژ دو فریشته‌ای پرسِی گه اِنوم دیدار وَه‌گرد ابراهیم، نزیک بلوطستان مَمری، وَه‌گردِش بوئین:

«یانی اَ چیئَه گه میا بِهَم، اژ ابراهیم بِشارما؟» (پیدایش ۱۸: ۱۷)

دُما خداون روی کِردَ سونگ ابراهیم تا اَبارَه نیتَل ووژِ وَه‌گَردِش قصَه کِه، ئو دو

فریشته چِنَ سونگ شهرَل سُدوم ئو عَموره. مِخوازم اَچیئهَ گه اتفاق مَکِفه، اِنوم عبارتی تَر بازنُیسی کَم تا بِتونِین وَه‌ری ارتباط بِگِرین. اِنوم اصل، خداون وِت: «ابراهیم، مِخوازم ایی دو شهرَ نابود کَم؛ اَریَگه هاوار گناشون فِرَه بِلِنگَ. تو چَی فگَر مَکَی؟»

مَه مَتونِین تصور بِهِینو ایی کلمه‌لَ اژ دَم آفِریدگار ووژتون بِشنَفین؟ ابراهیم وَه سُرسامی جوواو دا: «سُدوم؟!»

خداون جوواو مِنَّه: «آری، آری، عَموره‌یش. نظر تو اَبارَه ایی چَیَس؟»

ابراهیم وَه وحشت اژ ووژِ مِوتی: «فگَر گه ابراهیم، فگَر گه! خواهرزاده‌م لوط اَورَهَس؛ اَژونَسَ باس اژ طرف او ئو کسَل بی‌گنا شفاعت گم.»ابراهیم فگری پیا مَکِه:

«مَه آم صالحَ گَرد آم شرَبار نابودَ مِهِین؟؟ اَرَ پنجا آم صالح اِنوم شیَر بوئن، چَه؟؟ مَه اِراسی شیَر اِرَمَچوقِنین ئو وَه خاطر پنجا آم صالحی گه هانیِ نوم، اژ نابود کِردِنی گذشت نِمِهِین؟ دویرِ رُیت گه هُنَ بِهِین؛ گه آم صالحَ گَرد آم شرَبار بِکُشین، جوری گه آم صالحَ گَرد آم شرَبار بوئنَ یَکی. دویرِ رویت! یانی داور کُل دنیا عدالت نِماریَ جا؟» (پیدایش ۱۸: ۲۳ -۲۵)

مَه مَتونِین شادی ئو رضایت خداَ اژ شنَفتِن جوواو خادم وفادارِش تصور بِهِینو؟ احتمالاً جوواو دا: «چه نکته خُوئی! خُو، اَرّ پنجاه کَس پارسا اَورَه بوئن، ایی دو شهرَ ویران نِمَکَم. فِرَه خُشحالم گه وَه‌گرد رفیقم ابراهیم قصَه کِردم.»

مِنتائای ابراهیم راضی نِیَ؛ اَرّ پنجاه کَس نَبوئن چَی؟ اَژونَسَ موضوعَ یِگِلی‌تِر مطرح مَکِه ئو ژمارَهَ ماریَ چِل‌وپنج.

خداون جوواو مِنَّه: «یَه نکته خُوئِتِر! خُو، اَرّ چِل‌وپنج پارسا بوئن، شهرَلَ ویران نِمَکَم. خُشحالم گه ایی بحثَ وَه‌گرد رفیقم ابراهیم داشتم.»

ابراهیم نِمَوَستی؛ بحثَ ادامه مِنَّه ئو اژ چِل‌وپنج کَس مَرَسیَ چِل، دُما سی، بیست ئو آخِر وَه ده کَس پارسا. اِنوم دِل ووژِ فگر مَکِه باس ده کَس هاین. لوط، خواهرزاده مِه، یَکی‌اشَ؛ فَخَد نُه کَس‌تِر لازمَ.

فَخَد یَه رفیق مَتونی وَه‌گرد پاتِشایی گه قدِرت داوری دیری، ایجور قصَه کِه. اَرّ ایی درخواست اژ لای خادم یا رعیت هاتی بی، بی‌حُرمتی بی. خداون وَه هَر درخواست او موافقت کِرد، ئو دُما مَحوینیم:

«ایسا خداون قصَه ووژ گَرد ابراهیم خِلاص کِردی، چی، ئو ابراهیم گِلاهُاردی اَرِه جا ووژ» (پیدایش ۱۸: ۳۳)

اژ ویر نَبِهینو گه زَله اژ خدا یانی اَچیئهَ گه او دوس دیری، ایمَه‌یش دوس بِدیرِم ئو اژ اَچیئهَ گه او بیزارَ، بیزار بِم.

یَه روژ، وخدی وَه‌گرد کسی گه فِرَه خشن ئو تند وَه‌گردم قصَه کِردی بی، وَه مِحبت ئو ملایمت رفدار کِردم، خداون وَه‌م وِت: «کُرِم، وخدی وَه اَچیئهَ گه اَرِه مِه مهمَ یانی مردِم اهمیت مِئَی، اَسَه برنامه‌لمَ وَه‌گردت اِنوم میا مَنِم!»

زَله مقدس وَه‌راستی قدِرتِمون مِنَه نه فَخَد خدا، بلکِم مردِمَیش وَه قویلای ئو حخیختی‌تَر دوس بِدیرِم.

کتاو مقدس اَبارَه کسَلی گه اِنوم سُدوم ئو عَموره بوئین مِوِتی:

« اِ زَمو لوطیش هُنَ بیَ. مردِم داشدو مَهُاردون ئو خُرّونَ ما ئو مَخِریان ئو مَفِروتو ئو کِشتونَ مَهَرد ئو مالونَ ماوشد.» (لوقا ۱۷: ۲۸)

بیاین ایَ وَه زوئون ساده‌تَر بِوِشیم: «زِنه‌ی خُوَس، اقتصاد رونق دیری، ئو اَرّ خدایی‌یش بو، اَرِش مهم نیَ ایمَه چطو زِنه‌ی مَبهیمن.»

کم‌تَر اژ بیست‌وچوار ساعت تا نابودی ایی شهرَل ماما بی، ئو مردِم بی‌خَوَر بوئین. مِنتائای ایی نگران‌کننده‌تَرین حخیخت نیَ.

حخیخت وحشتناک ایئَس گه لوط گه کتاو مقدس اوَ «لوط پارسا»مَخونی (دوئِم پطرس ۲: ۷) اَژی اَچیئهَ گه خِریک بی اتفاق بِکِفه، هَر اَخِه بی‌خَوَر بی. وَه عبارتی‌تِر، هُیچ فَرکی وَه‌گرد مردِم بی‌دین نیاشتو! دو فریشته رحمت لازم بی تا او ئو مال‌وآویلِشَ هاتِنَ دَر، اویش فَخَد اَرِه ایی گه ابراهیم دوعا کِردی. (پیدایش ۱۹: ۲۹)

اَرِه ایی گه وَه ایی داستان ارتباط ویشتِری بِگِرین، بیاین ایجور سیلِش بهیمن گه گویی اِنوم زَمو ایمَه اتفاق کِفتیَس. دو پیا پارسا دیریم؛ دو پیا مسیحی گه نجات پیا کِردِن ئو اژ نو وَه دنیا هاتِن.

یَه پیا پارسا مَذانی خدا خِریکَ چَی انجوم بِنَه ئو حَتا وَه او کمک مَکِه تصمیم بِگِرِه چطو اوَ انجوم بِنَه. پیا پارسا دوئِم، چُی مردِم شریر، اژ داوری نزیک بی‌خَوَرَ. اَرا؟ اَرِیَگه پیا اول اژ خدا مَزَلی؛ اَژونَسَ رفیق خداَس ئو وَه نوبه ووژ رازَل خداَ مَذانی. پیا پارسا دوئِم اژ خدا نِمَزَلی؛ اَژونَسَ رفیق خدا نیَ ئو رازَل خداَ نِمَذانی.

لوطَ پارسا نُم مَنان، مِنتائای او اهل دنیا بی. او نماینده ایمون‌داریَس گه وخدی وَه اجبار وَه جایی وارد مَبو، اول دُما تأمین منفعتَل ووژِ مَگِردِه؛ شبیه کلیسا قرنتیان ئو شبیه فِرَه گُم اژ کلیسال غرب.

رابطه ایی گروه اژ پیاَل ئو ژنَل «پارسا»وَه‌گرد خدا، فَرک فِرَه‌ای وَه‌گرد رابطه مِه وَه‌گرد رئیس‌جمهور مَهلتَل متحده نِدیرِه. شاید اژ تصمیمَل ئو رَبَری او فایده بِبَرم، مِنتائای اژ خَوَرَل داخلی، برنامه‌ل، حسَل شخصی یا تصمیمَلِش وِر اژ اَچیئه گه اونَلَ بِگِرِه، خَوَردار نیم.

شخصیت لوط وَه جای زِنه‌ی‌اش، ژنی گه انتخاب کِردی بی، ئو آویلَلی گه اژ رابطه وَه‌گرد کِنیَلِش پیا بوئین موآبیَل ئو عمونیَل آشگارا مَبو.

لوط اِنوم دَس‌پِک اَچیئهَ انتخاب کِرد گه وَه نظرِش بِیتَرین بی. وخدی اژ یَکتِر جیا مَبوئین، ابراهیم حق انتخابَ وَه او دا تا هَر سَرزمینیَ گه مِخوازِه انتخاب کِه، ئو قبول کِرد ووژِش بِچوَ سونگ اَرضد او. کتاو مقدس مِوِتی:

«اَسَه لوط خو سِیل ایلا ئو اَلا کِردی ئو دیتی گه سِرُسَر تنگَ اُردن ویرِ صوعَر پُرآوَ...» (پیدایش ۱۳: ۱۰)

اَرا خو سیل کِرد؟ او شرارت شهرَل اَ سَرزمینَ مَذانست. گاس تقلا مَکرد بِفِیَمی چطو مَتونی اژ فایده‌لشون استفاده کِه، مِنتائای اِنومشون گیر نَکِفه. آژونَسَ نقشه‌ای کِشی؛ انتخاب کِرد اِنوم دشتَل ئو وَه فاصله‌ای امن اژ مرکز شرارت چادر بِزَنِه (پیدایش ۱۳: ۱۲). مِنتائای فکر سازش‌کارانه او کارساز نَبی. دُواتِر او ئو مال‌وآویلِش چِنَ نِو دَروازه‌ل شهر، ئو آخِر او هُوریاَ نِو اَورَه.

وخدی زَله مقدس نِدیرِیم، ناچار دُما ایی مَگِردِیم تا جایی گه ممکنَ وَه دنیا نزیک بِم، بی اَچیئه گه بِن‌کُل اِنومی بِکِفیم. وَه ایی حالا، اَرّ انگیزه‌مون ایی بو، فَخَد مسئله زَموَس گه دنیا چه وَخد ایمَهَ هُوریاَ نِو ووژِ مَکِه.

اژ ویر نَبِهِینو گه ایمَه بانگ بوئیم بیایمَ ایی دنیا تا گم‌بوئیَلَ پیا بهیمن، نه ایی گه ووژمون بَخشی اَژشون بِم.

زِنه‌ی لوط هشداریَ اَرِه هَر یَکِمون. اَرّ شفاعت ابراهیم نَبی، روژ داوری چُی دُزی اِنوم شُو اَرسَر لوط مَهات. دنیاپرستی او نتیجه‌ل وحشتناکی داشت. هَراجوَر گه وِتی بی، آویلَل لوط بِن‌کُل بی‌دین بوئین.

ژِنِش اَخِه وَه سُدوم وابسته بِی گه اژ فِربون فریشته‌ل اَرِه سیل نَکِردِنَ دُما سرپیچی کِرد ئو اَژونَسَ داوری بی؛ بی‌درنگ عوض بِیَ ستون نَمَک. عیسا وَه مِحبت وَه‌مون هشدار مِنَّه:

« ژِن لوط بارنَ ویرتو!» (لوقا ۱۷: ۳۲)

اِسگه خُوَس بپرسیم مَه ایی شرط رفاقت اَرِه ایمَه گه آویلَل خدا هَیم‌یش دِریسَ؟ زو وَه ایی موضوع مَرَسیم. مِنتائای اول بیلین وَه رفیق‌تِر خدا اِنوم عَت عتیق بپردازیم.

شخصی‌سازی

آیه: « نزیک خدا بوئن گه خدایش نزیکتونَ ماو. اِا گناکارَل، دَسَلتو اژ گنا بشورِن ئو اِا آمَل دودل، دلَلتو پاکا کَن.» (یعقوب ۴: ۸)

نکته: خداون نقشه‌ل ووژِ وَه‌گرد کسَلی اِنوم میا مَنی گه اَژی مَزَلِن. او نقشه‌ل ووژِ اژ کسَلی پنهون مَکِه گه وفاداری‌شون میا دنیا ئو خدا جیا بَیَس.

تأمل: عیسا مِوِتی: «وخدی روح راستی بیای، هُمَهَ وَه کُل حخیخت رَبَری مَکِه.» (یوحنا ۱۶: ۱۳) ایی مسئله چطو وَه رابطه خدا ئو ابراهیم مربوطَ؟ مَه ایی هَر اَچیئهَس گه مِه اِنوم رابطه‌م وَه‌گرد خدا مِخوازم؛ ایی گه او برنامه‌ل ووژِ وَه‌گردم اِنوم میا بِنِه؟

دوعا: اِا خداون، مِخوازم مشورت پنهون توَ بِشنَفم. فیَمِستم گه مِه‌یش چُی لوط وَه‌گرد دنیا معاشقه کِردم. اِنوم اصل، ووژمَ اژ مشورت درونی تو دویر کِردم. اژ ایی کار توبه مَکم ئو اَژت مِخوازم وَه هُون عیسا، خداونم، مِهَ بِن‌کُل پاک کَی. لطفاً مِهَ وَه عنوان یَکی اژ کسَلی گه وَه‌گردِشون مشورت مَکَی، قبول که. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه خداَ وَه دنیا ترجیح مِنَم.

فَخَد اَ زَمو خداَ اِنوم روح ئو راستی پرستش مَبهیمن گه اِنوم حضور او، حسی اژ زَله ئو حُرمَت بِدیرِیم.

– الیستر بِگ

هفته پِنجِم روژ شِشِم

۳۴ | رووَرو

بیاین اِسگه وَه پیاپیتِر اِنوم عَت عتیق سیل بهیمن گه اِنوم رابطه‌اش وَه‌گرد خدا، «رفیق»نُم گِرتیَس:

«خداونَ گَرد موسی وَه ویراَرویرا قصَه مَهَردی، هَراَ جورَ گه یَکیَ گَرد رِقیف ووژ قصَه بِهِه.» (خروج ۳۳: ۱۱)

تقریباً فیَمِسنِش سختَ گه کتاو مقدس اژ عبارت «رووَرو»اَرِه تیَریف رفاقت مشترک خدا ئو موسا استفاده مَکِه. اژ ویر نَبِهِینو، ایی خداءِ متعالَ؛ نه کسی اِنوم کوچه، یا حَتا شخصیتی مَشور. مَه گَلِنگی ایی جملهَ درک مَبِهِینو؟

ایی عبارت صمیمیت فَخَد یَه جار وَه کار چِردیا نِمَبو. جار دوئِم اَ زَمو استفاده مَبو گه خداون وَه خاطر انتقاد هارون ئو مریم اژ موسا عصبی بَیَس. او وَه قاطعیت اعلام مَکِه:

«او اِنوم کُل مال مِه اَمونتدارَ. ویراَرویرا قصَه گَردَ مَهَمی، آشگارا ئو نه وَه رمز؛ ئو او نومرُی یهوَه موئینی. اِسَه اَرِه‌چَه زِلَتون اژ قصَه کِردِن اَرضد خِلمتکارِم موسی نَچی؟.» (اعداد ۱۲ : ۷ –۸)

ایی گه خدا بِوِشی: «او وفادارَ»، یَکی اژ گَلِنگ‌تَرین تعریفَلیَس گه آم مَتونی وَرگِری. ایی مسئله شناختی قویل‌تَر آبارَه رفاقت وَه‌گرد خدا مِنَه؛ یانی بن‌مایه اعتماد.

چَی باعث مَبو خدا اعتماد کِه؟

اطاعت بِی‌قیدوشرط؛ هَمیش انجوم دائن اَچیئه گه خواسته بَیَس.
راستگویی کامل؛ هَمیش عمل کِردِن وَه وَدَه ووژِ.
تزلزل‌ناپذیری؛ هَمیش خواست خداَ اِنوم اولویت نائن.
شناخت دِل خداون؛ هَمیش اِنوم تصمیمَل، اراده خداَ انتخاب کِردِن.

ثبات اِنوم هَر چوار مورد بِن‌کُل مهمَ. اَرّ یَکی اَژینو شکسته بو، توبه بِی‌درنگ ئو خالصانه، هُمَهَ ماریَ رئی بازسازی اعتماد. زَله مقدس ایی پایداریَ اِنوم هَر چوار مورد پیا مَکِه، ئو موسا اِنوم کُلشون اِنوم سطحی بِلِنگ بِی.

اِنوم ایی فصل، تمرکزمون اَرسَر مورد سِئِم ئو چوارِم مَبو؛ یانی شناخت ئو انتخاب هَمیشگی دِل خداون.

زِنه‌ی موساَ اِنوم نظر بِگِرین: چِل سال اول زِنه‌ی‌اش پُر اژ دارایی فِرَه، بِیتَرین هُراگَل، لباسَل مد روژ، بِیتَرین مال‌واثاث، ئو هَر جور لذت دلخواه بِی. او اِنوم مالی بِلُجوئین زِنه‌ی مَکرد. هُیچ کَس اَرسَر زَمی اژ باپیرِش، فرعون، داراتَر یا قدِرت‌مندتَر نَبی. وَه ایی حالا مَحوینیم:

> «او آزار دیئن ...ـوَه لذت زودگذر گنا ترجیح دا؛ ئو رسهِرَوی وَه خاطر مسیحَ اژ گنجَل مصر خیمتی‌تَر شِمِرد، اَرِیَگه چیَم وَه پاداش دُما داشت.» (عبرانیان باب ۱۱ آیه ۲۵ -۲۶)

موسا انتخاب کِرد اژ کُل چی دَس بِکِشی. او مَتونست اِنوم قصر خداَ خِلمت کِه؛ مِنتائای دُما پاداشی بی گه مانِن اِنوم مصر نِمَتونست اوَ فراهم کِه.

مَه اَ پاداش، سَرزمین وَدَه بی؟ نِمَتونست ایی بو؛ اَرِیَگه سَرزمین شیر ئو عَسل چه چیئی داشت گه او وِرِتَر اِنوم اختیار نَداشت؟

اَرِه پیا کِردِن اَچیئه گه کَلِنگ‌تَرین آرزو موسا بی، بیاین زِنه‌ی اوَ دُما ترک قصر اِنوم نظر بِگِرین. مَه انتخاب او اَرِه وِل کِردِن کُل چی، عاقلانه وَه نظر مَرَسی؟ مَه شرایط زِنه‌ی‌اش اژ شاهزاده بیئن اِنوم مصر بِیتَر بی؛ گه وَه جای حُکم‌رانی اَرسَر مردِم، چِل سال گوسفندَلَ اِنوم بیابون نگا بِدیرِه!؟

گوسفند نگا دائن! اَخِه زَمو دراز!

دُما، او فرایندی بِن‌کُل پراسترس ئو درازَ اَرِه آزاد کِردِن قوم خدا اژ دَس فرعون تجربه مَکِه. مِنتائای ایرَه‌یش تموم نِمَبو. اِسگه او ووژِشَ اِنوم چادری اِنوم بیابونی هِشک ئو پُر اژ چالشَل کَلِنگ مَوئینی. مردِمی گه او رَبَری‌شون مَکِه، ناراضی، دعواگَر

ئو بِن‌کُل اژ رَبَری او ناخُشنودِن.

اِنوم میا ایِیَل، خداون پیشنهادی وَه موسا مِنَه گه بشخ فِرَه‌ای اژ استرس ئو آشفتگی‌اشَ کم مَکِه. او وَه موسا فِربون مِنَه مردِمَ جمع کِه ئو بِبَریَ سَرزمین وَدَه. خدا فریشته‌ای برگزیده تعیین مَکِه تا رَبَری‌شون کِه ئو کُل قومَل مخالفَ هاتِنَ دَر.

خداون وَه موسا اژ ویر ماری گه اَ سَرزمین دارا ئو حاصلخیز مَبو؛ مِنتائای اِنوم آخِر اعلام مَکِه:

«مِنتائای مِنَ گَرد هُمَه نِمام.» (خروج ۳۳: ۳)

یَه لحظه بوَستین ئو اَچیئهَ اِنوم نظر بِگرین گه موسا ئو مردِم هَر روژ وَه‌گردِش رویرو بوئین. اونَل هُیچ جور تنوعی نَداشتن؛ نه دره‌ای بِلُجوئین، نه رودخونه، نه دارستان، نه هاک حاصلخیز، نه باغ، نه باغچه ئو نه مرتع.

هُیچ کَس حموم آو گرم نَکِردی بی، اِنوم تختی راحت نَهَفتی بی، لباس تازه‌ای نَپوشی بی یا اژ کِرین اِنوم بازار لذت نَبَردی بی.

هُراکِشون بِن‌کُل شَکَت‌کننده بی: نه میوه یا سبزی تازه، نه ماهی یا گوشت گاو، نه شیرینی؛ فَخَد نونی گه هَر صوزوی اَرسَر زَمی ظاهر مَبی، بی کره بادام‌زمینی، بی مربا، بی ساندویچ سارد؛ هُیچ چیئِتِر!

بردگی اِنوم مصر وحشتناک بی؛ مِنتائای گِردیا بیئن اِنوم بیابون هِشک‌یش بیتَر نَبی. هَر دو شرایط فِرَه سخت بوئین، مِنتائای وَه شِکلَل جوراجور. وَه ایی حالا، قوم اسرائیل اِنوم اَ بیابون امیدی داشت: سَرزمین ووژون؛ سَرزمینی دارا، حاصلخیز ئو بِلُجوئین گه نسلَل منتظرِش بوئین!

مَه مَتوِنین تصور بِهِینو کلوم سُرسام‌آوَر خداَ بِشنَفین؟ بی‌گومون موسا اوَ قبول مَکِه، بی‌درنگ اژ کو مایَ خوار ئو خَوَر گَلِنگَ وَه هُمَه اعلام مَکِه. مردِم جشن مَگِرِن، یِگِلی‌تِر اوَ وَه عنوان رَبَری گَلِنگ ستایش مَکَنِن ئو کُلشون وَه شادی سفر مورد انتظار ووژونَ وَه سونگ سَرزمین وَدَه دَس‌یِک مَکَنِن.

مِنتائای جوواو موساَ وَه پیشنهاد خدا بِشنَفین:

«رّ حضور تونَ گَرد مِه نای، ایمَه اژ ایرَه نیَرا!» (خروج ۳۳: ۱۵)

منظور موسا اژ «ایرَه»کُجا بی؟ جایی گه اِنومی وَه سختی، استرس ئو دشواری

رویرو بی. موسا جوواوی دا گه اَرِه کسَل بی‌خَوَر، سُرسام‌آوَر ئو حَتا گیج‌کنندهَس.

او اِنوم اصل اعلام کِرد: «اَرّ مجبور بِم میا حضور تو ئو برکت تو یَکیَ انتخاب گم، حضور توَ انتخاب مَکم!»

مِنتائای اَرا؟ هُمَه مَتونِین اِنوم نبود کسی اَبارَه‌اش چیئَل بِذانین؛ مِنتائای نِمَتونینو وَه‌ری نزیک ئو صمیمی بوئن. ایی هَر اَ پاداشی بی گه موسا آرزوشَ داشت.

ممکنَ بپرسین اَرا خداون خُشنود بی گه موسا اژ انجوم دائن اَچیئه گه وَه‌ری وِتی بی، سَر باز دا؟ موسا دِل خداَشتاسیاتی.

فگر بِهِینو: مَه تا اِسگه وَه کسی گه دوسِش دیرین پیشنهاد داین بچو ئو کاری سودمند یا لذت‌بخشَ فَخَد اَرِه ووژِش انجوم بِئَه، ئو وَه‌راستی‌یش منظورتون ایی بی؛ مِنتائای او هُمَهَ وَه ایی جمله سُرسام کِه: «نه، ترجیح مِئَم وَه‌گرد تو بِم تا ایی گه بی تو اَژی لذت بِبَرم!»

ایجور جوواوی کمیاب، شادی‌آوَر ئو بِن‌کُل سُرسام‌آوَرَ.

موسا اژ خدا مَزَلی؛ اَژونَسَ اَچیئه گه اَرِه خداون مهم بی، هَمیش اِنوم اولویت او بی. او وَه کُل وجود اراده خداونَ انجوم مِدا؛ اَژونَسَ خدا وَه‌ری اعتماد داشت. مِنتائای مردِمی گه او رَبَری‌شون مَکرد، ایجور نَبوئین. اِنوم مزمور مَحوینیم:

«او رئیَل ووژ.وَه موسا نشون دا، ئو کارَل ووژ.وَه آویلَل اسرائیل.» (مزمور ۱۰۳: ۷)

هَراجوَر گه اَبارَه ابراهیم بی، خداون ذات ووژِ وَه موسا نشون دا. ترجمه‌ای‌تِر اژ کتاو مقدس مِوِتی خدا نقشه‌ل ووژِ وَه موسا نشون دا. وَه عبارت‌تِر، رازَل شخصی او اَرِه موسا آشگارا بَیَن، مِنتائای نه اَرِه قوم اسرائیل.

اونَل خداَ فَخَد اژ رئی جوواو دائن وَه دوعالِشون‌شتاسیاتین؛ یانی اژ رئی کارَل او.

ایمروژ چَن کَس اژ ایمون‌دارَل، خداَ فَخَد اَرسَر اساس جوواو دوعال ووژون مَشناسِن؟ رابطه‌شون وَه‌گرد او ویشتِر معامله‌ایَس تا رابطه‌ای صمیمی.

اونَل کلوم خداَ مَشناسِن، مِنتائای دِل اوَ نه. کتاو مقدس اَرِه‌شون فِرَه جار چُی کتاو قانونَل ئو داستانَل تاریخیَ، یا فَخَد چُی سرچشمه‌ای الهام‌بخش. یا حَتا گَنی‌تَر، مجوزیَس اَرِه انجوم دائن کارَل غیراخلاقی؛ وَه جای اَچیئه گه حخیختَلی مِئَه گه زِنه‌یَ عوض مَگَنِن ئو دِل خداَ آشگارا مَسازِن.

موسا ئو آویلَل اسرائیل هَر دو پارسا بوئین ئو فَرکی وَه‌گرد ابراهیم ئو لوط نَداشتن.

مِنتائای فَخَد کسَلی گه اژ خدا مَزَلِن، حق دیرِن دِل اوَ بِشناسِن؛ یانی شخصیت، رازَل ئو نقشه‌ل اوَ.

اَرا خدا وَه موسا اعتماد مَکِه، مِنتائای وَه قوم ووژِ اعتماد نِمَکِه؟ اَرِیَگه خدا مَذانست موسا هَمیش دِل خداَ اژ هَر اَچیئه گه اَرِه ووژِش بِیتَر وَه نظر مَرَسی، بِلِنگ‌تَر مَنی. ایی هَر زَله مقدسَس.

اِنوم کتاو خروج مَحوینیم وخدی اسرائیل گوَئرَ ساخت، خدا وَه عصبانیت اعلام کِرد:

«اِسگَه بیلا آگِر خِضِم گُر بِگِری اَرینو، نابودو کَم. اَسَه اژ تو ملت کَلِنگی دُریسَ مَهَم.» (خروج ۳۲: ۱۰)

یِگلی‌تِر خدا پیشنهادی بِن کُل مهم مِئَه: موسا عوض بوَ قومی گَلِنگ. باوارنَکِردنیَس. مِنتائای موسا چطو جوواو دا؟ یِگلی‌تِر بِیتَرینَ اَرِه خدا انتخاب کِرد، نه اَرِه ووژِش.

او وَه جسارت ایی پیشنهادَ وَه اژ ویر هِنائن نُم ئو اعتبار خدا اِنوم بِرابر مصر ئو کُل دنیا وَه چالش کِشی. او استدلال کِرد مردِم مِوشِن خدا وَه قوم ووژِ وفادار نَبی.

ایی قصَه اَخِه قویل بی گه موسا آشگارا وِت: «نظرتَ عوض گه!» (آیه ۱۲)

او اَخِه جرأت داشت گه وخدی خدا عصبی بی، وَه‌ری بِوِشی نظرِشَ عوض کِه! ایی اتفاق اَزمو مَکِفه گه اژ خدا بِزَلین ئو اَژونَسَ دِلِشَ بِشناسین ئو بِیتَرینَلِشَ بِخوازین.

هَر اَژونَسَ خدا وَه موسا اعتماد کِرد؛ مِنتائای وَه ایی گه قوم ووژِ نجات دائی بی، وَه اونَل اعتماد نَکِرد. او وَه قدِرت مردِمَ اژ چَنگ مصر نجات دا، مِنتائای دِل ووژِ وَه‌گردِشون اِنوم میا نَنا.

مَه ایی شرط رفاقت اَرِه آویلَل خدا اِنوم عَت جدیدیش دِریسَ؟ اِنوم فصل دُما وَه ایی موضوع مَرَسیم.

شخصی‌سازی

آیه: « باوَه‌م کُل چیَ وَه مِه سپردیَس. ... هُیچ کَس باوَهَ نِمَشناسی، جیا اژ کُر.» (متا ۱۱: ۲۷)

نکته: اِی گه خداون بِوشی: «تو وفادار مِه‌ای»، یَکی اژ گَلِنگ‌تَرین تعریفَلیَس گه آم مَتونی وَرگِری. بن‌مایه اعتماد اَرِه وارد بیئنَ رفاقت وَه‌گرد خدا ضرورِیَس، ئو اِنوم کسَلی پیا مَبو گه اژ خداون مَزَلِن.

تأمل: موسا اژ خدا مَزَلی، دِل اوَشتاسیاتی ئو خدا وَه‌ری اعتماد داشت. عیسا اژ زَله خداون لذت مَبَرد، دِل باوَه ووژِشتاسیاتی ئو کُل چی وَه‌ری سپردیا بی. چه ارتباطی میا ایِیَل هایتی؟ وخدی اژ زَله مقدس لذت مَبَریم، چه اتفاقی مَکِفه؟

دوعا: اِا خداون، آرزو دیرِم وفادار تو بِم. مِهَ ببخش اَرِه وَخدَلی گه اَژت اطاعت نَکِردم، وَه وَدَه‌م وفا نَکِردم، خواستَل تو ئو اَچیئهَ گه اَرِه تو بِیتَر بیَ بِلِنگ‌تَر اژ خواستَل ووژم نَنانم. تصمیم مَگِرِم اِی مسئلهَ عوض گم، ئو اَژت مِخوازم مِهَ اژ زَله مقدس پُر کَی تا بِتوِنم زِنه‌یَمَ عوض گم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه انتخاب مَگم کسی بِم گه خداونم عیسا مِهَ وفادار ووژِ بِذانی.

«مَر اَسَه گه اَرنوم رئی قصَئَه گَردَ مَهَردیمی

ئو نُسَخ مقدّسمون اَرِه میَنا مَهَردی ،

قلبمون اِنوم سینَه‌لمو گُر نِمَگِرت ؟»

– لوقا ۲۴: ۳۲

هفته پِنجِم روژ هَفتِم

۳۵ | هُمَه رفیقَل مِه‌این

زِنه‌ی ابراهیم ئو موسا نمونه‌ایَس اژ اَچیئه گه اَرِه برقرار کِردِن رابطه رفاقت وَه‌گرد خدا ضرورِیَس. خداون تا اَورَه چِی گه اَبارَه موسا وِت: «او اِنوم کُل مال مِه وفادارَ.» (اعداد ۱۲: ۷) اِنوم اَ نسل، خدا اعلام کِرد هُیچ کَس اِنوم میا قومِش نِیَ گه او بِتوِنی ویشتِر اژ موسا وَه‌ری اعتماد کِه. چه جمله تکان‌دهنده‌ای!

مَه عیسا اِیی معیارَ عوض کِرد؟ مَه او رابطه رفاقتَ اَرِه کُل کسَلی گه وَه‌ری ایمون دیرِن، باز کِرد؟ جوواو بِی‌درنگ نهَس؛ مِنتائای بیاین اژ وِتەل یوحنا دَس‌پِک بهیمن گه اِنوم دَس‌پِک خِلمت عیسا مَنُیسی:

> «وخدی گه عیسی اَرِه عِد پِسَخ اِنوم شیَر اورشلیم بی، فِرَه کسَل وَه مُجِزَه‌ل ئو نشونَه‌لی گه وَه چِیَمونَ موئینیا، ایمونو آوِرد اَر نُم او. مِنتائای عیسی وَه ایمونو اِتِماد نَهَردی، اَرِیَگه کُلونَ مَشتاسیاتی.» (یوحنا باب ۲ آیه۲۳ -۲۴)

کلمه «اعتماد» کلمه‌ای جالب اِنوم زوئون یونانیَس گه ایجور تیَریف بَیَس: «باوار دیرِن تا سطح اعتماد ئو تکیه کامل؛ اعتماد دیرِن وَه، ایمون دیرِن وَه.» جالبَ گه اِیی اعتماد اژ لای عیسا دوطرفه نِیَ. هَرچَن مردِم اعتماد ئو توکل کامل وَه‌ری دیرِستن، مِنتائای او وَه‌شون اعتماد نَکرد. او مَذانست فِرَه کُم اژ آمَل قابل اعتماد نین. اونَلَ دوس داشت ئو وَه‌شون خِلمت مَکرد؛ مِنتائای اونَلَ اِنوم سطح رفاقت نِمَنا. عیسا خدا گه اِنوم لار ظاهر بَیَس اَ اعتمادیَ گه خدا وَه موسا داشت، نِسبت وَه کسَلی گه فَخَد وَه‌ری ایمون آوِردی بوئین، نَداشت.

بیاین بچیمَ شوم آخِر. اِنوم سِه سال آخِر خِلمت، ویشتِر کسَلی گه وَه عیسا ایمون دیرِستن، قابل اعتماد نَبوئین. فِرَه کسَل پنهونی یا اژ دویر یا فَخَد اَ زَمو دُماش مَچِردن گه اَرِشون فایده داشت. فِرَه گُم اژ شاگردَل وِلِش کِردن ئو یهودا وَه‌ری خیانت کِرد. مَه اِی مسئله شناخت قویل‌تَری نِسبت وَه اِی نِمِئَه گه اَرا عیسا وَه‌شون اعتماد نَداشت؟

اِنوم شوم آخِر، اِسگه عیسا وَه‌گرد کسَلی نِشتوئیَس گه اَژ هُمَه وَه‌ری نزیک‌تَرِن. او وَه شِگِرگزاری ئو مِحبت مِوِتی: « مِنتائای هُمَه کسَلی کینو گه اِ سخدیَل ئو عذاوَلِم وَه‌گردِم بینونَ.» (لوقا ۲۲: ۲۸) اِنوم اصل، اونَل قابل اعتماد بوئین. پطرس دُواتِر اِنوم هَر اَ شُو اوَ انکار کِرد؛ مِنتائای توبه کِرد ئو وَه دِلی وفادارتَر گِلابِری، ئو عیسا اِیَ مَذانست.

یهودا اَرِه خیانت چِردی بی ئو عیسا اَبارَه یازده کَس باقی‌مانده مِوِتی: « دیَر هُمَه وَه خُلُم هِنا نِمَهَم.» (یوحنا ۱۵: ۱۵) اِی گه عیسا مِوِتی «دیَر»، یانی اِی پیاَل یَه زَمو وَه عنوان خادم اِنوم نظر گِرتیا مَبوئین. اِی مکاشفه‌ای خاص نیَ؛ فَخَد دستور زوئونی سادهَس. پولس اِی اصلَ اِنوم نُیساَل ووژِ توضیح مِئَه:

«تا اَ زَمو گه وارث گُجَرَ، هُیچ فَرکی وَه خادم نِدیرِه.» (غلاطیان ۴: ۱)

اِسگه اِی سئوال مطرح مَبو گه اَرا خداون ایمَهَ اِنوم سطح خادم نگا مَدیرِه، اِنوم حالی گه ایمَه وارث پاتِشائی او هَیم؟ جوواو ایئَس: اَرِه محافظت اَژمون! او نِمِخوازِه مصیبت حنانیا ئو سفیره اَرِه ایمَه‌یش اتفاق بِکِفه. او اژ اِی کار لذت نِمَبَری.

اِنوم دهه ۱۹۸۰، مِه ئو لیزا اَرِه دو مینیستری جهانی کار مَکردیم؛ یَکی ۴۵۰ کارمند حقوق‌بِگر داشت ئو اَ تِر ۱۵۰ کارمند. ایمَه روئش مدیریت ئو رَبَری هَر دو مینیستریَ دیتیمو ئو دوسِش نَداشتیم. وخدی مینیستری ووژمونَ دَس‌پِک کِردیمو، رئی اَرضد اَ روئشَ اَرِه مدیریت ئو رَبَری کارمندَلمون انتخاب کِردیمو. بَعضی فکرَل خُو بوئین، مِنتائای بَعضی‌تِر نه.

یَکی اژ الگوَلی گه اجرا کِردیمو اِی بی: «مِخوازم بِیتَرین رفیق هَر کارمندی بِم.»شاید هَر اِسگه‌یش فیَمِستین اِی کار چَن نادانانه بی.

اولین کارمندمون پیا گُجَری بی گه نُمِشَ «جاستین»مَنِم. مِه اوَ بِیتَرین رفیق ووژم کِردم. وَه‌گرد یَک بسکتبال بازی مَکردیم، وَه‌گرد یَک ویدیو مَوئینیم، فِرَه جار وَه‌گرد یَک هُراک مَهُواردیم، ئو کُل کارَلیَ گه بِیتَرین رفیقَل وَه‌گرد یَک انجوم مِئَن.

اولِش کُل چی خُو بی؛ مِنتائای دُما یَه سال مجبور بَیم بَعضی موردَلَ وَه‌ری گوشزد

گَم. او اَ طرف میزِم نِشت ئو مِه وَه آرامی قصَهَ دَس‌پِک کِردم: «جاستین، وخدی وَه‌گَرد مِه سفر مَکَی، باس وَه‌گَرد کسَلی گه مایَنَ سَر میز کتاوَل ئو منبعَلمون، وَه مهربونی رفدار کَی. لطفاً بخند ئو وَه‌گَردشون ارتباط بِگِر؛ اَرِیَگه اونَل لات خداون خیمتیَن.»

اَچیئه گه دُماش اتفاق کِفت، مِهَ سُرسام کِرد. او اَنگِشت اتهامِشَ ماریَ سونگ مِه ئو مِهَ وَه هَر جور رفدار خِلَط متهم کِرد. فهرستی اژ کارَلی دا گه وَه نظرِش مِه خِلَط انجوم مِدام. اِنوم دِل ووژم فگَر کِردم: «هِرَو نه! مَه مِه ایی کارَلَ مَگم؟»مِنتائای گِریدُواتِر فیَمِستم او وَه دیدی انتقادی وَه مِه سیل مَکِه.

کمی وَستام ئو اژ روح‌القدس پرسِم باس چَی گَم. او وَه آرامی وِت: «اَژی مینیستری هاتِنَ دَرِش گَه!»

وِر اژ اَچیئه گه وَه‌ری بِوِشِم: «جاستین، باس اَژت بخوازم اژ جمع کارمندَل بچیَ دَر»، ببِلِم کُل خشمِشَ خالی کِه.

او وَه عصبانیت اژ مالِمون چیَ دَر. بی‌درنگ اَسرَلم مَریشیا، اَرِیَگه او اَرِم مهم بی. ناگهانی روح‌القدس زمزمه کِرد: «او دو برابر وفادارتَر اژ وِر گِلامَگِردی.»

سِه ماه دُواتِر جاستین وَه‌م زنگ دا ئو وِت: «خداون آشگارا وَه‌گَردم قصَه کِردی ئو مِهَ اصلاح کِردیَس. زنگ دام تا اَژتون بخشش بِخوازم. دیتِم خدا مِهَ کُجای زِنه‌ی تو ئو لیزا نایِیَس، ئو مِه اَ جایگاهیَ گه خداون هَر دوتونَ اِنوم زِنه‌ی مِه نایی بی، اژ دَس دام. وَه‌گَردتون چُی آمی معمولی رفدار کِردم؛ چُی کسی گه هَم‌ردیف مِهَس، نه چُی رَبَر. اژ ایی بابت فِرَه متأسفم.»

مِه بی‌درنگ جوواو دام: «جاستین، مِه توَ مَبَخشم.»دُما قصَه‌ل دوستانه، اَژی پرسِم مَه مِخوازِه یِگِلی‌تِر اَرِه‌مون کار کِه یا نه؟ او وَه خُشحالی قبول کِرد ئو دیَر اِنوم ایی موضوع مشکلی نَداشتیم.

اِسگه روئش فگَر مِه عوض بَیَس. دیَر رازَل دِلمَ وَه‌گَرد هَر کارمندی اِنوم میا نِمَنِم؛ جیا اژ اَچیئه گه بِذانم اویش وَه هَر اَ شناختی رَسیَس گه جاستین وَه‌ری رَسی بی. ایی کارَ نه اَرِه بی‌حس بیئن یا دویر بیئن اژ اعضا تیمم انجوم نِمَئَم؛ بلکِم مِخوازم اَژشون محافظت گَم. مِنتائای وخدی مطمئن بِم کارمندی اِنوم جایگاه ووژِ جا گِرتی ئو سِفت بَیَس، اَسَه اوَ اِنوم جایگاه رفاقت مَنِم. بَعضی اژ اعضا تیممون اژ صمیمی‌تَرین رفیقَل مِه‌ان.

اِنوم اصل، خداون وَه‌مون مِوِتی: «تا اَ زَمو گه جایگاه مِه اِنوم زِنه‌ی‌تون سِفت

نَبو ئو تا اَ زَمو گه جایگاه ووژتونَ نِسبت وَه مِه نِذانین یا وَه عبارت‌تِر، زَله اژ خداون اِنوم دِلتون نَبو باس هُمَهَ اِنوم سطح خادم نگا بِدیرِم؛ حَتا اَرّ کُر یا کِنی وارث پاتِشائی مِه بوئن. اِی کار اَرِه محافظت اَژتونه، تا هُمَه‌یش چُی حنانیا ئو سفیره داوری نَبوئن.»

عیسا وَه اِی پیاَل مِوِتی:

«دیَر هُمَه وَه خُلُم هِنا نِمَهَم؛ اَرِیَگه خُلُم اژ کارَل اَرباو ووژ خَوَر نِری. بلکِم هُمَه رِقیف ووژم هِناءَ مَهَم، اَرِیَگه هر چَمی گه اژ باوَه شنَفتیَ، هُمَه‌م اَژینی خَوَردارا کِردیَ.» (یوحنا ۱۵: ۱۵)

عیسا اِنوم حخیخت مِوِتی: «تا اِسگه رازَل دَس‌اولِم، برنامه‌لم، مشورتَل پنهون یا بَخشَل صمیمی دِلمَ وَه‌تون نَوِتم. مِنتائای اِسگه مَتوِنم وَه‌تون اعتماد کَم؛ هَراجوَر گه وَه موسا ئو ابراهیم اعتماد کِردم.»

هَر اَژونَسَ عیسا وَه کُلمون مِوِتی: « رِقیفَل مِه هُمِه‌ینو...» (یوحنا ۱۵: ۱۴)

ایمَه اِنوم سرودَل، موعظه‌ل ئو قصَه‌لمون فِرَه معمولی اَبارَه رفاقت وَه‌گرد عیسا قصَه مَبهیمن؛ حَتا بَعضی تا اَورَه مَچن گه اوَ «رفیق صمیمی»ووژون مَنِن. وَه اِی حالا، کم جار قصَه اوَ تا آخِر مَحوینیم. کلمه «اَرّ»یَه شرطَ؛ یانی حَتا اَرّ وَه‌ری ایمون بِدیرِیم، اِی رفاقت خودبه‌خود پیا نِمَبو. شرط رفاقت چَیَس؟

«هُمَه رفیقَل مِه‌این، اَرّ اَچیئهَ گه وَه‌تون فِربون مِئَم، انجوم بِدَین!»

شرطَل اِی رفاقت ایئَلَن: دیرِن زَله اژ خداون، لَرزین اژ کلوم او، اطاعت بِی‌درنگ اژ فِربونَلِش ئو رسونِن اونَل وَه آخِر؛ حَتا اَرّ منطقی نَبوئن، فایده‌ای نِدیرِن یا آزاردهنده بوئن.

هَراجوَر گه ابراهیم ئو موسا وَه خاطر زَله اژ خدا وَه عنوان رفیق خداءِ متعال قبول بوئین، اِسگه ایمَه‌یش مَتوِنیم ایجور رابطه‌ای وَه‌گرد او دیرِیم. وخدی دِل ئو اراده خدا اولویت اولمون بو، او مَتونی وَه‌مون اعتماد کِه ئو آمادگی رفاقت وَه‌گردمونَ بِدیرِه. چه موهبت گِلنگیَس رفاقت وَه‌گرد خالق هستی؛ ئو چَن افتخارآمیز ئو هیجان‌انگیزَ!

وِر اژ تموم کِردِن اِی فصل، بیلین جوواو سئوالیَ بِدَیم گه شاید هَنی اِنوم ذهنتون ماما بو: مَه عیسا وَه‌مون فِربون مِئَه؟ آری، فَخَد اِنوم عَت جدید ویشتِر اژ پانصد فِربون هایتی. مِنتائای ایئَل فِربونَلی نین گه اَرِه نجات لازم بوئن؛ نجات خِلاتی رایگانَس.

ایی فِربونَل خداَ جِلال مِنَّن ئو ایمَه‌یش وَه‌سونگَ زَله مقدس قدِرت پیا مَبهیمن اَژشون اطاعت بهیمن. آخِرین قصَه‌ل عیسا وِر اژ چیئن ایی بی:

«بچین ئو کُل قومَلَ شاگرد بِسازین ...ئو تیَلیمو دَن تاگَه کُل چیئَلی گه فِربونم‌ئون دایونَن، بارنَ جا. اِسگَه مِه کُلِ روژی تاگَه آخِر ایی دنیا هامَ گَرد هُمَه.» (متا ۲۸باب آیه۱۹ -۲۰)

کَلِنگ‌تَرین فایده زَله مقدس ایئَس گه اِنوم رابطه رفاقت وَه‌گرد عیسا قبول بِم. اِنوم بَخش دُما، فایده‌لتِر زَله مقدسَ بررسی مَبهیمن.

شخصی‌سازی

آیه: «هُمَه رفیقَل مِه‌این، اَرّ اَچیئهَ گه وَه‌تون فِربون مِنَّم، انجوم بِدَین.» (یوحنا ۱۵: ۱۴)

نکته: ایمَه فَخَد وَه ایمون دیرِن وَه عیسا، اعتماد اوَ پیا نِمَبهیمن. رفاقت وَه‌گرد خداون اَرِه کسَلیَس گه اَژی مَزَلِن.

تأمل: مَه اَرزِشِشَ دیری گه بِی‌درنگ ئو بِن‌کُل اژ عیسا اطاعت بهیمن، حَتا اَرّ منطقی نَبو، حَتا اَرّ فایده شخصی نِدیرِه یا حَتا اَرّ آزاردهنده بو؟ مَه رفاقت وَه‌گرد او اَرزِش ایِ دیری؟

دوعا: اِا خداون، مِه ویشتِر اژ هَر چیئ آرزو دیرِم یَکی اژ رفیقَل صمیمی تو بِم. نِمِخوازم توَ اژ دویر بِشناسم؛ بلکِم مِخوازم وَه تو نزیک بِم. مِه زَله اژ خداونَ انتخاب مَکَم. مِخوازم بِی‌قیدوشرط اَژت اطاعت کَم، توَ وَه کُل دِل، روح، لار ئو قدِرتم دوس بِدیرِم، ئو مردِمَ اِنوم حخیخت ئو راستی هَراجوَر گه تو دوس دیرِی، دوس بِدیرِم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: مِه رفاقت وَه‌گرد عیساَ انتخاب مَکَم! هَر اَچیئهَ گه او وَه‌م فِربون بِئَه، اطاعت مَکَم.

فایده‌ل

گنج خداون

هفته یِکم

«رئی‌ای گه گومَ مَنینِ نوم هُمارکَ،
تا کُل ریئلِت مِطمئن بوئن.»

– امثال ۴: ۲۶

هفته شِشِم روژ یِکِم

۳۶ | تحقق وَدَه‌ل خداون

اِسگه بیاین توجه‌مونَ وَه فایده‌ل بی‌شِمار زَله مقدس مَتوف بهیمن. وِرِتَر چَن موردَ بررسی کِردیمو؛ اَژجمله گِلِنگ‌تَرینِشون، یانی صمیمیت وَه‌گرد خدا. اِسگه بیاین وَه پیا کِردِن ایی شناخت ادامه بِدَیم:

«اِا خداون، خوئی تو چَنی فِرِهءَ ؛ اَ خوئیَ گه اَرِه اونَلی گه زِلَئون اژ تونَ مَچو، ناتَسِ لا.» (مزمور ۳۱: ۱۹)

وِر اژ دَس‌یِک ایی بحث هیجان‌انگیز، مهمَ یَه سوءتفاهم رایجَ برطرف بهیمن. مردِم فِرَه جار کتاو مقدسَ اژ دریچه تجربه ووژون یا کسَل‌تِر تفسیر مَکَنِن؛ وَه جای ایی گه بیلِن کتاو مقدس ووژِش تجربه‌شونَ شِکل بِئَه.

اِنوم اصل، وَدَه‌ل خدا وَه عنوان وضعیتَلی «موفق یا ناموفق»اِنوم نظر گِرتیا مَبن؛ وَه ایی فگر گه اَرّ خدا ایِ اَرِه مِه بِخوازِه، بِن‌کُل عالیَس؛ مِنتائای اَرّ نه، او قدِرت مطلقَس ئو مِه باس قبولِش گم. ایی باوار نشون مِئَه خداون میا آویلَلِش فرق مَنی، گه دِریس نیَ. ایی فگر وَه‌راحتی مَتونی خشمیْ پنهون ئو ناوِتیا اَرضد خداون پیا کِه.

داستان واقعی بِن‌کُل جیاَس؛ فِرَه جار ایمَه باس اَرِه آچیئهَ گه خدا مِوتی، بجنگیم. اَرِه توضیح ویشتِر ئو اثبات ایی حخیخت، مَچیمَ کتاو مقدس.

بیاین یَکی اژ وَدَه‌ل کتاو مقدسَ بررسی بهیمن گه ویشتِر مردِم اوَ خودکار اِنوم نظر مَگِرِن. خدا وَه ابراهیم وِت: « اَرِیَگه نسِل تو اژ اسحاق نُم اِرَماوژی.» (پیدایش

۲۱: ۱۲) ایی کلوم خدا، وَه‌گرد قصَه‌ل وِر، وَدَه الاهیَ آشگارا مَکِه: ایی حخیخت گه ابراهیم باوَه قومی مَبو ئو مسیح آینده اژ نسل اسحاق مای.

وَه اِنوم نظر گِرتِن ایی موضوع، بیاین بِوئینیم نسل اسحاق چطو دَس‌پک بی. اول وَه ایی مَپردازیم گه خدا چطو کِنی‌ایَ اَرِه ژِنِش انتخاب کِرد. خِلمت‌کار ابراهیم مَچوَ سَرزمین سرور ووژ تا اَرِه اسحاق ژنی پیا کِه. دُما سفری دراز، او لات مردِم اَورَه مَوَستی ئو اَرِه نشونه‌ای انکارنَکِردنی اژ لای خدا دوعا مَکِه.

نشونه ایی بی: کِنی‌ای گه بی اَچیئه گه او اَژی بِخوازِه، وَه ده شترِش آو بِی؛ «او هَر اَکسی بو گه اَرِه خادمِت اسحاق دیاری کِردیَت.» (پیدایش ۲۴: ۱۴)

ایرَه کمی بوَستیمو توجه بهیمن گه شتر دُما سفری دراز اِنوم بیابون، مَتونی اِنوم پونزده دقیقه میا سی تا پنجاه گالن آو بِهُوری. ایی ژمارَهَ ضرب‌در ده شتر بِهِینو؛ ایی هَر اَ اندازه آویَس گه کِنی‌ای باس داوطلبانه اژ چاه بِکِشیَ دَر.

دوعاش باس وَه شِکلی معجزه‌آسا جووا‌و دائی مَبی؛ مِنتائای رِبکا بِن‌کُل خواستِشَ انجوم مِئَه! هُیچ شکی نیَ؛ او اژ لای خدا وَه عنوان ژن اسحاق انتخاب بَیَس.

دُما اَچیئه گه خِلمت‌کار وَه‌گرد رِبکا گِلامَگِردیَ مال، اسحاق ئو رِبکا شُو مَکَنِن. مِنتائای مانعی گِلِنگ اَرِه تحقق ایی وَدَه هایتی: او نازا بی ئو نِمَتونِست آویل بِدیرِه!

مَه خدا خِلَط کِردیَس؟ مَه نِمَذانست رِبکا نِمَتونی باردار بو؟ ایی وَدَه چطو مَتونی انجوم بو؟ اَرا اوَ انتخاب کِرد؟ اسحاق ئو رِبکا باس چَی گِنِن؟ مَه فَخَد باس منتظر تحقق وَدَه بِمَنِن، تا یَه روژ رَحِم او وَه شِکلی معجزه‌آسا بارورَ بو؟

اَرِه پیا کِردِن جووا‌و، بیاین اول وَه ابراهیم سیل بهیمن. او هَر کسیَس گه وَه جسارت دوعا مَکرد ئو خداَ وَه چالش مَکِشی تا وَه ذات ووژِ وفادار بِمَنی ئو سُدوم ئو عَمورهَ وَه خاطر ده پارسا ویران نَکِه. کتاو مقدس مِوِتی او وَه کُرِش تَیلیم مِئَه هَر ایی کارَ انجوم بِئَه (پیدایش ۱۸: ۱۹). وَه ذانستن ایی، مَحوینیم:

« اسحاق اَرِه ژِنِهِه اَر تَک خداون دوعا کِردی، اَرِیَگه او مَزا بی. خداون دوعا اسحاق قبول کِردی ئو ژِنِهِه رِبکا لَم پِر بیتی.» (پیدایش ۲۵: ۲۱)

اَرّ وَدَه‌ای اژ خدا هایتی گه باس بی دخالت آمیزاد اتفاق بِکِفه، ایی وَدَه توانایی رِبکا اَرِه آویل دائن بی. مِنتائای ایجور نَبی. اَرِه مطمئن بیئن اژ تحقق وَدَه خدا، اسحاق کاری بِن‌کُل خاص انجوم دا؛ او مجبور بی التماس کِه.

فرهنگ لغت عبری مِوِتی: «میَنا اصلی ایی کلمه، هاوار کِردِن وَه سونگ خداونَس.»اَژونَسَ ایی فَخَد دوعایی معمولی نَبی؛ بلکِم درخواستی پُرشور بی، دوعایی

گه جوواو نهَ قبول نِمَکرد؛ دوعایی گه خداَ خُشنود مَکرد. کتاو مقدس مِوِتی:

«دوعا آم صالح، وَه قوئَت فِرِه عملَ مِهِه.» (یعقوب ۵: ۱۶)

یعقوب رسول مِوِتی دوعا مؤثر، دوعایی جدی ئو پُرشورَ. او دوعا ایلیا اَرِه بارونَ مثال ماری. ایلیا اِنوم حالی گه سَرِش میا زانوَلِش بی ئو وَه شوروشوق دوعا مَکرد، هفت جار خِلمت‌کارِشَ نِری تا بِوئینی مَه اَورَل بارون خِریکَن مایَن یا نه. ایمونِش باعث بی تا اَ زَمو گه وَدَه خدا اَرسَر زَمی تحقق نَیافتی، تسلیم نَبو (اول پاتشایل ۱۸: ۴۱ -۴۵).

اسحاق اراده خداَ مَذانست ئو وَه اشتیاق اَرِه سِفت بیئن او اَرسَر زَمی هاوار مَکرد. مَه ایی مسئله آبارَه کُل ایمون‌دارَل‌یش دِریسَ؟ وَه‌مون وِتیا بَیَس:

«اِا خداون، کلوم تو تا ابد اِنوم آسمونَل پایارَ .» (مزمور ۱۱۹: ۸۹)

کلوم خدا اِنوم آسمون سِفتَ. ایی گه فَخَد وَه آسمون اشاره بَیَس ئو نُمی اژ زَمی هاتیا نیَ، اتفاق نیَ. مِنتائای اَرا؟ مزمورنُیس دلیلِشَ بیان مَکِه:

«آسمونَل، آسمونَل خداونَن؛ مِنتائای زَمیَ وَه آویلَل آم دائیَس.» (مزمور ۱۱۵: ۱۶)

مِنتائای خدا زَمیَ اَرِه مدتی وَه آمیزاد اجاره دائیَس.

اِنوم اول شُو کِردِنمون، مِه ئو لیزا آپارتمونی اجاره کِردیمو. مالکِش نَبوئیم؛ مِنتائای اَ آپارتمون اَرِه ایمَه بی تا اِنومی زِنه‌ی بهیمن ئو مال ووژمونَ بِسازیم. مالگل نَهاتن تا اَرسَر روئش نائن مبلَل، دکور مال یا روئش زِنه‌ی‌مون اِنومی نظارت کَنِن. مِنتائای اَرّ کمک مِخواستیم، وَه مالک زنگ مَدامو.

ایی گه خدا مالک زَمیَس مِنتائای اوَ وَه آمیزاد اجاره دائیَس، بِن‌کُل شبیه ایی مثالَس؛ ئو توضیح مِئَه اَرا خداون نَهاتَ باغ تا میوهَ اژ دَس آدم بِکِشیَ دَر. او فرمانرهِرَوی اَرسَر زَمیَ وَه آمیزاد دا (پیدایش ۲۶: ۱ -۲۸).

وَه ایی فیَمِسن، اِسگه باس بپرسیم کلوم خدا چطو اَرسَر زَمی سِفت مَبو؟ وَه‌مون وِتیا بَیَس:

«وَه گواهی دو یا سِه شاهد، هَر قصَه‌ای سِفت مَبو.» (دوئِم قرنتیان ۱۳: ۱)

ئو خداون اِنوم اشعیا مِوتی:

«کلوم مِه گه اژ دَمِم مایَ دَر، بی‌فایده لاتم گِلامَگِردی؛ بلکِم اَچیئهَ گه خواستم انجوم مِنَّه.» (اشعیا ۵۵: ۱۱)

جالبَ گه اِنوم هَر دو آیه وَه «دَم»اشاره بَیَس. دَم خدا اراده اوَ بیان مَکِه؛ مِنتائای آمیزاد گه اِنوم زَمی اختیار وَه‌ری دائی بَیَس باس اوَ وَه زوئون ووژِ بیان کِه تا اراده خدا اَرسَر زَمی سِفت بو.

اِنوم اصل، ایمَه اژ خدا درخواست مَبهیمن اَرِه کمک وَه‌مون بیایَ زَمی. اِسگَه وَدَه او، هَراجوَر گه اِنوم آسمون سِفتَ، اِنوم زَمی‌یش سِفت مَبو. وَه قصَه‌ای آسون، تا اَ زَمو گه ایمَه نِخوازیم اراده او انجوم بو، او وَه زور پال نِمَنیَ «زَمی اجاره‌ای»ایمَه.

خداون وَه ابراهیم وَدَه دائی بی گه نسلِش اژ اسحاق مَبو. مَه مَتونِین اسحاقَ تصور بِهِینو گه مِوتی: «اِا خداءِ باوَه‌م، تو وَدَه دائیَت گه قومی اژ مِه پیا مَبو ئو نسلِم برکت پیا مَکِه. اَژت مِخوازم رَحِم ژِنِمَ اَرِه آویل دائن باروَر کَی، آمین!»

اَژونَسَ اراده خدا سِفت بی.

اِسگه بیاین وَه گِلِنگ‌تَرین نمونه‌مون، یانی عیسای مسیح، سیل بهیمن:

> «او اِنوم روژل زِنه‌ی ووژِ اَرسَر زَمی، وَه هاوارَل بِلِنگ ئو اَسرَل، لات اَ کسی گه قدِرت داشت اوَ اژ مَرگ نجات بِئَه، دوعا ئو التماس کِرد؛ ئو وَه خاطر تسلیم بیئذِش وَه خدا، جوواو شنَفت.» (عبرانیان ۵: ۷)

یِگِلی‌تِر وَه کلمه «التماس»مَرَسیم؛ مِنتائای اِی جار وَه‌گرد حُرمَتی قویل نِسبت وَه خدا همراهَس. اِی نشونه‌ای‌تِر وَه‌مون مِنَّه: اَرِه تحقق وَدَه خدا اَرسَر زَمی، نه فَخَد ایمونی سِفت ئو بی‌آخِر لازمَ، بلکِم زَله اژ خداون‌یش لازمَ تا وَدَه‌لی گه خدا وَه قومِش دائیَس تحقق پیا کَنِن.

توجه بِهِینو گه خدا دوعال عیساَ «شنَفت». دوعا کِردِن یَه چیَ، شنَفتیا بیئن چیئی‌تِر. مَه دوعاَلی هاین گه شنَفتیا نِمَبن؟ آری. یعقوب مَنُیسی:

> « هُمَه اژ خدا مِتو ئو وَه دس نِمارینو، اَرِیَگه وَه نیّت گَنَ مِتو تاگَه خرج عِیاشیَل ووژتو کِینو.» (یعقوب ۴: ۳)

یِگِلی‌تِر اشاره مَبو گه باس وَه انگیزه‌لمون سیل بهیمن، ئو زَله اژ خداون هَر اَچیئهَس گه انگیزه‌لمونَ کنترل مَکِه.

وخدی اژ خدا مَزَلیم، مَتونیم وَه جسارت دوعا بهیمن ئو اعلام بهیمن گه وَدَه‌ل یا اراده خدا، هَراجوَر گه اِنوم آسمون اجرا مَبن، اِنوم زَمی‌یش اجرا مَبن.
شاید هَر اَژونَسَ پولس رسول اِنوم آخِرین روژل زِنه‌ی ووژِ اَرسَر زَمی مَنُیسی:

«اِنوم جنگ خُو ایمون بجنگ ئو حیات جاودانَ وَرگِر.» (اول تیموتائوس ۶: ۱۲)

ایی یَه جنگَ؛ ئو ایمَه وَه ایمون اَچیئهَ وَر مَگِریم گه حیات جاودان فراهم مَکِه.

شخصی‌سازی

آیه: «او آرزو کسَلیَ گه اَژی مَزَلِن، وَه انجام مَرَسِنی؛ هاوار مهتشونَ مَشنَفی ئو نجاتِشون مِنَه.» (مزمور ۱۴۵: ۱۹)

نکته: فِرَه جار مردِم کتاو مقدسَ اژ دریچه تجربه ووژون یا کسَل‌تِر تفسیر مَکَنِن؛ وَه جای ایی گه بیلِن کتاو مقدس ووژِش تجربه‌شونَ شِکل بِنَه.

تأمل: مَه وَه خاطر تجربه‌ل ووژم یا کسَل‌تِر بیلِم باوارَلم اژ اَچیئهَ گه اِنوم کتاو مقدس اعلام بَیَس، منحرف بوئن؟ مَه وَدَه‌ل تحقق‌نَیافتی‌ای اِنوم زِنه‌ی مِه، مال‌وآویلِم یا دنیا دوروبرم هایتی؟ مَه وَه زِنه‌ی بیرون اژ ایی وَدَه‌ل الاهی راضی بَیم؟ مَه آمادگی دیرِم اَرِه تحقق ایی وَدَه‌ل اِنوم زَمی، وَه التماس دوعا گم؟

دوعا: اِا خداون، وَه نُم عیسای مسیح، مِهَ اَرِه تنبلی روحی، راضی بیئن وَه وَدَه‌ل تحقق‌نَیافتی، ئو نجنگین اَرِه اَچیئهَ گه کلوم تو اعلام مَکِه، ببخش. مِه اَرِه شِکل دائن وَه رئی ووژم، وَه جای تقلا اَرِه سِفت کِردِن اراده تو، وَه تجربه‌ل گذشته سیل کِردم. توبه مَگم ئو انتخاب مَگم اِنوم جنگ خُو ایمون بجنگم، تا اراده تو هَراجوَر گه اِنوم آسمون تحقق پیا مَکِه، اِنوم زَمی‌یش اجرا بو. آمین.

اعتراف: انتخاب مَگم اِنوم جنگ خُو ایمون بجنگم ئو اَچیئهَ وَرگِرِم گه حیات جاودان اعلام مَکِه، تا اراده خداونَ اِنوم دنیا دوروبر ووژم بِوئینم.

مردِمی گه اژ خدا مَزَلِن،
وَه شجاعت وَه‌گرد زِنه‌ی رویرو مَبن؛
ئو کسَلی گه اژ خدا نِمَزَلِن،
اِنوم آخِر اژ کُل چی مَزَلِن.

– ریچارد هالورسون

۳۷ | زَله‌ای گه زَله‌لِتِرَ اژ میا مَبَری

ایمَه اِنوم دنیایی پُر اژ زَله ئو اضطراب زِنه‌ی مَبهیمن، ئو عیسا وَه‌مون مِوِتی ایِیَل سِفت‌تَر مَبن. تیَریف او اژ آینده بِن‌گُل نگران‌کنندهَس:

«مردِم اژ فگَر اَچیئهَ گه باس اَرسَر دنیا اتفاق بِکِفه، اژ شدت وحشت بی‌هوش مَبن.» (لوقا ۲۱: ۲۶)

ایِ زَله‌ل ئو نگرانیَل جای امید، صلح ئو آرامشَ مَگِرِن ئو ناآرامی، دِلَل سنگین ئو عذاب هَمیشگی وَه جا مَنِن. اَسَه پادزهرِش چَیَس؟

«وَه‌راستی خداون، اِنوم حالی گه دَس قدِرت‌مندِش اَرسَرم بِی، وَه‌گردم قصَه کِرد ئو هشدارم دا گه اژ رئی ایِ مردِم پیروی نَکَم. او وِت: هَر اَچیئهَ گه ایِ قوم "توطئه" نُم مَنِن، هُمَه توطئه نُم نَنِین. اژ اَچیئهَ گه اونَل آژی مَزَلِن، نَزَلین ئو وحشت نَبِهِینو. اَ کسی گه باس مقدس بِشمارین، خداون لشکرَلَس؛ او هَر کسیَس گه باس آژی بِزَلین، ئو او هَر کسیَس گه باس آژی هراس بِدیرین. او اَرِتون جای مقدس مَبو.» (اشعیا ۸: ۱۱ -۱۴)

زَله مقدس کُل زَله‌ل ئو اضطرابَل‌تِرَ اژ میا مَبَری؛ اَرِیَگه پشتوانه‌اش وَدَه خدا اَرِه نگا دائن امنیتَس.

یَه لحظه بوَستین ئو وَه ایِ حخیخت فگَر بِهِینو. تصور بِهِینو گُل نیروَل مسلح مَهلتَل متحده اَرِه محافظت اَژتون تعیین بوئین. هَر ژنرال وَه افسرَل زیر دَس ووژِ خَوَر

مِنَّه گه محافظت اَژ هُمَه اِنوم اولویتَس ئو هَر اَچیئهَ گه اَرِه امنیتتون لازمَ، باس اجرا بو. کُل مجموعه سلاحَل پیشرفته اَرِه محافظت اَژتون، هَراجا گه بوئن، آماده بوئن.

اِی کار تقریباً تصورنَکِردنیَس؛ مِنتائای اَرّ اتفاق بِکِفه، مطمئنم هُمَه حس امنیت ئو آرامش مَبِهِینو. مِنتائای کُل ایِیَل اِنوم بِرابر اَچیئهَ گه خداون مِوِتی، رنگ نِدیرِن:

«اَرِه تو جای مقدس مَبوم.»

تعجبی نِیَ گه وَه‌مون وِتیا بَیَس:

«اِا خداون، خوئی تو چَنی فِرِهءَ ؛ اَ خوئیَ گه اَرِه اونَلی گه زِلَئون اژ تونَ مَچو، ناتَسِ لا ، ئو اَرِه کسَلی گه پِناتَ مارِن‌ئون ، اَرنوا چِیَمَل آمیزائَل، انجومَ مِین. اونَل اِژیر سا حضور ووژت ؛ اژ نشخَه‌ل آمِلَ مَشارینا اونَل اِنوم کولا ووژت ، اژ زیَم زوئونَل حفظَ مِهِین.» (مزمور ۳۱آیه ۱۹ و ۲۰)

وَدَه احسانی گِلِنگ یانی پنهون بیئن اِنوم پناه حضور خداون، اَمِن بیئن اژ کسَلی گه مِخوازن وَه‌مون آزار بِرَسِنِن وَه هُمَه دائی نَیَس؛ بلکِم فَخَد مال کسَلیَس گه اژ خدا مَزَلِن.

مِه ئو لیزا سالَل فِرَه‌ای درو، تهمت، اتهام ئو تهدید اَرضد ووژمون تحمل کِردیمو. بَعضی جار وَه شوخی وَه رفیقَلم مِوتم: «نُم مِهَ اِنوم گوگل نَگِردین؛ اَرِیَگه غرق مقاله‌لی مَبین گه مِهَ محکوم مَکَنِن.» مِنتائای تصمیم گِرتیم بی‌دَنگ بِم ئو اژ ووژمون دفاع نهیمن. وَه جای اَچیئه، حمله‌لَ وَه اَ کسی سپردیم گه اَژی مَزَلیم، ئو هَمیش حمایت اوَ دیتیمو. اِی کار آسون نَبی. وَخدَلی هاتیَس گه وَه‌راستی دَسَلمَ جوری بِلِنگ کِردم گه گویی تهدیدَل ئو اتهامَل اِنومشونَن، ئو وَه سونگ آسمون هاوار کِردم:

«اِا باوَه، ایِیَلَ مِه سپارمَ دَس تو؛ لطفاً اَژمون محافظت کَه!»

ئو او هَرگِس ناامیدمون نَکِردیَس.

ایمَه دیتیمو گه زَله مقدس اژ فِرَه کسَلی گه مَشناسیم، محافظت کِردیَس. چَن سال وِر، اِنوم شهر ووژم اَرِه ۱۵۰۰ گس قصَه کِردم. اِنوم طول خِلمت، فِرَه کسَل زَله ووژونَ وَه زَله اژ خداون عوض کِردن. عصر روژ دُما، دای‌وکِنی‌ای گه اژجمله کسَلی بوئین گه اژ زَله آزاد بَی بوئین، دُما کِرین گِلامَگِردنَ مال ووژون. اونَل وَه‌گرد سِه پیا رویرو بوئین گه چاقو ئو تفنگ دیرِستن. پیاَل وَه خشونت فِربون دان بچنَ نِو مال. احتمالاً قصدشون دُزی، تجاوز جنسی ئو شاید کُشتِن اِی دو ژن بی.

دای دُواتِر وِت: «اَژ شُو وِر اَ اتفاق نَکِفتی بی، مِه اژ زَله یخ مَزَم، زوئونم بندی مَبی

ئو هَر اَچیئهَ گه اونَل مِخواستن، انجوم مِدام.»

مِنتائای او تیَریف کِرد گه فِربونشونَ اَرِه چیئنَ نِو مال نادیده گِرت ئو بی‌درنگ وَه دَنگ بِلِنگ دَس‌پِک کِردَ دوعا ئو اژ عیسا خواست اونَلَ نجات بِئَه. هَرچه ویشتِر هاوار مَکرد، اعتمادبه‌نفس، قِدِرت ئو آرامشِش ویشتِر مَبی.

پیاَل دَس‌پِک کِردنَ لَرزین ئو وَه قاطعیت فِربونِش دان دَس اژ دوعا بِکِشی. آخِر کاسه صبرشون پُر بی ئو وَه عصبانیت هاوار کِردن: «بسه! بسه! ایی دوعاَ تموم کَه!«

ایی سِه پیا آمادگی رویرو بیئن وَه‌گَرد ایجور ژنَلی مطمئن نَداشتن. مهاجمَل گیج بوئین ئو اِنوم حالی گه تمرکزشون اَرسَر دای بی، کِنی تونست بچوَ نِو مال ئو کمک بِخوازِه. وخدی پیاَل ناگهانی فیَمِستن کِنی اَورَه نیَ، فرار کِردن.

هَر اَ سال، وخدی اِنوم هیوستونِ تگزاس خِلمت مَکردم، ژن گُجَری‌تِر زَله‌ل ووژِ وَه زَله مقدس عوض کِردی بی. یَه هفته دُما خِلمت، وخدی اژ مرکز خرید هاتَ دَر ئو سوار ماشینِش بی، پیاایَ دی گه وَه‌گَرد چاقو اِنوم صندلی دُما ماشین پنهون بَیَس.

پیا وَه‌ری فِربون دا رانندگی کِه. مِنتائای ژن گُجَر وَه جای زَله، عیساَ بانگ کِرد ئو دَس اژ ایی کار نَکِشی. ساعتَل وَه‌گَرد پیایی رانندگی کِرد گه اَژی مِخواست بی‌دَنگ بو، مِنتائای او قبول نَکِرد. آخِر پیا وِت: «بِکِش کنار!»وخدی او ایی کارَ کِرد، پیا دَر دُماَ باز کِرد ئو فرار کِرد.

یَه زَمو پاتِشا اَرام اَرضد اِلیشَع نبی خشمگین بی ئو اَرِه گِرتِنِش لشکری نِری. خِلمت‌کار الیشع اول کسی بی گه سربازَل، اسبَل ئو ارابه‌لَ دی. او بِن‌کُل زَلی بی.

> «اِلیشَع جوواو دا: نَزَل؛ اَریَگه کسَلی گه وَه‌گَرد ایمَه‌ان، اژ کسَلی گه وَه‌گَرد اونَلَن، ویشتِرِن. دُما دوعا کِرد ئو وِت: اِا خداون، چیَمَلِشَ باز کَه تا بِوئینی.» (دوئِم پاتشایل ۶: ۱۶ -۱۷)

خداون ایی کارَ کِرد ئو خادم اِنوم دامنه کو، ژمارَه فِرَه‌ای اژ اسبَل آسمونی ئو ارابه‌ل آگِرین دی.

عیسا فِرَه جار وَه‌گَرد جمعیتی رویرو مَبی گه سنگلَ بِلِنگ مَکردن تا وَه سونگِش بِهاوِن. جاریَ‌تِر جمعیتی تقلا کِردن اوَ اژ سَر صخره بِهاوِنَ خوار. مِنتائای اِنوم هَر موقعیتی گه زِنه‌ی اوَ تهدید مَکرد، بی آزار اژ اَورَه دویر مَبی (لوقا ۴: ۲۹؛ یوحنا ۸: ۵۹ و ۱۰: ۳۹ حوینیا بو).

فَخَد اَ زَمو خدا وَه کسی گه اَژی مَزَلی اجازه مِنَه اِنوم رنج بِکِفه گه ایی رنج اژ بالا ئو اَرِه جِلال خدا وَه‌ری دائی بو. مِنتائای حَتا اِنوم ایی وَخدَلیش اطمینانی هایتی گه

زَله مقدس، زَله اژ آمیزادَ اژ میا مَبَری.

سِه پیا گُجَر عبریَ اِنوم نظر بِگِرین گه بَردیا بوئینَ حضور قدِرت‌مندتَرین پاتِشا اَرسَر زَمی، نبوکدنصر پاتِشا بابِل. او بُتی گَلِنگ ساختی بی ئو فِربون دائی بی هَر وَخد دَنگ سازَل اِنوم سَرزمین شنَفتیا بو، کُل مردِم اِنوم بِرابرِش تَعظیم کَنِن.

ایی سِه گُجَر اژ خدا مَزلین ئو وَه نافرمانی اژ فِربون پاتِشا، اژ انجوم دائن گنا سَر باز دان. اونَلَ بَردنَ لات نبوکدنصر گه بِن‌کُل عصبی بی؛ کسی گه مَتونِست بی‌درنگ اونَلَ بِهاوِهَ کوره آگِر.

مَه ایی پیاَل گُجَر زَلین؟ بیاین جوواوِشونَ وَه پاتِشایی خشمگین بِحوینیم:

> «اَرّ اَچیئهَ گه مِوشی انجوم بِدَی، خداءِ ایمَه گه اوَ پرستش مَبهیمن، قدِرت دیری ایمَهَ اژ کوره آگِر سووتِن نجات بِنَّه، ئو او ایمَهَ اژ دَس تو، اِا پاتِشا، نجات مِنَّه. مِنتائای حَتا اَرّ نجات‌مون نَدِنَّه، اِا پاتِشا، بِذان گه خدایَل توَ پرستش نِمَبهیمن ئو وَه اَ مجسمه طلایی گه رادِوَساندیَت، سجده نِمَبهیمن.» (دانیال ۳: ۱۷ –۱۸)

چه اعتمادبه‌نفسی! اونَل آرام ئو بی‌زَله مَمان، اِنوم حالی گه کتاو مقدس مِوِتی: «دُما نبوکدنصر اژ خشم پُر بی ئو شِکل رویِش نِسبت وَه شَدرَک، میشَک ئو عَبدِنِغو عوض بی.» (آیه ۱۹)

ایی پیاَل اژ خدا مَزلین؛ اَژونَسَ مَذانستن او یا وَه زِنه‌ی یا وَه مَرگ نجاتشون مِنَّه. اونَلَ هاوِتنَ نِو کوره، مِنتائای آزاءَ هاتِنَ دَر؛ حَتا بوی دودیش اَرسَرِشون نَبی. اونَل نَزَلین، حَتا اَرّ وَه قیمت گیوشون تموم مَبی.

پولس رسول، پیایی گه بِن‌کُل اژ خدا مَزَلی، هَر ایی دیدَ داشت. او وخدی وَه اعدام احتمالی رویرو بی، وِت:

> «امید دیرِم اِنوم هُیچ چیئی شرمنده نَبوم؛ بلکِم وَه کُل جسارت، اِسگَه‌یش چُی هَمیش، مسیح اِنوم لارِم جِلال پیا کِه؛ خواه وَه مَرگ یا وَه زِنه‌ی. اَریَگه اَرِه مِه زِنه‌ی مسیحَس ئو مِردِن فایدهَس.» (فیلیپیان ۱: ۲۰ –۲۱)

اَرا مِردِن اَرِه جِلال دائن مسیح «بِیتَر»یا وَه تیَریف ترجمه‌لتِر «فِرَه بِیتَر»اژ زِنه‌یَ؟ زَله اژ خدا، گه دَس‌پِک حکمتَس، دیدی دِریس اژ دنیا ئو آخرت وَه‌مون مِنَّه. هَر اَژونَسَ عیسا مِوِتی:

> « زِلَتون اژ کسَلی گه جسمَ مَکُشِن مِنتائای نِمَتونِن روح بِکُشِن، نَچو؛ زِلَتون اژ او بِچو گه مَتونی هم روح ئو هم جسم هُمَه اِنوم جیَنِم هِلاک کِ.» (متا ۱۰: ۲۸)

سالَل وِر، اِنوم رئی خِلمت، وخدی اَرِه آویلَلم نگران بوئیم، خدا وَه‌گردم قصّه کِرد ئو وِت:

«جان، هَر زَله‌ای گه اِنوم زِنه‌یت دیرِی، نشون مِئَه اوَ ژیر صلیب نَنانِی ئو هَنی مالک اَ بَخش اژ زِنه‌یت توئی!»

مِه هَر اَ شُو توبه کِردم، کُزَلمونَ بِن‌کُل وَه خدا سپردم ئو دیَر اَرِه امنیتشون نگران نَبوئیم. زَله اژ خداون ایمَهَ رَبَری مَکِه تا کُل چیَ تسلیم عیسا بهیمن. وخدی اِی کارَ مَبهیمن، جوری زِنه‌ی مَبهیمن گه کسَل‌تِر آرزوشَ دیرِن مِنتائای نِمَتونِن وَه‌ری بِرَسِن: آرامش، اعتمادبه‌نفس ئو آزادی اژ زَله.

شخصی‌سازی

آیه: « ترس اژ خداون، مَرَسیَ ژییاین؛ اِنسون وَه گیَه سیرا مِئیسی ئو ضِردی‌ئون نِمَرَست.» (امثال ۱۹: ۲۳)

نکته: هَر زَله ناآزاءَی گه اِنوم زِنه‌ی‌تون دیرین، نشون مِئَه اوَ ژیر صلیب نَنانین ئو هَنی مالک اَ بَخش اژ زِنه‌ی‌تون هُمَه‌این.

تأمل: اِنوم چه بَخشَلی اژ زِنه‌ی‌م وَه‌گرد زَله مَجنگم؟ سلامتی، مسئله‌ل مالی، شُو کِردِن، آویلَل، کار، تحصیل، رَد بیئن، آزار ئو اذیت وَه خاطر ایمونم، یا بَخشَل‌تِر زِنه‌ی؟ مَه اِی بَخشَل زِنه‌ی‌مَ بِن‌کُل وَه خداونم عیسا سپردم، یا هَنی ووژم مالکِشونم؟

دوعا: اِا خداون، مِهَ ببخش گه کُل چی هَر اَچیئهَ گه اِنومی مَگِری وَه تو نَسپردم. وخدی اَبارَه‌شون فگر کِردم، فیَمِستم اختیارِشون هَنی اِنوم دَس مِهَس. اِی ناامنی، نبود زَله مقدسَ اِنوم اِی بَخش اژ زِنه‌ی‌م آشگارا کِردیَس. اَژونَسَ توبه مَکم ئو متعهد مَبوم کُل بَخشَل زِنه‌ی‌م گه کُل چیَ اِنوم ووژِ مَگِری وَه خداونم عیسا بسپارم. آمین.

اعتراف: عیسا خداءِ مِهَس. مِه مالکیت کُل بَخشَل زِنه‌ی‌مَ وَه او مَسپارم؛ بیلین مِطابق اراده او انجوم بو.

«آویل اِ رئی‌ای گه باس بِچو تربیت کَ؛
گه جُجُ تا وخدی پیر بو اَژین ،
اِرنَمَگیردِتی..»

– امثال ۲۲: ۶

هفته شِشِم روژ سِئِم

۳۸ | میرات

زَله مقدس فایده کَلِنگی‌تِریش دیری؛ اَویش میرات مقدسَ. بیلین چَن سئوال اَژتون بپرسِم. وخدی وَه «بِنِدیکت آرنولد»فگر مَبِهِینو، اول چه چیئی مایَ فگرتون؟ مَه اول اَچیئهَ گه وَه فگرتون مای، «خائن»س؟ دای ترزا چطو؟ مَه وَه «جمعیت مبلغان خیریه»فگر مَبِهِینو؟ آدولف هیتلر چطو؟ مَه فگر مَبِهِینو او «دیکتاتوری ظالم بی گه میلیونَل کَسَ کُشت»؟ آلبرت انیشتین چطو؟ مَه وَه کسی فگر مَبِهِینو گه «نظریه نسبیتَ پیا کِرد»؟

احتمالاً فگَرَلی گه اَبارَه ایی کسَل شناخته‌شده وَه ذهنتون رَسی، هَر میرات اونَلَس. حخیخت ایئَس گه کُلمون میراتی اژ ووژمون وَه جا مَنیم. اَژونَسَ سئوالی گه باس اژ ووژمون بپرسیم ایئَس: مَه اژ میرات مِه وَه خُوئی یاد مَبو یا وَه گنی؟ مِنتائای سئوال کَلِنگ‌تَر ایئَس گه میراتمون اِنوم آسمون اَرِه ساختِن پاتِشائی ابدی خداون چطوَس؛ فایده‌دارَ یا زیان‌بار؟

مِطابق «مِریام وِبستر»، یَکی اژ تیَریفَل کلمه «میرات»ایئَس: «چیئی گه اژ باوَه‌باپیرَل یا نیاکان منتقل یا وَرگِرتیا بَیَس.»زَله اژ خدا چطو اَرسَر نسلَل دُمامون اثر مَنی؟ اَرِه دَس‌پِک، بیاین کِلابِریمَ باوَه ایمون، ابراهیم.

اَرسَر کو، وخدی فریشته اوَ اژ کُشتِن اسحاق وَه چاقو بوَساند، خداون وَه‌ری وِت:

«توَ برکت مِئَم ئو نسلِتَ ...فِرَه مَکَم. نسل تو دَروازه‌ل دشمنَل ووژونَ مَگِرِن.»
(پیدایش ۲۲: ۱۷)

مِه سالَل ایی کلمه‌لَ حوینم ئو سُرسام بوئیم اَرا دو جار تکرار بَیَن. آخِر، کنجکاوی‌م وَه بِیتَرین شِکل جوواو پیا کِرد. اَرِه ایی کار وَه خاخامی مراجعه کِردم. او جوواو دا: «اِنوم فگَر یهودی، وخدی چیئی دو جار وِتیا مَبو، منظور ویشتِر بیئن ئو زیاد بیئن اوَس ... ئو ایرَه چون یَه فعل اِنوم زَمو حالَ ئو اَ تِر اِنوم زَمو آینده، میَناش ایِیَس گه بَرکتی اَرِه ابراهیم تیَریف مَکِه، مِنتائای خداون وَدَه دائِیَس نسل اوَیش برکت بِئَه. وَه عبارت‌تِر، خدا مِوِتی: ابراهیم، توَ برکت مِئَم، ئو وَه‌سونگَ آویلَلت‌یش هَنی توَ برکت مِئَم!»

آویلَل ایمَه اژ زَله مقدس فایده مَبَرِن: «نسل تو دَروازه‌ل دشمنَل ووژونَ مَگِرِن.» اِبی بِن‌کُل عالیَس ئو دُواتِر اَبارَه‌اش قصَه مَبهیمن؛ مِنتائای اول وَه حخیختی‌تِر مَپردازیم گه اِنوم توضیح خاخام هایتی. زَله مقدس وَه‌سونگَ نسلمون هَنی وَه‌مون برکت مِئَه، ئو اِبی نه فَخَد اِنوم زِنه‌ی اِسگَه‌مون، بلکِم تا ابد دِریسَ.

ماندگاری‌مون زیر تأثیر آویلَلمونَس. اونَل وَه پیا کِردِن افتخار ئو اثر ویشتِر اَرِه ایمَه، هَم اِنوم آینده نزیک ئو هَم اِنوم زِنه‌ی دُما اَرسَرمون اثر مَنِن.

اَرِه روشن بیئن موضوع، بیلین مثالی بیارم. «آرچی مِنینگ»ده فصل اِنوم تیم «نیواورلئان سِنتز»کوارتربک بی. تیم ژیر زَبَری هجومی او فَخَد یَه جار مساوی کِرد ئو اِنوم نُه فصل‌تِر بازنده بی. ویشتِر مردِم اوَ اژ ویر بَردن؛ مِنتائای دو کُرِش، «پیتون»ئو «اِلی»، اِنوم مجموع چوار جام اَبَرقهرمانی بَردن ئو هَم وَه عنوان برنده جام ابرقهرمانی ئو هَم برنده جایزه بِیتَرین بازیکن لیگ شناخته بوئین. اِسگه مردِم ویشتِری «آرچی»وَه خاطر کُزِلِش مَشناسِن، ئو اَژونَسَ او افتخار ئو نفوذ ویشتِری اِنوم دنیا ورزش پیا کِردیَس.

اِنوم ابدیت، فِرَه کسَل وَه خاطر اطاعت آویلَلشون اِنوم ساختِن پاتِشائی خدا، افتخار ئو نفوذ ویشتِری دیرِن. ابراهیم مثالی بِن‌کُل خُوَس؛ اثر ابدی او وَه‌سونگَ آویلَلِش ویشتِر مَبو؛ یوسف، سموئیل، داوود، دانیال، اشعیا ئو بی‌گومون عیسا، فَخَد چَن کُم اَژشونَن.

حَتا اِسگه‌یش میرات او ادامه دیری. اِبی برکت شامل حال کُل کسَلی مَبو گه اژ خدا مَزَلِن: «او تا ابد اِنوم ویرَل مَمِنی»ئو «شاخِش وَه عزت بِلِنگ مَبو.» (مزمور ۱۱۲ آیه ۶و ۹)

فِرَه کسَل فگَر مَکَنِن اِنوم پاتِشائی کُل چی اژ نو دَس‌پِک مَبو. مِنتائای اِبی دِریس نَ. ایمَه وَه عنوان ایمون‌دار، هَر اِسگه دَس‌پِک کِردیموَ شِکل دائن وَه تاریخی جاودانه؛

اَرِیَگه وَه‌مون وِتیا بَیَس: « صالح‌بیئین او تا ابدَ مَمینی.» (مزمور ۱۱۲: ۹)

اِسگه بیاین وَه وَدَه خداون بپردازیم گه آویلَلمون پیروز مَبن؛ اونَل «دَروازه‌ل دشمنَل ووژونَ مَگِرِن.»وَه زوئون ساده ئو امروژی‌تَر، مَتونیم بِوشیم آویلَلمون مغلوب کسَلی نِمَبن گه خداَ خُوار مَشمارِن؛ بلکِم رَبَرَل ئو اثرگذارَل موفقی مَبن (تثنیه ۲۸: ۱۳).

ممکنَ فگَر بِهِینو ایی وَدَه فَخَد اَرِه ابراهیم ئو نسل مستقیم او دِریسَ. مِنتائای وَه‌مون وِتیا بَیَس:

> «او ایی کارَ کِرد تا برکت ابراهیم اِنوم عیسای مسیح نصیب غیریهودیَل بو، ئو تا ایمَه اَ روحیَ گه وَدَه دائی بَیَس، وَه رئی ایمون وَرگِرِیم.» (غلاطیان ۳: ۱۴)

ایی خَوَری بِن‌کُل فِرَه خاصَه.

> «خَوزگالَ کسی گه زِلَه اژ خداونَ مَچوتی ئو کسی گه اژ فِربونَل او فِرَه لَذّتَ میَری. آیلَل او اَر زَمی زوردارا موئن؛ نسِل آمَل دُریسکار بِمارِکَ ماو.» (مزمور ۱۱۲ آیه ۱و ۲)

کلمه «نسل»میَنا «زَمو دراز»مِئَه ئو وَه آیندگانمون اشاره دیری. زکریا نبوت کِرد:

> «ریَمَت او، نسِل پِشت اَر نسِل، ها اَررُی کُل کسَلی گه زِلَئون اژ، خداءَ مَچو.» (لوقا ۱: ۵۰)

نه فَخَد آویلَلمون موفق مَبن، بلکِم ایی وَدَه نسلَل دُمآیش شامل مَبو. نمونه‌ای عالی اژ ایی موضوع اِنوم زِنه‌ی دو پیا پیا مَبو گه هَر دو اِنوم اول قرن هجدهم وَه دنیا هاتِن.

اولین گَس «مَکس جوکس». اِنوم سال ۱۸۷۴ جیَمیَت‌شناسی وَه نُم «ریچارد داگدیل»اژ سیزده زندان محلی اِنوم شمال مَهلت نیویورک دیدن کِرد. او شِش کَسَ وَه چوار نُم خانوادگی جیا پیا کِرد گه وَه‌گرد یَک رابطه هُونی دیرِستن. ایی مسئله کنجکاوش کِرد ئو باعث بی زنجیره خانوادگی اونَلَ وَه قویلای بررسی کِه.

تحقیق اوَ رَساندَ مهاجری هلندی وَه نُم «مَکس جوکس»گه میا سالَل ۱۷۲۰ تا ۱۷۴۰ وَه دنیا هاتی بی. دُما سالَل تحقیق دقیق، داگدیل ۵۴۰ کَس اژ نسل جوکسَ

شناسایی کِرد؛ اَژجمله ۷۶ مجرم محکوم، ۱۸ صاحب روسپی‌خانه، ۱۲۰ روسپی ئو ویشتِر اژ ۲۰۰ کَس گه کمگل دولتی وَرمَگِرتن. وَه قصّه‌ای کُرت، گنالَ نسل دُما نسلِشون باعث انبوهی اژ رفدارَل نادِریس بَی بی ئو وَه حساب پول ایمروژ، ده‌ها میلیون دلار خرج اَرِه دولت پیا کِردی بی.

اِسگه بیاین اوَ وَه‌گرد «جاناتان ادواردز»مقایسه بهیمن گه اِنوم هَر اَ دوره وَه دنیا هاتی بی. او مبلغی دینی بی گه کتاوَل فِرَه‌ای نُیسی ئو فِرَه کسَلَ الهام دا انجیلَ وَه قومَل‌تِر بِرَسِنِن. او اِنوم سال ۱۷۲۷ وَه‌گرد «سارا پیِرپونت»شُو کِرد. اِی دو کَس بِن‌کُل اژ خدا مَزلین.

اونَل هَر شُو وِر اژ هَفتِن، وَه‌گرد یَک دوعا مَکردن ئو کتاو مقدس مَحوپِنن. یازده آویل دیرِستن، ئو جاناتان هَر روژ اَرِه هَر آویل دوعا برکت مَکرد. او مِوت: «هَر مال باس کلیسایی گُجَر بو.»

۱۳۹۴ کَس اژ نسل شناخته‌شده جاناتان ئو سارا، وَدَه خداَ اَرِه کسَلی نشون مِنَّن گه اَژی مَزِلن؛ وَدَه‌ای گه اونَل دَروازه‌ل دشمنَل ووژونَ مَگِرِن ئو آویلَلشون هَراجا موفق مَبن.

اِنوم میا نسلِشون ۱۳ رئیس دانشگاه یا کالج، ۶۵ استاد دانشگاه یا کالج، ۳ عضو مجلس سنا مَهلتَل متحده، ۳۰ قاضی، ۱۰۰ وکیل، ۶۰ پزشک، ۷۵ افسر ارتش ئو نیروی دریایی، ۱۰۰ کشیش ئو مبلغ، ۶۰ نُیسَر مَشور، ئو یَه معاون رئیس‌جمهور مَهلتَل متحده، «آرون بِر»، پیا بوئین. نسلِشون هُیچ خرجی اَرِه دولت پیا نَکِرد.

زَله‌لی گه اِنوم آویلگی کُزلمون دیرِستم، مربوط وَه ایِیَل بی: نِکَه زِنه‌ی‌شون زو تموم بو؛ مَه وَه خاطر اِی گه باوَه‌شون بَعضی سالَل ویشتِر اژ ۲۰۰ شُو اِنوم خِلمت ئو دویر اژ مالَ، ناراحت مَبن؛ یا اِی گه وَه خاطر خواندگی مِه اژ خدا ناخُشنود مَبن.

یَه شُو، دُما خِلمت اِنوم کنفرانسی دویر اژ مال، فیَمِستم نبود زَله مقدس اِنوم مِه مانع بَیَس مالکیت زِنه‌ی اونَلَ وَه عیسا بسپارم. اِنوم دوعا هاوار کِردم:

> «اِا باوَه، ایی چوار کُر دیَر مال مِه نین؛ اِسگه مال عیسان. تو مَتونی هَر کاری مِخوازِی وَه‌گَردِشون کَی؛ مِنتائای اِا شیطون، تو هَرگِس نِمَتونی وَه‌شون دَس بِزَنی!»

اژ اَ روژ وَرِرو، دیَر هُیچ زَله‌ای اژ آینده‌شون نَداشتم.

زو خداون وَه‌سونگَ کلوم ووژِ حخیختی مهمَ اَرِم آشگارا کِرد. فینحاس نوه هارون کاهن بی. او خدا ئو مردِم اسرائیلَ دوس داشت. زَله سِفت ئو مقدسِش اوَ وادار کِرد کاری انجوم بِئَه گه ایمون‌دارَل‌تِر آژی مَزلین؛ او وَه غیرت اَرِه اَچیئهَ گه دِریس بی رادِوَست.

خداون آبارَه‌اش وِت:

« اِسگَه مِه عَت صُئل‌وسِلامتی ووژمَ میَمَ او، گه اَرِه او ئو اَرِه نسِل او، دُما او، ماوَ عَت خِلمت کاهنی ابدی.» (اعداد ۲۵ : ۱۲ -۱۳)

اِنوم اصل، وَه خاطر زَله مقدس فینحاس، وَه آویلَل او وَدَه رابطه‌ای صمیمی‌تَر وَه‌گرد خدا دائی بی. روح‌القدس وَه مِه نشون دا گه محافظت اژ کُرَلمون، لازم دیری مِه ئو لیزا وَه سِفتی اژ اراده خداون اطاعت بهیمن.

اِسگَه، سالَل دُواتِر، هَر یَک اژ چوار کُرِمون دست‌کم نُه سال اِنوم مؤسسه مسیحی بین‌المللی «مِسِنجر»کار کِردِن. دو کُم اَژشون نُیسَرَن ئو کتاوشون چاپ بَیَس. کُلشون رَیَرَن، ئو مهم‌تَر اژ هُمَه، وَه زَله مقدس اژ خدا گوم مَنِن.

مردِم هَمیش آژمون مَپرسِن چطو ایجور پیاَل پارسایی تربیت کِردیمو. صادقانه بِوِشِم، ایی مسئله هُیچ ربطی وَه حکمت ایمَه نَداشت. ایمَه وَه عنوان دای‌وباوَه خِلَطَل فِرَه‌ای کِردیمو؛ اَخِه فِرَه گه مَتونست چَن جِلد کتاو بو. فَخَد یَه کار دِریس انجوم دامون: اِنوم سطحی بِلِنگ اژ زَله مقدس گوم نامون.

وخدی کُرَلمون اِنوم دوره نوجوانی اَرِه مدتی کُرت سرکش ئو لَج‌باز بوئین، مِه ئو لیزا اِنوم حضور خدا هاوار کِردیمو تا عَت ووژِ آبارَه کُرَلمون تحقق بِئَه. ایمَه هَنی وَه زَله مقدس زِنه‌ی کِردیمو ئو هَرگِس ایمونمونَ اژ دَس نَدامون. هُمَه‌یش باس هَر ایی کارَ بِهِینو.

وَدَه خدا وَه هُمَه گه اژ خداون زله‌یونه چو ایَیس گه آویلَلتون « آیلَل او اَر زَمی زوردارا موئن.» (مزمور ۱۱۲: ۲)

شخصی‌سازی

آیه: «کُرَلت چُی پَلَل زیتو دورادور سِفِرَهت. اِسگَه، آم هُنَ بِمارِکَ ماو ، آمی گه اژ خداون زِلَه مَچوتی.» (مزمور ۱۲۸ آیه ۳ -۴)

نکته: وخدی وَه زَله مقدس زِنه‌ی مَبِهینو، میراتی مهم وَه نسلَل آینده‌تون منتقل مَبو. اونَل نه فَخَد اثرگذار مَبن، بلکِم هُمَه‌یش وَه‌سونگَ اونَل برکت پیا مَبِهینو.

تأمل: مِه چطو وَه آویلَلم یا آویلَل آینده‌م سیل مَکَم؟ مَه اَبارَه آینده‌شون نگرانم؟ مَه اونَلَ بِن‌کُل وَه عیسا سپردم؟ مَه اِنوم بِرابرشون وَه زَله مقدس زِنه‌ی مَکَم؟ مَه مِطابق وَدَه خداون درک مَکَم، قصَه مَکَم ئو دوعا مَکَم، یا مِطابق رفدار اِسگه آویلَلم؟

دوعا: اِا خداون، کلوم تو مِوِتی گه وَه گوم نائن اِنوم زَله مقدس، میراتی ماندگار پیا مَکَم. مِه وَه وَدَه تو ایمون دیرِم گه آویلَلم اَرسَر زَمی قدِرت‌مند، اثرگذار ئو موفق مَبن ئو نُم تو ئو مِهَ گرامی مَدیرِن. متعهد مَبوم اَرِه تحقق ایی وَدَه‌ل وَه غیرت دوعا گم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: آویلَل مِه اَرسَر زَمی قدِرت‌مندِن؛ هَراجا مَچن موفق مَبن ئو دَروازه‌ل دشمنَل ووژونَ مَگِرِن.

وخدی مِخوازیم حکمت واقعی
آمَ تیَریف بهیمن، بِیتَرین کلمه‌ای گه
مَتوِنیم وَه کار بِبَریم، کلمه‌ایَس گه آشگارا
زَله اژ خداَ بیان کِه.

– آگوستین اژ هیپو

هفته شِشِم روژ چوارِم

۳۹ | مهم‌تَرین چی

موضوعِ ایی فصل اَخِه گستردهَس گه مَتونیا کتاوی کامل اَبارَه‌اش نُیسی. مِنتائای پرهیز اژ ایی کار، ایی پغومَ ناقص مَکِه. اَژونَسَ ایی فصلَ وَه عنوان مقدمه‌ای اَرِه ایی بُعد مهم اژ زَله مقدس اِنوم نظر بِگِرین.

وَه ایی کلومی گوش بِدَین گه اژ دِل خالق‌مون مای؛ کلوم حیات، کلوم حخیخت، کلومی گه محافظت مَکِه، کلومی گه اژ خور، مانگ ئو اَستاره‌ل پایدارتَرَ، کلومی گه اژ زَمی‌ای گه اَرسَرِش رادِوَستیم مطمئن‌تَرَ:

> « خَوزگالَ کسی گه حکمت بِهِئَه دی ئو کسی گه فیَم باریَ دس، ئو پیایی گه فیَمِسنَ وَرگِرِه ... اژ جوواهیر ارزشد ویشتِرَسی ئو هُیچ کُم اژ چیئَلی گه تو هاینِ.» (امثال ۱۵و ۳: ۱۳)

هُیچ چی اِنوم دنیا اژ حکمت الاهی خیمتی‌تَر نِیَ. وَه‌راستی سُرسام‌آوَرَ؛ هُیچ چی!

هَر اَژونَسَ وَه‌مون وِتیا بَیَس: « بِنیا حکمت یَسَ، اِسَه حکمت بارَ دس.» (امثال ۴: ۷) ئو اِنوم جایی‌تِر مَحوینیم: « ریئَل حکمت، ریئَل باوِ دِلِن ئو کُل ریئَل او، صُئل‌وسِلامتیَ.» (امثال ۳: ۱۷)

ایمَه باس اِنوم هَر تصمیمی گه مَگِریم، دُما حکمت خداون بِگردیم؛ اَرِیَگه وَه‌مون وِتیا بَیَس: « بِگِرتِ باووش گه عزّتتَ مِئون .» (امثال ۴: ۸)

چه وَدَه پُرشکوهی! اِنوم زوئون عبری، «سرافراز کِردِن»ایجور تیَریف بَیَس:

«بِلِنگ کِردِن، بَرز کِردِن، وَه تعالی رَسِن.»وخدی خداون کسیَ بِلِنگ کِه، هُیچ کَس ئو هُیچ شرایطی نِمَتونی اوَ بیاریَ خوار!

اَژونَسَ حکمت رئی‌ایَس اَرِه دیرِن اَرزِش ئو اهمیت پایدار. حکمت باس پیا کِردیا بو؛ پنهونَ، مِنتائای دویر اژ دَس‌رس نیَ. پیا کِردِنِش فایده‌ل فِرَه‌ای وَه‌گرد دیری. اَسَه چطو مَتونیم اوَ پیا بهیمن؟

«زَله اژ خداون، بنیا حکمَتَ.» (امثال ۹: ۱۰)

کلمه عبری اَرِه «دَس‌پِک»بِن‌کُل مهمَ. اِنوم اول آیه کتاو مقدس هاتیَس: «اِنوم دَس‌پِک، خدا آسمونَل ئو زَمیَ آفِری.»ایی کلمه میَنا «جای دَس‌پِک»مِنَه. زَله مقدس‌یش نقطه دَس‌پِک حکمتَس.

ایجور تصورِش بِهینو: انباری پُر اژ کُل حکمتَلی گه اَرِه موفقیت پایدار نیاز دیرین، اِنوم نظر بِگِرین؛ فَخَد یَه دَر ئو یَه کلید اَرِه وارد بیئن اِنومی هایتی: زَله مقدس.

اشعیا مَنُیسی: «کیَنی ...حکمت ئو دانش؛ ئو زَله اژ خداون ماوَ گنج صَهیون.» (اشعیا ۳۳: ۶)

اِنوم اصل، هُیچ حکمت پایداری جیا اژ زَله اژ خداون وجود نِدیرِه. زَله مقدس دَس‌پِک حکمت پایدارَس، مِنتائای فایده‌لِش وَرِروتَر اژ نقطه دَس‌پِک ادامه دیرِن.

«ترس اژ خداون، کیَنی ژییاینَ تا اَم ووژ اژ تِلَه‌ل مرگ دویرا بِگِری.» (امثال ۱۴: ۲۷)

مِخوازم اَرسَر دو کلمه مهم تأکید گم: «کیَنی»ئو «دام«.

کلمه عبری اَرِه «کیَنی»میَنا «جریان»یا سرچشمه‌ای هَمیشگی مِنَه. زِنه‌ی خُو نتیجه تصمیمَل خُو گاه‌به‌گاه نیَ؛ بلکِم نتیجه جریانی هَمیشگی اژ تصمیمَل عاقلانهَس گه میوه‌ای پایدار پیا مَکِه.

کلمه دوئِم «دام»س گه وَه «تله یا طعمه»اشاره دیری. «میَنا دِریس ایی کلمه عبری، طعمه‌ایَس گه اِنوم تله شکارچی نمَه بَیَس.»

هَر شکارچی خُو مَذانی تله خُو وَه دو چی نیاز دیری: باس پنهون بو تا حیوان نِتوِنی اوَ تشخیص بِنَه، ئو باس طعمه دیرِه تا حیوانَ بِکِشیَ نِو فکَل مَرگبار تله.

اِسگه گه کلمه‌ل مهمَ دِریس فیَمستیم، وَه متیَنِ‌تِر سیل بِهِینو گه ایی حخیختَ روشن‌تَر مَکِه:

«زَله اژ خداون، مربی حکمتَس.» (امثال ۱۵: ۳۳)

وَه یَکجا نائن حخیختَل ایی دو آیه، مَفیَمِسیم زَله مقدس کیَنی یا جریانی هَمیشگی اژ تَیلیم حکمت خداَس؛ مشاوری هَمیش حاضر گه نِمَهَفی ئو بی‌وَستَ ایمَهَ رَبَری مَکِه تا اِنوم زِنه‌ی تصمیمَل عاقلانه بِگِریم.

آمیزاد هزارَل سال ثابت کِردیَس گه وخدی وَه حال ووژِ وِل بو، جیا اژ حکمت خداون، تصمیمَل زیان‌باری مَگِرِه، اِنوم حالی گه فگر مَکِه تصمیمَل خُوئی گِرتیَس.

اَرا ایی اتفاق مَکِفه؟ اَریَگه رئیَل مَرگ ئو نابودی پنهونَن ئو طعمه اِنومشون نمَه بَیَس؛ هُیچ فَرکی وَه‌گرد تله شکارچی نِدیرِن.

اَچیئه گه خُو، عاقلانه، سودمند ئو لذت‌بخش وَه نظر مَرَسی، فِرَه جار طعمه‌ایَس اَرِه فِریب دائنمون وَه اَچیئه گه اِنوم آخِر گنی، ناعاقلانه، زیان‌بار ئو غم‌انگیزَ. زَله اژ خداون ایمَهَ اژ ایی چی محافظت مَکِه ئو وَه‌راستی اژ ایی تله‌ل دویر نگا مَدیرِه.

اَرّ وَه جیَمیَت ایمروژ سیل بِهِینو، پیاَل ئو ژَنَل گِلنگ ئو باهوشی هاین گه تصمیمَلی مَگِرِن گه کسَلیَ گه ژیر اثرشونَن ماریَ ویرانی. اِنوم هَر اَ زَمو، کسَل‌تِر اَبارَه نادانی اونَل کورَن.

کتاو مقدس مِوِتی وَه رَد کِردِن زَله مقدس: «دِلَل بی‌فیَمِسن اونَلَ تاریکی گِرت؛ هَرچَن ادعا مَکردن حبهیمن، مِنتائای نادان بوئین.» (رومیان ۱: ۲۱ -۲۲)

وخدی فگرَل تاریک مَبن، دیدیش تاریک مَبو. دیَر فَخَد مسئله زَموَس گه چه وَخد اِنوم دامَل پنهون ئو طعمه‌دار بِکِفیم.

مِنتائای برعکسِش‌یش دِریسَ. وخدی زَله مقدسَ محکم اِنوم بَغل مَگِرِیم، مشاوری حبهیمن، هَمیش حاضر ئو دائمی دیریم گه قدِرت تصمیم‌گیری سودمند ئو پایدار وَه‌مون مِنَه. حَتا وخدی اژ تله‌ل مَرگبار بی‌خَوَر بِم، ایی کیَنی بی‌وَستَ اَژمون محافظت مَکِه تا ناآگاهانه اِنوم دام نِکِفیم.

بیاین ایی اصلَ بررسی بهیمن ئو وَه پیایی سیل بهیمن گه عَتی وَه‌گرد خدا نَداشت، مِنتائای اَژی مَزَلی؛ او اَبیمِلِک، پاتِشا جِرار، بی.

او سارا، ژن ابراهیمَ بَردی بِیَ حرم‌سرای ووژِ. یَه شُو خداون وَه‌ری ظاهر مَبو ئو مِوِتی: «ایرَه، وَه خاطر ژنی گه گِرتیَت، مَمِری!» (پیدایش ۲۰: ۳)

اَبیمِلِک هاوار مَکِه: «اِا خداون، مَه قومی بی‌گناَ نابود مَکَی؟ ...مِه ایی کارَ وَه دِل پاک ئو دَسَل پاک انجوم دام.» (آیه‌ل ۴ و ۵)

اَبارَه کلمه‌ای گه ایرَه اَرِه «خداون»وَه کار چِردیا بَیَس، وِتیا مَبو گه میَنا دقیقِش «خداون مِه»س. زَله او اژ خدا هَم اِنوم روئش خطاب کِردِن خدا ئو هَم اِنوم جوواوِش بِن‌گُل آشکاراَس.

اِسگه سیل بِهِینو خدا وَه‌ری چَی مِوِتی:

«اَاَ، مَذانِم گه ایی کارتَ وَه راس‌دلیا کِردیَ، ئو مِه بیم گه نوا توزِم گِرت تا گنامَ بی نِهین. اَژونَبیَ نِئیشتِم دس بِنِنیَ قِ.» (پیدایش ۲۰: ۶)

زَله اژ خداون مشاوری بی گه او اژ وجودِش بی‌خَوَر بی، ئو نِهیشت اِنوم دام مَرگ بِکِفه. ایی دام وَه خاطر رئی فِریب‌کارانه‌ای گه ساراَ خواهر ابراهیم معرفی کِردن پنهون بی؛ مِنتائای زَله مقدس اَژی محافظت کِرد.

چطو مَبو پاتِشایِ بُت‌پرست گه نه عَتی وَه‌گرد خدا داشت ئو نه کلوم نُیسیا اوَ، اژ فگر شُو کِردِن وَه‌گرد ژن پیایِ‌تِر بِلَرزی؟

جوواوَ اِنوم نُیساَل پولس پیا مَبهیمن:

«وخدی غیریهودیَل گه شریعت نِدیرِن، وَه طبیعت اصول شریعتَ انجوم مِئَن، هَرچَن شریعت نِدیرِن، ووژون اَرِه ووژون شریعتَن. اونَل نشون مِئَن گه کار شریعت اِنوم دِلشون نُیسیا بَیَس؛ وجدانِشون گواهی مِئَه ئو فگَرَلشون یا متهمِشون مَکِه یا تبرئه‌شون مَسازِه.» (رومیان ۲: ۱۴ -۱۵)

جیا اژ ایی، چطو ایِ پاتِشا غیریهودی اژ فگر بیئن وَه‌گرد ژن پیایِ‌تِر مَلَرزی، اِنوم حالی گه کشیشی باسابقه یا کسی گه سالَل اِنوم کلیسا حضور دیری، وَه‌گرد ژن پیایِ‌تِر زنا مَکِه؛ چیئ گه وَه چِردِن زَمو ویشتِر مَوئینیم؟

ایی مسئله پیچیده نیَ. حَتا اَرَ ایِ رَبَر یا خادم کلیسا وَه زوئون ووژِ اعتراف کِه گه مال عیساَس، مِنتائای زَله اژ خدا اِنوم دِلِش نیَ.

وَه‌مون وِتیا بَیَس:

«ئو فیَمیم گه اژ مرگ تیَل‌تِر، ژنی کَ گه دلی دام ئو تِلَه‌ءَ، ئو دَسَلی تریَ. اَوَه گه خدا قبول دیرِتی، اژ دس اوءَ مِحهِرَو، مِنتائای گناکار گرفدارَ ماوتی.» (جیَمیَت ۷: ۲۶)

کتاو مقدس نِمِوتی شریرَل اِنوم دام گیر مَکِفِن؛ بلکِم گناکار اِنوم دام مَکِفه. یانی کسی گه وَه خاطر نبود زَله مقدس اژ هدف دویر بَیَس. ایی کَس وَه‌راحتی مَتونی کسی بو گه اعتراف مَکِه مسیحیَس.

یعقوب وَه اعتراف‌کَرَل مَنُیسی: «اِا گناکارَل، دَسَلتونَ پاک بِهِینو، ئو اِا دودِلَل، دِلَلتونَ طاهر بِسازین.» (یعقوب ۴: ۸)

انجیل غربی‌مون گه وَه گستردگی قبول بَیَس، وَه شِکلی منظم وَه‌سونگَ تَیلیم فیضی جعلی گه برخلاف حکمت خدا تربیتمون مَکِه، زَله اژ خداَ اژ دِلَلمون هاتِنَ دَر.

ایی کار کیَنی‌ای ناآزاءَ اژ نصیحتَل منحرف پیا مَکِه گه نیرو بازدارنده‌ایَ گه آژمون اِنوم بِرابر گنا محافظت مَکِه، اژ میا مَبَری. اِنوم حالی گه فیض اصلی هُیچ اَرضدی وَه‌گرد زَله مقدس نِدیرِه:

> «اَریَگه فیض خدا ظاهر بیَ، فیضی گه کُل مردِم نجادَ مِئو یامونَ مِ بی‌دینی ئو هُواوهوس ایی دنیاءَ بنیمِ لا ئو وَه نوا ووژ گِرتِن ئو صالح‌بیئین ئو دینداری اِ ایی زمونَه زِنه‌ی بِهِیم.» (تیتوس ۱۱: ۲ -۱۲)

ایمَه نِمَتونیم فیض واقعی خداَ اژ زَله مقدس خدا جیا بهیمن. ایی دو وَه‌گرد یَکَن ئو هَر دو بی‌وَستَ ایمَهَ اژ تله‌ل مَرگبار دویر مَکَنِن.

ایی آفت رفدارَل نادِریس ئو بی‌روحی اِنوم میا کسَلی گه ادعا دیرِن عَت وَه‌گرد خدا دیرِن، موضوعی تازه نیَ. اِنوم طول تاریخ اسرائیل ئو کلیسا هَمیش ایی الگوَ دیتیمو؛ مِنتائای اِنوم ایی روژَل آخِر گه عیسا وِتی بی وَه فِریب شناخته مَبن، ایی الگو سِفت‌تَر بَیَس.

اژ دَس دائن زَله مقدس، دِلَل ئو گیوَل مردِمَ اَرِه نصیحتَل تاریک باز مَکِه؛ نصیحتَلی گه چُی حخیخت وَه نظر مَرَسِن، مِنتائای اِنوم اصل، ناآگاهانه ماریَنَ گنا ئو مَرگ.

اِسگه نیرو شرارت اِنوم جیَمیَت خِریکَ شتاب مَگِری؛ گویی اِنوم منحنی‌ای صعودی خِریبهیمن مَچیمَ بِلِنگ. اَرّ فیض جعلی گه وَه گستردگی قبول بَیَس ادامه پیا کِه ئو زَله مقدسَ اژ دِل ایمون‌دارَل هاتِنَ دَر، فِرَه کُم اژ کسَلی گه ادعا مَکَنِن مسیحیَن، وَه فِریب شرارت کشیا مَبن.

ایمَه نیاز وَه زِنه‌ی‌کِردِن یِگِلی زَله مقدس دیریم تا هَمیش مانع بو اِنوم دام فِریب

بِکِفیم. زَله مقدس، اِنوم زَمویّ گه ویشتِر مردِم اِنوم دام فِریب مَکِفِن، دِلمونَ وَه‌گرد حخیخت هماهنگ مَکِه.

زَله مقدسَ گنج گِلِنگ ووژتون بِذانین ئو اَژی ویشتِر اژ میلیونَل دلار پول، خیمتی‌تَرین جواهرَل یا بِلُجوئین‌تَرین مالَل محافظت بِهِینو.

ایمَه اژ اِی چیزَل خیمتی اِنوم بانگَل بیمه‌شده دولتی، انبارَل، گاوصندوقَل یا وَه نصب سیستمَل هشداردهنده محافظت مَبهیمن؛ اِنوم حالی گه گِلِنگ‌تَرین گنجمون زَله اژ خداونَس.

هَر اَژونَسَ وَه‌مون وِتیا بَیَس:

«خو ویرت اَر دل ووژت بو ؛ اَرِیَگه کیَنیَل ژییاین اَژی جُرّ مَگِرنی.» (امثال ۴: ۲۳)

شخصی‌سازی

آیه: « مَر حکمت هِنا نِمِهِه ئو فیَم دَنگ ووژ اِرنِماری ؟ اَرِیَگه هر کی مِه باریَ دس، ژیِیاین آوِردیَسیَ دس ، ئو لِفط خداونَ ماریَ دس. مِنتائای هر کی مِه ناریَ دس، ضِرِدَ گیون ووژ داسی ، ئو کُل کسَلی گه اژ مِه بیزار بوئن، مرگ دوس دیرِن.» (امثال ۸: ۱ و ۳۵ -۳۶)

نکته: وَه عنوان پیرو مسیح، پیا کِردِن حکمت مهم‌تَرین کاریَس گه مَتونِیم انجوم بِدَیم. زَله اژ خداون سرچشمه حکمتَس ئو ایمَهَ اژ تله‌ل مَرگبار محافظت مَکِه.

تأمل: مَه خط قرمز ووژمَ دیاری کِردم؟ مَه تصمیم گِرتم وَه حکمت جیَمیَت‌ای گه برخلاف کلوم خداَس، پایبند نَبوم؟ مَه آمادگی دیرِم وَه خاطر ایمون ئو اطاعتم اژ کلوم خدا، آزار ئو اذیت بِوئینم؟ چطو مَتونِم اِنوم تصمیمَل هَر روژِم، بِیتَر دُما حکمت عیسا بِگردم؟

دوعا: اِا باوَه، وَه نُم عیسا، اَرِه دیرِن حکمت ئو فیَمِسن تو هاوار مَگم. گوشَل

ئو چیَمَلمَ باز کَه تا اوَ درک گم. نِمِخوازم وَه تکیه اَرسَر عقل ووژم، نادان وَه نظر بِرَسِم. مِه اَرِه حکمت خداونم، عیسای مسیح، گِلِنگ‌تَرین اَرزِشَ مَنِم ئو اَرسَرِش تکیه مَکَم. اَرّ وَه خاطر ایمون ئو اطاعتم جفا بِوئینم، هَنی اطاعتَ انتخاب مَکَم. آمین.

اعتراف: مصممم اِنوم هَر تصمیمی گه مَگِرِم، دُما حکمت خداونم عیسا بِگَردم.

زَله اژ خداون، برابر وَه فروتنیَس.

– آگوستین اژ هیپو

۴۰ | زِنه‌ی موفق

اِنوم قویلای حکمت کتاو امثال، دو فضیلت هایتی گه دوس دیرِم اونَلَ «جفت قدِرت‌مند»نُم بِنِم. اِی دو فضیلت دَس‌وَدَس یَک مِنَّن ئو فِرَه جار اِنوم آیه‌ل کتاو مقدس یَکتِرَ کامل مَکَنِن. اونَل اِنوم آیه زیر دیاری بَیَن:

«میوه فروتنی ئو زَله اژ خداون، دارایی ئو عزت ئو حیاتَس!» (امثال ۲۲: ۴)

فروتنی واقعی ئو زَله مقدس وَه‌گرد یَک پیوند دیرِن. هَرگِس کسیَ پیا نِمَبِهِینو گه وَه‌راستی فروتن بو مِنتائای اژ خدا نِمَزَلی، یا کسی گه وَه‌راستی فروتن نَبو مِنتائای اژ خدا بِزَلی. کلمه «وَه‌راستی»مهمَ؛ اَرِیَگه شِکَل جوراجوری اژ فروتنی جعلی هایتی گه اِنوم فصل دُما بِن‌کُل اَبارَه‌اش قصَه مَبهیمن.

اِسگه بیاین وَه‌کُرتی وَه سِه وَدَه‌ای سیل بهیمن گه وَه‌مون دائی بَیَن: دارایی، عزت ئو حیات.

کلمه عبری اَرِه «دارایی»، ošerس ئو میَناش «ثروت، مال‌ودارایی»س؛ گه «هَر جور دارایی، اَژجمله زَمی، مال، دام ئو آویلَل»اِنوم ووژِ مَگِری. میَناش بِن‌کُل روشنَ. اِی وَدَه مربوط وَه روژگار گذشته نیَ. مزمورنُیس‌یش مَنُیسی:

«خَوزگالَ کسی گه زِلَه اژ خداونَ مَچوتی ئو کسی گه اژ فِربونَل او فِرَه لَذّتَ میَری دولت ئو ثرود هایتیِ نوم مال ئو ئو صالح‌بیئین تا ابدَ مَمینِتی.» (مزمور ۱۱۲ آیه ۱ و ۳)

کلمه عبری اَرِه «دارایی ئو توانگری»هَر ošerس. اِی مسئله مَتونی اختلاف‌نظر پیا

کِه. بَعضی مردِم دارایی ئو ثروتَ اَرضد مقدس بیئن مَذانِن. مِنتائای اَرّ ایمَه حخیختَل روشن کتاو مقدسَ وَه خاطر رسم‌وعادت ووژمون کنار بِنِیم، مَه ایی نشونه کِبر نِیَ؟ چیئی گه بِن‌کُل اَرضد زَله مقدسَس.

سالَل وِر مِه وَه‌گرد ایی موضوع رویرو بَیم. اِنوم سالَل اول خِلمت، مِه ئو لیزا دیتیمو خادمَلی انجیل کامیابیَ تَیلیم مِنَّن گه فِرَه کسَلَ رَبَری مَکردَ دُما ثروت فاسد. نتیجه‌اش ویران‌کَر بی ئو فِرَه کسَلَ ماریَ طمع ئو بُت‌پرستی. ژمارَه فِرَه‌ای اژ ایمون واقعی گِلابِرین ئو مصیبتَل فِرَه‌ای اَرسَر ووژون هاتِن.

وَه دیئن ایی زیانَل، حرکتی اَرضد او دَس‌پِک بی. ایمَه اژ هَر تَیلیمیّ گه وَه ثروت، توانگری یا رفاه اشاره داشت، بیزار بَیم. مِنتائای آخِر روح‌القدس ناپختگی‌مونَ اصلاح کِرد. باس وَه ایی حخیخت رویرو مَبوئیم گه کسی گه وَه‌راستی اژ خدا مَزَلی، ثروتَ وَه روئشی دِریس مدیریت مَکِه ئو اِنوم دام طمع نِمَکِفه.

هدف اژ دارایی ئو ثروت چَیَس؟ اونَل وسیله‌ایَن اَرِه برکت دائن وَه کسَل‌تِر. اِنوم زَمو نُیسِن ایی متن، مینیستری ایمَه ویشتِر اژ ۵۳ میلیون کتاو ئو دوره تَیلیمَ وَه کشیشَل ئو رَبَرَل اِنوم ۱۳۰ کشور دنیا ئو وَه ۱۱۸ زوئون دائیَس.

هَر ایجور ایمَه اپلیکیشنی وَه نُم MessengerXساختیمو گه منبعَل تَیلیم شاگردسازی وَه ۱۲۲ زوئون دنیا اِنومی هایتی ئو اِنوم ۲۳۰ کشور دانلود بَیَس. ایمَه اَرِه استفاده اَژی هُیچ پولی وَر نَگِرتیم. ایی پروژه‌ل هزارَل میلیون دلار هزینه دیرِستن. اَرّ پیاَل ئو ژنَلی گه اژ ایی تقلال حمایت کِردن باوار دیرِستن مقدس بیئن یانی کمبود یا فقیری، چه اتفاق مَکِفت؟ اَرّ ایجور بی، ایمَه نِمَتونستیم میلیونَل کسَلیَ گه وَه‌شون رَسیم، قدِرت بِدَیم. فَرک فِرَه‌ای میا طمع ئو دیرِن ثروت اَرِه اثر نائن اِنوم زِنه‌ی مردِم هایتی. کسَلی گه وَه‌راستی اژ خدا مَزَلِن، ایی فَرکَ مَذانِن ئو اژ اولی دویر مَمَنِن.

اِنوم عَت جدید، دُما صلیب کِردِن عیسا، مَحوینیم:

> « باایوارَه، پیا ثرودمنی اژ اَل رامَه، یوسف نُم، گه ووژ شاگرد عیسی بی، چی اِرَه تک پیلاتُس ئو جنازَه عیسی هِستی. پیلاتُس فِربو داتی بیَنی‌ئون.» (متا ۲۷: ۵۷ –۵۸)

یوسف پیایی ثروتمند بی ئو کتاو مقدس اوَ شاگرد عیسا مَخونی. مِنتائای تضاد هَنی ادامه دیری؛ ویشتِر پیروَل عیسا فرار کِردی ئو پنهون بَی بوئین. مِنتائای ایی پیا ثروتمند، وَه خاطر زَله مقدس ووژِ، جرأت کِرد تهدید رَبَرَل یهودی ئو قدِرت رومَ

نادیده بِگِرِه، بچوَ لات پیلاتُس ئو لار عیساَ اَژی بِخوازِه. چه پیای شجاعی!

لطفاً خِلَط فیَمِسن نَبِهِینو. اَرّ کسی فقیر بو، مَه یانی اژ خدا نِمَزَلی؟ نه! کتاو مقدس پُر اژ پیاَل ئو ژَنَلیَس گه ثروت مادی نَداشتن. مَه ایِ باعث مَبو پارسایی کمتری دیرِستن؟ بِن‌کُل نه!

ثروت واقعی وَه پول یا دارایی اندازه گِرتیا نِمَبو؛ بلکِم وَه توانایی‌مون اَرِه کمک کِردِن وَه کسَل‌تِر سنجیا مَبو. وَه‌مون وَدَه دائی بَیَس:

«اِا مقدّسَل خداون، اژ او زِلَتو بِچو ؛ اَرِیَگه اونَلی گه اژ او زِلَئونَ مَچو هُیچ کِم‌کسری نِرِن. شیرَل جِهال، میتاج ئو وِرسنیَ موئن ، مِنتائای اونَلی گه هانَ مِنِی خداون، اِ ، هُیچ چی خوئی کِم‌کسر نِمارِن.» (مزمور ۳۴ آیه ۹و۱۰)

اثر نائن اَرسَر کسَل‌تِر اَرِه پاتِشائی خداون، کاری مقدسَس؛ چه وَه رئی دوعا، هُراک، مالیات، تَیلیم، شاگردسازی، مهمون‌نوازی یا خِلمت کِردِن بو.

خُوَس منبعَل فِرَه‌ای اَرِه انجوم دائن هَر اَچیئه گه اَرِه رسالت الاهی‌مون لازمَ، دیرِیم. کسَل مقدس دُما ایِ مَگِردِن ئو اِنوم ایِ رئی، ووژونَیش سعادتمند پیا مَگَنِن. کسَل مغرور، مذهبی ئو حسود قدِرت ووژونَ خرج ایِ بحث مَگَنِن گه اَرا ایمون‌دارَل باس فقیر بوئن، ئو مردِمَ بانگ مَگَنِنَ باوارَلی گه اِنوم کتاو مقدس بن‌مایه نِدیرِن.

سلیمان مردِم ژیر پاتِشائی ووژِ وَه زَله اژ خدا رَبَری ئو تَیلیم دا. اِنوم روژگار پاتِشائی او، «هَر کسی اژ یهودا ئو اسرائیل، اژ دان تا بِئرشِبَع، ژیر دار انجیر ئو تاک ووژِ وَه امنیت زِنه‌ی مَکرد.» (اول پاتشایل ۴: ۲۵)

هَر ایجور وِتیا بَیَس گه مردِم «مَهُواردن، مَهُواردن ئو شادی مَکردن.» (اول پاتشایل ۴: ۲۰)

کمی بوَستیمو وَه ایِ جمله فگَر بهیمن: «هَر مال‌وآویلی، مال ئو باغ ووژِشَ داشت.»اِنوم کُل کشور، نه کمک رفاهی، نه بیکاری ئو نه فقیری هایتی؛ کُل چی فِرَه بی!

زَله اژ خداون حکمتیَ مِنَه گه کُل کسَلی گه ژیر اثرِشَن، فایده بِبَرِن. اِنوم ایِ مورد، یَه ملت فایده مَبَری. اَرّ کُل رَبَرَلمون وَه زَله اژ خداون گوم بِنِن، چه اتفاقی مَکِفه؟

وَه عنوان آخِرین قصَه، اَرِه تحقق ایِ وَدَه نیاز نیَ اِنوم دوعا هاوار بهیمن، هَراَجور گه اسحاق اَرِه باز بیئن رَحِم رِبکا هاوار کِرد. اَرِیَگه عیسا وَه‌مون وَدَه مِنَه:

«بلکِم اول‌بار وَه مِنِی پاتِشائی خدا ئو عدالت اوآ بوئن، اَسَه کُل ایی چیئِل‌یشَ بَشخیا ماوئونتو.» (متا ۶: ۳۳)

بیاین وَه وَدَه دوئِم، یانی عزت، سیل بهیمن.

کلمه عبری اَرِه «عزت»اِنوم آیه اولمون، kabodس ئو میَنا «حُرمَت، جِلال، شکوه ئو ثروت»مِنَه. اِنوم فصل وِر دیتیمو ایی هَر کلمه‌ایَس گه موسا وخدی خواست جِلال خداَ بِوئینی، اَژی استفاده کِرد.

ایی کلمه بار میَنایی سنگینی دیری؛ اقتداری گه اژ مقام یا عنوان نِمای، بلکِم وَه شخصیت کَس مربوطَس. اَژونَسَ یَکی‌تِر اژ فایده‌ل سُرسام‌آوَر زَله مقدس، عزت ئو جِلالَس؛ چیئی گه هُمَهَ عوض مَکِهَ کسی گه دیرِی عزت ئو بزرگیَس.

کتاو امثال فَخَد کتاوی نَ گه ایی فایدهَ نُم مَنی. مزمورنُیس‌یش هَر اَ کلمه عبریَ اَرِه کسَلی استفاده مَکِه گه اژ خدا مَزَلِن:

«شاخِش وَه عزت بِلِنگ مَبو.» (مزمور ۱۱۲: ۹)

ژنی بافضیلت اِنوم کتاو امثالَ اِنوم نظر بِگِرین. او ویژگیَل سُرسام‌آوَری دیری: قابل اعتمادَ، عاقلَ، کوشاَ، پُرقدِرتَ، سخت‌کوشَ، مرفهَ، ثروتمندَ ئو مهربونَ؛ وَه نیازمندَل کمک مَکِه ئو اژ درمانده‌ل دفاع مَکِه.

یَکی‌تِر اژ ویژگیَل برجسته‌اش گه بَعضی جار نادیده گِرتیا مَبو ئو وَه بحثمون‌یش مربوطَ، ایِیَس:

«قدِرت ئو عزت، کراس اوَن.» (امثال ۳۱: ۲۵)

وَه عبارت‌تِر، او عزتَ چُی لباس وَر مَکِه؛ یانی فَرکی وَه‌گرد لباس نِدیرِه، اَرِیَگه کُل کسَل مَتونِن اوَ بِوئینِن ئو اَژی خَوَردار بوئن.

مِنتائای آخِرین فضیلتِش چَیَس؟

«نازاری رِنگَرَ ئو رنگینی پیکَ ؛ مِنتائای ژنی گه زِلَه اژ خداونَ مَچوتی، باس اَژی تیَریف بوتی..» (امثال ۳۱: ۳۰)

ایی فضیلت هَر زَله مقدسَس!

ایرَه حخیختی سُرسام‌آوَر هایتی: عزت ئو نجابتی گه وَه ایی ژن نسبت دائی بَیَس، اَرِه هَر پیا یا ژنی گه اژ خدا مَزَلی، دَس‌رَسَس.

اِنوم کُل سالَل سفرم، وَه‌گرد رَبَرَل ئو کسَل مهم فِرَه‌ای دیدار کِردم. فِرَه کُم اَژشون اثر کَلِنگی اَرسَر جیَمیَت نان؛ مِنتائای اَچیئه گه ویشتِر اژ هَر چیئی گه ساختِن توجه‌مَ

مَگِری، اَ زَموَس گه وَه‌گرد پیا یا ژنی رویرو مَبوم گه لباس عزت وَر کِردیَس.

حضورِشون وزن دیری. اونَل نور، مِحبت، عزت ئو نجابت اژ ووژون پَخش مَکَنِن. آویلَلشون دوسِشون دیرِن ئو حُرمَتِشون مَنِن. همکارَل ئو رفیقَلشون مِخوازن وَه‌شون نزیک بوئن.

جالب ایِیَس گه فِرَه کُم اَژشون چهره‌ل عمومی یا شناخته‌شده نین. راز موفقیتشون چَیَس؟ زَله اژ خداون!

سِئِم وَدَه اِنوم آیه اولمون، حیات یا درازی عمرَس گه پیوندی نزیک وَه فروتنی واقعی دیری. اِنوم فصل دُما ویشتِر وَه ایِ وَدَه مَپردازیم.

شخصی‌سازی

آیه: « ترس اژ خداون، بیزاری اژ گِنیَ. ... اونَلی گه دوسِم دیرِن، دوسو دیرِم ؛ ئو کسَلی گه سخدَ مَکُوئنِ هِه‌مِنِیِم، مَهَنمَ دی. دارایی ئو جِلال وَه‌گرد مِهَس؛ دولت ئو عزّت ها گِردِم مالِ‌مِنال ابدی ئو صالح‌بیئین.» (امثال ۸: ۱۳ و ۱۷ -۱۸)

نکته: زَله مقدس ئو فروتنی، وَدَه دارایی، عزت ئو حیات مِنَن. دارایی وَه اندازه پول یا مال‌ودارایی‌لی گه دیریم سنجیا نِمَبو؛ بلکِم وَه توانایی‌مون اَرِه کمک کِردِن وَه کسَل‌تِر اندازه گِرتیا مَبو. نجابت اِنوم شخصیت‌مون جای دیری، نه اِنوم مقام یا عنوان‌مون.

فگر: مَه دیدی دِریس نِسبت وَه دارایی دیرِم؟ مَه وَه خاطر ناامنی، زَله یا طمع دُماش مَگِردِم؟ مَه بِیتَر نِیَ دُما زَله مقدس بِگِردِم ئو وَه وَدَه فراوانی اَرِه اثر نائن اَرسَر کسَل‌تِر باوار بِدیرِم؟ وَر کِردِن لباس عزت اَرِه مِه چه میَنایی دیری؟

دوعا: اِا باوَه، لطفاً وَدَه ووژتَ تحقق بِئَه تا وَه دُما گِردیا بیئن فروتنی واقعی ئو زَله مقدس، دارایی، عزت ئو عمر درازَ تجربه گم ئو بِتونِم مأموریت الاهی ووژمَ اِنوم خِلمت وَه کسَل‌تِر وَه انجام بِرَسِنِم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: باوَه آسمونی‌م وَه‌م وَدَه دائیَس گه وَه دُما گِردیا بیئن زَله مقدس ئو فروتنی واقعی، دارایی، عزت ئو حیات پیا مَگم.

«پیای فهیم اِنوم رئی
دِریس گوم مَنی.»

– امثال ۱۵: ۲۱

هفته شِشِم روژ شِشِم

۴۱ | آخِر خُو

ایمَه اَ زَمو مَتونیم وَه‌طور کامل اَبارَه زِنه‌ی خُو قصَه بهیمن گه وَه آخِر خُو اویش اشاره بهیمن. اِنوم فصل ۱۸ وَه درازی عمر اشاره کِردیمو؛ مِنتائای اِنوم اِی فصل ویشتِر اَبارَه‌اش توضیح مِئَیم ئو نقش مهم زَله اژ خدا ئو فروتنیَ اِنوم رابطه وَه‌گرد درازی عمر بررسی مَبهیمن.

«میوه فروتنی ئو زَله اژ خداون، دارایی ئو عزت ئو حیاتَس!» (امثال ۲۲: ۴)

یَکی اژ فایده‌ل سُرسام‌آوَر زَله مقدس، زیاد بیئن درازی عمرَس: « ترس اژ خداون روژَل عمِر فِرِه‌آ مِهه.» (امثال ۱۰: ۲۷) چه وَدَه سُرسام‌آوَری!

اِی وَدَه فَخَد یَه جار دائی نَیَس؛ اَرِیَگه یِگِلی‌تِر وَه‌مون وِتیا بَیَس گه وَه‌سونگَ حکمت زَله مقدس، « اَرِیَگه وَه‌سونگ مِنا، روژَلِت فِرِه‌آ ماو ئو مَکُوءِ سر سالَل عمِرِت.» (امثال ۹: ۱۱) نه فَخَد سالَل ویشتِر وَه‌مون وَدَه دائی بَیَس، بلکِم روژَلمون‌یش پُربارتَر مَبن.

تأییدیَ‌تِر اِنوم یَکی اژ ده فِربون الاهی پیا مَبو. زَله اژ خداون ایمَهَ تشویق مَکِه دای‌وباوَه‌مونَ بی‌قیدوشرط حُرمَت بِنِیم، ئو اِنوم اِی کار وَه‌مون وَدَه دائی بَیَس: «تا سعادتمند بوئِی ئو اَرسَر زَمی عمر دراز کَی.» (افسسیان ۶: ۳)

یِگِلی‌تِر نه فَخَد درازی عمر، بلکِم پُربارَیَیش مَوئینیم. اییَل وَدَه‌لیَن گه مَتونیم اِنوم دوعا اَژ خدا بِخوازیم.

توجه وَه ایی نکته مهمَ گه بی کیفیت زِنه‌ی، لذت سالَل اضافی کم مَبو. سلیمان اِنوم سالَل بدبین بیئن ووژِ نُیسی: « ئو روژ مِردِن اژ روژ وَه دی هاتِن بیتَر.» (جیَمیَت ۷: ۱) روشنَ گه وخدی ایی کلمه‌لَ مَنُیسی، اژ زِنه‌ی لذت نِمَبَری.

چَی کیفیت زِنه‌یَ تضمین مَکِه؟ فروتنی واقعی ئو زَله اژ خداون.

سالَل وِر، وخدی اِنوم دوعا بوئیم، حوینم:

«اِنوم سالی گه عُزّیا پاتِشا مِرد، خداونَ دیتِم گه اَرسَر تختی بِلِنگ ئو رفیع نِشتوئی بی، ئو دامن لباسِش معبدَ پُر کِردی بی.» (اشعیا ۶: ۱)

اشعیا خداونَ اِنوم کُل جِلالِش دی. هَراجوَر گه اِنوم فصل وِر وِتیم، او خداءِ متعالَ اَرسَر تخت ووژِ دی ئو فریشته‌ل گِلنگَ گه هاوارَلشون ستونَل دَروازه معبدَ مَلَرزاند. وَه‌سونگَ ایی تجربه، زِنه‌ی او اژ ریشه عوض بی.

دُما حوینِن ایی آیه‌ل، هاوار کِردم: «اِا خداون، ایی هَر اَچیئهَس گه مِه نیاز دیرِم؛ دیدی تازه اژ عیسا!»

روح‌القدس اِنوم دِلم زمزمه کِرد: «مِه آیهَ ایجور دَس‌پِک نَکِردم. گِلابِر ئو پِگِلی‌تِر بِحوین!»

گیج بَیم؛ مِنتائای هَراجوَر گه فِربون دا، انجوم دام. ایی جار کلمه‌ل «اِنوم سالی گه عُزّیا پاتِشا مِرد»اِنوم صفحه اَرِم برجسته بَیَن.

دُما شنَفتم: «عُزّیا باس بِمَری تا اشعیا بِتوِنی دیدی تازه اژ مِه بِدیرِه. »

اِنوم اَ زَمو، مِه عُزّیاَ نِشتاسیاتیم؛ فَخَد مَذانستم یَکی اژ پاتشایل فِرَه اسرائیل یا یهوداَس. مِنتائای وخدی دَس‌پِک کِردم زِنه‌ی اوَ بررسی کِردِن، وَه حخیختَل سُرسام‌آوَری رَسِم.

او فَخَد پونزده‌وشِش سالِش بی گه وَه عنوان پاتِشا یهودا تاج اَر سَرِش نان ئو پنجاه‌ودو سال پاتِشائی کِرد. اَرِه مقایسه، اِنوم زَمو نُیسِن ایی متن، مِه اِنوم پنجاه‌ودو سال گذشته ریاست ده رئیس‌جمهور مَهلتَل متحدهَ دیتِم. عُزّیا زَمو فِرَه‌ای پاتِشائی کِرد.

اِنوم شونزده سالگی فرمانرهِرَوی اَرسَر میلیونَل کَس وَه‌ری دائی بی. او کاری عاقلانه انجوم دا؛ دُما خدا گِردیا بی: «تا اَ زَمو گه دُما خداون مَگِردیا بی، خدا اوَ کامیاب مَکرد.» (دوئِم تواریخ ۲۶: ۵)

او وَه‌راستی موفق بی! حکمتی گه خدا وَه‌ری دا، اوَ رَساندَ بزرگی‌ای سُرسام‌آوَر. او اقتصادَ قدِرت‌مند کِرد، شهرَلَ بازسازی کِرد، لشکری قدِرت‌مند ساخت ئو سَرزمینَلیَ گه باوَه‌باپیرَلِش اژ دَس دائی بوئین، گِلاگِرت.

هَر ایجور مَحوینیم: «نُمِش تا دویرَل رَسی، اَرِیَگه کمک فِرَه‌ای پیا مَکرد تا اَ زَمو گه بِن‌کُل قدِرت‌مند بی.» (دوئِم تواریخ ۲۶: ۱۵)

مِنتائای چُی سلیمان، زَله اژ خداون گنج او نَبی. ئو متأسفانه مَحوینیم:

«مِنتائای وخدی عُزّیا قدِرت‌مند بی، دِلِش مغرور بی ئو اوَ ماریَ نابودی.» (دوئِم تواریخ ۲۶: ۱۶)

جایی اِنوم طول رئی، او فروتنی ئو زَله مقدسیَ گه وَه‌ری دَس‌پِک کِردی بی، اژ دَس دا.

ایرَه حخیختی مهم هایتی: ایی دو فضیلت قدِرت‌مند، وَه شتابی، فراوانی پیا مَگَنِن؛ یانی موفقیت هَنی ادامه پیا مَکِه، حَتا وخدی اَ دو فضیلتیَ گه اوَ دَس‌پِک کِردن ئو وَررو بَردن، دیَر وجود نِدیرِن.

اَچیئهَ گه دُواتِر مَحوینیم بِن‌کُل جالبَس:

«وَه یهوه خداءِ ووژ خیانت کِرد ئو چِیَ نِو معبد خداون تا اَرسَر مذبح بخور، بخور بِسووتِنی.» (دوئِم تواریخ ۲۶: ۱۶)

روح‌القدس سئوالی اَژم پرسِی: «کُرِم، وخدی کِبر هاتَ نِو دِل عُزّیا، معنویتِش ویشتِر بی یا کم‌تَر؟»

بی‌درنگ فیَمِستم جوواو برخلاف انتظارَس. هَمیش فگر مَکردم وخدی کِبر بچوَ نِو دِل کسی، او اژ نظر روحی سُست‌تَر مَبو؛ مِنتائای عُزّیا اَرِه انجوم دائن کاری روحی هاتَ نِو حضور خداون اِنوم معبد. تا اَ زَمو گه روح‌القدس ایی سئوالَ نَپرسِی، نِمَتونِستم ایَ درک گم.

وَه شوک وَه دَنگ بِلِنگ وِتم: «او روحی‌تَر بی! »

روح‌القدس اِنوم دِلم زمزمه کِرد: «روح کِبر ئو روح مذهب دَس‌وَدَس یَک مِئَن؛ یَکتِرَ پنهون مَکَنِن ئو یَکتِرَ قدِرت مِئَن. »

کِبر آمَ اژ اعتراف وَه مذهبی بیئن ووژِ باز مَدیرِه، ئو مذهب وَه رفدارَل روحی ووژِ،

کِبرَ مَپوشِنی.

اَسَه وَه فریسیَل زَمو عیسا فگر کِردم. ایی رَبَرَل‌یش چُی عُزّیا، شاید کار ووژونَ وَه مِحبت واقعی ئو زَله مقدس نِسبت وَه یهوه دَس‌پِک کِردی بوئین؛ مِنتائای جایی اِنوم رئی، کِبر هاتَ نِو دِلشون. اونَل اژ خدا دویر بوئین، مِنتائای شرکتِشون اِنوم کارَل روحی سِفت‌تَر بی.

عُزّیا وَه‌گرد کاهنَل رویرو بی. اونَل رفدارِشَ ناپاک وِتِن. وخدی عُزّیا وَه ایی حخیخت وَه چالش کشیا بی، اَرضد کاهنَل خشمگین بی؛ چیئی گه نشون مِئَه فروتنیَ اژ دَس دائیَس. ناگهانی جذام اَرسَر پیشونی‌اش ظاهر بی.

باقی زِنه‌ی ایی پاتِشا غم‌انگیز بی. مجبور بی اِنوم مالی جیا زِنه‌ی کِه. کُرِش حُکم‌رانی اوَ اَرسَر تخت پاتِشائی وَرگِرت، ئو آخِر عُزّیا وَه خاطر جذام مِرد.

بیاین ایی موضوعَ اژ دید مردِم معمولی بِوئینیم. فَخَد حخیخت آشگارا اَرِه مردِم یهودا ئو اورشلیم ایی بی گه پاتِشاشون جذام گِرتیَس. مَه مَتونِین تصور بِهِینو شبکه‌ل اجتماعی چطو اژ ایی خَوَر پُر مَبوئین؟ سیلی اژ نظرَل مایَ دَر:

«هِرَو نه! پاتِشامون جذام گِرتیَس. چه مصیبتی! »

هُیچ کُم اژ مردِم نِمَذانستن دُما ایی بیماری چَی پنهونَ. مِنتائای روح‌القدس ایمَهَ خَوَردار مَکِه: ایی مسئله وَه خاطر اژ دَس دائن زَله مقدس ئو فروتنی بی.

وخدی ایَ دیتِم، اژ خداون اَبارَه روزگار ووژمون پرسِم. اِنوم طول زِنه‌یم رَبَرَل فِرَه‌ایَ دیتِم گه لَغزین ئو کِفتن، ئو دِلِم اژ ایی مسئله شِکستهَس.

فِرَه جار ایی اتفاق وَه خاطر رابطه‌ل غیرقانونی مَکِفه؛ مِنتائای بَعضی جار وَه خاطر اعتیاد وَه الکل، مواد مخدر، طمع یا عیبَل ئو رفدارَل نادِریس‌تِرَس.

متأسفانه مِه سقوط رَبَرَلَ دیتِم گه وِر اژ ایمَه، هَم‌زَمو وَه‌گرد ایمَه ئو حَتا دُما ایمَه خِلمتَ دَس‌پِک کِردن. هَر یَک اَژشون وَه شوروشوق فِرَه دَس‌پِک کِردن تا عیساَ جِلال بِدَن.

چطو مَتونِستن تسلیم ایجور رفدارَل تاریک بوئن؟ مَه نَدیتِن کسَل‌تِر هَر ایی رئَ چِردن؟

روح‌القدس یِگِلی‌تِر وَه‌م وِت: «کُرِم، مشکل ایی رَبَرَل کِفتی، هورمونی نَبی؛ مشکلشون کِبر بی.«

اَچیئه گه ایمَه دیتیمو، جذام اَرسَر پیشونی‌شون بِی؛ رابطه‌ل غیرقانونی، عیبَل یا رفدارَل‌تِری گه باعث سقوطشون بِی. مِنتائای اَچیئه گه نَدیتیمو، اَکِبری بِی گه جای زَله مقدس ئو فروتنی‌شونَ گِرت.

اِی اتفاق اِنوم چه نقطه‌ای مَکِفه؟ فَخَد خدا مَذانی. حَتا ووژ اَ رَبَریش نِمَذانی؛ اَرِیَگه کِبر چیَمَل قربانی ووژِ کور مَکِه تا نِتوِنی روشن بِوئینی.

وَه خاطر شتابی گه موفقیت پیا مَکِه، وَه‌راحتی مَتوِنیم اَچیئهَ اژ دَس بِدَیم گه ایمَهَ رَساندَ اَورَه؛ یانی دُما خدا گِردیا بیئن وَه فروتنی ئو زَله مقدس.

هَر اَژونَسَ بِن‌کُل مهمَ اِنوم روژگار موفقیت، قصَه عیساَ هَمیش اِنوم بِرابر ووژمون نگا بِدیرِیم:

«جیا اژ مِه، هُیچ نِمَتونینو بِهِینو.» (یوحنا ۱۵: ۵)

وَه‌راستی هَر اَ روژ روح‌القدس وَه‌م وِت: «جان، هَر اندازه گه کِبر اژ میا بچو، هَر اَخِه دیدی تازه اژ عیسا پیا مَکَی.»

عوض بیئن ضرورِیَس، ئو بِی دیرِن دیدی تازه اژ خداون، فرصت رشد ویشتِر ئو شبیه او بیئنَ اژ دَس مِنَیم.

زِنه‌ی فِرَه کُم اژ پیاَل ئو ژَنَل گَلِنگ وَه خُوئی تموم نَبی؛ مِنتائای کُلشون باوار دیرِستن مَتوِنِن اژ نتیجه اجتناب‌نَپذیر اژ دَس دائن فروتنی ئو زَله مقدس فرار کَنِن.

مِنتائای فِریب اوَ نَهُورین. وَه فروتنی واقعی ئو وابستگی کامل‌تون وَه عیسا محکم بِچسبین ئو زَله مقدسَ گنج ووژتون بِسازین.

وَه انجوم دائن اِی کار، خداون وَه‌تون وَدَه دارایی، عزت ئو حیات مِنَه.

شخصی‌سازی

آیه: « کُرِم! گوش بِگِر، اَ چیئَه گه موشِم‌ئونِت قبول کَ ، گه سالَل عمِرِت فِرِه‌آ ماو.» (امثال ۴: ۱۰)

نکته: هَر اندازه گه کِبر اژ میا بچو، هَر اَخِه دیدی تازه اژ عیسا پیا مَبهیمن. فروتنی واقعی اِنوم زَله مقدس ریشه دیری. میَناش ایئَس گه بِی عیسا، نِمَتوِنیم هُیچ کاری انجوم بِدَیم. اَژونَسَ انتخاب مَبهیمن بِن‌کُل وَه او وابسته بِم.

تأمل: مَه فروتنی اِنوم زِنه‌ی مِه حخیختی واقعیَس؟ مَه بَخشَلی هایتی گه ایی دیدَ بِدیرِم: «مِه ایی کارَ بَلِدم»؟ مَه بی مشورت وَه‌گرد خداون برنامه‌ریزی مَکَم؟ مَه بی اَچیئه گه وَه نِو ووژم سیل گم ئو حضور اوَ بِوئینم، تصمیم مَگِرِم؟ اَرّ ایجورَس، چطو مَتونِم ایی روئشَ عوض گم؟ شگِرگزاری چطو مِهَ هَم‌زَمو جسور ئو فروتن نگا مَدیرِه؟

دوعا: اِا باوَه، وَه نُم عیسای مسیح، مِهَ وَه خاطر کِبری گه اِنوم ایی بَخشَل زِنه‌یم دیرِم، ببخش: (اونَلَ بِنُیسین). اژ ایی تکیه وَه ووژم ئو اژ ایی گه ووژمَ بِلِنگ‌تَر اژ کسَل‌تِر مَذانم، توبه مَکَم. مِهَ وَه هُون عیسا پاک کَه. مِه ووژمَ اِنوم حضور تو فروتن مَکَم ئو وَه انجوم دائن ایی کار، کسَل‌تِرَ مهم‌تَر اژ ووژم مَوئینم. آمین.

اعتراف: مِه اَرِه رَبَری زِنه‌ی ووژم، فروتنی ئو زَله اژ خداونَ انتخاب مَکَم.

فِرَه جار ایجور دوعا مَکَم:

«اِا خداون، روح توبه ئو زَله اژ خداَ زِنه‌ی کَه تا کُل قارهَ بِگِرِه، تا ایمَه اَمِن بِم ئو توَ حُرمَت بِنِیم.»

– اِی. دبلیو. توزِر

هفته شِشِم روژ هَفتِم

۴۲ | پیا کِردِن گنج

(قصَه‌ای وَه حوینَر: اِی فصل اَرِه کامل کِردِن پغوم کتاو، اژ حالت معمول درازتَر مَبو. اَرّ تا اِسگه کتاوَ هَر روژ حوینین، اِی فصلَ وَه دو بَخش صوزوی ئو عصر جیا کِردم.)

حوینِن صوزوی: خلاصه‌ای اژ فایده‌ل زَله مقدس

قویلای فایده‌ل زَله مقدس فِرَه ویشتِر اژ یَه جِلد کتاوَس. بحث کامل اَبارَه‌اش چَن جِلد کتاو لازم دیری. نزدیک سِه دهَهس گه دُماش مَگِردِم ئو هَنی اژ اَچیئهَ گه روح‌القدس اِنوم کتاو مقدس آشگارا مَکِه، سُرسام مَبوم.

اَژونَسَ بیاین اِی بَخشَ وَه سیلی کُرت وَه چَن وَدَه‌تِر خداون وَه آخِر بِرَسِنیم. هَر یَک اَژشونَ مقدمه‌ای اِنوم نظر بِگِرین اَرِه درک ئو پیا کِردِن ویشتِر ووژتون. اِی وَدَه‌لَ اِنوم دِلتون قبول بِهِینو ئو تقلا نَبِهِینو اونَلَ بِنُیسین یا توضیح بِدَین. اونَلَ اَرِه ووژتون بازگو بِهِینو. اَرِه کسَلی گه اژ خدا مَزَلِن، ایِیَل جواهرَلیَن گه باس پیاشون کَنِن ئو لات ووژون نگاشون بِدیرِن.

«خَوزگالَ هَر کسی گه اژ خداون مَزَلی ئو اِنوم رئیَل او گوم مَنی. تو اژ زحمت دَسَل ووژِت مَهُوری، ئو مبارک ئو سعادتمند مَبی!» (مزمور ۱۲۸: ۱ -۲)

توجه بِهِینو ریشه کلمه «خُشی»اِنوم اِی دو آیه سِه جار هاتیَس. کسی گه وَه‌راستی اژ خدا مَزَلی، اژ خُشی پُرَس. یَکی اژ بُعدَل خُشی گه وَه‌طور خاص بیان بَیَس، کارمونَس.

هَرگِس اَ اتفاق اثرگذاریَ گه اِنوم اول دهه ۱۹۸۰ اِنوم زِنه‌یَم رُخ دا، اژ ویر نِمَبَرم. اِنوم اَ زَمو مِه مهندس شرکت IBMابوئیم. اَرِه یَکی اژ مهندسَل، وَه خاطر ۳۸ سال کار اِنوم اَورَه، جشن گِرتی بامون. اِنوم دَس‌پِک روژ، ده‌ها گس اِنوم دفترِش دور یَک جمع بَی بامون.

یَه لحظه، پیایی گه اَرِش جشن گِرتی بامون، وَه دَنگ بِلِنگ وِت: «اژ اَ روژی گه هاتمَ ایی مجموعه، ۳۸ ساله آژش بیزارم.»

کسَل‌تِر خندیا ئو سَرِشونَ وَه نشونه تأیید تَکون دان.

مِه فَخَد چَن ماه بی اِنوم سِمَت ووژم کار مَکردم. گُجَر ئو کم‌تجربه بوئیم؛ مِنتائای اِسگه گیج بَیم. پرسِم: «اَسَه اَرا ایی کارَ کِردی؟»

قیافه‌اش بی‌درنگ اژ پوزخند عوض بیَ بیزاری. وَه‌گرد کُل کسَلی گه اَورَه بوئین، گِلابِریَ سونگ مِه ئو وَه مسخره وِت: «جان، نُمِش کارَ! اَرِه کِرین هُراک ئو لباس باس کار کِردا!»

وَه روی پیاَل‌تِر سیل کِردم ئو فیَمِستم اونَل‌یش هَر ایی حسَ دیرِن. مَذانستم دیَر باس هُیچ قصَه‌ای نَگم.

فَخَد دلیلی گه مِه رشته مهندسیَ حوینِی بام، زَله اژ ایی بی گه کاریَ وَه درآمد خُو پیا نَگم. دید او، زَله ناپاک مِهَ آشگارا کِرد. هَر اَ روژ تصمیم گِرتم ۳۸ سال دُواتِر، مِه ایی کلمه‌لَ نَوِشِم. ایی زَله زِنه‌ی مِهَ رَبَری نِمَکِه. مِه وَه خدا اعتماد مَکم.

وَه خُشحالی مَتونِم بِوِشِم اژ اَ زَمو تا اِسگه، اژ میوه زحمتَلم لذت بَردم؛ ئو ایی وَدَه اَرِه کُل کسَلیَس گه اژ خدا مَزَلِن.

مزمورنُیس ادامه مِنَه:

> «ژِنِت چُی تاکی پُرمیوه اِنوم نِو مالِت مَبو، : «کُرَلت چُی پَلَل زیتو دورادور سِفِرَه‌ت. اِسگَه، آم هُنَ بِمارِکَ ماو ، آمی گه اژ خداون زِلَه مَچوتی.» (مزمور ۱۲۸آیه ۳ -۴)

هُمَه اژ میوه کار ووژتون لذت مَبَرین، ژِنتون شکوفا مَبو ئو آویلَلتون وَه اشتیاق مِخوازن لاتتون بوئن. مِنتائای فِرَه کسَل اَچیئهَ گه اِنوم ایی عبارتَل توضیح دائی بَیَس، نِدیرِن؛ ئو ایی نشون مِنَه چه چیئ اِنوم بَخش گِلِنگی اژ جیَمیَت‌مون گم بَیَس. فِرَه کسَل، حَتا اَرّ پول فِرَه‌ای پیا گَنِن، اژ زِنه‌ی لذت نِمَبَرِن. وَه‌گرد همسر

ووژون سازگاری نِدیرِن ئو آویلَلشون نِمِخوازن هُیچ کاری وَه‌گرد مال‌وآویل دیرِستن. مال‌وآویلشون وَه جای شکوفا بیئن، خِریکَ پلاسیده مَبو. مِنتائای امیدی الاهی هایتی.

امید اِیی وَدَه خاص ئو سُرسام‌آوَرَس. فَخَد اَرِه کسَلی نِیَ گه مَچنَ کلیسا یا وَه رابطه ووژون وَه‌گرد عیسا اعتراف مَکَنِن؛ بلکِم کلوم خدا آشکارا مِوِتی: «پیایی گه اژ خداون مَزَلی، ایجور برکت پیا مَکِه.»

اِا حوینَر عزیز، تقریباً وَه اِیی پغوم، سفر ووژِتَ کامل کِردیَت. وَه رَسِنَ ایرَه، زَله اژ خداَ انتخاب کِردیَت. اَژونَسَ اِیی وَدَه‌ایَس گه مَتونِی اِنوم دوعا اَژی بِخوازِی.

اِنوم حضور خدا هاوار کَه، هَراجوَر گه اسحاق کِرد، تا شاهد تحقق وَدَه‌ل زَله مقدس بوئِی. ماهَل درازی اِیی وَدَه‌ل اِنوم مال‌وآویل ایمَه حخیخت نَبوئین. نشونه‌لی هایتی گه تحقق اِیی وَدَه‌لَ ناممکن نشون مِدا؛ مِنتائای ایمَه وَه امید وَدَه‌ل خدا رادِوَستیم ئو اِنوم دوعا اَرِشون جنگیم.

اِسگه مَتونِیم بِوِشیم سالَلَس گه اِیی وَدَه‌ل اِنوم مال‌وآویل‌مون تحقق پیا کِردِن. بیاین بچیمَ مزموری‌تِر گه اَبارَه کسَلی قصَه مَکِه گه وَه قویلای اژ خدا مَزَلِن:

> خَوزگالَ کسی گه زِلَه اژ خداونَ مَچوتی ئو کسی گه اژ فِربونَل او فِرَه لَذّتَ میَری. آیلَل او اَر زَمی زوردارا موئن؛ نسِل آمَل دُریسکار بِمارِکَ ماو.» (مزمور ۱۱۲ آیه ۱و ۲)

یِگلی‌تِر کلمه «خُشی»وَه زَله مقدس پیوند هُواردیَس. شادی، چُی خُشبختی، نیروئی روحیَس گه وَه شرایط وابسته نِیَ. شادی اَرسَر کلوم ابدی خدا بِنا بَیَس ئو قدِرت ایمَهَس. او ایمَهَ پُرمیوه ئو فایده‌دار مَکِه.

هَر ایجور اِنوم اِیی آیه مَوئینیم زَله مقدس اثر بِن‌کُل گِلِنگی اَرسَر نسلَل آینده‌مون دیری. نه فَخَد ایمَه موفق مَبیم؛ بلکِم اِیی وَدَه وَه آویلَلمون‌یش دائی بَیَس.

بیاین ادامه بِدَیم:

> «دولت ئو ثرود هایتیِ نوم مال، ئو صالح‌بیئین تا ابدَ مَمینِتی... اَرِیَگه آم صالح هرگِس دَکو نِمیری؛ او تا ابدَ مَمینیَ ویر. زِلَه اژ چاو گَن نِمَچوتی ؛ دل قُرصَسی ئو توکّل هایتی اَر خداون. دل پایارَسی ئو زِلَه نِمَچوتی ، تا وخدی گه وَه فائق‌هاتِنا سِیل دشمنَلی کِ.» (مزمور ۱۱۲: ۳ و ۶ –۸)

تازه وَه‌گرد یَکی‌تِر اژ ایمون‌دارَل قصّه مَکردم. او وِت اَ روژی گه اژ اِیی زِنه‌ی بچیم، ابدیتمون دَس‌یِک مَبو. مِه بی‌درنگ جوواو دام: «نه؛ اَرِه ایمَه گه اژ نو وَه دنیا هاتیم، ابدیتمون هَر وِرِتَر دَس‌یِک بَیَس.»

اَچیئهَ گه اِسگه وَه مِحبت انجوم مِئَیم، تا ابد ادامه پیا مَکِه. مِنتائای اِیی وَدَه شامل حال کسَلی نِمَبو گه زَله مقدس نِدیرِن. وَه‌راستی اَرِه اونَل بِن‌کُل برعکسَس:

«هَر وَه ایی زویی اژ مِحبت ئو بیزاری ئو حَسوئیوهُیچ چیئی نِمَمینی اَر جا .»
(جیَمیَت ۹: ۶)

کسَلی گه اژ خدا مَزِلن، اژ خَوَرَل گنی نِمَزِلن. اِنوم اِیی روژگار گه شبکه‌ل اجتماعی، رسانه‌ل اصلی ئو انبوهی اژ خَوَرَل ئو رسانه‌ل شایعه‌پَراکن هایتی، خَوَر گنی اِنوم بِلِنگ‌تَرین سطح ووزِس.

فِرَه کسَل اژ اَچیئهَ گه خِریکَ مای، مَزِلن. مِنتائای کسَلی گه اژ خدا مَزِلن، هُیچ زَله‌ای اژ آینده نِدیرِن. اونَل مطمئن ئو بی‌باکَن.

یِگِلی‌تِر وَه‌مون وِتیا بَیَس:

« اِنوم ترس اژ خداون، آم اطمینو سفدِسخدی دیری؛ ئو آیلَلی، پَلاماری دیرِن.»
(امثال ۱۴: ۲۶)

اعتمادی درونی هایتی گه وَه‌گرد زَله مقدس مای. اِیی اَچیئهَس گه فِرَه کسَل دُماش مَگِردِن؛ مِنتائای زو مَفِیَمِسِن گه انگار دویر اژ دَس‌رسَس.

رفیقی دیرِم وَه نُم «جان هِجی» گه کشیشی بِن‌کُل محترم اِنوم تگزاسَس. او وَه اندازه هَر رَبَریْ گه تا اِسگه دیتِم، اژ خدا ترسی.

اِنوم سال ۱۹۷۳ پیایی هاتَ نِو کلیسا او ئو جوری تونست وَه فاصله دو متری اَژی بِرَسی ئو شِش تیر اژ تفنگ کمری شلیک کِه. کشیش جان وَه اطمینان رادِوَستی بی ئو تَکون نَهُوارد. هَر شِش تیر خِلَط چِن.

اِسگه گه اِیی متنَ مَنُیسم، پنجاه سال اژ اَ اتفاق چِردیَس ئو او هَنی زِنه‌یَس ئو انجیلَ موعظه مَکِه.

ویشتِر مردِم اِنوم ایجور شرایطی آرامش ووژونَ اژ دَس مِئَن، هاوار مَکَنِن، اَرسَر زَمی مَکِفِن یا دُما جایی اَرِه پناه گِرتِن مَگِردِن. مِنتائای جان تَکون نَهُوارد ئو وَه

اعتمادبه‌نفس وَه چیَمَل تیرانداز سیل کِرد.
وَه‌مون وِتیا بَیَس:

«فریشدَه خداون اِ دور خداترسِلا داوار اِرَم ئو اونَل آزادَ مِهِه .» (مزمور ۳۴: ۷)

فریشته‌ل مأمورِن اژ کسَلی محافظت کَنِن گه اژ خدا مَزَلِن. پزشکی قانونی دُواتِر دیاری کِرد نیمی اژ تیرَل اژ فاصله پونزده سانتی‌متری سمت چپ لار کشیش جان ئو نیمِتِر اژ سمت راستِش رَد بَیَن.

تیرانداز اژ فاصله دو متری خِلَط زَی بی! حَتا کسَل تازه‌کار گه وَه‌گرد تفنگ کار مَکَنِن، مَتونِن اژ فاصله دو متری وَه شِش تیر هدفَ بِزَنِن. ایمَه مطمئنیم فریشته‌ای الاهی تیرَلَ وَه جایی‌تِر رَبَری کِردی بی.

یهوشافاط، پاتِشا یهودا، پیایی بی گه «اِنوم رئیَل خداون غیرت داشت.» (دوئِم تواریخ ۱۷: ۶)

او اِنوم سال سِئِم پاتِشائی ووژِ، کاهنَلَ نِریَ کُل شهرَل کشور تا کلوم خداَ وَه مردِم تَیلیم بِدَن. ایجور مَحوینیم:

«زَله اژ خداون اَرسَر کُل پاتِشائیَل سَرزمینَلی گه دوروبر یهودا بوئین، کِفت؛ جوری گه وَه‌گرد یهوشافاط جنگ نَکِردن.» (دوئِم تواریخ ۱۷: ۱۰)

دیرِن زَله مقدس محافظتی گِلِنگ اَره‌مون پیا مَکِه.

نمونه‌ای‌تِر اژ کتاو مقدس، یعقوبَس گه مال‌وآویل ووژِ رَبَری کِردَ زَله اژ خدا ئو کنار نائن بُتَل. وخدی اِیی کارَ کِردن، ایجور مَحوینیم:

«وخدی کِفتنَ رئی، زَله‌ای اژ لای خدا اَرسَر شهرَل دوروبرِشون کِفت، جوری گه کُرَل یعقوبَ دُما نَکِردن.» (پیدایش ۳۵: ۵)

وَدَه‌ل فِرَه‌ای وَه کسَلی دائی بَیَس گه متعهد بوئین اژ خداون زله‌ئی بچو. وَه اِیی کلمه‌ل سیل گَن:

«کُل روژ اَره زَله اژ خداون غیرت داشتون. اَریَگه بی‌گومون آخرتی هایتی ئو امیدِت لَه بین نچو.» (پیدایش باب۱۷آیه ۲۳ -۱۸)

وَه دو کلمه برجسته اِنوم آیه بِلِنگ توجه بِهِینو.

اول، اِنوم روژگاری گه امید کمیابَ، فِرَه کُم اژ رَبَرَل روحی تمرکز اصلی ووژونَ اَرسَر «الهام گِرتِن»مَنِن ئو برخلاف او، وَه کلوم خدا چُی موضوعی فرعی مَپردازِن.

اونَل اَرِه خُشنود کِردِن حوینَرَل یا شنونده‌ل جدی ووژون، یَه یا دو آیه اژ کتاو مقدس مِوِشِن؛ مِنتائای هدف اصلی، داستانَل الهام‌بخش ووژونَس.

هَرچَن ایی داستانَل اِنوم زَمو کُرت اَرسَر مردِم اثر مَنِن ئو وَه حرکتشون ماریَن، مِنتائای هُیچ فَرکی وَه فیلمی الهام‌بخش اژ هالیوود نِدیرِن. اونَل پاداشَل پایدار ئو وَدَه دائی‌شده زَله مقدسَ وَه‌گرد نِدیرِن.

زَله اژ خداون وَه رئیَل جوراجور وَه‌مون پاداش مِنَه: آرزوَل تحقق‌یافتی (مزمور ۱۴۵: ۱۹)، رفیقَل وفادار (مزمور ۱۱۹: ۶۳، ۷۴ و ۷۹)، شفا لار (امثال ۳ : ۷ -۸)، تشخیص روشن (مزمور ۶۰: ۴)، ئو رَبَری اِنوم زِنه‌ی گه فِرَه کسَل دُماش مَگِردِن.

> «کیَ اَنسونَ گه زِلَه اژ خداون بِچوتی؟ خداون رئی‌ای گه باس بِگِریِ وَر، نِشونَ مِیتی. گیون اوءَ مَمینی اِنوم خوئیئو نسِل او زمینَ میَرِنَ میرات.» (مزمور ۲۵ آیه ۱۲-۱۳)

ایی گه اَرا کسی اَرزِش زَله مقدسَ نِمَذانی، اژ فیَمِسن دویرَس. آرزو جدی مِه ایِیَس گه اَرزِشِشَ بِذانین ئو نه فَخَد اَرِه ووژتون نگاش بِدیرین، بلکِم چُی یهوشافاط پاتِشا بوئن گه وَه کُل کسَلی تَیلیم دا گه ژیر نفوذِش بوئین، اژ خدا بِزَلِن.

حوینِن عصر: پیا کِردِن زَله مقدس

ویشتِر اژ سی سال وِر، خداون وَه‌م وِت گه آخِرین حرکت او اِنوم ایی دوره، اَرسَر زَله مقدس تأکید مَکِه. فایده کَلِنگ ایی بیداری، تحقق تیَریف کتاو مقدس اژ عروسیَس گه عیسا اَرِش گِلامَگِردی.

عروس او کلیسایی نیَ گه محورِش مسئله‌ل روژ ئو فرهنگ بو؛ هَرچَن ایی ارتباط اِنوم رئی رَسِن وَه گم‌بوئیَل مهمَس. او کلیسایی «رَبَرمحور»نیَ؛ هَرچَن رَبَری اَرِه ساختِن کلیسایی قدِرت‌مند بِن‌کُل مهمَس. او کلیسایی «جماعت‌محور»نیَ؛ هَرچَن جماعت بِن‌کُل حیاتیَس، اَرِیَگه خُو نیَ آم تنها بو.

فَخَد یَه تیَریف اژ عروسی هایتی گه عیسا اَرِش گِلامَگِردی:

«تا کلیسایی پُرجِلالَ اِنوم بِرابر ووژِ حاضر کِه گه هُیچ لَک، چین یا عیبی نِدیرِه؛ بلکِم مقدس ئو بی‌عیب بو.» (افسسیان ۵: ۲۷)

ایی یَه کلیسای مقدسَس!

اِا حوینَر گرامی، اَژونَجا گه تقدس اِنوم زَله اژ خدا کامل مَبو، آرزو صمیمی خداون ایَس گه هُمَه اِنوم ایی بیداری گِلنگ اثرگذار بوئن. اَژونَسَ مهمَ بحثمونَ وَه ایی محور وَه آخِر بِرَسِنیم گه چطو زَله مقدس‌مونَ زیاد بهیمن.

بیلین هُمَهَ بِیَرمَ اَ خِلمت سُرسام‌آوَر ئو مسحورگَر اِنوم مالزی. اِنوم زَمو آشگارا بیئن حضور پُرشکوه ئو قدِرت‌مند خداون، اژ زَله مَلَرزیم ئو اِنوم دِل ووژم فگَر مَکردم: «جان بیور، مواظب بو کلمه‌ای خِلَط نَوِشی یا حرکتی خِلَط نَکَی!«

اِنوم حالی گه ایی فگَرَ دیرِستم ئو اَرسَر منبر مَچِردمَ وِرودُما، کلمه‌ای اژ دَمِم هاتَ دَر گه گوشم اول جار شنَفتِش. وِرتَر هَرگِس وَه ایی موضوع توجه یا فگر نَکِردی بام. وَه جسارت وِتم:

«ایی روح زَله اژ خداونَس!»

ناگهانی چراغَلی اِنوم فگرم روشن بوئین. اِنوم دِل ووژم هاوار کِردم: «هَر ایَس! هَر ایَس! ایی یَکی اژ تجلیَل روح‌القدسَس!»

مِه هَرگِس ایَلَ وَه‌گرد یَک نَنا بام؛ مِنتائای اِنوم کتاو مقدس اَبارَه عیسا وِتیا بَیَس:

«روح خداون اَرسَرِش قرار مَگِری؛ روح حکمت ئو فیَم ، روحِ مُشیرَت ئو قوئَت روحِ شناخت ئو ترسِ خداون. ئو لَذّت هایتیِ نوم ترسِ خداون.» (اشعیا ۱۱ : ۲ -۳)

هفت رئی اَرِه تجلی روح‌القدس هایتی، ئو عیسا اِنوم کُلشون گوم نا؛ مِنتائای لذت او اِنوم زَله مقدس بی.

اِسگه سئوال ایَس: چطو مَتونِیم روح زَله اژ خداونَ وَرگِرِیم؟

عیسا وَه‌مون مِوِتی:

«اَرّ هُمَه وَه کُل گَنی‌تون مَذانین باس خِلاتَل خُو وَه آویلَلتون بِدَین، چَن ویشتِر باوَه آسمونی‌تون روح‌القدسَ وَه هَر کسی مِئَه گه اَژی بِخوازِه!» (لوقا ۱۱: ۱۳)

ایمَه فَخَد نیاز دیریم اژ باوَه آسمونی‌مون درخواست بهیمن. مِنتائای ایی

درخواستی معمولی نیَ؛ بلکِم هاواری اژ تَه دِلَس، هاواری گه نِمِخوازِه جوواو «نه»قبول کِه.

دِخَخاً وِر اژ اِیی کلمه‌ل، او وَه‌مون مِوِتی:

«اِسَه موشِم‌ئونتو، بِتو، گه میَن‌ئونتو؛ بِجورِن، گه مِهِینونَ دی؛ بِکوئِن، گه در اَررُیتو وازَ ماو.» (لوقا ۱۱: ۹)

ایرَه نوعی جرسن ئو ادامه دائن هایتی.

بیاین گِلاِبِریمَ سال ۱۹۹۴؛ هَر اَ کنفرانسی گه کشیش قصَه‌ل مِهَ اَبارَه زَله اژ خداون اصلاح کِرد. صوزوی روژ دُما، اِنوم محل ساختمان‌سازی، اَبارَه اِیی گه «چه خِلَطی کِردم؟»دَس‌پِک کِردمَ دوعا. آخِر وَه کُل وجودم زَله مقدسَ اژ خداون خواستم.

اِیی درخواستی محکم بی؛ درخواستی گه جوواو نهَ قبول نِمَکرد. اِنوم اَ زَمو اژ اهمیت اَ لحظه خَوَردار نَبوئیم؛ مِنتائای اِسگه اوَ یَکی اژ مهم‌تَرین ئو عوض‌کَرترین اتفاقَل زِنه‌ی‌م مَوئینم.

حَتا اِسگه، تقریباً هَر روژ، وَه اشتیاق اژ باوَه آسمونی مِخوازم روح‌القدس مِهَ اژ زَله اژ خداون پُر کِه.

بیاین وَه بَخشی‌تِر اژ کتاو مقدس سیل بهیمن گه ارتباطی بِن‌کُل مهم وَه‌گرد بحثمون دیری:

«کُرِم، اَرّ بِچینِ گِرد قصَه‌ل مِهئو ئو حکمَل مِه بِیلین اَرتَک ووژت؛ اَرّ گوش ووژت بسپارینَ حکمت ئو دلِت اِرابارین ویرِ فیَم؛ اَرّ هِنا بِهِین اَر آگاهی ئو وَه دَنگ کَلِنگ هِنا کِین اَر فیَم؛ اَرّ چُی نخِرَه بِکُوئینیِ فِتِراخ ئو چُی گنج قام‌کَریا مِنِی کِینی، اَسَه ترس اژ خداونَ مَفیَمین ئو شناخت خداَ مارینَ دس.» (امثال ۲ آیه ۱-۵)

هَرچَن اَچیئهَ گه دُماش مَگِردیا بی، یَه روژ اژ میا مَچو؛ مِنتائای تقلا بی‌وَستَه‌اش هَر اَچیئهَس گه باس الهام‌مون بِئَه.

اَرّ وَه ایجور عزمی وَه کلوم خدا، حکمت، مشورتَل الاهی ئو زَله مقدس او نزیک بِم، سعادتمندتَرین آم مَبیم.

ایمَه اَرِه چیئی هاوار مَبهیمن گه هَرگِس اژ میا نِماچو؛ اَویش گنج خداَس. او نه فَخَد اوَ اَژمون پنهون نَکِردیَس، بلکِم اَرِه‌مون نایِیَس. او تشویق‌مون مَکِه اوَ پیا بهیمن، ئو وَه انجوم دائن ایی کار شاد مَبو. وخدی پاداشِشَ تجربه مَبهیمن، او جشن مَگِری.

امید دیرِم وَه کمک روح‌القدس، اَچیئهَ گه اِنوم اَ صوزوی اِنوم محل ساخت‌وساز اِنوم مِه وَه دنیا هات یانی تشنگی‌ای سیرنَبوئین اَرِه زَله اژ خداون اِنوم هُمَه‌یش وَه دنیا هاتی بو.

اوَ غنیمت بِشمارین ئو جوری نگاش بِدیرین گه گویی کَلِنگ‌تَرین دارایی‌تونَس. وَه انجوم دائن ایی کار، اَچیئهَ گه خدا دوس دیری دوس مَدیرین، ئو اژ اَچیئهَ گه او بیزارَ بیزار مَبین.

اَچیئهَ گه اَرِه او مهمَ، اَرِه هُمَه‌یش مهم مَبو. مردِمَ وَه قویلای دوس مَدیرین ئو اژ گناهی گه اونَلَ ماریَ نابودی، وَه قویلای بیزار مَبین. دنیایَ گه اَرسَرِش اثر مَنِین، عوض مَبِهینو ئو خُشحالم مَبین گه اِنوم رئی ابدیت ایی کارَ کِردین.

لطفاً اژ ویر نَبِهینو؛ ایی گه ایی مسابقهَ چطو دَس‌پِک کِردین مهم نیَ، مهم ایِیَس گه چطو اوَ وَه آخِر مَرَسِنین.

دو بَخش اژ کتاو مقدسَ مَحوینیم گه امید ئو قدِرت فِرَه‌ای وَه‌مون مِنَّن:

> «اَر او گه مَتونی هُمَل اژ کَتِن اژ ایمو حفظ بِهِه ئو پِر اژ خَوشی کَلِنگی بی‌عِو باریتون اَرِه درگا جِلال ووژ.» (یهودا ۲۴)

> «او هُمَهَ تا آخِر سِفت نگا مَدیرِه، تا اِنوم روژ خداونمون عیسای مسیح، بی‌ملامت بوئن.» (اول قرنتیان ۱: ۸)

وَه خُوئی وَه آخِر رَسِن، مهم‌تَرین بُعد زِنه‌ی خُوَس؛ ئو خداون زَله مقدسَ اَرِه ایی کار وَه‌مون دائیَس.

اَرِم افتخار بی هُمَهَ وَه‌گرد ایی گنج آشنا گم. لطفاً اوَ فَخَد اَرِه ووژتون نگا نَدیرین؛ چیئَل فِرَه‌ای اَرِه اِنوم میا نائن هایتی.

ایی پغومَ اِنوم دنیایی گه اَرسَرِش اثر مَنِین، اِنوم میا بِنِین. وَه انجوم دائن ایی کار، اِنوم آینده تلفات کمتری مِئَیم ئو کلیسایی آزاءَتَر دیریم.

اِسگه انتخاب بِهِینو بَخشی اژ حرکت عوض‌کَر ئو قدِرت‌مند زَله مقدس بوئن؛

حرکتی گه عروسَ اَرِه گِلابِرین داماد آماده مَکِه.
وَه اِنوم بَغل گِرتِن زَله مقدس، صمیمیتی قویل وَه‌گرد داماد پیا مَبِهِینو، نجاتتون وَه کمال مَرَسی، میوه‌ل فِزِه پیا مَبِهِینو ئو میراتی ابدی مَسازین.

شخصی‌سازی

آیه: «اَر اوگه مَتونی هُمَل اژ کَتِن اژ ایمو حفظ بِهِه ئو پِر اژ خَوشی کَلِنگی بی‌عِو باریتون اَرِه درگا جِلال ووژ، اَر اَ خداءِ یَکونَه ئو نجاددهندَه ایمَه وَه‌سونگَ عیسی مسیح، خداون ایمَه، جِلال ئو عظَمت ئو سِلطنت ئو قدِرت بو، گه اژ اَ اولَ بیَسی، اِسگه هَسی، ئو تا ابد هَسی! آمین.» (یهودا ۲۴ -۲۵)

نکته: وَه خُوئی وَه آخِر رَسِن، مهم‌تَرین بُعد زِنه‌ی خُوَس. خداون وَه‌سونگَ خِلات زَله مقدس ووژِ، هُمَهَ تا آخِر قدِرت‌مند ئو بی‌عیب نگا مَدیرِه.

تأمل: اَرِه زیاد کِردِن زَله مقدس اِنوم زِنه‌ی‌م باس چَی گم؟ مَه تشنه زَله مقدسم ئو بی‌وَستَ اَرِه پیا کِردِن ایی گنج تقلا مَکَم؟ مَه اوَ چُی یَکی اژ خیمتی‌تَرین دارایِیَل ووژم نگا مَدیرِم؟ باس چه کاریَ وَه‌طور منظم انجوم بِدَیم تا اوَ حفظ گم؟

دوعا: اِا باوَه، اِنوم حضور تو هاوار مَکَم مِهَ اژ روح خداون پُر کَی؛ روح حکمت، فیَمِسن، مشورت، قدِرت، شناخت ئو روح زَله اژ خداون. مِهَ تا آخِر قدِرت‌مند نگا بِدیر تا اِنوم روژ خداونم عیسای مسیح، بی‌عیب ئو بی‌نقص پیا بِم. وَه نُم عیسای مسیح، آمین.

اعتراف: زَله اژ خداون، گنج مِهَس.

پیوست

سیلی کُرت وَه گَلِنگی خداون

اِنوم دوره‌ای اژ تاریخ اسرائیل، خداون وَه مطرح کِردِن ایی سئوال تقلا مَکِه زَله مقدسَ اِنوم میا قوم ووژِ زیاد کِه:

« مِنَ گَرد کی قیاسَ مِهِینو تاگَه وَه‌گَرد او بوئمَ یَکی ؟» (اشعیا ۴۰: ۲۵)

اَرّ زَمویْ اِنوم تاریخ هایتی گه باس وَه ایی سئوال وَه قویلای فگر کِرد، نه ایی گه بی‌تفاوت اَژیش رَد بَی، هَر اِسگَهَس.

اِنوم ایی روژ ئو ساعت، «گَلِنگی» آمیزاد بی‌وَستَ اِنوم شبکه‌ل اجتماعی، رسانه‌ل اصلی، تلویزیون ئو پلتفرمَل‌تِر پَخش مَبو. تعریف اژ ورزشکارَل بااستعداد، اَستاره‌ل بِلُجوئین هالیوود، هنرمندَل بااستعداد موسیقی، مشاورَل تجاری، رَبَرَل کاریزماتیک ئو کسَل مهم‌تِر بی‌وَستَ نشون دائی مَبو.

شهرت اونَل شاید شایسته تعریف بو ئو وَه ظاهر بی‌خطرَ؛ مِنتائای ایی هُراک هَمیشگی اژ جِلال آمیزاد، ایمَهَ اژ توجه ئو فگر کِردِن اَبارَه حخیخت جِلال خدا باز مَدیرِه.

نزدیک بیست‌وپنج سال وِر، مِه ئو لیزا وخدی چوار کُرِمونَ گَلِنگ مَکردیم، وَه

ایی مسئله رویرو بوئیم. اِنوم اَ روژگار، چون اپلیکیشنَل ئو شبکه‌ل اجتماعی نَبو، حجم خَوَرَل اَخِه گسترده نَبی. اِنوم اَ زَمو فیَمِستیم کُرَلمون کمی ویشتِر اژ اندازه وَه بسکتبالیستی حرفه‌ای علاقه دیرِن.

او اِنوم اَ زَمو محبوب‌تَرین ورزشکار آمریکا بی ئو اَرِه فِرَه کسَل چُی بُت بی. حَتا دُما چَن دهه، شهرِتِش هَنی هَر اَجور ماماَس.

مال‌وآویل‌مون اِنوم ساحل شرقی خِلمت مَکرد ئو ایمَه اِنوم هتلی لات ساحل دریا مانِی بامون. دُما چَن ساعت مانِن اِنوم ساحل، تازه گِلامَگِردی بامونَ اُتاق. کُرَل اژ موج‌سواری ئو بِلِنگ‌وخوار بیئن اِنوم اقیانوس اطلس ناآرام هَم بِن‌کُل خُشحال بوئین ئو هَم قدِرت اقیانوس اَرِشون زَله‌آوَر بی.

وَه‌گرد سِه کُر گِلِنگ‌تَرم نِشتمَ قصَه. وَه دَرَل شیشه‌ای کشویی باز اشاره کِردم ئو پرسِم: «کُرَل، اَورَه اقیانوسیْ بِن‌کُل گِلِنگَ، مَگه نه؟»

کُلشون یَه‌دَنگ جوواو دان: «آری باوَه!»

ادامه دام: «هُمَه فَخَد چَن مایل اَژی مَوئینین؛ مِنتائای اقیانوس اِنوم اصل هزارَل مایل ادامه دیری.»

کُرَل گه خِریک بوئین ووژونَ وَه حوله هِشک مَکردن، وِتِن: «هِرَوا!»

وِتم: «مِنتائای ایی گِلِنگ‌تَرین اقیانوس نیَ. اقیانوس گِلِنگ‌تَری وَه نُم اقیانوس آرام هایتی. جیا اژ ایِیَل، دو اقیانوس‌تِریش هایتی.»

اِنوم حالی گه هَنی وَه دَنگ قدِرت‌مند موجَل اژ دَر باز گوش مِدامون، کُرَل وَه سُرسامی ئو بی‌دَنگی سَرِشونَ تَکون دان.

اِنوم زَمو سفرمون، بازیَل آخِر NBAخِریک بوئین. نتیجه بازیَل ایی اَستاره بسکتبال بی‌وَستَ اژ لای روزنامه‌ل، شبکه ورزشی ESPN، کُرَلمون ئو رفیقَلشون بحث مَبی. کُرَلم اژ ایی گه او چَن آسون توپ بسکتبالَ وَه یَه دَس هاویشت، سُرسام بَی بوئین.

وخدی فیَمِستم کُرَلم تا حدی گستردگی آویَ گه اَرِشون توضیح دائی بام درک کِردِن، پرسِم: «آویلَل، مَه مَذانین خداون کُل ایی آویَ گه مَوئینین، جیا اژ کُل اَچیئهَ گه توضیح دام، اِنوم کف دَسِش وزن کِردیَس؟» (اشعیا ۴۰: ۱۲)

رویَلشون نشون مِدا وَه‌راستی سُرسام بَیَن.

دُما وَه آسون‌تَرین شِکل ممکن، نه فَخَد اندازه اقیانوس، بلکِم قدِرتِشَیش

توضیح دام.

اَرِشون وِتم اَرّ شهابی وَه پَنای یَه مایل اِنوم چَن صد مایلی ساحل شهر نیویورک بِکِفهَ اقیانوس اطلس، موجی اَخِه گِلِنگ پیا مَکِه گه کُل سازه‌ل شهرَل اِنوم سراسر ساحل شرقی آمریکا، دریا کارائیب ئو بَخشَل فِرَه‌ای اژ ساحل اقیانوس اطلس اِنوم آمریکای جنوبیَ نابود مَکِه.

نه فَخَد ایی؛ بلکِم موج اِنوم سراسر اقیانوس ادامه پیا مَکِه ئو چَن شهر ساحلی اروپا ئو آفریقاَیش ویران مَکِه. وَه ایی حالا، ایی موج هَنی وَه اندازه قویلای اقیانوس اطلس نیَ.

اَژونَسَ پرسِم: «اَرّ آو کُل اقیانوسَل اَرضد آمیزاد آزاد بو، چه اتفاق مَکِفه؟ نیروئی بِن‌کُل گِلِنگ اِنوم اقیانوسَل دنیا پنهونَ. مِنتائای خداون هَر قطره اژ ایی آوَ اِنوم کف دَسِش وزن کِردیَس!»

دُما وَه بحث آسمون شُو رَسِم. اژ کُرَل گه اِسگه بِن‌کُل ژیر اثر بوئین پرسِم: «مَه مَذانین کتاو مقدس اَبارَه گِلِنگی خدا چَی مِوِتی؟»

وِتِن: «چَی مِوِتی باوَه؟»

وِتم: «مِوِتی خدا مَتونی کُل جهانَ وَه یَه وَجَب دَس ووژِ اندازه بِگِرِه.» (اشعیا ۴۰: ۱۲)

دَسِمَ اِنوم بِرابرشون گِرتم ئو نشون دام یَه وَجَب، فاصله نوک اَنگِشت شَست تا نوک اَنگِشت گُجَرَس.

اَچیئهَ گه هَر اَ روژ اژ کُرَلم پرسِم، اِسگه ایرَه اَژ هُمَه مَپرسم: «مَه تا اِسگه وَه اندازه جهان فگر کِردین؟«

اژ توان فگر ایمَه دویرَس. شاید اَرّ بخوازیم سیلی کُرت وَه گستردگی جهان بهیمن، کمی ویشتِر وَه جِلال خداون نزیک بِم.

اَچیئهَ گه مِخوازم بِنُیسم کمی تخصصیَس؛ مِنتائای تقلا مَکم هَراجوَر گه اَرِه کُرَلم توضیح دام، آسون ئو روشن بیانِش کم. هُمَهَیش تشویق مَکم وَه حوینِن ادامه بِدَین.

وخدی وَه ایی حخیختَل فگر مَبهیمن، حس زَله‌ای اژ گِلِنگی او اِنوممون پیا مَبو؛ اَرِیَگه وَه‌مون وِتیا بَیَس: «آسمون جِلال خداَ بیان مَکِه.» (مزمور ۱۹: ۱)

دانشمندَل تخمین مَزَنِن میلیاردَل کهکشان اِنوم جهان هستی هایتی گه هَر یَک

تقریباً صد میلیون اَستاره دیری. اندازه ایی کهکشانَل اِنوم مقایسه وَه فضایی گه میاشون هایتی، بِن‌کُل گُجَرَس.

خور ایمَه اِنوم یَکی اژ اِیی کهکشانَلَس. کهکشان‌مون اَخِه گستردهَس گه وخدی شُو وَه آسمون سیل مَبِهینو، تصویر کُل جهان هستیَ نِمَوئینین؛ بلکِم فَخَد کهکشان گُجَری اِنوم مقایسه وَه کُل جهان مَوئینین گه اِنومی زِنه‌ی مَبهیمن ئو نُمِش «رئی شیری»س.

اَرّ کمی وَرِروتَر بِچیم، مَفِیَمِسیم حَتا تصویر کُل کهکشان رئی شیریَیش نِمَوئینین؛ بلکِم فَخَد بَخشی اَژیَ، اَرِیَگه ویشتِر اَستاره‌ل کهکشان‌مون اَخِه دویرَن گه وَه چیَم لُخت دیئِیا نِمَبن.

اَسَه بیاین فَخَد اَبارَه اَستاره‌لی قصَه بهیمن گه هَر شُو مَتونِیم وَه چیَم لُخت بِوئینیم.

نزیک‌تَرین اَستاره وَه زَمی، جیا اژ خور، اَستاره‌ایَس گه فَخَد ۴٫۳ سال نوری اَژمون دویرَس. اِیی عدد اَرِه ویشتِر مردِم میَنا فِرَه‌ای نِدیرِه؛ اَژونَسَ بیلین توضیح بِدَیم.

نور وَه سرعت ۱۸۶٬۲۸۲ مایل اِنوم ثانیه حرکت مَکِه؛ آری، نه اِنوم ساعت، بلکِم اِنوم ثانیه. سرعتِش نزدیک ۶۷۰٬۰۰۰٬۰۰۰ مایل اِنوم ساعتَس. هواپیماَل تقریباً وَه سرعت ۵۰۰ مایل اِنوم ساعت پرواز مَکَنِن. اَژونَسَ هَراجوَر گه مَوئینین، سرعت نور اژ فگَر دویرَس!

اَرِه ایی گه درک بِیتَری اژ اِیی سرعت بِدیرین، فگَر بِهِینو مَتونِین وَه جت وَه سونگ خور پرواز بِهِینو.

وخدی مِه مَچمَ آسیا، گه اِنوم طرف‌تِر زَمی اژ جای زِنه‌ی مِهَس، نزدیک بیست‌وسِه ساعت طول مَکِشی. اَرّ هَر اَ هواپیماَ بی وَستِن بِبَریمَ سونگ خور، نزدیک بیست‌ویَه سال طول مَکِشی!

فگَر بِهِینو بیست‌ویَه سال وِر کُجا بوئین ئو دُما تصور بِهِینو اژ اَ زَمو تا اِسگَه کُل وَخدتونَ اِنوم هواپیما بوئین. امیدوارم صندلی کنار پنجره پیا بِهِینو!

اَرِه کسَلی گه رانندگیَ ترجیح مِئَن؛ خُو، اِیی کار نِمَبو، اَرِیَگه نزدیک دوصد سال طول مَکِشی؛ اویش بی اِنوم نظر گِرتِن زَمو بنزین زائن یا وَستِن اَرِه آرام گِرتِن!

اِسگَه بیاین بپرسیم نور چَن زَمو لازم دیری تا وَه زَمی بِرَسی؟ جووواو فَخَد هشت

دقیقه ئو بیست ثانیهَس!

بیاین خورَ وِل بهیمن ئو بچیمَ سونگ نزیک‌تَرین اَستاره. وِرِتَر مَذانیم فاصله‌اش تا زَمی ۴٫۳ سال نوریَس.

اَرّ مدلی مقیاس‌دار اژ زَمی، خور ئو نزیک‌تَرین اَستاره بِسازیم، ایجور مَبو: زَمی وَه اندازه دانه فلفلی گُجَر ئو خور وَه اندازه توپی وَه قطر بیست سانتی‌متر مَبو.

وَه ایی مقیاس، فاصله زَمی تا خور نزدیک بیست‌وچوار متر مَبو؛ یانی یَه چوارِم درازی یَه زَمی فوتبال. مِنتائای اژ ویر نَبِهِینو، ویشتِر اژ بیست‌ویَه سال طول مَکِشی تا هواپیمایی گُجَر ایی فاصله بیست‌وچوار متریَ بِچو.

اَسَه اَرّ ایی مدل زَمی ئو خورمون بو، مَه مَتونین حدس بِزَنِن نزیک‌تَرین اَستاره تا زَمی فلفلی‌مون چَن فاصله دیری؟ هزار متر، دو هزار متر یا شاید یَه‌ونیم کیلومتر؟

نزیک‌تَرین اَستاره وَه‌مون چوار هزار مایل ۶۴۳۶ کیلومتر اژ اَ دانه فلفل دویر مَبو!

یانی اَرّ زَمی فلفلی‌مونَ اِنوم شهر نیویورک بِنِین، خور گه پرواز وَه‌ری بیست‌ویَه سال طول مَکِشی هَر اِنوم شهر نیویورک ئو بیست‌وشِش متر دویرتَر مَبو، مِنتائای نزیک‌تَرین اَستاره اِنوم مدل‌مون اژ لس‌آنجلس‌یش رَد مَبو ئو هزار مایل ۱۶۰۹ کیلومتر دویرتَر اِنوم اقیانوس آرام جای مَگِری!

اَرّ وَه هواپیما ئو بی وَستِن وَه سونگ ایی اَستاره پرواز بهیمن، نزدیک ۵۱ میلیارد سال طول مَکِشی تا وَه‌ری بِرَسیم. یانی ۵۱٬۰۰۰٬۰۰۰٬۰۰۰ سال! اِنوم حالی گه نور ایی فاصلهَ فَخَد اِنوم ۴٫۳ سال مَچو.

بیلین ویشتِر توضیح بِدَیم. ویشتِر اَستاره‌لی گه شُو وَه چیَم لُخت مَوئینین، صد تا هزار سال نوری اَژمون دویرَن. مِنتائای چَن اَستاره هایتی گه وَه چیَم لُخت مَوئینین ئو تا چوار هزار سال نوری اَژمون دویرَن. اژ ویر نَبِهِینو، اونَل حَتا دویرتَرین اَستاره‌ل کهکشان گُجَرمون‌یش نین.

مِه تقلا نِمَکَم حساب گم هواپیما چَن زَمو لازم دیری تا فَخَد وَه یَکی اژ ایی اَستاره‌ل بِرَسی. مِنتائای وَه ایی فگر بِهِینو: وخدی شُو مَچینَ دَر ئو وَه یَکی اژ اَستاره‌لی سیل مَبِهِینو گه ۴۰۰۰ سال نوری اَژمون دویرَس، اِنوم حخیخت وَه نور اَستاره‌ای سیل مَبِهِینو گه اژ زَمو شُو کِردِن ابراهیم ئو سارا، وَه سرعت ۶۷۰٬۰۰۰٬۰۰۰ مایل اِنوم ساعت ئو بی کم بیئن سرعت، سفر کِردی ئو اِسگه وَه زَمی رَسیَس.

اژ ویر نَبِهینو، ایئَل فَخَد اَستاره‌لی اِنوم کهکشان گُجَرمون، رئی شیری،ن. هَنی وَه میلیاردَل کهکشان‌تِر نَرَسیم! ئو اژ ویر نَبِهینو میا کهکشانَل فضای بِن‌کُل گسترده‌ای هایتی!

اَرِه مثال، کهکشان همسایه نزیکی دیریم وَه نُم «آندرومِدا». فاصله‌اش اَژمون نزدیک ۲٫۳ میلیون سال نوریَس!

فگَرِش بِهِینو؛ نور وَه سرعت ۶۷۰٬۰۰۰٬۰۰۰ مایل اِنوم ساعت، ویشتِر اژ دو میلیون سال لازم دیری تا اژ اَ کهکشان وَه زَمی بِرَسی! ئو ایی نزیک‌تَرین کهکشان همسایه‌مونَس. میلیاردَل کهکشان‌تِر هایتی!

مَه دیَر اژ توان درک ووژمون رَد بَیَس؟

بیلین یِگلی‌تِر اژ ویر بیارم؛ اشعیا اعلام مَکِه خداون ایی جهان بِن‌کُل گستردهَ فَخَد وَه یَه وَجَب، یانی فاصله اَنگِشت شَست تا اَنگِشت گُجَر ووژِ، اندازه گِرتیَس! سلیمان وَه‌سونگَ روح خدا اعلام مَکِه:

> «مَه خدا وَه‌راستی اَرسَر زَمی ساکن مَبو؟ ایرَه، آسمونَل، حَتا بِلِنگ‌تَرین آسمونَل‌یش گنجایش توَ نِدیرِن.» (اول پاتشایل ۸: ۲۷)

مَه مَفِیَمِسین اَبارَه چه کسی قصَه مَبهیمن؟

دُما اَچیئه گه کُل ایئَلَ وَه‌گرد کُرَلم اِنوم میا نانم، دیدشون نِسبت وَه اَ اَستاره NBA گِلابِریَ حالت دِریس. دُما فگر کِردِن وَه کَلِنگی آفِریدگارمون، دیَر اِنوم هیجان ناآزاءَ نِسبت وَه استعدادَل ایی اَستاره ورزشی نَبوئین.

مِنتائای اَرِه تو، اِا حویئَر عزیز، مِخوازم یَه پال وَرِروتَر بِچم.

باوَه‌مون اِنوم آسمون نه فَخَد کارَل سُرسام‌آوَری اِنوم اندازه‌ل ئو بُعدَل کَلِنگ انجوم دائیَس؛ بلکِم جزئیات اویش جِلالِشَ اعلام مَکَنِن.

علم سالَل زَمو ئو پولَل بِن‌کُل فِرَه‌ای خرج بررسی کارکرد ایی دنیا طبیعی کِردیَس. مِنتائای حکمتِشون اِنوم مقایسه وَه کُل آفرینش بِن‌کُل کمَ، ئو هَنی سئوالَل بی‌جوواو فِرَه‌ای هایتی. طرحَل ئو سازه‌ل خداون هَنی سُرسام‌آوَرَن.

کُل موجودَل زِنه‌ی اَرسَر سلولَل آفِریا بَیَن. سلولَل بَخشَل سازنده لار آمیزاد، گیاهَل، حیوانَل ئو هَر موجود زِنه‌ی‌تِرَن.

لار آمیزاد، گه ووژِش یَه شگفتی مهندسیَس، نزدیک ۱۰۰٬۰۰۰٬۰۰۰٬۰۰۰٬۰۰۰

سلول دیری. مَه مَتونِین ایی ژمارَهَ درک بِهینو؟!

نوعَل فِرَه جوراجوری اَژشون هایتی. خداون وَه حکمت ووژِ ایی سلولَلَ اَرِه انجوم دائن کارَل خاص تعیین کِردیَس. اونَل رشد مَکَنِن، زیاد مَبن ئو آخِر مَمرِن؛ دِخَخاً مِطابق برنامه.

هَرچَن سلولَل وَه چیَم لُخت دیئِیا نِمَبن، مِنتائای گُجَرترین ذرهل شناختهشدهیش نین.

سلولَل اژ ساختارَل ریز فِرَهای وَه نُم مولکول ساختیا بَیَن، مولکولَل اژ ساختارَل گُجَرتَری وَه نُم عنصر پیا بَیَن، ئو اِنوم نِو عنصرَل ساختارَل گُجَرتَری وَه نُم اتم پیا مَبو.

اتمَل اَخِه گُجَرَن گه نقطه آخِر ایی جمله ویشتِر اژ یَه میلیارد اَژشونَ اِنوم ووژِ جای مِنَه.

هَرچَن اتم اَخِه گُجَرَس، مِنتائای تقریباً کُلِش اژ فضای خالی پیا بَیَس. باقی اتم اژ پروتون، نوترون ئو الکترون ساختیا بَیَس.

پروتونَل ئو نوترونَل اِنوم هستهای گُجَر ئو بِنکُل فشرده اِنوم مرکز اتم وَه شِکل خوشه پیا مَبن. تودهل گُجَری اژ انرژی وَه نُم الکترونَل وَه سرعت نور دور ایی هسته مَچرخِن.

ایئِل بَخشَل سازنده اصلیَن گه کُل چیَ وَهگرد یَک نگا مَدیرِن.

اَسَه اتم انرژی ووژِ اژ کُجا پیا مَکِه؟ ئو چه نیروئی ذرهل پُرانرژی اوَ وَهگرد یَک نگا مَدیرِه؟

دانشمندَل اونَلَ «نیروَل الکترومغناطیسی ئو هستهای»نُم مَنِن. ایئِل فَخَد اصطلاحَل علمیَن اَرِه تیَریف اَچیئهَ گه هَنی بِنکُل توضیحدائی نَیَس.

اَرِیَگه خداون وِرِتَر وِتیَس:

« ئو وَه کلوم قدِرت ووژ، کُل چی حفظَ مِهِه.» (عبرانیان ۱: ۳)

ئو اِنوم کولسیان ۱: ۱۷ مِوِتی:

«کُل چی اِنوم او سِفت مَمِنی.»

یَه لحظه بوَستین ئو وَه اِی موضوع فگر بِهِینو.

ایرَه آفِریدگاری پُرجِلال هایتی گه ایمَه اوَ «باوَه»نُم مَنیم؛ کسی گه حَتا جهان هستی نِمَتونی اوَ اِنوم ووژ جای بِنَّه.

او مَتونی جهانَ وَه یَه وَجَب دَس ووژ اندازه بِگِرِه. او اِنوم طراحی زَمی گُجَر ئو موجودَلی گه اَرسَرِش گِردیا مَبن اَخِه دقیقَس گه علم مدرن دُما سالَل بررسی، هَنی وَه سئوالَل بِی‌جوواو فِرَه‌ای مانِیَس.

تعجبی نِیَ گه مزمورنُیس هاوار مَکِه:

> « وخدی سِیل آسمونَل تونَ مَهَم ، گه کار کِلِکَل تونِن ، ئو مُنگ ئو آسارَه‌ل گه تو نانتَس اَرسر جائو ، مِوِشِم: آم چِیکَ گه اِ فِگِر بوئینی ئو آمیزاءَ گه ویرت اَری بوتی ؟» (مزمور۸ آیه ۳ -۴)

فگر مَگم اِی جمله کُل موضوعَ مَرَسِنی.

اَرّ بخوازم گِمو بِکم، شاعر شاید فگر یَکی اژ فریشته‌ل گِلِنگیَ موشی گه دور تخت خدا حضور دیرِن. اونَل وَه خاطر گِلِنگی ئو گستردگی هیبت خداون هاوار مَکِنِن: «قدوس!»

اِی موجودَل ووژون دیتِن او چطو جهانی گِلِنگ ئو پیچیدهَ پیا مَکِه. دُما آفرینش آمیزادَل‌یش دیتِن ئو هاوار کِردن:

> «ایی چَیَس؟ اَرا خدا اَخِه وَه ایی ذره‌ل گُجَر اَرسَر ایی نقطه گُجَر سیاره توجه مَکِه؟»

دُما قصَه مِه وَه‌گرد کُرَلم، اونَل دیَر مسحور شکوه اَستاره‌ل ئو آدمَل مَشور دنیا مدرن‌مون نَبوئین؛ بلکِم فیَمِستن هَر چی گِلِنگ اَرسَر اِی سیاره، اِنوم مقایسه وَه گِلِنگی خداون گُجَرَس.

امید دیرِم اِی پیوست هَر اَ اثرَ اَرسَر هُمَه‌یش بِدیرِه.

اِنوم روشنایی اَ سئوالی گه خدا وَه‌سونگَ اشعیا نبی اژ قوم ووژِ پرسِی، وَه اَچیئهَ گه حوینین فگر بِهِینو:

> «مِنَ گَرد کی قیاسَ مِهِینو تاگَه وَه‌گَرد او بوئمَ یَکی؟» (اشعیا ۴۰: ۲۵)

کتاوَل فِرَه‌ای مَتونِیا اَبارَه شگفتیَل ئو حکمت آفرینش خداون نُیسی؛ مِنتائای هدف مِه ایرَه اِی نَبی.

هدف، بیدار کِردِن سُرسامی ئو حیرت اژ کار دَسَل اوَس؛ اَرِیَگه اونَل جِلال گِلِنگ خداونَ اعلام مَکَنِن!

اِ خدا هاین اَ کُو؟!

له دۆرانِ سَختیِ ژیانه خو هِس ناکه‌ی که گم بووِیی و له وِزت سوال مَکی: «اِ خدا هاین اَ کُو؟!»

گاس خدا پێش‌تر وَ گرد تۆ قصه دِکردی، اما اِسگه بی کش وانه‌داوه. شایت له ئیمان ناها چِین، وِلی اِسه حضور ئو هِس ناکه‌ی. ئیوا پیاسته ببوشِم خۆش حاتن آر بیاوو؛ شوینه که نێوان وَرگِژتِنِ وَعْده و به‌جێ وانه‌نِ او یه فاسلّه‌یه.

وِلی مِزگونی ایَسَه کِ بیاوو یه ناکوژاآبادِ بی‌هِدف نیه. خدا له بیابون وِسابی بکار دِه‌ئِره تا شُما ره آرا سرنوشتتانه آماده و مجهز بکه. ئه‌م حاله وه‌ختی روو دِدات کِ ایوه رێ وِژتُو وَدرُسی بجورین و رێنشان بگرن. خلاف آوِیه کِ فِره کِس فِکر دِکِن، تێچوِون له ئه‌م دۆرَه ته‌نیا یعنی نیشتن و منتظر خدا بون نیه. ایوه له پیا کرنِ ریّه راست، نَسخ اساسی دارن. آر نای نِوین وَ گِرد وژتو خِر مَهین، وختتونه هدر بکنن، بایس معنای دۆرێ خشکه بیاوونی بزانن و وه‌رده بگرن.

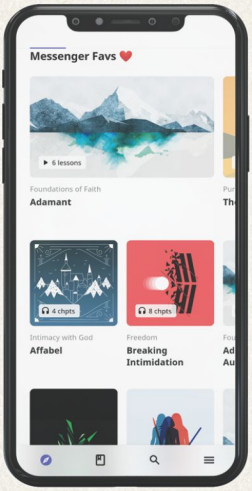
جان بیوِر له ئه‌م کِتابه‌دا وَ روشنگری، ایوه ره وَ یه دیدگاه کتومقدسی و روایت مجهز مَکی؛ آو دیدگاه وَ ایوه مهم دِکات تا وَ گرد رێنشان گرتن له بیاوو یا دۆرانِ سَخت، بچینن سه‌ر رێیه کِ خدا ارینتو له نَظَر گرتووه.

های اَ دَس‌رِس لَ MessengerX.com:

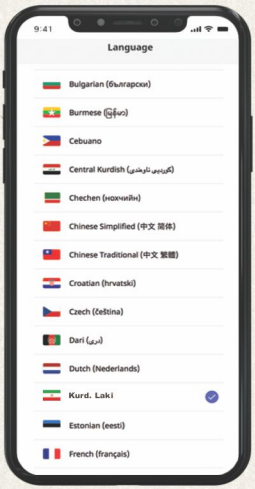
MessengerX

سفر شاگردی آرا کل مردم، هَر کو هَسِن.

- **مُفت وَ ۱۳۰ زُووان جوواجور**
- مآو وَ جور اَپلیکیشن و آنلاین بِگِرِن
- منبعیَلی آرا رُشت ایوه
- دِ کِر رَه ئو سابقه شاگردی

یونَه هَم اَنومی هی، کتوحونه و منابع شاگردسازی مسنجر آ نومِ قالو کتوآیل دیجیتالی، کتوآیل گویا، فیلم‌یل گُل، تعالیم ویدئویی، کتو مقدس و منابع تِر. ایوه مَتونِن ای منابع آ وَ سَرِ گُل دستگاهَیل سیل کَن، بُوحونیت یا وَ اونَه گوش بِهِن.

MessengerX.com

اِژ Google Play بگیرِن

اِژ App Store دانلود بکه‌ن

مآو آ نومِ اَپ اِستور و گوگل پلی آ نوم سرتاسر دنیا دانلود کَن

مینَا زَله اژ خدا چَیَس؟

مه هوس دیرِین رابطه‌ای صمیمی‌تَر وَه‌گرد آفِریدگارتون داشتون؟ مه حس مهین او دویرس ئو اژ دَس‌رس‌تون وَ دَر؟ جان بیور وَه‌تون اطمینان مِنَه گه خدا نزیکَ؛ مِنتائای شاید چیئی بِن‌کُل حیاتیَ اِنوم رئی گوم نائن‌تون وَه‌گرد او نادیده گِرتین :**زَله اژ خداون**.

جان بیور اِنوم کتاو **«زَله ئو هیبت خدا»** ایمَهَ بانگ مَکِه تا وَه درکیَ تازه اژ مینَا «وَه عمل هاتِن نجات ووژمون وَه زَله ئو لرز» سیل کِیم. ایی فضیلت گَلِنگ ئو اژ ویر رَتی، رئی رَسِن وَه زِنه‌ای پُربرکت ئو پُرمیوهَس. اِنوم ایی کتاو اَرِتون آشگارا مَبو گه زَله مقدس چطو:

- بخشی حیاتی اِره دیرِن رابطه‌ای نزیک وه‌گرد خداس.
- ایمَهَ اژ زَله‌ل ئو دِل‌آشوبیَل‌تِر آزاد مَکِه.
- انگیزه‌ل ئو نیتَل درونی‌مونَ پاک مَکِه.
- ایمَهَ وَه سونگ حکمت، فیَمِسن ئو دانش رَبَری مَکِه.

زَله مقدس کلیل زِنه‌ایَس گه خدا اَرِه‌مون مِخوازِه. فَخَد وَه رشد دائن ایی فضیلت ئو محکم چسبیا بیئن وَه‌ریَس گه وَه آرامش، شادی ئو امنیتی مَرَسیم گه فِرَه کسَل اوَ ناممکن مَذانِن. وَه جای ایی گه اژ آفِریدگارمون زَله ئو دِل‌آشوبی پِدیریم، بیاین وَه اشتیاق زَله اژ خداَ قبول کِیم؛ زَله‌ای گه ایمَهَ وَه سطحی پُرمیوه‌تَر ئو پِلِنگ‌تَر اِنوم زِنه‌ی مَبَری ئو اَره هَمیش زِنه‌ی‌مونَ عوض مَکِه.

جان بیور خادمیَس گه وَه جسارت ئو پایبندی محکم ووژِ وَه کلوم خدا شناخته مَبو. او هَر ایجور نُیسَر کتاوَلیَس گه کُلشون اَرسَر یَک میلیون‌ها نسخه فروش دیرِستن ئو وَه نزدیک۱۳۰ زوئون ترجمه بَیَن.

او ئو ژِنِش لیزا، بِناگَرَل مؤسسه بین‌المللی **مِسِنجِرن**؛ مؤسسه‌ای گه هدفِش قِدرت دائن وَه شاگردسازی ئو زیاد کِردِن شاگردَل محکم، وقف‌بوئی ئو شیفته مسیحَس.

اَره دانلود ئو پَخش ویدیوئی، وَه سایت MessengerX.com بچین.

MessengerX

اَره خَوَرَل ویشتِر، ایی بَخش اسکن بهین.

ایی کتاو پیشکشی اژ لای نُیسَرَس ئو اَره فروش نیَ.

Messenger INTERNATIONAL